

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

Α

ΕΤΣΙ ΣΩΘΗΚΕ Η Ε' ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Άποκλειστικό φωτορεπορτάζ από την Γαλλία

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΜΠΕΛΙΝΤΑ - ΟΡΣΙΝΙ

Άποκαλύψεις του συζύγου της Κόρνελ Λούκας

Η ΚΥΘΝΟΣ, ΑΠΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 289 ΔΡΑΧ. 5

ΕΤΟΣ ΣΤ' 5 ΜΑΪΟΥ 1961

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιόπουλος
Διευθυνσεις: Κών. Κ. Ψύχας (Μονής Πετρώκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομολογία:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνία. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Οι αναγνώστες
μας
γράφουν

Οι πινακίδες

Κοντά στο «ΠΡΟΤΟΝ», που δημοσιεύσατε στο ΣΟΣ, του τεύχους 287, προσθέτω και μερικά άλλα «μαργαριτάρια». Διορθωμένα ανά την Ελλάδα, από το χέρι του επίσημου κράτους, μάς γελοιοποιούν. Αναφέρω τα διάφορα: «ΑΡΧΑΙΑ» «ΛΙΜΙΝ» «ΣΤΑΘΜΟΣ», που είναι γραμμένα στις μεγάλες μπλέ κατευθυντήριες πινακίδες με τα λευκά γράμματα. Για ποιόν; Μήπως για τους Έλληνες; Τότε δεν χρειάζονται τα λατινικά στοιχεία. Για τους ξένους; Τί θα καταλάβουν με το «ΛΙΜΙΝ» ή το «ΣΤΑΘΜΟΣ», σε ποιο λεξικό θα τα βρουν;

Πειραιεύς Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

● Γράψαμε πολλές φορές, αλλά δεν πήραμε καμιά απάντηση που να λύνη τις δικές σας και τις δικές μας απορίες.

Υπέρ και κατά

Συγχρητήρια που δημοσιεύσατε και τις φωτογραφίες των τοποθεσιών της Σκιάθου, στις οποίες αναφέρεται το διήγημα του Παπαδιαμάντη «Στην Άγι». «Αναστασία» (τεύχος 285). Είναι μια θετική συμβολή στην πλήρη κατανόηση του χώρου που κινείται ο μύθος του πεζογραφήματος. Η Σκιάθος ήταν για τον Παπαδιαμάντη ο κόσμος όλκληρος και αξίζει να γνωρίσουμε περαστά το τοπίο και το περιβάλλον που χρησιμοποίησε ως πλαίσιο. Μακάρι να είχαμε κι άλλες το ίδιο αυθεντικές εικονογραφήσεις νεοελληνικών έργων.

Αθήνα

Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Το λογοτεχνικό έργο έχει αυτοτέλεια και δεν επιτρέπεται να μεταβάλλεται σε τουριστικό θάμα. Ατυχής η ιδέα σας να φωτογραφίσετε τα μέρη όπου εκτυλίσσεται ή υπόθεση του δι-

γήματος του Παπαδιαμάντη. Ο κωφός του αφηγήματος είναι «αυτός που περιγράφεται στο έργο», κανένας άλλος. Ο συγγραφέας ενδεικτικώς αναφέρεται στο άρσμένο τοπίο της Σκιάθου, δεν κάνει τοπογραφία, ούτε δίνει έντυπώσεις. Είναι ένας χώρος της φαντασίας. Είναι ο Σκιάθος σύμβολο ψυχικής διαθέσεως — ώστε ο αναγνώστης να φαντασθεί και να δημιουργήσει το δικό του περιβάλλον. Η συγκεκριμένη τοπίκευση θάπτεται το έργο του δημιουργού - συγγραφέως και την γόνιμη συμμετοχή του δημιουργικού - αναγνώστη.

Θεσσαλονίκη Ι. Χ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Και πάλι η Τροχαία

...Νά και κάπου που προκόβουμε: Στά τροχαία δυστυχήματα. Καταστάματα πρώτοι. Φαίνεται πως το πολεμικό μένος του Έλληνα δεν τον εγκαταλείπει και στην ειρήνη. Κάθε διαδρομή εποχούμενου Έλληνα μοιάζει με μάχη υπερφαναγίας των εχθρών — των υπολοίπων οδηγών... Πέραν όμως από την διαπίστωση της πραγματικότητας, είναι πολύ απλό τι πρέπει να γίνει: Αμείλικτη και αντικειμενική εφαρμογή του νόμου, τόσο προς τους οδηγούς, όσο και προς τους πεζούς.

Αθήνα

ΤΑΚΤΙΚΟΣ

● Το πρόβλημα, νομίζω, είναι πολυσύνθετο ή λύση του προσκρούει σε τέσσερις αποφασιστικούς παράγοντες: οδηγοί, δρόμοι, πεζοί. Κ' έτσι δεν μπορεί να είναι άκαρδια. Εκτός των άλλων χρειάζεται αρκετός χρόνος μέχρις ότου διαπιστωθεί η γαλήνη ή παράγων Άνθρωπος, όπως διαπιστώσετε και σεις.

ΣΕΚΕ

* IDEAL - DELICE

Ανακοίνωσις

Η ΣΕΚΕ, η μεγαλύτερη ελληνική καπνική επιχείρησης, ύστερα από επίμονες αναζητήσεις, εξασφάλισε ειδικό φίλτρο, με το οποίο διατηρούνται άδικτες οι λεπτές και ευγενικές ιδιότητες των ελληνικών καπνών εις τα απaráμιλλα σιγαρέττα της με φίλτρο DELICE και IDEAL Ματσόγγου.

Τό ότι μένουν αναλλοίωτα τα άφθαστα απολαυστικά πλεονεκτήματα των προσεκτικά διαλεγμένων καπνών της ΣΕΚΕ, αποδεικνύεται εύκολωτα εάν αφαιρεθώ το φίλτρο και γίνη μία δοκιμαστική σύγκρισις.

DELICE μεγάλο κουτί Δρχ. 9,50 μικρό Δρχ. 4,80
IDEAL » » » 7 » » 3,60

ΑΠΟΛΑΥΣΤΙΚΩΤΕΡΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ
ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

ΤΑΠΟ ΜΕΤΑΣΦΩΤΗ

ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ

ΜΠΛΟΥΖΑ ΚΑΙ ΑΝΣΑΜΠΛ

ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΙΣΤΑ ΤΗΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΣ ΜΟΔΑΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 31

ΤΗΛ. 22-731

ΚΑΛΙΕ ΧΑΝΔΡΕΣ

ΨΑΒΕΣ

ΓΙΑ ΚΑΘΕΛΛΑ, ΜΠΛΟΥΖΕΣ, ΦΟΔΕΤΕΣ, ΤΣΑΝΤΕΣ

Μένους

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 29 - ΤΗΛ. 26-638

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΚΟΜΜΗ ΧΟΝΔΡΑΚΑ

"ΠΙΚΑΝΤ"

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ - ΠΑΙΔΙΚΑ

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 37

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 12

LINGERIES

FOUR

5, RUE HERMES

ATHENES

TEL. 27-671

BOUTIQUE

Β. Α. Λεοκρετίδης

ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΟΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ

ΥΠΟΚΑΤΗΓΗ

ΝΕΟΦ. ΠΑΝΤΕΠΙΘΗΚΗ

3

ΤΗΛ. 27-822

Το ξύδι μου δεν τελειώνει με το ξύδι μου

AKIT

ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΛΟΣΙΟΝ

ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΗ - ΑΝΤΙΣΤΗΝΙΚΗ ΜΕ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΑΝΔΡΙΚΟ ΔΡΩΜΑ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΜΟΔΑ

Ελκα

ΦΟΚΙΟΝΟΣ & ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 10

ΤΗΛ. 22-024 & 621-729

Η Συμφογή της Γης

Πορσι

ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

Amazona

ΕΡΜΟΥ 48 - ΤΗΛ. 21-406

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

Λαμπροπούλου

ΕΡΜΟΥ 25

Ριζοπούλου

ΑΜΕΡΙΚΗΣ 25

ΤΗΛ. 623-784

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ COLLECTION

Juliet

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 8

*Τιμή ύψους την επιδίωξη μας!

Μόδα 1961

Φόρεμα και Φούστες ΠΛΙΣΕ

Τερυλένε που δεν ξεηλιάζουν και δεν τσαλακώνουν

FLEX-FORM ΚΟΝΤΩΣΗ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΡΜΟΥ 39

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΤΕΛΙΜΙΣΚΗ 22

Ultrapas

ΔΙ' ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ & ΤΟΙΧΩΝ

Κ. ΦΛΩΡΟΣ ο.ε.

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 9 - ΤΗΛ. 32-938

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ

Φλεβάρου

ΕΤΩ

Απόσπασμα από τον κόσμο

Βιβλία που μάς έδωσαν

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΣΟΦΟΙ ΚΑΙ Ο ΚΟ-
σμος, Χρήστου Β. Ζιάκκα, 'Αθήναι 1960
σελ. 196.

Ο άνθρωπος-μαγός κ. Χ.Β.Ζ. παρου-
σιάζει σε πολυγραφημένο τόμο μία άν-
θελογία 12.000 και πλέον παροιμιών
και άποφθεγμάτων, αρχαίων και νεωτέ-
ρων, ελληνικών και ξένων, επώνυμων
και άνωνυμων. «Πολλές από τις δημο-
σιευόμενες λαϊκές παροιμίες, σημειώνει
στον πρόλογό του, προέρχονται από προ-
σωπική μας συλλογή και για πρώτη φο-
ρά θέλουν το φώς της δημοσιότητας.
Ενώ άλλες προέρχονται από "δευτερο
χέρι", κατετάχσαν, όμως, συστηματι-
κά από τον υποφαινόμενο». Στόν α' τό-
μο, που εξέδωσε μέχρι στιγμής, ο συγ-
γραφέας περιλαμβάνει 62 από τα 440
κεφάλαια του όλου έργου. Τα κεφάλαια
είναι κατ' αλφαριθμητική σειρά, ή οποία
άκολουθείται και στο περιεχόμενο του
κάθε κεφαλαίου.

«ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ»

Κατάλογος των 17 τουριστικών γραμ-
ματοσήμων που, με θέματα χαρακτηρι-
στικά τοπία της χώρας και αρχαιολογι-
κά μνημεία, κυκλοφόρησαν στις 15 Φε-
βρουαρίου 1961. Μαζί με την άναπαρά-
σταση του κάθε γραμματισήμου, παρου-
σιάζεται στη φωτογραφία και το το-
πίο ή το μνημείο που την έέμπνευσε.

ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ ΝΕΚΡΩΝ, ΓΙΑΝΝΗ
Φύτρα, Νουθέλλα, «Τό 'Ελληνικό Βι-
θλίον» 1961, σελ. 58.

Το αφήγημα του τίτλου, που χαρακτη-
ρίζει νουθέλλα ο συγγραφέας, και ένα
μικρότερο περιλαμβάνονται στο βιβλίο.
Δείγμα: «Όσο λιγδύρικο κι αν είναι
το κοηλιό που δουλεύω, είναι και φο-
ρές που νοιώθω φχαρίστηση με δαυτό...
Τό χιόνι πέφτει χοντρό - χοντρό κι ά-
σπριζει τα καντερήμια του λιμανιού.
Στό πεζοδρόμιο ένα στρώμα χιονιού
πόλο παχύνει, ψηλώνει... ψηλώνει σά
νά θέλει νά μέ καταχωνιάσει μέσ στό
κοηλιό - κ' είμαι μοναχός και τέτοια
ώρα μεσάνυχτα!».

ΕΑΝΤΑ Σ ΜΑΤΑ ΑΝΑΠΗΡΟΥ, ΛΥ-
κούργου Κομαρινού, 'Αθήναι 1960,
σελ. 32.

Τραγικό μονόλογο χαρακτηρίζει ο κ.
Α.Κ. την ποιητική σύνθεσή του: «Άς
μανιάζουμε τώρα - σφοδρισμένε - οι
άνθρωποι γύρω σου - στών άστραπών τις
χοράδες - άς ούρλιάζουν οι λύκοι -
ας σ' οδηγούν όπου θέλουν - τά δεκα-
νίκια σου».

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΣΚΑΠΑΝΗ, Μηνιαίο περιοδικό. "Όργανο
του α' Ελληνικού Κέντρου 'Αγανήρ", τεύχ.
7. Μάρτιος 1961. ("Ενα περσιδικό για
νέους - έξαιρετικά φροντισμένη εμφά-
νιση κα έκτύπωση από την ΑΣΠΙΩΤΗ -
ΕΑΚΑ) - Η ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, Μηνιαία
οικονομική και κοινωνική επιθεώρηση, 'Αθ-
ήναι, τεύχος 171, Μάρτιος 1961 - Ο
ΑΙΩΝ, Μηνιαία επιθεώρησης πολιτικής,
οικονομικής και κοινωνικής έρευνής, 'Αθ-
ήναι, άρ. 24 Φεβρουάριος 1961 - ΑΦΡΙ-
ΚΑΝΙΣ, έδωρηδιαίων έθνικών όργανων
των εν 'Αφρική 'Ελλήνων, Γιοάννεσ-
μπουργκ, άρ. 2185, 7 Μαρτίου 1961 -
ΗΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΥΠΡΟΣ, Μηνιαία περι-
οδική έκδοση, Γράμματα, Τέχνες 'Επιστή-
μη, Λεωκασία, άρ. 6, Μάρτιος 1961 -
ΑΥΤΟΝΟΗ, Φύλλα τέχνης στ' 'Ανάλη,
τημηνιαίο λογιτεχνικό περιοδικό, Ναύ-
πλιο, άρ. 12, Χειμώνας 1960 - Ο ΦΥ-
ΣΙΟΛΑΤΡΗΣ, Μηνιαίο Δελτίον, 'Αθήναι,
άρ. 150, 'Απρίλιος 1961 - ΔΙΕΘΝΗΣ
ΖΩΗ, Δεκαετήμια σισαλιτική επιθε-
ώρηση, 'Αθήναι, άρ. 83, 15 Μαρτίου 1961
- ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙ-
ΟΝ, 'Εθνική Στατιστική 'Υπηρεσία της
'Ελλάδος, 'Αθήναι, 'Ιανουάριος 1961 -
(σε δύο γλώσσες: ελληνικά, άγγλικά) -
Η ΝΕΑ ΤΟΡΚΗ, Greek American monthly
Review, New York, No 147, February
1961 - ΕΤΗΜΕΡΙΑ, Μ.ε.ο.ό όργανο
περιοδικό, έκδοση έταιρίας Π. Σολομός,
'Αθήναι, τεύχος 41, Μάρτιος 1961 -
ΕΑΠΑ, Μηνιαία 'Επείθευσις, όργανο
της α' Ελληνικής Δέσξης άσσηνών και
Γερμανόφωνων, 'Αθήναι, τεύχος 7, Φε-
βρουάριος 1961 - ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ, 'Όργαν
ον της 'Ενώσεως α' Ελληνικής Πολιτι-
σμός, 'Αθήναι, Μάρτιος 1961. ■■■

ή

Μπύρα

ΑΛΦΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΪΑ Α.Ε.

Ευχαριστεί τó 'Ελληνικόν κοινόν διά
τήν υποδοχήν τήν όποίαν έπεφύλαξε
είς τήν ΜΠΥΡΑΝ της ΑΛΦΑ. 'Υπήρξε
τόσον τεραστία ή ζήτησις ώστε πίδα-
νόν νά μή έξυπηρετήθησαν καλώς ώρι-
σμένα περιοχαί.

Απόσχεταί νά μήν υποχωρήση πρό
τής μεγάλης ζητήσεως καί νά κρατήση
τήν έκτιμηθεΐσαν ποιότητα της Μπύρας
της είς τό αυτό επίπεδον.

Νά ικανοποιηθή συντομώτατα τήν
κατανάλωσιν με τας νέας έγκαταστά-
σεις της, άποπερατουμένας έντός του
προσεχούς μηνός.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΪΑ Α.Ε.

ΚΟΣΜΟΣ

Πείρα
πολλών έτών
συγκέντρωσε
στά Φαρμακεία
Μαρινοπούλου
όσα ή έπιστήμη και
ή αισθητική έδωσαν στην
ύπηρεσία τής όμορφιάς σας...

Η έκλογή των γυαλιών άπαιτεί γνώση και
γούστο. Κάθε παραγγελία τους στά Φαρ-
μακεία Μαρινοπούλου σάς εξασφαλίζει
τέλεια κρύσταλλα, μοντέρνους σκελετούς.

Η πιο μοντέρνα, ή πιο μεγάλη
συλλογή καλλυντικών.....

Γιά κάθε τύπο γυναικείας όμορ-
φιάς, μία δροσερή κολώνια,

Λιαρίς γιά τά ξανθά μαλλιά

Λιλά γιά τήν σκούρα έπίδερμίδα

Μανόλια γιά τό σταρένιο δέρμα.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Οι Κορυφαίες
ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Πλένονται στό λεπτό!
Στεγνώνουν στό λεπτό!
ΧΩΡΙΣ ΑΠΛΩΜΑ
ΧΩΡΙΣ ΣΙΔΕΡΩΜΑ

Η Δανιέλλα Ο.Ε.

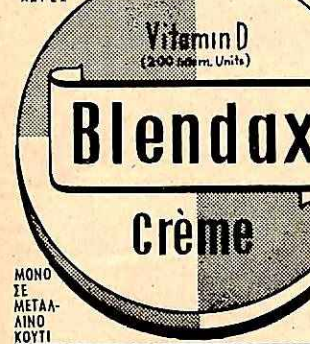
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΔΑΝΤΕΛΛΩΝ & ΚΟΥΡΤΙΝΩΝ

Ρόμβης 11 - Τηλ. 34-608

Μέ τήν
κρέμα
προώπου
"BLENDAX" τό δέρμα σας
θά γίνη άπαλό, ζωντανό,
φρέσκο και ασίς άξιοάτρευ-
τη... Οι Γερμανίδες μέ τό λευ-
κό τριανταφυλλένιο δέρμα χρη-
σιμοποιούν κρέμα προώπου
"Μπλένταξ". Η Γερμανική κρέ-
μα "BLENDAX" περιέχει VITA-
MINH D, χρησιμοποιείται
νύκτα και ήμέρα, προστατεύει
άπό τήν κακακαιρία. Περιποι-
ήστε τό πρόσωπο και τά
χέρια σας μέ "Μπλένταξ"
και θά δείτε άμέσως
άισθητή διαφορά.

ΠΑΣ Ι-
ΓΝΩΣΤΗ
ΣΕ 56
ΧΩΡΕΣ

ΜΟΝΟ
ΣΕ
ΜΕΤΑΛ-
ΛΙΝΟ
ΚΟΥΤΙ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΚΥΘΝΟΣ φυλάει εύχαρι-
σιες εκπλήξεις σόν έπισκέ-
πτη της, μέ τις φρουικές της ό-
μορφιές. Τό κυκλαδίτικο νησί,
πού φημίζεται και γιά τις ι-
αματικές του πηγές, θά προσ-
φερόταν θανμάσια γιά τουρι-
στική αξιοποίηση. Η φωτο-
γραφία τοῦ εξωφύλλου μας,
πού είναι τραηγμένη άπό ά-
εροπλάνο και μάς παραχωρή-
θηκε άπό τήν Βασιλική 'Αε-
ροπορία, παρουσιάζει μία χα-
ρακτηριστική όψη τοῦ νηιοῦ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

ΦΩΤΑ - Τρόπος χρήσέας των

Κάθε αυτόκινητο είναι έφοδιασμένο μέ τά κάτω φωτά:

- 1) Φώτα πορείας - Προβολείς (μεγάλα)
- 2) Φώτα πορείας αντίστροφικά (μεσαία)
- 3) Φώτα ασφαλείας ή σταθμεύσεως (μικρά)
- 4) Φώτα ένδεικτικά (τροχαειφίρεση, κατευθύνσεως κλπ.)

*Όταν οδηγείτε σέ κατοικημένη περιοχή νά έχετε πάντοτε άναμμένα τά αντίστροφικά (μεσαία), έφ' όσον ό δρόμος δέν φωτίζεται έπαρκώς. Κατά τάς συναντήσεως σας μέ άλλα αυτόκινητα πρέπει νά άφηνετε άναμμένα διαρκώς τά φωτά αυτά και νά μιλν τό άναβρόσμη. Τό άναβρόσμη είναι πολύ έπι-
κίνδυνο.

*Όταν ό δρόμος φωτίζεται έπαρκώς νά χρησιμοποιήτε τά φωτά ασφαλείας ή σταθμεύσεως (μικρά).

Τά φωτά πορείας - προβολείς (μεγάλα) νά χρησιμοποιήτε έφ' όσον τόν κατοικημένον περιοχήν, όταν δέν συναντάσθε μέ άντι-
θέτως έρχόμενον όχημα, νά τά αλλοιάτε άναβρόσμη τό άναβρό-
σμη (μεσαία), τά όποια νά άφηνετε διαρκώς άναμμένα μέ-
χρι ότου περάση τό αντίθετος έρχόμενο όχημα.

*Επιμειντε εις τόν τρόπον αυτόν χρησιμοποίησεως τών
φώτων, διότι όποις είναι γνωστόν και σέ σας έχει διαμορφωθεί
μία επικίνδυνος κατάσταση μέ τό άναβρόσμη. Μέ τό άναβρό-
σμη τυφλώνετε τόν άπέναντί σας οδηγόν και τόν έαυτό σας.

Άπό τήν τρυφερή
άγκαλιά τής μανούλας
στά μοσχοπλυμένα
χιονάτα σεντονάκια του...

ROL μέ **07**

ΡΟΥΧΑ ΧΙΟΝΑΤΑ - ΧΕΡΙΑ ΒΕΛΟΥΔΙΝΑ

Πάντα
φρέσκα
σαν λουλούδι

Πάντα γεμάτη δροσιά
καί αυτοπεποίθησι
κάθε γυναίκα που χρησιμοποιεί **MUM**

Μόνον τὰ ἀποσμητικά MUM — με
ρεκόρ παγκοσμίου καταναλώσεως—
προσφέρονται σὲ τρεῖς διαφορε-
τικούς τύπους. Σὰς παρέχουν εὐ-
χέρεια ἐπιλογῆς, ἀπόλυτη ἐμπι-
στοσύνη στὴν ἀποτελεσματικότη-
τά τους.

MUM ROLLETTE (Ρολέτ): Με περιστρεφόμενη
σφαῖρα ἐπαλείψεως. Προλαμβάνει τὴν κακο-
σμία τοῦ ἰδρώτος, ρυθμίζει τὴν ἐφίδρωσι
δλόκληρο τὸ 24ωρο. Τὸ MUM ROLLETTE ἔχει
ἀνταλλακτικό. Εἶναι πολὺ οἰκονομικό.

MUM STICK (Στίκ): Στερεοποιημένο ἀποσμητικό.
Θαυμάσια συσκευασμένο γιὰ τσάντα. Μπορεῖτε
νὰ διαλέξετε τὸ ἄρωμα πὺ σὰς ἀρέσει.

MUM CREAM (κρέμα): Ἀποσμητικὴ
κρέμα σὲ 2 μεγέδη. Ἀφαιρεῖ τὴν
κακοσμία τοῦ ἰδρώτος. Εἶναι τε-
λειῶς ἀκίνδυνη γιὰ τὰ φορέματα.

MUM
ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Χαίρονται τὴ συντροφιά σας!

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

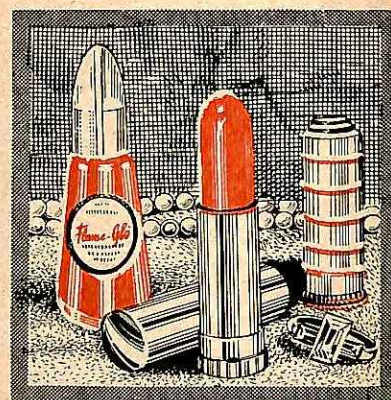

Εἶδε
χοιτεντική
μέ τὰ

Κραγιόν καὶ βερνίκια ὀνύχων
ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Flame-Glo

Τώρα τὸ FLAME-GLO στὰ κραγιόν
σὰς προσφέρει καὶ 4 ΝΕΟΥΣ
ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ ΠΕΡΛΕ
ὁμοίως με τὰ βερνίκια ὀνύχων.

Εἶναι τὰ καλλίτερα
γιατὶ εἶναι

Flame-Glo
U.S.A.

Καταπληκτικό σὲ ὅλο τὸν κόσμο:
Ὑπεροχὴ σὲ ποιότητα-φθηνὸ σὲ
τιμὴ.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. δι' ὅλην τὴν ΕΥΡΩΠΗ
Ὁδὸς ΛΙΜΠΟΝΑ 9 ΑΘΗΝΑΙ

LIPSTICK AND NAIL ENAMEL INTERNA-
TIONALLY ADVERTISED IN ALL MAGAZINES

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 289 5.5.1961

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

↑ ΑΓΚΥΡΟΒΟΛΗΜΕΝΑ στὸν λιμένα τῆς Σούδας
τὰ ἑπτὰ νέα σκάφη — «Ἀσπίς» καὶ «Λόγχη» (ἀν-
τιτορπιλλικά), «Ἰκαρία», «Λέσβος», «Ρόδος»
(ἀρματαγωγὰ), «Θέτις» (πλωτὸ συνεργεῖο) καὶ
«Σιακίτης» (πλοῖο φραγμάτων)— πὺ παρεχώρη-
σαν, στὰ πλαίσια τῆς στρατιωτικῆς δοθεῖας, οἱ
Ἡν. Πολιτεῖες στὸ Ἑλληνικὸ Βασιλικὸ Ναυτικό.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ὁ ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
κ. Θεμελῆς, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς ἀμερικανικῆς
πρεσβείας κ. Μπέργκερ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι στὴν
πρύμνη τῆς «Ἑλλης», ὅπου ἔγινε ἡ τελετὴ τῆς
ἐντάξεως. Πρὸ τῆς δοξολογίας, ὁ Βασιλεὺς ἐπι-
θεώρησε τὰ ἐλλιμενισμένα πολεμικά καί, μετὰ τὸ
τέλος τῆς τελετῆς, ἐπεσκέφθη τὴν ἀεροπορικὴ
βάση τῆς Σούδας, καθὼς καὶ τὸν Ναύσταθμο.

Η ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΣ ὑψώθηκε στὶς νέες μονάδες
τοῦ στόλου μας. Τὴ σημασία τῆς ἐνισχύσεως τοῦ
ἐλληνικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, τόσο γιὰ τὴν Ἑλ-
λάδα, ὅσο καὶ γιὰ ὅλο τὸν ἐλεύθερο κόσμο, ἐξη-
ραν οἱ Ἕλληνες καὶ Ἀμερικανοὶ ἐπίσημοι, στοὺς
σχετικούς λόγους τοὺς ὁποῖους ἐξεφώνησαν.

“Ετσι σώθηκε ή Ε΄ Γαλλική Δημοκρατία

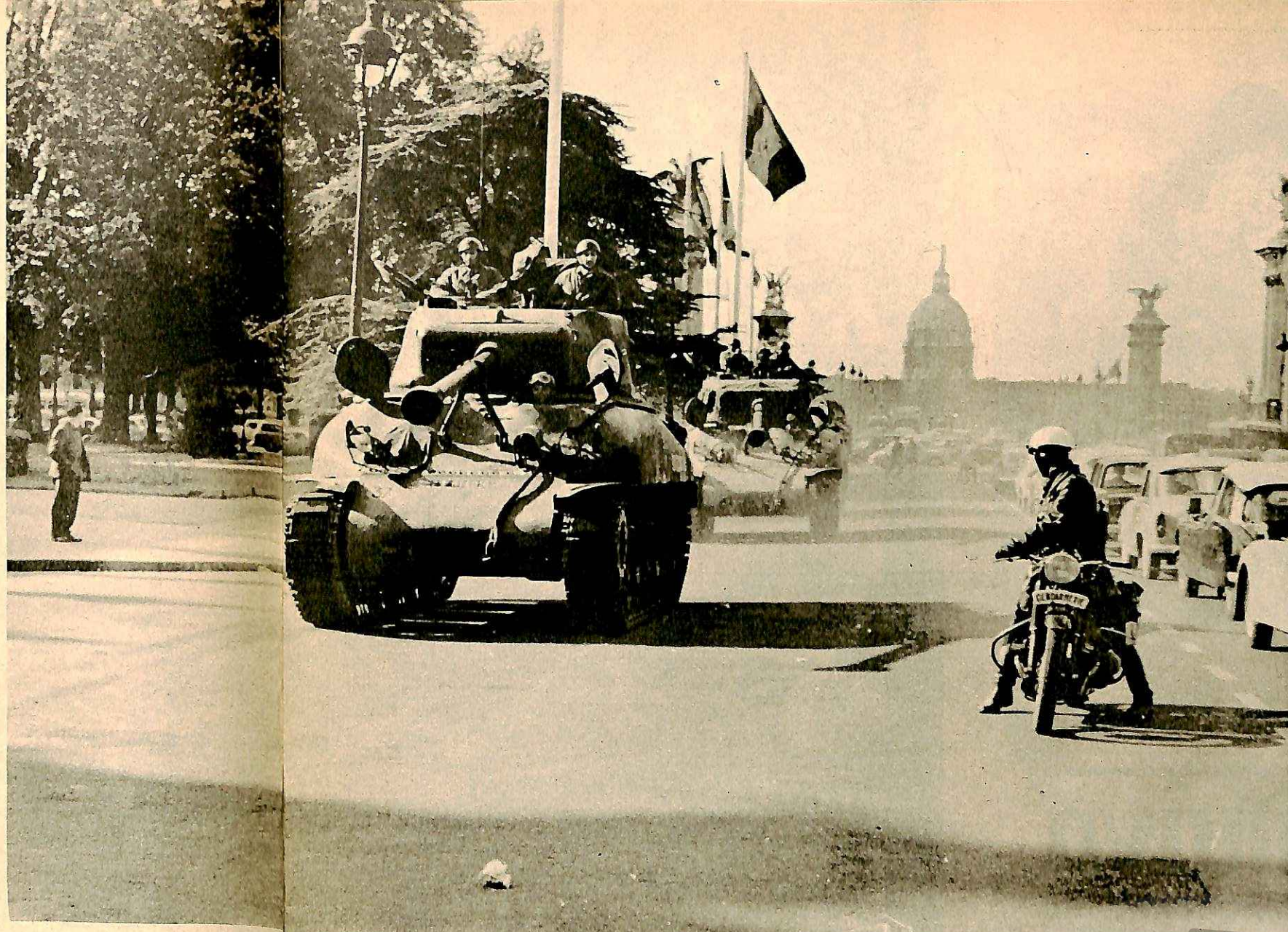
ΤΟ ΜΕΓΑΡΟ του Κοινοβουλίου —όπου συνεδρίαζε το νομοθετικό σώμα για να επικυρώσει τις έκτακτες εξουσίες του προέδρου, κατά το άρθρο 16 του Συντάγματος— φρουρείται από άρματα.

«ΑΡΧΙΣΑΝ ΟΙ ΜΑΧΕΣ;» διρωτάται ο τρομαγμένος ένοικος μιās πολυκατοικίας στο κέντρο τής πόλεως. “Οχι, απλώς είναι ο έκκωφαντικός θόρυβος που κάνουν οι έρπύστριες των αρμάτων καθώς κινούνται προς επίκαιρα σημεία

Οι ίδιες δυνάμεις, που πριν τρία χρόνια έφεραν τον πρόεδρο Ντε Γκώλ στην εξουσία, τον έθεσαν τώρα εμπρός στη σοβαρότερη απειλή τής σταδιοδρομίας του. Άλλά, ενώ ο στρατηγός με ικανοποίηση παρακολούθησε την κατάλυση τής Δ΄ Δημοκρατίας, έπειτα από τα τηλεσίγραφα των στρατιωτικών, τώρα υποχρεώθηκε να δράση κεραυνοβόλως και να πλήξει τους παλαιούς συμπολεμιστάς του, για να υπερασπίσει την Ε΄ Δημοκρατία. Στο διάστημα αυτό των τριών ετών ο Ντε Γκώλ χρησιμοποίησε επιδέξια το τεράστιο γόητρό του για να άποκαταστήσει τη νομιμοφροσύνη του στρατού και για να φέρη το έθνος του στο σημείο να παραδεχθή ότι ή Γαλλική Άλγερία είναι ένα χαμένο όνειρο, όπως απέδειξε το δημοψήφισμα του περασμένου Ιανουαρίου, που του έδωσε την εξουσιοδότηση να διαπραγματευθή με τους επαναστάτες. Αυτό άπετέλεσε και το ξναυσμα τής άνταρσίας των τεσσάρων στρατηγών, που θεωρούν θανάσιμο πλήγμα για το γόητρο του στρατού ότι ένας πόλεμος έξη έτών κατεδικάσθη ήδη να καταλήξη σε διαπραγματεύσεις, την «παραμονή, άκριδώς, τής τελικής νίκης».

■ ■ ■

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ στο Παρίσι. Μονάδες άρμάτων μάχης και τεθωρακισμένων κατέλαβαν όλα τα επίκαιρα σημεία τής πρωτεύουσας και τάχθηκαν γύρω από τα κυβερνητικά κτίρια, για να άποκρούσουν ένδεχομένη έπιδρομή των 50.000, που στην ύποστήριξη τους βασίζονταν ο στρατηγός Σάλ. Ο πρόεδρος Ντε Γκώλ κινήθηκε άστραπιαία για να πατάξη την άνταρσία. Έστειλε τον ύπουργό τής Άλγερίας κ. Λουίς Ζός στη μεγάλη ναυτική βάση του Μερ - έλ - Κεμπέρ, με «πλήρη εξουσιοδότηση» να άντιμετωπίσει τους άντάρτες, και μαζί του έστειλε τον νέο άρχιστράτηγο τής Άλγερίας, τον στρατηγό Ζαν Όλί. Η κυβέρνηση κήρυξε τη χώρα σε «κατάσταση άνάγκης» και παρέχώρησε στην άστυνομία άπερίοριστη εξουσία να να προή στις άναγκαίες συλλήψεις

Φωτογραφίες μιās σύντομης ιστορίας. Τό Παρίσι έζησε για λίγο την άτμόσφαιρα του πολέμου

«ΟΙ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΑΙ» φθάνουν στο Παρίσι, άναγγέλλουν τα πρώτα παρασκήνια. Μιά παλύ δυσάρεστη είδηση για τους άνδρες των αρμάτων. Εύτυχώς, όμως, δεν δγñκε άληθινή.

ΕΝΑΣ ΕΦΕΔΡΟΣ ύπαξιωματικός ξαναφορά τα άρθυλα, όπως την εποχή τής άπελευθέρωσης.

ΔΕΝ ΑΥΞΗΘΗΚΑΝ μόνο τα χρόνια, αλλά και τα κιλά. Τό δίλημμα του έσέδου είναι όλοφάνερο.

Τιά τίν
'εργαζομένη γυναίκα...

ΔΙΑΝΑ

**Το ύφασμα για όλες τις
ώρες και όλες τις ηλικίες.**

Τα προβλήματα της εργαζομένης γυναίκας είναι πολλά. Άλλα το πρόβλημα της εμφάνισης είναι από τα ούσιωδέστερα. Η γυναίκα που μοιράζει τις ώρες της ανάμεσα στις φροντίδες του σπιτιού και στα καθήκοντα της εργασίας, δεν έχει καιρό ν' ασχοληθεί λεπτομερειακά με την άμφισή της. Κι' όμως! Είναι η μόνη για την οποία η περιποιημένη εμφάνισις έχει σημασία περισσότερη, βαθύτερη από την απλή φιλαρέσκεια. Η εργαζομένη γυναίκα πρέπει να είναι σίγουρη γι' αυτό που φοράει. Πρέπει να είναι κάτι που να την εξυπηρετεί από την πλευρά της όμορφιάς όσο και της ανέσεως. Της χρειάζεται ένα ύφασμα που να πλένεται χωρίς να «μπαίνει», να σιδερώνεται εύκολα, να ταλαιπωρηθεί χωρίς να τσαλακώνεται, να είναι φρέσκο, μοντέρνο, ωραίο και πρό παντός φθηνό!

Η ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ

έκπληρώνει το γυναικείο όνειρο, παρουσιάζοντας το νέο ύφασμα «ΔΙΑΝΑ» με την ειδική επεξεργασία Έδεργκλέϊς.

EVERGLAZE®

® — Σήμα κατατεθέν

Αναζητήστε στην ούγια τις λέξεις
EVERGLAZE ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ Α.Ε.

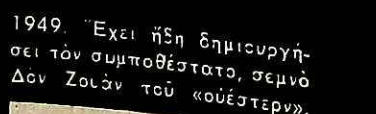
Τὸ τέλος ἐνὸς κάου-μπόϋ

1929. Έπειτα από τρία χρόνια στην αστυνομία, γνωρίζει την πρώτη μεγάλη επιτυχία.

1939. Είναι πιά ανάμεσα στους 10 καλύτερα αμειβομένους Αμερικανούς ηθοποιούς.

1949. Έχει ήδη δημιουργήσει τον συμποθέστατο, σεμνό Δον Ζουάν του «ουέστερν».

Τὸ σκληρό, ἄρρενωπό πρόσωπό του καὶ τὸ ἀξέχαστο, γοητευτικό του χαμόγελο, ποὺ τὸν ἔκαναν διάσημο σ' ὅλο τὸν κόσμο, δὲν θὰ ξαναφανοῦν πιά στὴν ὀθόνη. Μιά γόνιμη σταδιοδρομία 35 χρόνων ἔφθασε στὸ τέλος της.

Ὁ Γκάρι Κούπερ, μιά ἀπὸ τίς πιὸ ἀκριβοπληρωμένες φίρμες τοῦ Χόλλυγουντ, φεύγει κι αὐτὸς μετὰ τὴ σειρά του, ἀφήνοντας πίσω του ἕνα μεγάλο δυσαναπλήρωτο κενό.

Κληρονομιά θαρειά γιὰ τοὺς διαδόχους του οἱ πάνω ἀπὸ 100 ρόλοι του σὰ 35 χρόνια τῆς καλλιτεχνικῆς σταδιοδρομίας του. Ἀπὸ τὸν ἀτρέμητο νεαρὸ Δὸν Ζουάν τῶν πρώτων «ουέστερν», ὡς τὸν μεσήλικα γυναικοκατακτητὴ τῆς «Ἀριάνος», οἱ ταυίς του δὲν ἔπαψαν ποτέ νὰ ἔχουν ρεκόρ εἰσπράξεων.

1956. Ὁ ἀτρέμητος πολεμιστὴς κάου-μπόϋ μεταβάλλεται στὸν κοσμικὸ καρδισκατακτητὴ τῆς «Ἀριάνος».

ΜΕ ΤΗΝ ΡΙΤΑ ΧΑΙΗΓΟΥΩΡ - «ΟΙ ΓΕΝΝΑΙΟΙ ΤΗΣ ΚΟΡΝΤΟΥΡΑ»

1959. Ἡ πλαστικὴ χειρουργικὴ ἔκανε τὸ θαῦμα: Ἕνα πρόσωπο ξανα-νέωμένο, ἕνα καινούργιο χαμόγελο.

1961. Ἡ ἐπώρατη ἀρρώστια προκά-ρησε στὸ μοιραῖο ἔργο τῆς φθορᾶς - κουρασμένος καὶ μελαγχολικός.

“ ΑΛΕΚΤΩΡ ”

144

Γίνετε ὁμορφη - Μείνετε ὁμορφη.

• Στὴν ἐποχὴ μας δὲν εἶναι καθόλου ἀπαραίτητο νὰ εἰσθε καλλονή. Τὸ σπουδαιότερο εἶναι ἡ ἐντύπωσις ποὺ προκαλεῖτε. Γι' αὐτὸ μὴ βασανίζεσθε ἀπὸ συμπλέγματα. Εἶναι εὐκόλο ν' ἀποκτήσετε ἕνα μοντέρνο κι' ἑλκυστικὸ πρόσωπο - νὰ γίνετε ὁμορφη.

• Λοιπὸν! Χρειαζέσθε ἕνα καλὸ Γαλάκτωμα, κρέμα, πούδρα, κραγιόν, χρειάζεσθε σαμπουνὶ καὶ λοσιὸν γιὰ τὰ μαλλιά, χρειάζεσθε ἕνα ἄρωμα, ποὺ νὰ ὑπογραμμίζει τὴν «προσωπικότητά» σας... Ποῦ θὰ τὰ βρῆτε ὅλα αὐτά; Μὰ ποῦ ἄλλοῦ παρὰ στὴν ἀπέραντη συλλογὴ Καλλυντικῶν τοῦ Φαρμακείου Μπακάκου.

22 ἀποκλειστικὲς Λοσιὸν - μοναδικὲς Κολώνιες - ὅλα τὰ Γαλλικὰ Ἀρώματα - ὅ,τι ὑπάρχει σὲ Καλλυντικὰ διεθνῶς.

«Ὅ,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ - ΚΙ' Ὅ,ΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ἈΛΛΟΥ»
Φ Α Ρ Μ Α Κ Ε Ι Ο Ν

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛΕΦ. 532.631 - 2 - 3 - 4 - 5

Η ΦΥΣΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑΪΣΜΟΥ ΩΔΗΓΗΣΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΤΙΙΟΥΔΑΪΣΜΟΝ;

Από όλους τους λαούς της γης εκείνος που έχει δοκιμάσει, μέσα εις την διαδρομήν των αιώνων, τας περισσότερας και μεγαλυτέρας δυστυχίας είναι αναμφισβητήτως ο εβραϊκός. Είς τί οφείλεται τὸ ιστορικὸν αὐτὸ γεγονός; Τὸ ἐρώτημα τὸ ἔθεσε πρὸ δεκαημέρου, κατὰ τὴν δίκην τοῦ μεγαλυτέρου μέχρι τοῦδε δημίου τῆς πολιταθούς φυλῆς, ὁ συνήγορός του. Πρόθεσίς του, θεθαίως, ἀπωτέρα ἢ το νὰ μετριάσῃ τὴν ἐντύπωσιν ἐκ τῶν φερόντων ἐγκλημάτων τοῦ χιτλερισμοῦ καὶ τοῦ πελάτου του μετὴν ὑπόμνησιν τῶν διωγμῶν τοῦ παρελθόντος. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ σκοποῦ, διὰ τὸν ὁποῖον διευτυπώθη, τὸ πρόβλημα ὑπάρχει αὐτὸ καθ' ἑαυτό.

Ἡ διασπορὰ τῶν Ἑβραίων ἀνὰ τὸν κόσμον ἤρχισεν ἀπὸ τῶν ἀλεξανδρινῶν χρόνων, δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τοῦ 4ου αἰῶνος. Καὶ ὅπου ἡ φυλὴ αὕτῃ ἐγκατεστάθη, ἐνεφανίσθησαν ἐντὸς ὀλίγου μεταξὺ τοῦ εὐρυτέρου περιβάλλοντός της τὰ εἰδικὰ ἐκεῖνα αἰσθήματα ἐχθρότητος πρὸς αὐτήν, τὰ ὁποῖα κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους συνωσιθήσαν εἰς τὸν ὄρον «ἀντισιμιτισμός» — τὸν ὅχι καὶ τὸσον πρόσφορον, διότι ἔχει εὐρύτεραν ἔννοιαν, ἐνῶ πρόκειται περὶ ἀντιιουδαϊσμοῦ.

Ἄν ἡ ἐχθρότης αὕτῃ ἐναντὶ τῶν Ἑβραίων ἐξεδηλοῦτο εἰς μίαν μόνον ιστορικὴν περίοδον καὶ εἰς μίαν μόνον χώραν, θὰ ἦτο εὐχερὴς ἡ ἀναζήτησις καὶ ἀνεύρεσις τῶν αἰτίων της. Ἡ ἱστορία ὅμως μᾶς λέγει ὅτι οἱ ἐχθροὶ τῶν Ἑβραίων ἀνήκον εἰς διαφόρους φυλάς, ὅτι ἔζων εἰς περιοχὰς λίαν ἀπομακρυσμένας ἀλλήλων, ὅτι διείποντο ἀπὸ νόμους ποὺ διέφεραν, ὅτι ἐκυβερνῶντο βάσει ἀντιτιθεμένων ἀρχῶν, ὅτι δὲν εἶχαν οὔτε τὰ ἴδια ἥθη, οὔτε τὰ ἴδια ἔθιμα, ὅτι ἐνεκροῦντο ἀπὸ ποικίλλουσιν νοοτροπίαν, ἡ ὁποία δὲν τοὺς ἐπέτρεπε νὰ κρίνουν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Οἱ Ἑβραῖοι ἔτυχον κακῆς μεταχειρίσεως καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀλεξανδρινούς καὶ ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους καὶ ἀπὸ τοὺς Πέρσας καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀραβας καὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ ἀπὸ τὰ χριστιανικὰ ἔθνη.

Ἡ βασικὴ, συνεπῶς, αἰτία τοῦ ἀντιιουδαϊσμοῦ πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ ιουδαϊσμοῦ καὶ ὅχι ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τὸν κατεπολέμησαν. Τοῦτο δὲν ἐξίλειται, θεθαίως, τοὺς διώκτας τῶν Ἑβραίων, εἴτε κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, εἴτε κατὰ τὸν μεσαίωνα, εἴτε κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους. Ἐξηγεῖ ἀπλῶς τὸ ἐκτεταμένον, ἐν χώρῳ καὶ χρόνῳ, ιστορικὸν φαινόμενον τοῦ ἀντιιουδαϊσμοῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου προσέλαβε μορφήν ἀνυπερβλήτου ἀπανθρωπίας καὶ φρικαλεότητος.

Ὁ Ἑβραῖος ἦτο πάντοτε καὶ μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ὃν «ἀκοινώνητον» μετὴν ἔννοιαν τοῦ δυσαφομιώτου. Τοῦτο οφείλεται εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ θρησκευτικὴν ταυτοχρόνως «ἀποκλειστικότητα» του. Ὅσοι λαοὶ συνέβη νὰ κατακτηθῶν, ὑπετάγησαν εἰς τοὺς νόμους τοῦ νικητοῦ, διατηρήσαντες τὴν πίστιν των καὶ τὰς δοξασίας των. Καὶ αὐτὸ τοὺς ἦτο εὐκόλον, διότι ἠμποροῦσαν νὰ κάμουν σαφὴ διαχωρισμὸν μεταξὺ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων νόμων. Ἀκόμῃ καὶ ὅταν ἐπαναστατοῦσαν διεξεδίκουν τὴν πατρῶαν γῆν καὶ τὴν ἐλευθερίαν των ἢ τὴν κατάργησιν τῶν εἰδικῶν νόμων, ποὺ τοὺς ἔθεταν εἰς ὑποδεστέραν μοῖραν. Διὰ τὸν εβραϊκὸν λαὸν ἡ περίπτωσις ἦτο ἐντελὴς διάφορος. Δι' αὐτόν, ὅπως παρατηρεῖ ὁ Σπινόζα, «οἱ ἀποκαλυφθέντες ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Μωϋσέα νόμοι δὲν ἦσαν τίποτε ἄλλο παρὰ οἱ νόμοι τῆς εἰδικῆς διακυβερνήσεως τῶν Ἑβραίων». Ὁ Μωϋσῆς —προφήτης καὶ νομοθέτης— προσέδωκεν εἰς τοὺς νομικοὺς καὶ κυβερνητικοὺς κανόνες τοῦ τῶν ἰδίων ἀποκαλυπτικῶν «χαρακτήρα» ποὺ εἶχε προσδώσει καὶ εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἐπιταγὰς του. Ὅλοι οἱ νόμοι —θεολογικοί, ἠθικοί, ἀγροτικοί, ἀστικοί, προφυλακτικοὶ κλπ.— ἐπιτέλουν διὰ τὸν Ἑβραῖον ἀδιάσπαστον ἐνότητα καὶ ἦσαν θεῖας προελεύσεως. Δι' αὐτὸ καὶ τοὺς ἀδύνατον νὰ δεχθῇ τοὺς νόμους τῶν ξένων λαῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἔζη.

Παντοῦ ὅπου οἱ Ἑβραῖοι ἐγκατέστησαν ἀποικίας ἢ ἐξετοπισθήσαν, ἐζήτησαν ὅχι μόνον νὰ τοὺς ἐπιτραπῇ ὅπως ἀσκοῦν τὰ τῆς λατρείας των, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ συμμορφωθῶν πρὸς τὰ ἔθιμα τῶν λαῶν, ποὺ ἀπετέλουν τὸ περιβάλλον των. Καὶ τὸ ἐπέτυχαν αὐτὸ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον. Παντοῦ ἤθελαν νὰ μένουν Ἑβραῖοι καὶ παντοῦ ἐξησφάλιζαν προνόμια, ποὺ τοὺς ἐπέτρεπαν νὰ ἱδρύνουν ἕνα κράτος ἐν κράτει. Δὲν ἐκαλοῦντο τὸ Σάββατον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων· εἶχαν ἰδικὰ τῶν δικαστηρίων καὶ δὲν ἐκρίνοντο βάσει τῶν νόμων τῆς πολιτείας· στρατευόμενοι ἐξηροῦντο διαφόρων ὑποχρεώσεων ἀντιθέτων πρὸς τὴν θρησκείαν των. Λόγῳ τῶν προνομίων αὐτῶν, περιήρχοντο ταχέως εἰς θέσιν καλυτέραν ἀπὸ τὴν θέσιν τῶν ἄλλων πολιτῶν, εἶχαν μεγαλυτέρας εὐχερείας νὰ κινούνται καὶ νὰ πλουτίζουν καὶ τοῦτο προεκάλεε φθόνον καὶ μίσος. Ἐνας, συνεπῶς, ἀπὸ τοὺς κυρίους λόγους τῆς ἐχθρότητος ἐναντὶ τῶν Ἑβραίων ἦτο ἡ προσήλωσις των εἰς τὸν νόμον των.

Ἄρθρο τοῦ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ἐνας ἄλλος λόγος ἦτο ἡ ὑπερβολικὴ οἰσὶς των, ὀφειλομένη πάλιν εἰς θρησκευτικούς λόγους. Οἱ Ἑβραῖοι ἐπίστευαν θαυτάτα καὶ εἰλικρινέστατα ὅτι εἶναι ὁ περιούσιος λαός, ὁ ἐκλεκτός φορεὺς καὶ πραγματοποιὸς τῶν θελήσεων τοῦ Θεοῦ, ὁ μόνος λυτρωθεὶς ἐπὶ τὸ προπατορικὸν ἀμάρτημα διὰ τῆς ἀποκαλύψεως, τὴν ὁποῖαν ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινά. Ἐφθασαν ἔτσι εἰς τὸ σημεῖον νὰ προσδλέπουν τοὺς μὴ Ἑβραίους μετὰ κάποιαν περιφρόνησιν. Καὶ αὐτὸ τοὺς ἐχώρισεν ἀκόμῃ περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαούς. Ὅπως τοὺς ἐχώρισεν ὅχι ὀλίγον —καὶ κατὰ τρόπον μάλιστα πολὺ αἰσθητὸν— καὶ ὁ θρησκευτικὸς φόβος τῆς «ρυπάσεως», ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο αὕτῃ καθ' ἑαυτὴν ἀμάρτημα. Μετὴν πάροδον τοῦ χρόνου τὸ πλέγμα τῶν σχετικῶν ἀπαγορεύσεων καὶ συστάσεων, ποὺ περιελαμβάνοντο εἰς τὴν Βίβλον, κατέστη πολὺ πυκνότερον. Ἐπειδὴ ἡ παραμικρὰ ἐπαφὴ ἐμόλυνε τὰ σκεῦη τῶν θυσιῶν, ἔφθασαν νὰ θεωροῦν καὶ τοὺς ἐαυτοὺς των μολυσμένους ἐὰν ἤρχοντο εἰς ἐπαφὴν μετ' οἰονδήποτε ξένον. Ἀπὸ τὸν φόβον αὐτὸν ἐγεννήθησαν ἀπειροὶ κανόνες ἀφορώντες τὴν καθημερινὴν ζωὴν: κανόνες διὰ τὴν ἐνδυμασίαν, διὰ τὴν κατοικίαν, διὰ τὴν τροφήν, ποὺ ἀπέδλεπαν ὅλοι εἰς τὴν προφύλαξιν τῶν Ἑβραίων ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῆς «ρυπάνσεως» καὶ ποὺ, τηρούμενοι ὅχι ἐντὸς ἐνὸς ὁμοιογενούς ἀνεξαρτήτου κράτους, ἀλλὰ ἐντὸς ξένων κοινωνιῶν, ἀπεμόνωναν μοιραίως τοὺς τηρητάς των.

Εἶναι ὅλα αὐτὰ σοβαρώτατοι παράγοντες διαμορφώσεως μεταξὺ τῶν λαῶν αὐτῆς τῆς εἰδικῆς ἐκείνης ψυχολογίας, τὴν ὁποῖαν ἐξεμεταλλεύθησαν κατὰ καιροῦς οἱ ὀργανωταὶ τῶν ἀντιεβραϊκῶν διωγμῶν — εἴτε ἐκινούντο ἀπὸ θρησκευτικὰ, εἴτε ἀπὸ οικονομικά, εἴτε ἀπὸ πολιτικά, εἴτε ἐπὶ «κοσμοθεωρητικὰς» ἐλατήρια. Εἰς τοὺς παράγοντας ὅμως αὐτοὺς προσετέθη καὶ ἕνας ἄλλος: ὁ ἀδάμαστος καὶ ἀκατάβλητος πατριωτισμὸς τῶν Ἑβραίων. Ὅλοι, βέβαια, οἱ λαοὶ ἀγαποῦν τὴν γῆν τῶν πατέρων των. Ὅλοι, ὑπὸ οἰσθήποτε καὶ ἂν εὐρεθῶν συνθήκας, παραμένουν πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν συντετριμμένων βωμῶν των ἢ τῆς χαμένης πατρίδος των. Κανένας ὅμως δὲν ἤγγισε ποτὲ τὰ ὅρια τῆς εβραϊκῆς πατριωτικῆς ἐξάρσεως. Ὁ Ἕλληνας, τοῦ ὁποίου ἡ πόλις εἶχε καταστραφῇ, ἠμποροῦσε νὰ οἰκοδομήσῃ τὴν ἐστίαν, ποὺ ἐτίμων οἱ πρόγονοί του· ὁ Ρωμαῖος, ποὺ ἐξωρίζετο, ἔφερνε μαζὺ του τοὺς ἐφεστῖους θεοὺς του. Αἱ Ἀθηναίαι καὶ ἡ Ρώμη δὲν ἦσαν ὅπως ἡ Ἱερουσαλὴμ. Ἡ Ἱερουσαλὴμ ἦτο ὁ θεματοφύλαξ τοῦ θεοῦ λόγου, ἡ πόλις μετὸν μοναδικὸν ναόν, ὁ μόνος τόπος τοῦ κόσμου ὅπου ἠμποροῦσε κανεὶς πραγματικὰ νὰ λατρεύῃ τὸν Θεὸν καὶ νὰ τοῦ προσφέρῃ θυσίαν. Ἐπὶ αἰῶνας οἱ Ἑβραῖοι διδάσκαλοι ἔλεγον εἰς τοὺς μαθητάς των: «Μὴ καλλιεργῆς ξένα ἐδάφη· θὰ καλλιεργήσῃς γῆν ἡγόρα δικά σου· μὴ δένεσαι μετὰ καμμίαν γῆν, διότι ἔτσι θ' ἀπιστήσῃς εἰς τὴν μνήμην τῆς πατρίδος σου· μὴ ὑποτάσσῃσαι εἰς κανένα βασιλέα, διότι δὲν ἔχεις ἄλλον κύριον ἀπὸ τὸν Κύριον τῆς ἀγίας γῆς, τὸν Γαχβέ· μὴ διασκορπίζῃσαι μέσα εἰς τοὺς κόλπους τῶν ἐθνῶν, διότι ἔτσι θὰ διακινδυνεύσῃς τὴν σωτηρίαν σου καὶ δὲν θὰ ἴδῃς ν' ἀνατέλλῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως» διαφύλαξε τὸν ἐαυτὸν σου διὰ τὴν ὥραν ποὺ θὰ ἀνέστης ἐκ νέου τοὺς λόφους τῶν προγόνων σου, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι τότε τὸ κέντρον τοῦ κόσμου.

Ὅλα τὰ αἰσθήματα καὶ αἱ πίστεις καὶ αἱ δοξασίαι, ποὺ κάποτε εἶχαν θεμελιώσει τὴν ἡγεμονίαν τοῦ Ἰσραὴλ, εἶχαν συντελέσει εἰς τὴν διαφύλαξιν τοῦ χαρακτήρος του καὶ τοῦ εἶχαν ἐπιτρέψει ν' ἀναπτυχθῇ μετὰ δύναμιν καὶ πρωτοτυπίαν, νὰ διασώσῃ τὴν ἐθνικὴν φυσιογνωμίαν του, νὰ ἐγγίσῃ τὸ μεγαλεῖον καὶ βραδυτέρον νὰ προσάσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του μετὰ ἀξιοθαύμαστον ἐνεργητικότητα, μετεβλήθησαν εἰς παράγοντας ἀπολύτου ἀπομονώσεως τῶν Ἑβραίων, ἀφ' ἧς στιγμῆς οὗτοι ἔπαυσαν ν' ἀποτελοῦν κράτος. Καὶ αὕτῃ ἡ ἀπαμόνωσις των ὑπῆρξε ταυτοχρόνως ἡ δύναμις των καὶ ἡ ἀδυναμία των. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἀντιιουδαϊσμός οὐτε προεκλήθη ἀπὸ αὐτὰ μόνον τὰ αἴτια, οὔτε ὑπεδύθη παντοῦ καὶ πάντοτε τὴν ἴδιαν μορφήν. Αὕτῃ καθωρίσθη ὅπὸ τὸν χαρακτήρα ἐκάστου λαοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ἐζήσαν οἱ Ἑβραῖοι, ἀπὸ τὰ ἥθη, τὰ ἔθιμα, τὴν θρησκείαν, τὴν κυβερνήσιν καὶ τὴν φιλοσοφίαν του ἀκόμῃ. Καὶ ποτὲ ἄλλοτε δὲν ὑπῆρξε τόσο ἐιδεχθὴς καὶ ἀτιμωτικὴ διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὅσον ἐπὶ χιτλερικοῦ καθεστώτος, τὸ ὁποῖον δικάζεται τῶρα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Αἰχμάν.

Εὐχαριστοῦμαι

ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ: ΦΩΝΕΣ, ΑΠΕΙΛΕΣ, ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΘΕΣΗ ΓΙΑ "ΕΡΓΑ"

ΚΑΣΤΡΟ: ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΜΕ ΤΟ ΟΠΛΟΠΟΛΥΒΟΛΟ ΣΤΗΝ "ΕΙΡΗΝΗ" ΜΕ ΤΙΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΙΣ

ΚΕΝΝΕΤΥ: 90 ΜΕΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ Η ΠΡΩΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΓΙΔΑ

ΣΤΗΝ ΚΟΥΒΑ ΚΑΙΕΙ

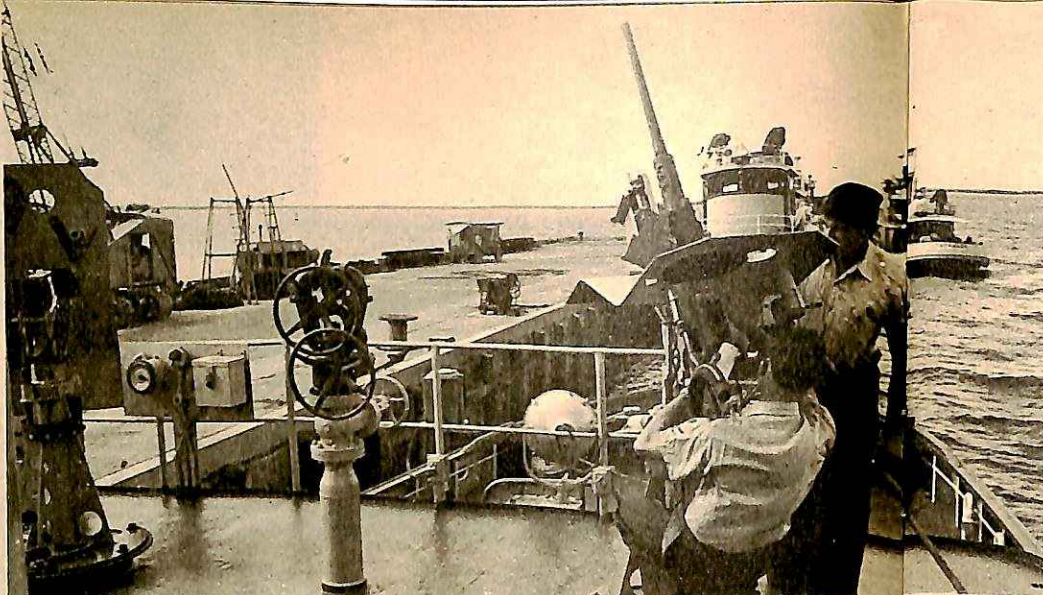

ΑΚΟΜΗ Η ΦΩΤΙΑ...

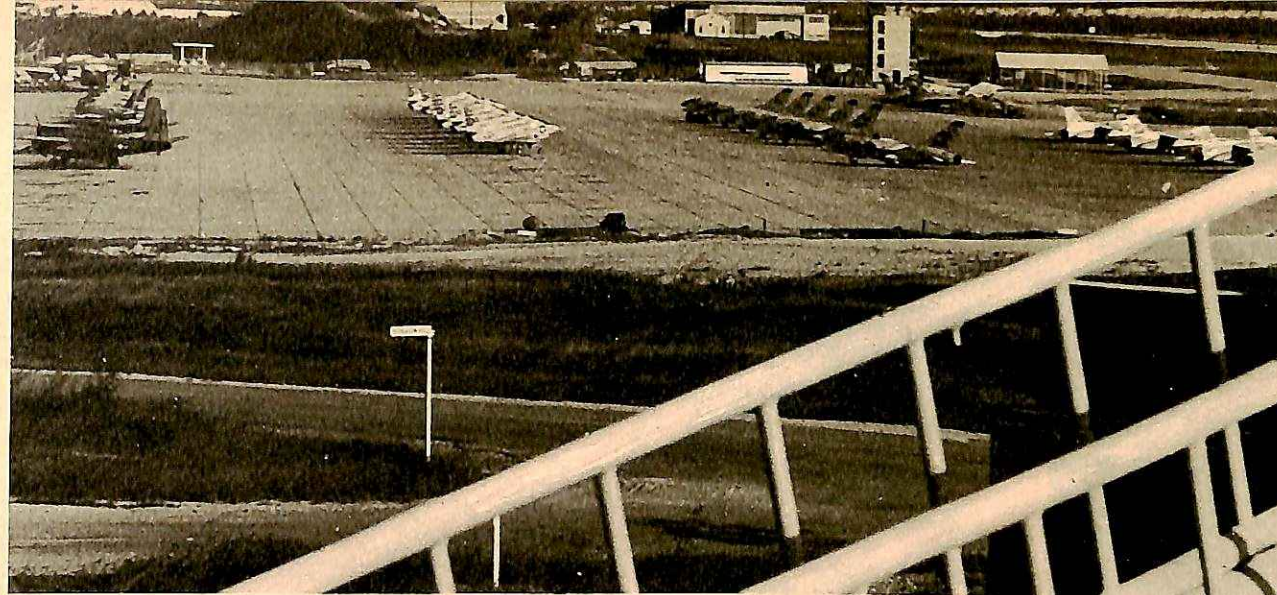
Γιὰ μιὰ ἀκόμῃ φορὰ φάνηκε ὅτι κινδυνεύει ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου ἐξ αἰτίας τῆς Κούβας. Γιὰ μιὰ ἀκόμῃ φορὰ τὸ ἀμερικανικὸ γόητρο ὑπέστη ἕνα δεινότατο πλήγμα, παρόμοιο, κατὰ τοὺς ἴδιους Ἀμερικανούς σχολιαστὰς, μετὰ τὸ ἐπεισόδιο τοῦ Υ2 καὶ τῆς ἐκδηλώσεως στὴν Ἰαπωνία τὸ περασμένο καλοκαίρι. Γιὰ μιὰ ἀκόμῃ φορὰ ἕνας δικτάτωρ —ὁ Φιντέλ Κάστρο— διετήρησε τὴ δύναμή του, συντρίβοντας τῆς δυνάμεις ἐκείνες ποὺ εἶχαν γιὰ ἐμφλημὰ τους τὴν ἐλευθερία. Ἐτσι, ἂν καὶ ὁ μέγας παγκόσμιος κίνδυνος φαίνεται σήμερα νὰ ἔχη ἀπομακρυνθῇ, τὸ πρόβλημα ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἄλυτο, γιατί τὰ στοιχεῖα ποὺ τὸ ἀποτελοῦν —τὸ σοβιετικὸ ἐνδιαφέρον στὴν Κεντρικὴ Ἀμερικὴ, οἱ ἀδυναμίες τοῦ Στέιτ Ντη-πάρτμεντ καὶ ἡ θιαιότητα τοῦ Φιντέλ Κάστρου— δὲν ἔπαψαν μέχρι στιγμῆς νὰ ὑπάρχουν...

ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ συναγερμός στο Γκουαντανάμο. Από στιγμή σε στιγμή μπορεί ν' αρχίσει η επίθεση κατά της βάσεως. Ακόλυπτα τὰ αντιαεροπορικά τὼν 50 ἔχουν στραφή πρὸς τὸν οὐρανό.

«ΚΙΝΔΥΝΟΣ! "Άγριος σκύλος». Οἱ περιπολίες ἐνισχύονται με σκυλιά γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν λαθραία εἰσδο τῶν «Φιντελίστας».

(Φωτ. Camera Press)

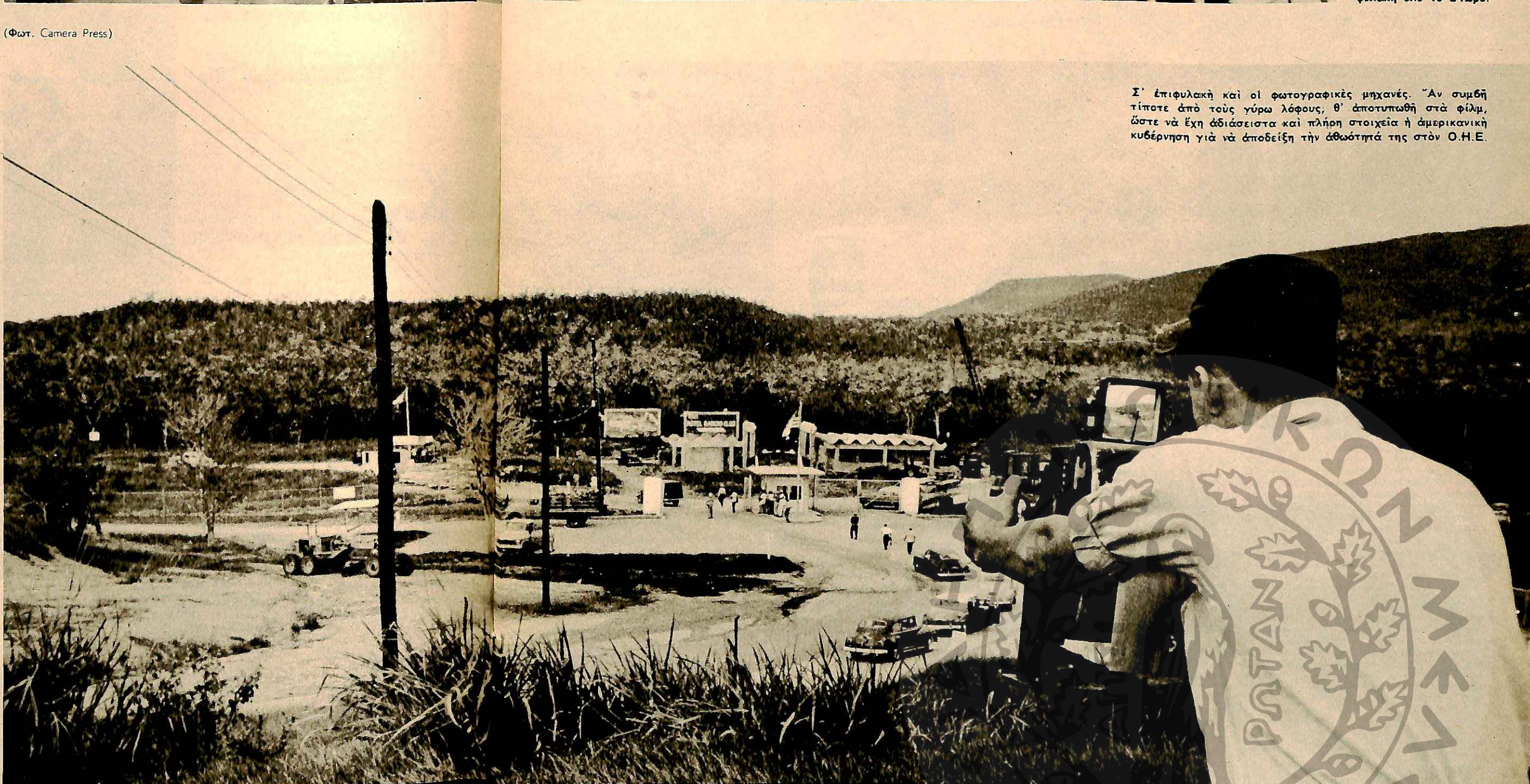
ΠΑΝΕΤΟΙΜΑ τὰ ἀεριοθούμενα, στὸ διάδρομο ἀπογειώσεως, περιμένουν τὸ σύνθημα. Οἱ πιλότοι εἶναι σ' ἐπιφυλακή ὅλο τὸ 24ωρο.

Όταν, πρὶν ἀπὸ δύομιση περίπου χρόνια, ἡ ἐπανάσταση τῆς Κούβας κατέλυε τὸ καθεστὼς τοῦ Μπατίστα —ἐνα καθεστὼς πολιτικῆς, οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς διαφθοράς—, ὅλος ὁ πολιτισμένος κόσμος ἔβλεπε με συμπάθεια τὴ νύκτα τοῦ ὡς τότε ἀγνωστοῦ νεοσὺ γενειοφόρου ἀντάρτη τῆς Σιέρα Μαέστρα. Ὁ Φιντέλ Κάστρο παρουσιαζόταν στὸ διεθνὲς προακόνιο ὡς ἕνας φοιτητὴς γεμάτος ὄνειρα καὶ εὐγενικὲς ἰδέες. Εἶχε ξεκινήσει τὸ 1953 μὲ 86 ὁπλοδύς — ἕνας συνεχιστὴς τῶν λαϊκῶν ἀγροτικῶν ἐξεγέρσεων κατὰ τῶν Ἰσπανῶν.

Σήμερα οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι, ποὺ μποροῦν νὰ σκεφθοῦν ἐλεύθερα, βλέπουν τὸν ἀρχηγὸ πιά τῆς καθιερωμένης στὴν Κούβα ἐπαναστάσεως κατὰ ἀνάμειρα σ' ἕνα ἐπικίνδυνο ἐγκληματικὸ κ' ἕνα ποράφρονα πολιτικὸ

Ἐξαιρέσεις —ἐπίσημα ἀνακοινωμένες— ἐκτελέσεις αὐτοφρονούντων εἶναι ἡ ματωμένη γέφυρα ἀνάμεσα στὴν πρώτη καὶ στὴ σημερινὴ ἀντίληψη, ποὺ ἡ διεθνὴς κοινὴ γνώμη σχημάτισε γιὰ τὸν Φιντέλ Κάστρο. Κ' οἱ «ἐκκαθαρίσεις» αὐτές, ποὺ ἴδεν σταμάτησαν, ἀλλὰ κατὰ τὰ φαινόμενα πρόκειται τώρα νὰ ὀγκωθοῦν, ἐπὶ τῇ ἑσπερῇ αἰτίας τῆς τραγικῆς ἀποτυχημένης ἐξεγέρσεως — αὐτῆς ποὺ μετέβαλε τὸ «δισμάντι πῶν Ἀντιλλῶν» σὲ μιὰ καινούργια Οὐγγαρία. Εἶναι περισσότερο διπλὸ χαρακτηριστικὸ ὅτι ἀρχηγὸς τῆς καταπιεγμένης ἐξεγέρσεως ἔπαιξε ὁ Κάρνιτα, ὁ πρῶτος πρωθυπουργὸς ποὺ ὥρισε ὁ Κάστρο ὅταν ἔβριξε τὸν Μπατίστα ἀπὸ τὴν Κούβα.

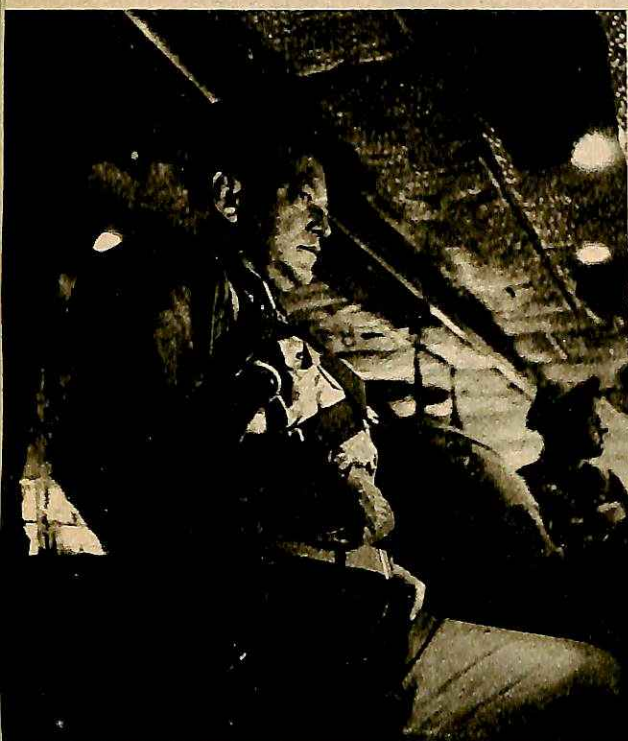
Οἱ σχέσεις τῆς Κούβας τοῦ Κάστρο με τὴν ἡωμένης Πολιτείας ἀκολούθησαν μιὰ δραματικὴ ἀνιούσα δρόμους. Ἡ βάση τοῦ Γκουαντανάμο —παλαιὸ ἔδρα εὐγλωσσίου πρὸς τοὺς Γιάγκηδες, ποὺ εἶχαν δοθήσει τοὺς Κουβαίους νὰ διπλευθερωθοῦν ἀπὸ τοὺς Ἰσπανούς— ἐπιδράζει κάποτε τὴν ἀνάγκη καλῆς γειτονίας καὶ συνεργασίας μεταξὺ τοῦ κολλοσσῶ καὶ τοῦ μικροῦ γραφικοῦ φίλου. Ἡ βάση αὕτη εἶναι σήμερα κάρφος στὸν ὀφθαλμὸ τοῦ Φιντέλ Κάστρο, ποὺ ὡδήγησε τὴ χώρα του στὸ ἄρμα τῆς σοβιετικῆς πολιτικῆς. Κι ἀποτελεῖ ἕνα διαρκὲς κίνδυνο — ὄχι μόνο γιὰ τὴς δύο χώρες...

Σ' ἐπιφυλακή καὶ οἱ φωτογραφικὲς μηχανές. Ἄν συμβῇ τίποτε ἀπὸ τοὺς γύρω λάφους, θ' ἀποτυπωθῇ στὰ φιλμ, ὥστε νὰ ἔχη ἀδιάσειστα καὶ πλήρη στοιχεῖα ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνηση γιὰ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά της στὸν Ο.Η.Ε.

Μέσα στὸ σῶμα μιᾶς Κούβας ἐχθρικῆς σήμερα παρὰ ποτὲ ἄλλοτε, ἡ ἀμερικανικὴ βάση τοῦ Γκουαντανάμο βρίσκεται σὲ ἐπιφυλακή

“Αν ὁ Κάστρο μᾶς ἐπιτεθῇ, τὸ καλύτερο θὰ εἶναι
ν’ ἀντεπιτεθοῦμε κ’ ἐμεῖς στὴν Ἀθάνα

ΜΕ ΕΞΑΡΤΥΣΗ μάχης κυκλοφορούν οι σκληρο-
τράχηλοι πεζοναύτες. 'Επίλεκτα μικρή φρουρά.

Δέν απέτρεψε όμως το Γκουαντανάμο τη δυναμική, που βίβριζε τις σχέσεις της Κούβας και της 'Αμερικής. Ούτε η ζοχάρη, όπως κατά κόρον είχε λεχθεί. Ούτε άδικη το πετρέλαιο — η κρατικοποίηση δηλαδή των αμερικανικών διςλισητηρίων, στην οποία επέβη ο Κάστρο όταν οι 'Αμερικανοί υπάλληλοι αρνήθηκαν να διώλουν ρωσικό πετρέλαιο που είχε μεταφερθεί με αμερικανικά πλοία. Ή θωσική ατία υπήρξε ότι οι 'Αμερικανοί έβλεπαν στα δίκια τους ημιαφάρια να έγκομιστούν ένα διαρκώς προκληκώτερο προγεφωμάτα της οσβετικής πολιτικής, μιά μεταφορά από ψυχρό πολέμο μέχρι τα σύνορά τους, μιά έστια μολυσματική για τις έλλοιπτες λατινοαμερικανικές χώρες, που δέν φημιζόνται στην πλειονότητά τους για την πολιτική σταθερότητά τους.

Οι λεπταίριες της συγκρούσεως μεταξύ των κα-
στρικιών και των καρκινικών είναι γιγαντικές, γιατί δι-
λος ο κόσμος της καρκινικής ούστρες «με κομμένη δυνά-
μη». Δεν είναι όμως «νέοι» οι πρόγνωση αποτυχίας
ή αμερικανική βάση Γκουανταμόμα μέσα στο σώμα
της περισσότερο παρά ποτέ εθνικής σήμερα Κούβας
και τι περιπέτεια επιφύλασσει η ύπαρξή της. Οι φω-
τογραφίες του ρεπορτάζ αυτού δίνουν την αληθινή
εικόνα της ύπερβιγερουσας. Ένώ δ Κόστρο θριαμβολο-
γεί κ' ίσως ετοιμάζεται...

Σ τὸν κύριο διάδρομο ἀπογειώσεως, καμμιά πενή-
τοριά αερίωθουμένα, καταδιωκτικά καὶ θορυβαστι-
κά, ἀνομιμὸν ἔτοιμα, ἐνὸς στόν κόλπο τοῦ Γκουαντα-
νάμο (ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα φυσικά λιμένα τῆς
οἰκουμένης, ἀφοῦ ἀνίστα ναυλοχοῦν σ' αὐτὸ 50 ἀπὸ τὰ
μεγαλύτερα πολεμικά σκάφη) πολυάριθμα ἀντιπο-
νηλικά ἔχουν στρέψει ἀκλόνητα τὰ πυροβόλα τους
πρὸς τὴν ἐνδοχώρα καὶ τὰ ἀντιεροπορικά τους πρὸς
τὸν αὐανό.

Οι άνδρες της θάσεως θρίσκονται σε συνεχή επιφυλακή και έχουν καταλάβει επίκαιρα θέσεις κατά μήκος των συρματοπλεγμάτων 27 μιλίων, της έσω-επικερικής περιμέτρου. Πλεξναύτες με εξάρτυσι μάχης παρακολουθούν την έξω κίνηση πίσω από τις κάννες των όπλοπολυθλών τους.

Πυκνές περιπολίες περιέρχονται συνεχώς την έσωτερική περιμετρο και καθ' όλο τὸ 24ωρο ἐλικόπτε-

Ἑλικόπτερα καὶ τζίπ περιπολοῦν μέρα νύχτα σ' ὅλην τὴν περιοχὴ τῶν 45 τετραγωνικῶν μιλίων τῆς θάλασσης. Μετὰ τὴ λήψη τῆς αὐστηρῶς μέτρων σταμμάτησαν τελείως οἱ διεισδύσεις στὸ ἐνδεχομένον ἐχθρὸν.

ΠΟΛΥΒΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΑ εγκαταστάθηκαν σ' όλη την εξωτερική περίμετρο και στα έπικαιρα στηρίγματα άμυνας. Ένα από τα κυριότερα είναι ο Λόφος Αϊτακτονίας, ο οποίος δεσπόζει της πεδιάδας.

ρα περιϋπτανται φωτίζοντας με φωτοβολίδες την ήρεμη τροπική νύχτα.

Τὰ μέτρα αὐτὰ ἐλήφθησαν ἀπὸ τότε πού στρατιῶ-
τες τοῦ Κάστρου ἀρχίσαν νὰ ὑπερηφούν τὸ ἐξωτερικὸ
συρματοπλέγμα καὶ νὰ εἰσχωρῶν λαθραῖα σπῆν βά-
ση. Αὐτὰ ἀνάγκασε καὶ τὴν διοίκηση τοῦ Γκουαντα-
νάμο νὰ ναιροθετήσῃ πυκνὰ τὴν ἐξωτερικὴν περίμετρο,
πράγμα πού προκάλεσε μιάν ἀκόμη ἐκρηξή τῆς ὀ-
ργῆς τοῦ Φιντέλ.

«Αν ο Φιντέλ μάς έπιτεθώ» δήλωσε ένας αξιωματικός της βάσεως, ο εύκολοτατος τρόπος για να αντιμετωπίσουμε την έπιθεση θα είναι να δημιουργήσουμε αντίπεραιοποιασμό και να επιτεθούμε κατά της Ά βάσεως. Αυτό το ξέρεi ο Κάστρο, ωστόσο, στην περιοχή γύρω από το Γκουανταναμό, οι στρατιωτικές συγκεντρώσεις αυξάνουν καθημερινά. Μόνο τις τελευταίες ημέρες προστέθηκαν ενόπλιους 5.000 έθνοφυλάκων και σε κάθε θήμα συναντάς κανείς πολυβόλα και πυροβόλα σε τάξη μάχης. Λίγο πιο πίσω, στο Σαντιάγο ντε Κουβά, σημειώθηκαν συγκεντρώσεις 400 φορτηγών αυτοκινήτων με πυρομαχικά, θωράκισμένα αρμάδια μάχης και βαρέα πυροβόλα.

«Άλλα ένα από τα πιο πρώτα σημεία του συστήματος αμύνης της βάσεως είναι η παρουσία 3.800 Κουβαζέων εργατών, που έρχονται κάθε πρωί και φεύγουν το βράδυ. Τυχαίως, εκατό από αυτούς ανήκουν στην μουσική υπηρεσία του Κάστρο, ενώ η πλειονότητα των υπολοίπων είναι ενεργά μέλη της «Εθνοφρουράς». Ωστόσο, έρ' όσον δεν προσέρχονται με κάποιο παράπονο στην του δουλειά τους πρόσχημα, η αμερικανική διοίκηση δεν αποφασιζει να τους απολύσει, για γενικότερους λόγους πολιτικής και για να μην καταπατήση τους εργατικούς νόμους. Έτσι, κατασκοπεί ελσέρχονται νομίμως στην βάση και εργάζονται κοντά σε στρατηγικά σημεία ή εκτελούν οι ίδιοι κάποια άκρως άσπρητη υπηρεσία. Υπάρχει, όμως, και κάποιοι άλλος υπολογισμός στην εφεκτικότητα της διοικήσεως. Με την καθημερινή επάνοδο των εργαζομένων έργων ευκολότερα σε επαφή με τους δικούς της πράκτορες.

Τὸ Λάος καὶ ἡ Κούβα εἶναι σήμερα τὰ πρὸ θερμὰ σημεῖα ἑνὸς ἀμειλίχτου πολέμου, ποὺ διεξάγεται ἀσταμάτητα καὶ ποὺ εἰρωνικά ἢ κατ' εὐφημισμὸν ὠνομάσθηκε ψυχρὸς.

ΟΙ ΚΟΥΒΑΝΟΙ εργάτες έρευνώνται προσεκτικά κατά την είσοδο και την έξοδο από τη βάση.

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ Α'ΙΧΜΑΝ
ΜΕ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ
ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Το 1943 ένας ναζί γιατρός, ο Κάρλ Κλάουμπεργκ, εφαρμόζει στο "Αουσβιτς" μια μέθοδο όμαδικών στερήσεων. Είναι το πρώτο βήμα ενός τερατώδους σχεδίου των Χίτλερ - Χίμλερ, που αποβλέπει στην βαθμιαία εξάλειψη όλων των άλλων φυλών από την Ευρώπη και στην τελική επικράτηση των άρειων. Τα πρώτα πειράματα γίνονται σε Έβραϊες του "Αουσβιτς", που πεθαίνουν όλες από σηψαιμία...

"ΑΣ ΣΚΟΤΩΣΟΥΜΕ ΤΗ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ!"

Η έρευνα αυτή — που το πρώτο μέρος της δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο τεύχος — στηρίζεται σε μια σειρά σπανίων φωτοτυπιών • Τις παρέδωσε στον γράφοντα ο 'Ισαάκ 'Αρρούχ, παλιός κρατούμενος του "Αουσβιτς", λίγο πριν από τον θάνατό του • Πρόκειται για

την αλληλογραφία μεταξύ του αρχηγού των "Ες - "Ες Χίμλερ και του γιατρού Κλάουμπεργκ, απολογίες ναζιστών αξιωματικών, πρακτικά συνεδριάσεων κλπ. • Το δελτίο συμπληρώθηκε με αφηγήσεις θυμάτων του Κλάουμπεργκ που ζουν σήμερα στην Ελλάδα

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

«ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ». Έτσι βάφτισε ο Χίμλερ το πρόγραμμα των όμαδικών στερήσεων, που άρχισε το 1942, στο "Αουσβιτς", με προοπτική να άγκυρα τη ζωή στην Ευρώπη. Πίσω από αυτή την λοκωνική διατύπωση κρύβεται ένα σχέδιο, που σήμερα, 20 χρόνια μετά, φαίνεται άπιστευτο. Άλλα το 1942 τίποτε δεν είναι άπιστευτο ή αδύνατο. Η Γερμανία ζή μέσα σε μια παραφροσύνη: «Σήμερα ή Εύρώπη ανήκει στη Γερμανία. Άύριο πρέπει να κατοικείται μόνο από Γερμανούς». Οι δυο αυτές φράσεις του Χίτλερ, που άνηχούν σαν κτυπήματα πάνω σε μεταλλικό δίσκο, ρίχνουν το σύνθημα. Μέσα από το ναζιστικό πρίσμα, ή Εύρώπη φαίνεται σαν ένα άρρωστο κορμί. Ο φόνος δεν είναι έγκλημα, αλλά κάτι που μοιάζει περισσότερο με χειρουργική επέμβαση. Το πρώτο σπυρί που πρέπει να ξεριζωθεί είναι οι Έβραίοι. Μόνο τότε το αίμα της Εύρώπης θα καθαρίση.

Τα συνθήματα που συνοδεύουν αυτή την έκστρατεια κατασκευάζονται προσεκτικά από την Υπηρεσία Προπαγάνδας του Βερολίνου. Είναι στιλπνά και χαμνούνται εύχαιστα. Όταν οι αϊχμάλωτοι πολέμου μεταφέρονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης άκουν ότι θα ύποστούν «είδικη μεταχείριση». Για τους Έβραίους που είναι πιδό δύσπιστοι έφευρίσκειται μία, κατασκευάζεται ένας όρισμός ειδυλλιακώτερος: «Αποκατάστασις». Άργότερα ο Γκαίριγκ τόν άντικαθιστά με την «Τελική Λύση». Όταν ο Ράιχενάου ζητά από τους στρατιώτες του να κτυπούν άλύπητα, τους θυμίζει ότι πρέπει να εφαρμόσουν την «έθνική κοσμοθεωρία».

Τώρα έρχεται ή σειρά της «άρνητικής δημογραφικής πολιτικής...». Άλλα τα πρώτα πειράματα του Κλάουμπεργκ στο "Αουσβιτς" πέφτουν στο κενό. Κάτι πηγαίνει στραβά. Οι Έβραίοι πεθαίνουν στα κρεβάτια του «Μπλόκ 10», λίγες ώρες μετά την επέμβαση, που συνίσταται σε μία σειρά τοπικών ένεσεων. Ο Κλάουμπεργκ δοκιμάζει μίαν άλλη μέθοδο με άκτινες Ράιντγκεν, που δεν παρουσιάζει καλύτερη άπόδοση. —Πώς πηγαίνουν τα πειράματα; τόν ρωτά κάθε μέρα ο διοικητής του στρατοπέδου, Χάις. —'Ικανοποιητικά, άπαντά ήρεμα ο Κλάουμπεργκ. Ο Χάις είναι έμπιστος του "Αϊχμαν. Ο "Αϊχμαν δεν συμπαθεί τόν Κλάουμπεργκ, γιατί το σχέδιό του είναι έμπόδιο στην «Τελική Λύση». Κάθε Έβραίο που γλυτώνει από το έκτελεστικό άπόσπασμα ή τόν θάλλομο τών άερίων, τόν κάνει να άισθάνεται ένα ρίγος στην ραχοκακκαλιά.

Ο Χάις ρωτά: —Τί ώρα θέλετε να έρχεται το φορτηγό για να παίρνη τα πτώματα; Ο Κλάουμπεργκ άπαντά: —Σε μία έβδομάδα θα έχω τελειοποιήσει την μέθοδό μου, και τα φορτηγά σας δεν θα μου χρειάζονται. Ο πόλεμος κηρύχθηκε. Ο Κλάουμπεργκ ξέρεi ότι δεν πρέπει να περιμένη έλεος. Τα νέα ταξιδεύουν στο Βερολίνο, όπου ο Χίμλερ προσ-

ΝΕΟΙ
ΔΡΟΜΟΙ

ΣΤΗΝ ΚΛΩΣΤΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ
ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΗ
ΎΛΗ ΑΚΡΙΛΑΝ!

ACRILAN

Ίνα άκριβωτέρα του μαλλιού διότι είναι πολύ πιό στερεά κατάλληλη για πανταλόνια, κοστούμια και φούστες πλισσέ.

ΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΑΚΡΙΛΑΝ πλεονεκτούν των μαλλίνων διότι είναι στερεώτερα κρατούν τσάκισή, πλένονται εύκολα, άνδίστανται στον σκώρο και είναι πάντοτε εύχαιστα.

ACRILAN ΠΡΟΪΟΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ στον κόσμο CHEMSTRAND 'Αμερικής, 'Αγγλίας

Ζητάτε ύφασματα με την ούγια ACRILAN-ΑΛΦΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ: ΣΤΑΥΡΟΣ Α. ΚΟΝΤΟΣ ΕΡΜΟΥ 46 - ΤΗΛ. 25.198 - 25.746 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΠΕΞΗΜΣΙΕ του "Αουσβιτς. Μορφές δαντικές οι γυναίκες που δγῆκαν ἀπὸ τῇ ναζιστικῇ αὐτῇ κόλαση, προσπαθοῦν νὰ χαμογελάσουν στὸν φωτογραφικὸ φακὸ τῶν ἐλευθερωτῶν τους.

Δυὸ ἱστορίες ἀπ' τὸν σωρὸ

Η Μ. Β., μίᾱ Ἑλληνοεβραία ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρούπολη, ἦταν μίᾱ ἀπὸ τὶς ἱπρώτες ποὺ παρέλασε ὁ Κλάουμπεργκ καὶ ἀπὸ τὶς τελευταίες ποὺ ἀφῆσε. Ἡ διάπλωση τοῦ σώματός της τοῦ χρησίμευε πολὺ στὰ πειράματά του.

«Μοῦ ἔκανε μίᾱ ἐνεση κάθε δέκα μέρες». Ὑστερα ἀπὸ τὴν πρώτη σειρὰ ἐνέσεων, δὲν μπορούσε νὰ πάρῃ τὰ πόδια της. «Πνοῦσα, ἀλλὰ δὲν εἶχα πιά τὴ δύναμη νὰ φωνάξω». Ὁ Κλάουμπεργκ τὴν θεωροῦσε σὰν μίᾱ ἀπὸ τὶς μεγάλες τοῦ ἐπιτυχίες.

Ἡ κοῦρα αὐτῇ συνεχίστηκε ὡς τὴν διάλυση τοῦ "Αουσβιτς. Ὅταν γύρισε στὴν Ἑλλάδα ἦταν ἓνα ρομπότ! Προσπάθησε νὰ ἐργασθῇ κάπου, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε. «Ἐνοιωθα πὼς ἤμου ἓνας λειψὸς ἄνθρωπος». Ὑστερα ἡ μοῖρα τῆς γέλασε ξαφνικά. Παντρεύτηκε. Μίᾱ τρελλῇ ἐλπίδα φώλιασε τότε μέσα της: «Μήπως ἄραγε θὰ μπορούσα νὰ κάνω καὶ παιδί;» Ἀλλὰ ὁ Κλάουμπεργκ δὲν ἔκανε ποτὲ τοῦ μισὲς δουλειές. Σήμερα ἡ Μ. Β. ξέρεי πὼς δὲν θὰ ἀποκτήσῃ ποτὲ τὴν παιδιά. Τὸ κορμί της, 20 χρόνια μετὰ τὴν περιπέτεια τοῦ "Αουσβιτς, ἐξακολουθεῖ νὰ πληρῶν φόρο στὴν ἀνθρώπινη κτηνωδία.

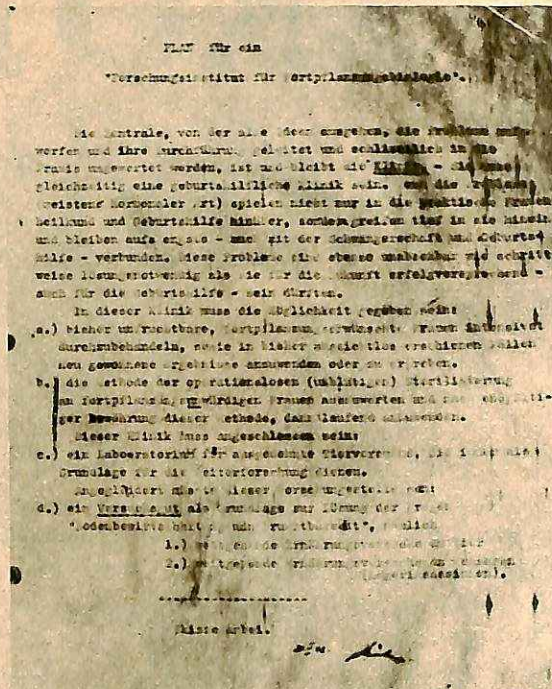
Ο Α. Μ. εἶναι σήμερα 46 ἐτῶν. Γεννήθηκε κάπου στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ φτωχὴ οἰκογένεια. Ὁ πατέρας του δούλευε στὶς ἀλυκές, τὰ χρήματα ποὺ κέρδιζε δὲν ἔφταναν γιὰ νὰ σπουδᾷσὲ τὸ παιδί του.

Τὰ χρόνια πέρασαν. Τὸ παιδί ἔγινε ἄνδρας. Τὴν ἡμέρα ἐργαζόταν στοὺς ΣΠΑΠ καὶ τὸ θράδυ σπύδαζε σὲ νυκτερινὸ σχολεῖο. Κηρύχθηκε ὁ πόλεμος. Ὁ Α. Μ. φόρεσε τὴ στολὴ τοῦ Ἑλλῆνα φαντάρου καὶ πολέμησε στὴν Ἀλβανία. Τὸ 1942 τὸν συνέλαβαν οἱ Γερμανοὶ καὶ τὸν ἔστειλαν μὲ ἄλλους Ἑβραίους στὸ "Αουσβιτς.

Ἐκεῖ γνώρισε τὸν δρα Κλάουμπεργκ ποὺ ζητοῦσε μεσογειακοὺς τύπους γιὰ τὰ πειράματά του: «Ἐλαχε σὲ μένα καὶ τοὺς συμπατριῶτες μου νὰ προτιμηθοῦμε γιὰ τὰ πειράματα αὐτά». Τὸ κορμί του σασκατεύτηκε. Κάθε μέρα ὁ Κλάουμπεργκ δοκίμαζε ἐπάνω του κάτι καινούργιο. Ἐνέσεις στὴν κοιλιά καὶ στὴν σπονδυλικὴ στήλη, ἀκτινοβολίες, ηλεκτροσόκ, ἐγχειρήσεις. Ὅλα δοκιμάστηκαν ἐπάνω του γιὰ νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν τὴ δυνατότητα νὰ δημιουργήσῃ κάποτε οἰκογένεια. Ἀλλὰ ὁ ὀργανισμὸς του ἀντιδρούσε. «Στὸ τέλος μοῦ ἔκαναν εὐνοχησμό καὶ ἡσύχασαν». Καθὼς θυμᾶται ὅλα αὐτά, τὸ πρόσωπο τοῦ Α. Μ. παίρνει ἓνα σταχτὶ χρῶμα.

Ὅταν γύρισε ἀπὸ τὸ "Αουσβιτς ἦταν ἓνας ἄνθρωπος χωρὶς προορισμὸ καὶ χωρὶς ἐλπίδες. Ἀπὸ τότε προσπάθησε νὰ ξαναφτιάξῃ τὴ ζωὴ του, ἀλλὰ δὲν τὸ κατάφερε. Τὰ νεῦρα του ἔχουν τσακίσει. «Ἔω μὲ φάρμακα καὶ κοιμᾶμαι μὲ ὑπνωτικά». Ἡ φωνὴ τοῦ ἔσπασε ξαφνικά καθὼς διηγόταν τὴν ἱστορία του. «Καὶ νὰ σκεφθῇ κανεὶς ὅτι τὸ μεγαλύτερο ὄνειρο τῆς ζωῆς μου ἦταν νὰ φτιάξω οἰκογένεια».

Αὐτὲς εἶναι δύο ἱστορίες διαλεγμένες μέσα ἀπὸ τὸ σωρὸ. Τίποτε δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ ξαναφέρει τὴ γαλήνη στὴν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν. Τὴν ἄφησαν γιὰ πάντα ἐκεῖ πέρα, στὸ "Αουσβιτς.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ἡ διάρθρωση τοῦ «Ἰνστιτούτου Ἑρευνῶν Ἀναπαραγωγικῆς Βιολογίας», ὅπως ἀποδεικνύουν οἱ φωτοτυπίες τῶν σχετικῶν ἐγγράφων. Γυναικολογικὴ καὶ μαιευτικὴ κλινικὴ, τμήματα παρακολουθήσεως...

Αὐτὸ ὁ Χίμμλερ δὲν θὰ μπορούσε ποτὲ νὰ τὸ κάνει. Κάτι τοῦ λείπει γιὰ νὰ φτάσῃ ὡς τὸ σημεῖο ἐκεῖνο. Κάθε μέρα καταδικάζει μὲ μίᾱ ὑπογραφήν σὲ θάνατο χιλιάδες ἄνθρωπους, ἀλλὰ τοῦ εἶναι ἀδύνατο νὰ δῇ μίᾱ ἐκτέλεση.

Κάποτε χρειάστηκε νὰ παρακολουθήσῃ τὸν τουφεκισμό 400 ἀτόμων στὸ Μίνσκ. Ἀργότερα ὁ "Αἰχμαν, ποὺ στεκόταν δίπλα του, ἔλεγε ὅτι αἰσθάνθηκε ζωηρὴ ἀπογοήτευση βλέποντας τὶς ἀντιδράσεις τοῦ ἀρχηγοῦ του:

—Λίγο ἔλειψε νὰ λιποθυμήσῃ. Φώναζε ὑστερικά καὶ κάποια στιγμή θέλησε νὰ σώσῃ ἓνα νεαρὸ Ἑβραῖο, ποὺ τὸ ξανθὸ του κεφάλι τὸν ἔκανε νὰ μοιάζῃ μὲ Γερμανὸ. Πρὶν ὅμως προλάβῃ νὰ δώσῃ διαταγὴ νὰ σταματήσῃ ἡ ἐκτέλεση, τὸ κεφάλι τοῦ Ἑβραίου εἶχε γίνει λωμά ἀπὸ τὶς σφαίρες.

Αὐτὸ ἔγινε τὸ 1941. Ὅταν ὁ Χίμμλερ γύρισε στὸ Βερολῖνο ὠρῶνάνω σε μίᾱ σύσκεψη μὲ θέμα τὸν ἐξευγενισμό τῶν ἐκτελέσεων...

—Πρέπει νὰ θροῦμε κάτι τὸ ἀνθρωπιστικώτερο, εἶπε.

Ἔτσι γεννήθηκε ἡ ἰδέα τοῦ θαλάμου τῶν ἀερίων, ποὺ τὴν συμπλήρωσε ὁ "Αἰχμαν ρίχνοντας τὴ γνώμη νὰ καίγονται τὰ πτώματα σὲ μεγάλους φούρνους. Ἀλλὰ μερικά κόκαλα ἀντιστέκονταν στὴ θερμότητα. Τότε ὁ διοικητὴς τοῦ "Αουσβιτς Ρούντολφ Χαΐς, ἐρασιτέχνης γεωπόνος, ὥλο-

"Αἰχμαν: Προτιμότερος ὁ θάλαμος τῶν ἀερίων...

«ἤλθρωσε τὸ σχέδιο, προτείνοντας νὰ ρίχνονται τὰ κόκαλα σὲ μίᾱ ἀλεστική μηχανή, ποὺ τὰ μετέτρεπε σὲ λίπασμα.

—Τὰ λάχανα, ποὺ καλλιεργοῦσαμε στὸ "Αουσβιτς, ἦταν τὰ καλύτερα τῆς Γερμανίας, εἶπε ὑπερήφανα ὁ Χαΐς στὴν ἀπολογία του.

Ἡ δευτέρη σύσκεψη

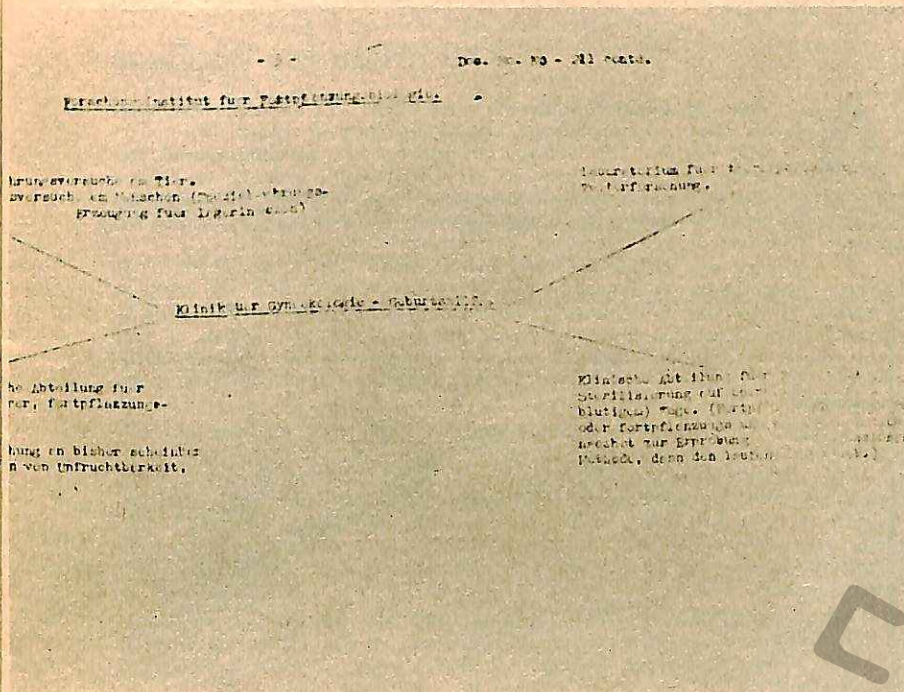
«X» ΕΡ ΠΡΟΦΕΣΣΟΡ, μὲ ἀπογοήτευση. Αὐτὰ δηλώνει κυνικά ὁ "Αντολφ "Αἰχμαν στὴ δευτέρη σύσκεψη, ποὺ ὀργανώνεται στὸ γραφεῖο τοῦ μὲ θέμα τὶς ὁμαδικὲς στείρωσεις.

Τὸ θέμα, ἐξηγεῖ, εἶναι πολὺ ἀπλὸ. Ἄν ἡ στείρωση εἶναι σχέδιο ἀνεφάρμοστο, τότε εἶναι προτιμότερος ὁ θάλαμος τῶν ἀερίων. Δὲν βλέπω γιὰτί νὰ γίνεταὶ αὐτὴ ἡ σπατάλη χρόνου. Ὑστερα, ὅλα αὐτὰ τὰ πειράματα καὶ οἱ ἐγκαταστάσεις στὸ "Αουσβιτς στοιχίζουν πολὺ λά χρήματα. Ἡ Γερμανία ἔχει πολλὲς ἀνάγκες νὰ ἀντιμετωπίσῃ. Τί ἔχει νὰ προτείνῃ ὁ χερὸς προφέσσος;

Ὁ Κλάουμπεργκ σκύβει ντροπισμένος τὸ κεφάλι του.

—Δώστε μου μίᾱ μικρὴ πίστωση χρόνου.

Ὁ "Αἰχμαν δὲν θέλει νὰ τραβήξῃ τὸ σκοινί — ἄλλωστε ὁ Κλάουμπεργκ εἶναι ἀνώτερός του καὶ διατηρεῖ προσωπικὴ ἐπαφὴ μὲ τὸν Χίμμλερ.

...ποικίλων περιστατικῶν, ἐργαστήρια πειραματικά, μὲ ποικίλα πειραματικὰ ζῶα —ζῶα καὶ ἄνθρωπους—, ἐγκαθερίκτους ἢ κατατῆρας ὑποστάθμης», ὅπως τοὺς χαρακτηρίζει. Ἡ Ἐπιστῆμη στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ἑγκλήματος.

—Τὴν ἔχετε. Ἀλλὰ θὰ σᾶς παρακαλέσω στὸ ἐξῆς νὰ περιορίσετε τὰ πειράματά σας μόνον στοὺς Μισλέγκι (Μισοεβραίους). Οἱ ὑπόλοιποι θὰ ἐνταχθοῦν στὸ πρόγραμμα τῆς «Τελικῆς Λύσεως».

Ὁ "Αἰχμαν μισοκλείνει τὰ μάτια του καὶ κάνει ἓνα μικρὸ κήρυγμα:

—Οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ἡ μᾶστιξ τῆς γῆς. Πρέπει νὰ τοὺς καταστρέψουμε. Αὐτὸ ποὺ πρόκειται εἶναι νὰ ἐξοντωθοῦν οἱ νέοι. Οἱ γέροι θὰ ἐξοντωθοῦν μόνον τους.

Ἔτσι ὁ "Αἰχμαν κερδίζει τὴν δευτέρη σύσκεψη. Ὑστερα ρωτᾷ δὴθεν φιλικὰ τὸν Κλάουμπεργκ γιὰτί ἀσχολεῖται μόνον μὲ γυναῖκες. Οἱ ἄνδρες ἔχουν γιὰ τὸν φύρερ περισσότερη σημασία.

—Τέσσερα ἑκατομμύρια Σλάβοι ἐργάτες σᾶς περιμένουν, λέει ὁ "Αἰχμαν.

Ὁ Κλάουμπεργκ κοινὰ τὸ κεφάλι του.

—Ναί, τὸ ἄκουσα, ψιθυρίζει. Μόλις τελειώσω στὸ "Αουσβιτς, θὰ μεταφέρω τὸ συνεργεῖο μου στὸ Βερολῖνο.

Ὑστερα παραποιεῖται ὅτι τοῦ λείπουν τὰ μέσα. Ἡ ἀνδρική στείρωση ἐπιτυγχάνεται μὲ μίᾱ πολύπλοκη διαδικασία ἀκτινοβολιῶν, ποὺ ἀπαιτεῖ

εἰδικὲς συσκευές. Ὁ Κλάουμπεργκ χρειάζεται μηχανήματα, ποὺ τὰ ζητᾷ ἀπελπισμένα ἐδῶ καὶ ἐξῆς μῆνες ἀπὸ τὸ Βερολῖνο.

—Θὰ μεσολαβήσω ἐγώ, ὑπόσχεται ὁ "Αἰχμαν.

Τὸ φυτὸ τῆς σιωπῆς

Η ΣΥΣΚΕΨΗ περνᾷ σὲ ἄλλο ταμέα. Συζητοῦνται διάφορα πειράματα ποὺ γίνονται τὴ στιγμὴ ἐκεῖνῃ σὲ ἐξῆ στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἀπὸ γιатρούς τῶν Ἑς - Ἑς. Ὁ ὁρ Κάρλ Γκέμπχαρτ κάνει πειράματα γαγγραινῆς ἐπ'άνω σὲ Πολωνίδες. Ὁ Μογκρόφσκυ μελετᾷ τὶς ἀντιδράσεις πρὸς προκαλοῦν οἱ δηλητηριασμένες σφαίρες. Ὁ Ράσερ προσπαθεῖ στὸ Ντα-χάου νὰ ἐξακρῶσῃ σὲ πόσο ψυχὸς μπορεῖ νὰ ἀνῆξῃ τὸ ἀνθρώπινο σῶμα. Ὁ Νέμπε προτείνει νὰ διαπιστωθῇ μὲ πείραμα πῶσον καιρὸ μποροῦν ἀνθρώπινα ὄντα νὰ ζήσουν πίνοντας θαλάσσιο νερό. (Τὸ πείραμα ἔγινε ὕστερα ἀπὸ μερικὸς μῆνες στὸ Μπούχενβαλντ, ἐπ'άνω σὲ 915 τοιγῶνους, ποὺ πέθαναν ὅλοι).

Οἱ ἥρωες τῆς ναζιστικῆς ἐπιστῆμης συναγωνίζονται ὁ ἓνας τὸν ἄλλο σὲ ἐπιπονητικότητα. Ὁ "Αἰχμαν ἀκοῦει προσεκτικὰ καὶ κρατᾷ σημειώσεις. Ἐπ'άνω στὸ τραπέζι τῆς συσκέψεως εἶναι ἀνοιγμένοι χάρτες καὶ σχεδιαγράμματα. Κάθε λεπτὸ ποὺ κυλᾷ κρίνει τὴ ζωὴ ἐκατοντάδων ἀνθρώπων.

Ὁ καθηγητὴς Ποκόρνυ, τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου, προτείνει:

—Θὰ μπορούσαμε νὸ μεταχειρισθοῦμε στὰ στρατόπεδά μας τὸ φυτὸ τῆς σιωπῆς.

Οἱ γιатροὶ κοιτάζουν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον.

—Ποῖο εἶναι τὸ φυτὸ τῆς σιωπῆς; ρωτᾷ ὁ Κλάουμπεργκ.

Ὁ Ποκόρνυ θγάζει ἀπὸ τὴν τσάντα του ἓνα κιτρινωμένον σύγγραμμα. Εἶναι ἓνα βραζιλιανὸ φυτὸ, ἐξηγεῖ, ποὺ ἄλλοτε τὸ μεταχειρίζονταν γιὰ νὰ σφραγίζουν τὸ στόμα τῶν σκλάβων.

—Ὅποιος τὸ πίνει δὲν μπορεῖ πιά νὰ ξαναμιλήσῃ, λέει ὁ Ποκόρνυ.

Ὁ "Αἰχμαν τὸν χτυπᾷ φιλικὰ στὸν ὄμο:

—Δὲν εἶναι κακὴ ἡ ἰδέα σου. Ἀλλὰ προσωπικὰ νομίζω ὅτι ἡ «Τελικὴ Λύση» εἶναι πάντα τὸ καλύτερο ἀπὸ ὅλα.

Τὰ ἀνθρώπινα χοιρίδια!

Π ΙΣΩ στὸ "Αουσβιτς. Καθὼς τὸ τζίπ, ποὺ τὸν μεταφέρει, μπαίνει μέσα στὸ στρατόπεδο, ὁ Κλάουμπεργκ ἀντικρύζει ἀπὸ μακριὰ τὸν θάλαμο μὲ τὰ θαυκάκκια τοῦδλα. Αὐτὴ τὴν φορὰ πρέπει νὰ ἐπιτύχῃ.

Ἡ μηχανὴ ποὺ τοῦ ὑποσχέθηκε ὁ "Αἰχμαν φθάνει καὶ ἀρχίζουν τὰ πειράματα ἐπ'άνω σὲ ἄνδρες. Οἱ πρῶτοι θάνατοι δὲν τὸν ξαφνιαίνουν. Πάντα κάποιος πρέπει νὰ πληρώσῃ, γιὰ νὰ προχωρήσῃ ἡ ἐπιστῆμη. Οἱ ἔρευνες συνεχίζονται καὶ παρουνισάζονται οἱ πρῶτες καλὲς ἐνδείξεις ἐπ'άνω στὶς γυναῖκες, ποὺ ὕστερα ἀπὸ μίᾱ σειρὰ ἐνέσεων χάνουν κάθε ἐλπίδα νὰ γίνουν μητέρες.

«Νίκη, τηλεγραφεῖ ὁ Κλάουμπεργκ στὸν Χίμμλερ. Τὰ ἀνθρώπινα χοιρίδια ἀντιδρῶν ἱκανοποιητικά.

Ἡ ἐπιτυχία τὸν κάνει τολμωρότερο. Ἡ πείρα τὸν διδάσκει νὰ διαλέγῃ τὰ θύματα μέσα ἀπὸ τὶς ὁμάδες τῶν νεοφερμένων στὸ "Αουσβιτς. Ἀντίθετα μὲ τοὺς παλιούς κρατούμενους, αὐτοὶ ἔχουν ἀντοχὴ καὶ ζωτικότητα.

Τὰ πειράματα πυκνώνουν. Κάθε πρωὶ ἡ ἀνατριχιαστικὴ κραυγὴ θρῆματίζει τὴν ἡσυχία τῆς αὐγῆς.

—Νοῦρ ἄλλες γιοῦντεν ἀντρέτιεν. (Ὅλοι οἱ Ἑβραῖοι στὴ γραμμῇ).

Ὁ Κλάουμπεργκ κάνει τὴν πρωινή του ἐπιθεώρηση φορώντας τὸ αἰώνιο ἀδιάβροχό του, ποὺ σέρνεται στὶς λάσπες. Πολλὲς φορὲς τὴν παρατηρεῖ μίᾱ καὶ μιάμιση ὥρα. Χαίρεται τὸν τρόπὸ τῶν κρατούμενων καθὼς τὸν διαβάζει στὰ μάτια τους. Αὐτὴ ἡ ἀσθηση τῆς πατοδυναμίας ποὺ τὸν κυριεύει κάθε πρωὶ εἶναι κάτι μεθυστικό. Πολλὲς φορὲς σκέτεται μπροστὰ σὲ μίᾱ γυναῖκα καὶ ζητᾷ τὸ ὄνομά της. Ἡ γυναῖκα καὶ ψιθυρίζει κατὰχλωμῃ, ἀλλὰ ξαφνικά ὁ Κλάουμπεργκ τὴν ἀφήνει καὶ πηγαίνει στὴν ἀκρὴ τῆς γραμμῆς. Τὸ θῆμα του νομίζει ὅτι ἐξέφυγε. Ἀναπνέει μὲ ἀνακούφιση. Ὑστερα ἀκοῦει ξαφνικά τὸν Κλάουμπεργκ νὰ φωνάζῃ τὸ ὄνομά της.

Αὐτὴ ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται κάθε πρωὶ. Ὁ Κλάουμπεργκ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ λίγο κέφι πρὶν ριχτῇ στὴ δουλειά. Δὲν γελᾷ ποτὲ, ἀλλὰ κατὰ βάθος διασκεδάζει πολὺ.

Ὑστερα παίρνει τὰ νέα του θύματα καὶ ἐξαφανίζεται στὸ «Μπλόκ 10». Εἶναι τόσο ἀπαρροφημένος ἀπὸ τὴν ἀποστολὴν ποὺ ἀνέλαβε ὥστε κοιμάται ἐλάχιστες ὥρες. Συχνὰ πινάζεται ἀπὸ τὸ κρεβάτι του γιὰ νὰ τρέξῃ στὸ ἐργαστήριό του καὶ νὰ μελετήσῃ μίᾱ περίπτωση ποὺ τὸν βασάνισε πρὶν λίγη ὥρα. Ἀρχίζει νὰ δοκιμάζῃ τὴ μέθοδο του ἐπ'άνω σὲ παρθένους καὶ ὅταν δῇ ὅτι ἡ πρώτη ἐνεση δὲν πᾶναι, κάνει καὶ δεύτερη καὶ τρίτη. Μιᾱ μέρα κλείνει μέσα σὲ ἓνα δωμάτιο ἓνα νεοέπαντρο ζευγάρι. Τὸ ἀγόρι εἶναι 20 χρόνων καὶ τὸ κορίτσι 16. Τοὺς ἀφήνει μίᾱ ἑβδομάδα καὶ μετὰ δοκιμάζει τὴν ἐνεση στὴν κοπέλλα, ποὺ πεθαίνει μέσα σὲ λίγες ὥρες ἀπὸ

Εάν
περηφανεύεσθε
για τὸ σπίτι σας

Εάν
ἐπιδυμεῖτε τὸ ἄριστο

Εάν
εἶδε ἐκλεκτικοί

Τότε...

ΤΟ ΨΥΓΕΙΟ
ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ
Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ

εἶναι ἡ

Princessa

ΤΟ ΨΥΓΕΙΟ ΜΕ ΤΗΝ
ΑΨΟΓΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΜΨΟΤΕΡΗ
ΕΜΦΑΝΙΣΗ

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ

ΠΙΤΣΟΣ

Ένα ψυγείο για πάντα...

ΑΣ ΣΚΟΤΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ

Ἡ κατάρα τὸν θάραινε — ὡς τὸ τέλος

αἰμορραγία. Τὸ ἀγόρι αὐτοκτόνησε, κόβοντας τὶς φλέβες του μὲ ἓνα ἄδειο
κουτί κονσέρβας.

1.000 στειώσεις τὴν ἡμέρα!

Π ΟΣΕΣ τέτοιες ἱστορίες δὲν ξετυλίγονται κάθε μέρα στὸ "Αου-
σβίτς! " Ἄλλοι ζοῦν, ἄλλοι πεθαίνουν, ἄλλοι τρελλαινόνται. Ἄλ-
λά στὸ στρατόπεδο αὐτό, ποὺ οἱ φούρνοι του καίνε 18 ὥρες τὸ
24 ὥρο, δὲν ὑπάρχει τόπος γιὰ οἶκτο. Ὅλα γίνονται μὲ τὴν ἀ-
κρίβεια μηχανῆς.

Ὁ Χίμλερ, ὅμως, δὲν μένει εὐχαριστημένος. Ὁ φύρερ, τοῦ
γράφει, θέλει ἀριθμούς.

«Θὰ ἤθελα νὰ ὑπολογίσετε πόσο διάστημα σὰς χρειάζεται γιὰ τὴ
στείρωση 1.000 ἀτόμων», γράφει.

Ὁ Κλάουμπεργκ ἀπαντᾷ:

«Ἄν μὲ ἐφοδιάσετε μὲ τὰ κατάλληλα τεχνικά μέσα, δύναμαι νὰ στεί-
ρωνω 1.000 ἄτομα ἡμερησίως. Χρειάζομαι μιὰ δευτέρα συσκευή ἐκτίμων
Ραϊντγκεν, τὴν ὁποῖαν σὰς ἔχω ἤδη ζητήσῃ. Διὰ τὴν χρειάζομαι, θὰ σὰς
ἐξηγήσω προφορικῶς. Ὅπωςδήποτε θὰ χρειασθῶ ἀργότερα καὶ ἄλλας
συσκευές. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θὰ ἐξαρθῇ ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις σας».

Ἡ συσκευή φτάνει καὶ τὰ πειράματα συνεχίζονται. Τὸ «Μπλόκ 10» ἐρ-
γάζεται ἐντατικά. Κάθε μέρα καταπίνει τὰ νέα του θύματα κατὰ ἑκατον-
τάδες. Ὁ Κλάουμπεργκ εἶναι εὐχαριστημένος. Νοιώθει ὅτι πλησιάζει νὰ
ἀγγίξῃ τὸν στόχο του. Εἶναι τόσο ἀπορροφημένος ἀπὸ τὴν ἀποστολὴν ποὺ
ἔχει ἀναλάβῃ, ὥστε δὲν καταλαβαίνει τί γίνεται γύρω του. Οἱ ὁμοβροντίες
ἔχει ἀναλάβῃ, ὥστε δὲν καταλαβαίνει τί γίνεται γύρω του. Οἱ ὁμοβροντίες
ἐπὶ αὐτοῦ ἀκούγονται νὰ πλησιάζουν δὲν φθάνουν στ' αὐτὰ του. «Χίλιες
ρῶσεις τὴν ἡμέρα». Ἰσως νὰ τὸ ἐπιτύχῃ μεθαύριο. Ἰσως αὔριο. Ἰσως...

Ἡ πτώση τοῦ ναζισμοῦ

Α ΛΛΑ τὸ αὔριο δὲν ἔρχεται ποτέ. Ἀντὶ γιὰ τὸ αὔριο ἐρχονται
οἱ Ρῶσοι. Ἡ καρδιά τοῦ ναζισμοῦ ἔπαψε νὰ κτυπᾷ.
«Οἱ Ρῶσοι». Τὸ σύννεφο, ποὺ ἀπλώνει τὴν μολυβένια σκιά του
στὸν ὀρίζοντα, πλησιάζει στὸ "Αουσβίτς. Ξαφνικὰ ἀλλάζουν
δὰ. Τὰ ἀρχεῖα καίγονται στοὺς ἴδιους φούρνους ὅπου καίγον-
ταν τὴν περασμένη ἐβδομάδα τὰ σώματα τῶν Ἑβραίων. Οἱ
φουροὶ λιποτακτοῦν. Οἱ συσκευές καταστρέφονται.

Ὁ Κλάουμπεργκ ξυπνᾷ ἀπὸ ἓνα ὄνειρο, μέσα στὸ ὁποῖο ζοῦσε τρία
χρόνια. Τώρα πρέπει νὰ ἀγωνισθῇ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Ἡ ὥρα τῆς κρίσεως
πλησιάζει. Γύρω του, ἡ Γερμανία καταρρέει μέσα σὲ ἓνα σύννεφο σκόνης.
Βρίσκεται στὸ Βερολίνο, ὅπου κρύβεται γιὰ ἓνα διάστημα. Ὅλοι οἱ χθε-
σῖνοι τοῦ προστάτες βούλιαξαν ὁ ἓνας μετὰ τὸν ἄλλο. Ὁ Χίμλερ αὐτο-
κτόνησε. Ὁ Ἀϊχμαν βρίσκεται σὲ κάποιο ἀμερικανικὸ στρατόπεδο συγ-
κεντρώσεως.

Τὸ 1945 ὁ Κλάουμπεργκ συλλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς Ρώσους καὶ κα-
ταδικάζεται σὲ κατ' ἀναγκαστικὰ ἔργα 25 ἐτῶν στὴ Σιβηρία. Ἀπολύεται
τὸ 1955, ὕστερα ἀπὸ μιὰ εἰδικὴ συμφωνία μὲ τὴν κυβέρνησιν τῆς Δυτικῆς
Γερμανίας, ἀλλὰ συλλαμβάνεται ξανά ὕστερα ἀπὸ ἐνέργειες τῆς Ἰσραηλινῆς
κοινοτικῆς τοῦ Ἀμβούργου. Εἶναι πιά ἐρεῖπιον, δὲν βλέπει καλὰ καὶ περ-
σιτὰ σὰν μεθυσμένος. Μιὰ ἀόρατη κατάρα θαράνει στοὺς ὤμους του.
Ὅταν τὸν καλοῦν νὰ ἀπολογηθῇ, ψιλλίζει μερικές λέξεις χωρὶς εἰρμό καὶ
κάθεται κάτω.

Πέθανε στὶς φυλακὲς τὸ 1958. Πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατό του κατάφερε
νὰ τὸν συναντήσῃ μιὰ γυναίκα ποὺ εἶχε περάσει τὴ δοκιμασία τοῦ «Μπλόκ
10». Ὁ Κλάουμπεργκ τὴν κοίταξε πίσω ἀπὸ τοὺς χοντροὺς φακοὺς του
καὶ βροῦνισε:

— Ὁχι. Φτάνει πιά. Ἀρκεῖτά!
Λίγες μέρες μετὰ πέθανε.

Ὁ ἐφιάλτης Ξαναγύρισε

Π ΟΣΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ἦταν τὰ θύματα τοῦ Κάρολ Κλάουμπεργκ;
Ἡ ἀπάντησιν ποὺ δινόταν ὡς σήμερα ἦταν: «Πολλὲς χιλιάδες».
Ἰσως ὁ ἐπίσημος ἀριθμὸς νὰ μαθευθῇ ἀπὸ κάποιο μάρτυρα
τῆς δίκης ποὺ γίνεται τώρα στὸ Ἰσραήλ. Ἰσως νὰ μὴ μαθευ-
τῇ ποτέ.

Ἀλλὰ τί σημασία μπορεῖ νὰ ἔχῃ ὁ ἐπίσημος ἀριθμὸς; Χιλιά-
δες γυναῖκες ζοῦν σήμερα σκορπισμένες σὲ ὅλο τὸν κόσμον χωρὶς πίστη
καὶ χωρὶς ἐλπίδα σὲ τίποτε. Τίποτε δὲν θὰ μπορέσῃ ποτέ νὰ σῇσιν ἀπὸ
τὴ ζωὴ τοὺς τὴ δοκιμασία τοῦ «Μπλόκ 10».

Ἐλάχιστες παντρεύτηκαν. Ἄλλες πέθαναν λίγα χρόνια μετὰ τὴν ἀπε-
λευθέρωσιν καὶ μερικές κλείστηκαν σὲ νευρολογικὲς κλινικὲς. Οἱ περισσό-
τερες ζοῦν σήμερα στὴ μοναξιά.

Δὲν μιλοῦν ποτέ γιὰ τὸ "Αουσβίτς, ἀλλὰ τὸ "Αουσβίτς ζῇ πάντα μέ-
σα τοὺς. Ποτέ δὲν πέθανε.

Καὶ κάθε μέρα, τὴν ὥρα ποὺ ξημερώνει, ἡ ἐφιαλτικὴ κραυγὴ θρυμματί-
ζει πάντα τὴ γαλήνη τῆς αὐγῆς.

—Ναὺρ ἄλλες γιοῦντεν ἀντρέτεν.

Αὐτὴ τὴν ὥρα, χιλιάδες γυναῖκες κεφάλια τινάζονται βιαστικὰ ἀπὸ
τὸ προσκέφαλό τους σὲ ὅλο τὸν κόσμον — στὸ Ἰσραήλ, στὴν Εὐρώπην,
στὴν Ἀμερική, στὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἴδιος τρόμος πάντα. Ἡ ἴδια κραυγὴ:

—Ναὺρ ἄλλες γιοῦντεν ἀντρέτεν.

Καὶ μετὰ σιωπὴ.

ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Μ' ΕΝΑ ΥΠΟΚΑΜΙΣΟ STOFFELS

Σὰς ἐγγυᾶται δροσερὰ ὑφάσματα «MERCERISE»,
«INFROISSABLES», ἐπεξεργασμένα τέλεια στὰ
μεγάλια Ἑλβετικὰ ἐργοστάσια «STOFFELS».

Ζητήστε ἐπιμόνως στὰ ὑποκάμισα τὴν ἐτικέττα
LIGHTEX καὶ ARIELLO, μὲ τὸ σῆμα "ΨΑΡΑΚΙ".

Μὲ ὑποκάμισα STOFFELS, πάντοτε αἰσθάνεσθε ἄνετα.

Εἶμαι Ἐνθουσιασμένη...

ΜΕ Τὸ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ μου

SCHARPF

ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
SCHARPF

Δὲν συγκρίνονται δὲν μοιά-
ζουν μὲ κανένα ἄλλο

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ Εἰς ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Δ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ Ο.Ε.
ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΤΗΛ. 32.183

Μέ 1 δραχμὴ 2 γεύματα
μὲ προϊόντα ΓΙΩΤΗ

ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ-ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ-ΚΟΡΝ ΦΛΑΟΥΡ

“ΓΙΩΤΗ”

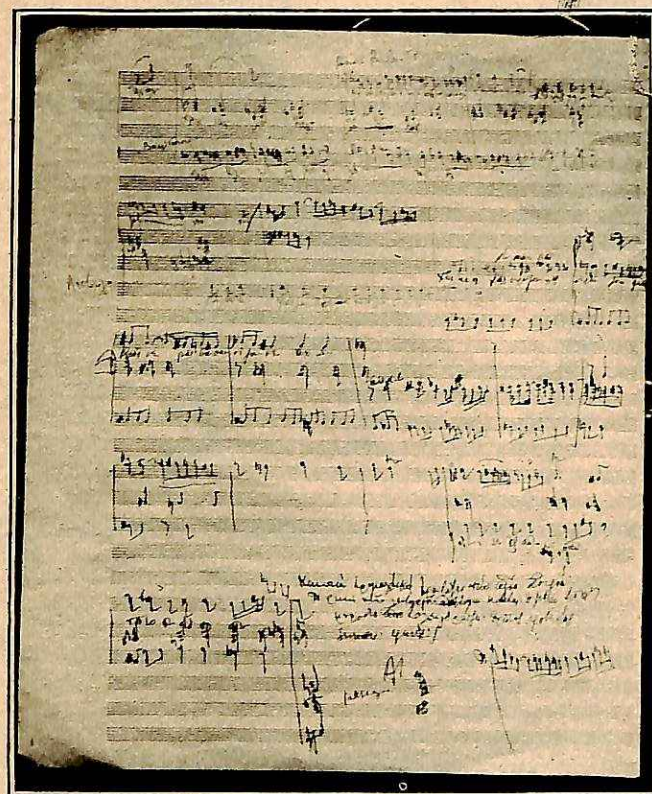
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Νέα
σύνθεσις μὲ
ΠΛΑΣΤΙΚΑ

Ξέχασα ν' ἀγοράσω
LAMBO

Ἡ Παρκετίνη LAMBO
κυκλοφορεῖ ἀπὸ σήμερα
καὶ λευκὴ (ἀχρωμ), σὲ
λευκὰ δοχεῖα καὶ στὴν
ἴδια πάντοτε γνωστὴ
ποιότητα.

“ΕΘΝΙΚΗ”

Κωνσταντίνος Παλαιολόγος —
αυτό είναι το όνομα
της τελευταίας
— της μεγαλύτερης δημιουργίας
του Μανώλη Καλομοίρη,
του Δάσκαλου της μουσικής
μέσα στο νεοελληνικό χώρο
από όπου άντλησε
την έμπνευση και την όρμη του:
Και με το όνομα
του τελευταίου βυζαντινού αυτοκράτορος
κλείνει ένας ολόκληρος κύκλος
στη ζωή και το έργο
αυτού που χρόνια τώρα είναι

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ

ΚΑΠΟΥ στο Παλιό Φάληρο: "Ένα μεγάλο στούντιο με τρία παράθυρα, που πάνω στα τζάμια τους πέφτουν τα φυλλάδια των δέντρων μιας μικρής αύλης, κρύβοντας, μαζί με την αλαφριά ανοιξιάτικη νέφωση, πολλές γωνίες του σ' ένα άπαλό, διακριτικό για τα μάτια μισοσκόταδο. Στους τοίχους διδολογικές φορτωμένες παρτιτούρες και διδλία και, κοντά στο φωτεινότερο παράθυρο, δυο πιάνο με ούρα. Έδω περνά την ανάρρωσή του από μιά άρρωστια μακριά και έπώδυνη, καρφωμένος τον περισσότερο καιρό σε μιά πολυθρόνα, ο Δάσκαλος που σ' αυτόν άπειρα χρωστά η ελληνική μουσική — ο Μανώλης Καλομοίρης. Το σπίτι και το γεμάτο

σιγή δωμάτιο έχουν κάτι που θυμίζει άοριστα το σπίτι εκείνου του δάρδου της Γαλλίας, του Φρανσις Ζάμ, εκεί κάτω στο Όρτέζ, στα Πυρηναία. Ίσως να είναι τα παλιά πορτραίτα και τα σκίτσα πάνω στους τοίχους, ίσως η διάσπαση της μικρής αύλης έξω από το μεγάλο δωμάτιο... Τον χώρο αυτό γεμίζει, με τη δημιουργία, το στοχασμό και τους προβληματισμούς του, ο άνθρωπος που τώρα δεν μπορεί παρά ελάχιστα να τον γεμίσει με την κίνησή του. Ακούγοντάς τον, κανείς να μιλά δοκιμάζει την αίσθηση μιάς εκπληκτικά ζωηρής πνευματικής παρουσίας, τόσο παράδοξα ζωηρή, ώστε να σε κάνει να πιστεύεις σχεδόν πως έχει μιά ύλική υπόσταση.

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ συμπλήρωσε την «παρτιτούρα» του «Κωνσταντίνου Παλαιολόγου». Τώρα, ύστερα από μιά τέτοια δημιουργική προσπάθεια, μόνο μικρότερες φόρμες —καμμάτια για πιάνο, τραγούδια κλπ.— είναι ένδεχομένο να τον απασχολήσουν.

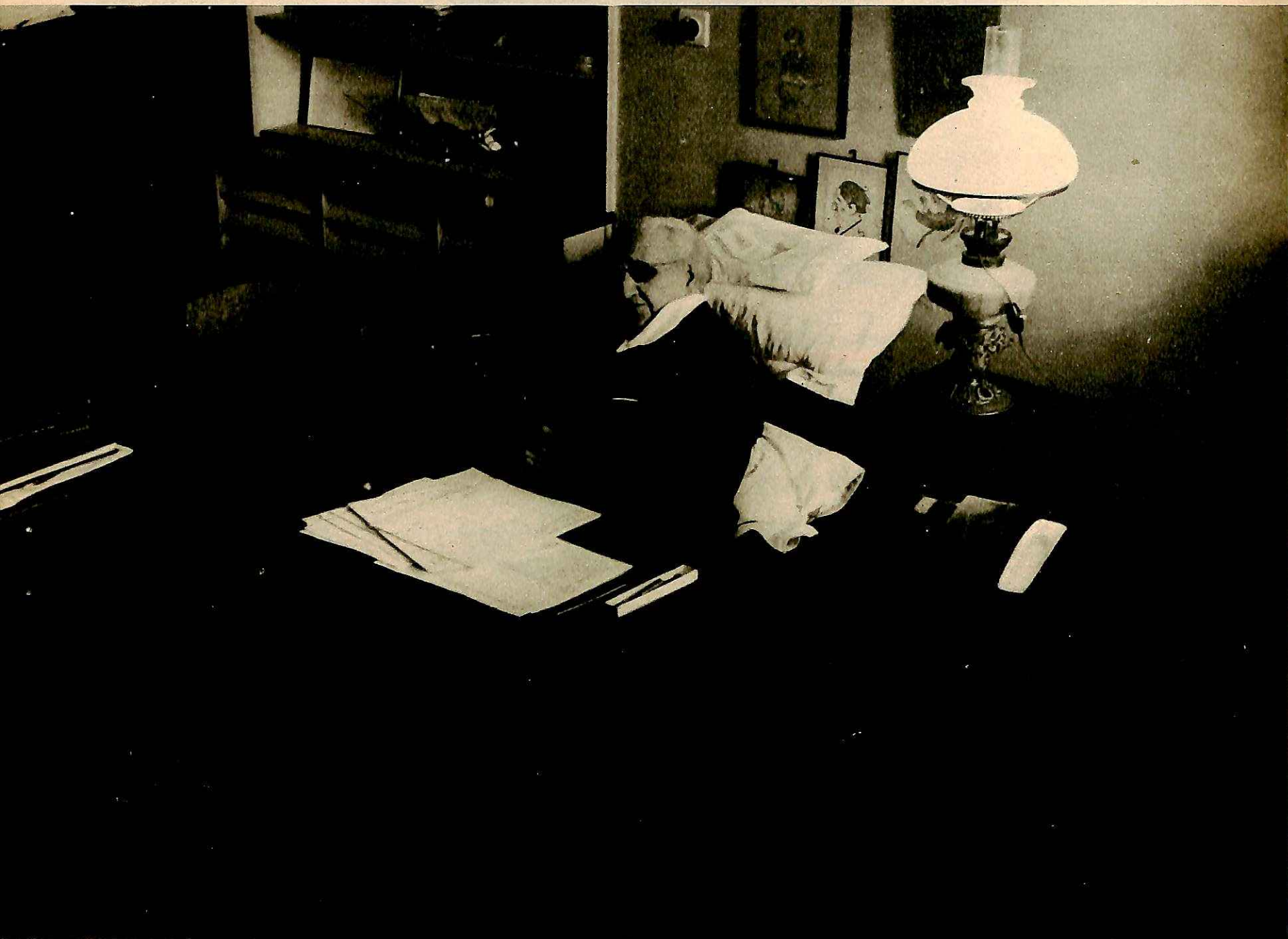
ΣΤΙΣ περιοχές της τέχνης, πολύ συχνά κατηγορούν τους προσδύτες για την καθήλωση τους στην δική τους εποχή και σ' εκείνης της εποχής τους δραματισμούς. Όμως αυτή η έμμονη δεν είναι παρά μιά άνεση ανάδρομη στους χώρους ενός παλιού όνειρου, του όνειρου που έβρεφε πλήθος από δημιουργίες. Και είναι πάντα λιγάκι επικίνδυνα σ' ύποπτα εκείνα τα γηρατειά (Πικάσσο, Κοκτώ), που άκοπα κι άδασάνιστα συσχηματίζονται με τους νεώτερους καιρούς, δίνοντας μιά λαβή στη σκέψη πως πιθανόν αυτό να όφειλεται στο ότι πίσω τους δεν υπάρχει διαμένο κανένα όνειρο για να επιστρέψουν σ' αυτό. Με τον Μανώλη Καλομοίρη, όμως, συμβαίνει κάτι θαυμαστό άσυνήθιστο: Δίχως να παρεκκλίνει ούτε κατά κεραία από τα ιδανικά του, για μιά εθνική μουσική, καθώς τα ώρισε στο πρόγραμμα της ιστορικής εκείνης συναυλίας με έργα του (αίθουσα Ήδείου 'Αθηνών, 11 Ιουνίου 1908), τοποθετεί τα σημερινά προβλήματα της ελληνικής μουσικής μέσα σ' εκείνη την όρθη προοπτική που του κάκου άναζητούν καμμία φορά όσοι νεώτεροί του καταπίωνται μ' αυτά. Κι άποκομίσουμε την έντύπωση πως όχι μόνον η σκέψη του, αλλά κ' η κορωνίδα των δημιουργιών του, ή έπερα «Κωνσταντίνος Παλαιολόγος», που τελείωσε πριν από λίγον καιρό, και που στάθηκε η άφορμή για να ταραξώμε την ησυχία του, είναι προϊόν της ήρεμης αυτής ωριμότητας.

ΙΣΤΙ να μην έχει τονιστή ακόμα όσο πρέπει, για να γίνει συνείδηση του μουσόφιλου κοινού μας, πως ο άνθρωπος αυτός, που θεμελίωσε το έργο του πάνω στο λαϊκό μέλος, από τη μιά πλευρά, και στην δοθεία γνωριμία με το δαγνερικό δράμα, τη γερμανική μουσική και τη ρωσική εθνική σχολή των «Πόντες», από την άλλη, όχι μόνο κατάφερε ν' αναπτύξει στις μεγάλες συμφωνικές του δημιουργίες, στίς όπερες, στα τραγούδια, στην μουσική δωμάτιου του, ένα σαφέστατο προσωπικό ύφος μ' ευδιάκριτα ρυθμικά, έντονα αρμονικά, και μελωδικά σχήματα (που έποτελούν κατά κάποιο τρόπο «υπογραφές» του), αλλά κατώρθωσε κατά το τελευταίο χρόνια να παρουσιάσει πολύ ώριμότερος και σφριγηλότερος από κάθε άλλη φορά, με την «Παλαιμική Συμφωνία», το «Κοντσέρτο για βιολί κι όρχήστρα» και άναμφισβήτητα, με τον «Κωνσταντίνο Παλαιολόγο».

Μετά την όπερα αυτή έτοιμάζει μιά διάλεξη με θέμα: «Ελληνική μουσική, quo vadis». Με κάποια πικρία ο Δάσκαλος, που, όπως ο ίδιος λέει, «στην εποχή του τον θεωρούσαν υπερμοντέρνο, ενώ τώρα τον περνούν για συντηρητικό», βλέπει άνησυχος την ελληνική μουσική να κατευθύνεται, από τη μιά πλευρά προς το μπουζούκι και από την άλλη προς τη «συγκερκισμένη» μουσική. Πόσο θα έσφαλλε κανείς, όμως, αν αυτή την τόσο άφορνα επίφωληση την θεωρούσε «άδυναμια» προσαρμογής με τους τωρινούς καιρούς!

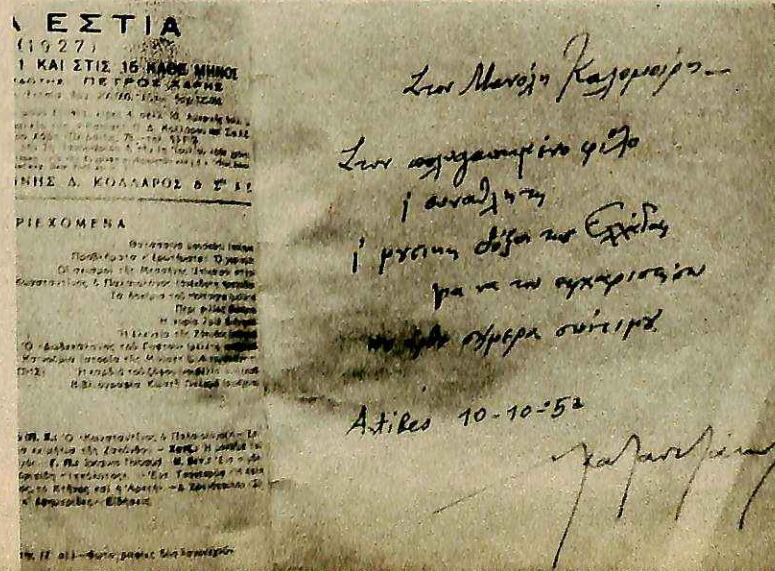
Ο Μανώλης Καλομοίρης έχει ύπ' όψη του, χωρίς ποτέ να το λησμονά, ότι οι «Ελληνες, αντίθετα με τους Γερμανούς, τους Γάλλους, τους Ιταλούς, τους Ρώσους, είναι ένας λαός δίχως μουσική παράδοση. Χαρακτηριστικά θυμίζε τα επεισόδια που προκάλεσε εδώ και 96 χρόνια, το 1865, η έκθεση της πρώτης συνάτας Μόσχα, για βιολί και πιάνο, στην Άθνα, από τον Μίνδλερ. Σήμερα ακόμα, ο ελληνικός λαός δεν έχει κάνει

Στη γωνιά του — ανάμεσα σε πολλά πορτραίτα
καί σκίτσα του, σε διάφορα θυμητάρια ενός
αγωνιστικού δίου. Έδω επιστρέφει τώρα
στις αναμνήσεις μιάς δημιουργικής ζωής, που μόλις
τελευταία άρχισε να γίνεται «άσάλευτη».

(Φωτ. Β. Κορσμανώλης — ΕΛΚΗΝ)

«Στόν Μανώλη Καλομοίρη — στον
πολυαγαπημένο φίλο και συναθλη-
τή, καί μουσική δόξα της Ελλάδας,
για να τον εφογραστήσω που ήρθε
σήμερα σπίτι μου. Αντίμπε, 10-10-
1952». Αφιέρωμα του Νίκου Κα-
ζαντζάκη, πάνω στο τεύχος της
«Νέας Έστίας» με τον Κωνσταν-
τίνο Παλαιολόγο — ανάμνηση από
την επίσκεψη του συνθέτη στο σπίτι
του συγγραφέα στην Κυνή Άκτή.

κτῆμα του τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων πού φιλοδόξησαν νὰ θεμελιώσουν μίαν «έ-
θνική σχολή». Τὸ ἑλληνικὸ λαϊκὸ τραγούδι παραμένει κι αὐτὸ ἀγνωστό. Ὁ
ἴδιος δὲν περιφρονεῖ καθόλου τὸ μπουζούκι. Πρώτος ἐκεῖνος εἶχε μιλήσει γι'
αὐτὸ τὸ ὄργανο ἀπὸ τὶς στήλες τοῦ «Ἐθνους», σὲ μίαν ἐποχὴ πού ἡ μουσικὴ
αὐτὴ ἀποτελοῦσε ἀντικείμενο γενικῆς χλεύης. Ὑπογραμμίζει ἰδιαίτερα ὅτι
οἱ σημερινὲς τάσεις τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς («μπουζούκι» — «συγκεκριμένη»
μουσικὴ) εἶναι ἀξιεπαινεῖς καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίσῃ ἡ ἀξία τους
σὰν ἀναζητήσεων. Ἐχει τὴν γνώμη ὅμως ὅτι ἂν ἐπικρατοῦσαν ὡς δόγμα-
τὰ, αὐτὸ θὰ ἦταν πράγματι ἐπικίνδυνον. Καὶ τοῦτο ἂς μὴ λησμονηθῇ
ἀπ' ἐκείνους πού ἔχουν ἴσως τὸ σφάλμα νὰ θεωροῦν τὸν Καλομοίρη ἕνα δο-
γματικό.

Καὶ σήμερα σὲ ποῖο σημεῖο βρίσκεται ἡ διάδοση τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς,
ἡ ἐνημέρωσή τοῦ κοινοῦ πάνω στὴν ἐγχώρια μουσικὴ δημιουργία; Ὁ Μανώλης
Καλομοίρης δέχεται μίαν ἀναμφισβήτητη πρόοδο σὲ σύγκριση μὲ τὴν παλιότερη ἐπο-
χὴ, τὴν ἐποχὴ τῆς Συμφωνικῆς τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν. Τότε, ὅπως ἀνέφερε χαρακτηριστι-
κὰ, παίζόταν δικά του ἔργο κάθε τέσσερα χρόνια καὶ τοῦ Πετρίδη κάθε πέντε. Τὸ 1956, ἔξ
ἀφορμῆς ἀναδιφήσεων πού ἔκανε γιὰ μιὰ μελέτῃ του, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως
200 ἐτῶν ἀπὸ τὴ γέννηση τοῦ Μότσαρτ, δια-
πίστωσε τὸ πόσο εἶχε ἐργαστῇ ὁ Δημήτρης Μητρόπουλος, τόσο στὸ Σύλλογο Συναυλιῶν
ὅσο καὶ στὸ Ὁδεῖο Ἀθηνῶν, γιὰ τὴν ἑλλη-
νικὴ μουσικὴ — τὸ πόσο εἶχε κάνει τὸ κα-
θῆκον του πρὸς τὸν τόπο του. Σήμερα, στὴν
Κρατικὴ Ὁρχήστρα, ἰδίως κατὰ τὰ τελευ-
ταῖα χρόνια, ὑπάρχει μιὰ δελτίωση. Κι ὅταν
παρτηρήσαμε ὅτι πρόσφατα τὸ ἑλληνικὸ
κοινὸ ἀρχισε νὰ ἐκδηλώνῃ ἐνδιαφέρον μεγαλύ-
τερο γιὰ ἕνα ἑλληνικὸ ἔργο, παρὰ γιὰ ἕνα
διάσημο ξένο σολίστ, μᾶς θυμισε πῶς, ἐπὶ
Μητρόπουλου, ὅταν τὸ Ἑλληνικὸ Ὁδεῖο ὀρι-
σάταν σὲ οἰκονομικὲς δυσχέρειες, στὰ προ-
γράμματα τῶν συναυλιῶν ἔμπαινε πάντοτε
ἑλληνικὴ μουσικὴ, μὲ ἐπιτυχία ἐκ τῶν προ-
τέρων ἐξασφαλισμένη.

«Νὰ ἐκτελῇται μ' ὅλες τὶς τιμές», ἀπο-
κρίθηκε ὁ Δάσκαλος, ὅταν τὸν ρωτήσαμε τὸ
πῶς βλέπει σήμερα τὸ πρόβλημα τῆς ἑλλη-
νικῆς μουσικῆς, στὴν Κρατικὴ Ὁρχήστρα, στὸ
Ραδιόφωνο, στὴν Λυρικὴ Σκηνή. Ἡ ἐκτέλεση
πρέπει νὰ εἶναι στὸ ἑπακρο ἐπιμελημένη. Καὶ
πάνω σ' αὐτὸ τόνισε τὸ πόσο κρίμα εἶναι
ὅτι πολλοὶ Ἑλληνες καλλιτέχνες (χαρακτη-
ριστικὸ παράδειγμα ὁ Πασχάλης, πού σήμερα
ἀνήκει στὴν Ὀπερὰ τῆς Βιέννης) ἐγκατα-
λείπουν τὸν τόπο. Σήμερα στὴν Λυρικὴ Σκη-
νὴ, πού ἀρχίζει καὶ παίρνει τὴ μορφή ἐνὸς
ἀξιόλογου λυρικοῦ ὀργανισμοῦ, ἔχει ἐπικρα-
τήσῃ μιὰ πειθαρχία, τὸ κάθε τι πηγαίνει
πρὸς τὸ καλύτερο...

Ἡ ΜΕΡΑ Πέμπτη, 23 Φεβρουαρίου, ὁ Μα-
νῶλης Καλομοίρης ἔσυρε πάνω στὸ χαρτί μὲ
τὸ πεντάγραμμο τὴν κάθετη διπλὴ γραμμὴ
πού στὴν μουσικὴ σημειογραφία σημαίνει:
«Τέλος», στὴν τελευταία σελίδα τῆς παρτιτούρας τοῦ «Κωνσταντίνου Πα-
λαιολόγου». Ὁ ἴδιος ἐπιμένει νὰ θεωρῇ τὸ ἔργο αὐτὸ σὰν τὸ τελευταῖο του. Τὸ
ἔχει πάρει, καθὼς λέει, ἀπόφαση ὅτι ὕστερα ἀπὸ ἕνα τέτοιο ἔργο δὲν μπορεῖ
ν' ἀσχοληθῇ κανεὶς παρὰ μόνον μὲ μικρὲς φόρμες — τραγούδια, κομμάτια
γιὰ πιάνο κ.λπ.

Ἀξιοσημείωτη ἀντιστοιχία: Τὸ λυρικὸ αὐτὸ δράμα, πού ἀποτελεῖ τὴν κο-
ρωνίδα, καθὼς εἴπαμε, τῶν δημιουργιῶν του, στηρίζεται πάνω σὲ κείμενο
τοῦ Νίκου Καζαντζάκη, ὅπως καὶ τὸ πρῶτο του, ὁ «Πρωτομάστορας» (1915),
πού θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ καθιερωθῇ σὰν κατ' ἐξοχὴν ἑθνικὴ μας ὄπερα, παίρνον-
τας μιὰ θέση ἀνάλογη μὲ τὴν «Παυλημένη μνηστὴ» τοῦ Σμέτανα, τὸν «Λάσλο
Ουνιάδη» τοῦ Φέρντιντ «Έρκελ ἡ τὸν «Χάρυ Γιάνος» τοῦ Ζολτάν Κοντάγι. Νὰ
ὅμως τὸ μικρὸ χρονικὸ αὐτῆς τῆς μεγάλης δημιουργίας, καθὼς τὸ ἀφηγήθηκε
ὁ ἴδιος:

Τὸ 1953, πηγαίνοντας στὸ Λονδίνο γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὶς δοκιμὲς τῆς
ὀπερᾶς τοῦ «Ἑωτικὰ νερά», πού μεταδόθηκε ἀπὸ τὸ Μπι - Μπι - Σί, πέρασε
ἀπὸ τὴν Ἀντίμπε, ὅπου εἶχε ἀποσυρθῇ ὁ στενὸς του φίλος καὶ «συναθλητὴς»
τοῦ Νίκου Καζαντζάκη. Μαζὺ μὲ τὸν κόρη του, τὴν κ. Κρινιώ Καλομοίρη,
ἔμειναν μιὰν δολοκλήρη μέρα στὸ σπίτι τοῦ Καζαντζάκη κι ὁ συγγραφέας
χάρισε στὸ συνθέτῃ τὸ τεύχος τῆς «Νέας Ἑστίας», ὅπου εἶχε δημοσιευθῇ ὁ
«Κωνσταντίνος Παλαιολόγος». Παρ' ὅλο πού ὁ Καζαντζάκης δὲν εἶπε λέξη
πάνω στὸ θέμα, ἦταν φανερό ὅτι ἐπιθυμοῦσε νὰ ἴδῃ τὸν Καλομοίρη νὰ γράφῃ
μουσικὴ πάνω σ' αὐτὸ τὸ ἔργο. Ὁ Δάσκαλος τὸ διάβασε μέσα στὸ τραῖνο πού
τὸν ἔφερε ἀπὸ τὴν Ἀντίμπε στὸ Παρίσι κ' ἔνοιωσε μιὰ συγκίνηση βαθύτατη.
Τὸ ἔργο ἀρχισε νὰ τὸ δουλεύῃ μέσα στὸ κεφάλι του» ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη.
Φοδῶταν ὅμως τὶς τεραστίες ἀπαιτήσεις μιάς τέτοιας συνθετικῆς ἐργασίας
κι ὅλο ἀνέβαλλε τὴν ἐναρξή της.

Τὸ 1957 ἀρρωσταίνει σοβαρὰ. Μένει στὸ κρεβάτι τρεῖς μῆνες καὶ τότε ἡ
ἀρρώστια, ἀντὶ νὰ καταστείλῃ, ἀποδεσμεύει τὶς δημιουργικὲς του δυνάμεις
σ' ἄλλους τὸν ἑντασι. Κι ἀρχίζει τὴν ἐργασία τῶν Ἰουλίου ἡ τὸν Αὐγούστου
τῆς χρονιάς ἐκείνης. Στήριξε δαδῶλοιο τὸ ἔργο πάνω σὲ μιὰ σειρά ἐξαγγελ-
τικὰ μοτίβα (Leit - Motive), πού χαρακτηρίζουν πρόσωπα ἢ καταστάσεις.

Χρειάστηκε ἐνάμιση χρόνο γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὴν πρώτη ἀπὸ τὶς τρεῖς πρά-
ξεις τοῦ ἔργου. Ὅταν ἀρχισε τὴν δεύτερη πράξη, ἀναγκάστηκε νὰ ἐγκατα-
λείψῃ κάθε δραστηριότητα σχετικὴ μὲ τὸ Ἑθνικὸ Ὁδεῖο, ὅπου τὸν ἀντικατέ-
στησε ἡ κόρη του. Γιὰ τὴν δεύτερη πράξη χρειάστηκε ἕνα δεκάμηνο ἐντατικώ-
τατης ἐργασίας. Ὅταν πῆγε στὴν Ἀλεξάνδρεια, γιὰ τὶς ἐξετάσεις τοῦ ἐκεί
παρρητήματος τοῦ Ὁδείου, μετέτρεψαν σὲ «σοῦντιο» ἕνα διαμέρισμα τοῦ
ξενοδοχείου «Μετροπόλ» κ' ἐκεῖ ὁ συνθέτης κλείστηκε δουλεύοντας ἀσταμάτητα.

Ἀργότερα ἡ ἀρρώστια τοῦ παρουσιάζει συμπτώματα ὑποτροπῆς. Στὸ
νοσηλευτικὸ ἴδρυμα, ὅπου ἔμεινε γιὰ κάμποσο χρονικὸ διάστημα, ὅλο κ' ἔ-
πεξεργάζεταν (χωρὶς νὰ κουράζεται πολὺ) τὸ κείμενο. Ἡ τρίτη πράξη δὲν
χρειάστηκε παρὰ 10 ἢ 11 μῆνες, γιὰτὶ τὸ ἔργο εἶχε ἀποκτήσῃ πιά τὴ μορ-
φή του.

Ἀν τὸ ἔργο τοῦ Καζαντζάκη ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερα μέρη, λόγοι σκη-
νικῆς οἰκονομίας τοῦ λυρικοῦ θεάτρου ἐπέβα-
λαν στὸν συνθέτη νὰ συγχωνεύσῃ σὲ μιὰ πρά-
ξη τὸ δεύτερο καὶ τὸ τρίτο. Κατὰ τ' ἄλλα,
χρησιμοποιεῖ αὐτοῦσιο τὸ κείμενο τοῦ Κα-
ζαντζάκη, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ λόγια ἐνὸς μοιρολο-
γίου, πού ἀναγκάστηκε νὰ παρεμβάλῃ καὶ
πού γράφτηκαν ἀπὸ τὸν Μανώλη Σκουλούδη.

Ἀξιοσημείωτο εἶναι τὸ ὅτι γιὰ τὸ ἔργο
αὐτὸ ὁ συνθέτης δὲν χρησιμοποίησε διόλου
τὸ πιάνο: Ἐρχινε τὰ σκίτσα πάνω στὸ
χαρτί καὶ κατόπιν τὰ ἔγραφε ἀπ' εὐθείας γιὰ
ἀρχήστρα, δοκιμάζοντας μόνον κάποτε ὀρι-
σμένες ἀρμονίες σ' ἕνα μικρὸ ἤλεκτρικὸ ἄρ-
μόνιο. Παράλληλα ὅμως ἔγραφε καὶ τὴν προσαρ-
μογὴ τοῦ μέρους τῆς ὀρχήστρας γιὰ δύο
πιάνο, κ' ἔτσι σήμερα τὸ ἔργο ὑπάρχει ὡ-
λοκληρωμένο καὶ στὶς δύο μορφές.

Ἀ ΠΟ τίς λίγες ματιὲς πού, χάρις σ' ἕνα
ἐξαιρετικὸ προνόμιο, μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία
νὰ ρίξουμε σ' αὐτὸ τὸ σεβαστὸ μουσικὸ κεί-
μενο, πού ὁ συνθέτης τὸν τόσο συγκινητικὰ
τὸ ἀφιέρωσε στὸν «Ἑλληνικὸ Λαόν», δὲν ἦ-
ταν δυνατόν παρὰ ν' ἀποκομίσουμε μίαν ἐν-
τύπωση κατ' ἀνάγκην ἁσπῆ, ἀλλὰ καὶ τὴν
διαίσθησιν πῶς ὁ «Κωνσταντίνος Παλαιολό-
γος» πρέπει νὰ εἶναι ἕνα ἔργο μεγάλῃς πνο-
ῆς. Τὰ ἐξαγγελτικὰ μοτίβα πού σημειώνον-
ται χωριστὰ, στὴν ἀρχὴ τοῦ εἰσαγωγικοῦ
τοῦ πιάνου, προκαλοῦν ἐντύπωση μὲ τὴν με-
λωδικὴ καὶ τὴν ἀρμονικὴ τους ὕψῃ, συχνὰ
διαφορετικὴ ἀπ' ἐκείνη πού θὰ μπορούσε νὰ
περιμένῃ κανεὶς ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τοὺς μέ-
χρι στιγμῆς καλομοιρικὴ δημιουργία. Ἡ ὀρ-
χήστρα εἶναι ἡ ὀρχήστρα τῶν μεγάλων δια-
στάσεων πού χρησιμοποιοῖ συνήθως ὁ Δάσκα-
λος κ' ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἡθοποιούς τῆς διανο-
μῆς, ἐπὶ σκηνῆς κινούνται καὶ ψάλλουν τρεῖς
χορωδίες—ἀνδρική, γυναικεία καὶ παιδική—
πού ἀκούγονται σ' ἕνα «Κύριε ἑλέησον», πά-
νω σὲ ἰσοκράτημα τῶν θαυμάτων. Χρειαζε-
ται μῆπως νὰ τοῖς πούμε τὸ πόσο θαυμάσιο
εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον πού ἔδειξε ἡ Λυρικὴ Σκη-
νὴ γιὰ τὸ ἀνέδασμα τοῦ ἔργου;

Κλείνοντας τέλος τὶς γραμμὲς αὐτές, θὰ μπορούσε ἴσως νὰ παρατηρήσῃ
καὶ νὰ ὑπογραμμίσει κανεὶς ὅτι πῆραγὸν νὰ μὴν εἶναι τυχαῖο τὸ γεγονός
ὅτι ὁ Μανώλης Καλομοίρης, ἄνθρωπος πού ἀγάπησε πολὺ τὴν Ἑλλάδα καὶ
πολὺ προβληματίστηκε πάνω στὴν ἐθνικὴ μας παράδοση, κλείνει τὸν κύκλο
τῶν μεγάλων του λυρικῶν δημιουργιῶν μ' ἕνα θῆρνο γιὰ τὸ τρομερότερο γε-
γονὸς τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, γιὰ τὴν ἀπαρχὴ τῶν δεινῶν καὶ τοῦ κατα-
κερματισμοῦ τῆς ἐθνικῆς μας ψυχῆς.

Ξεκίνημα γιὰ μιὰ καινούργια παράδοση

Ἰ σως ἀπὸ τὴ στιγμὴ πού θ' ἀποδεχθοῦμε καὶ θ' ἀντιμετωπίσουμε μὲ κα-
τάφαση, καὶ πιθανὸν μὲ συντριβή, τοῦτῃ τὴ μοῖρα μας, ἴσως ἀπὸ τὴ στι-
γμὴ ἐκείνη θὰ βρισκόμαστε στὸ ξεκίνημα γιὰ μιὰ καινούργια παράδοση.
Τοῦτῃ τὴν καταστροφή δὲν εἴχαμε καὶ τὴν εὐτυχία νὰ τὴν ψάψουμε τόσο
ὅσο θάπρεπε ὡς τὸ μῦθο, νὰ τὴν κοιτάζουμε μὲ τὸ ἴδιο μάτι, λ.χ., πού οἱ ση-
μερινοὶ Ἰσραηλῖνοί κοιτοῦν τὴν περιπέτεια τῆς διασπορᾶς τοῦ λαοῦ τους, κ'
οἱ νεώτεροι ἀπὸ μᾶς ὅλο καὶ τὴ λησμονοῦν, ἀναζητώντας, (στὴν καλύτερη
περίπτωσιν), ἀπὸ μίαν ἀόριστη αἰσθησι καθῆκοντος, σ' ἄλλες ἐποχές καὶ
περιοχές τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας — μὲ τὸ μυαλὸ μᾶλλον, παρὰ μὲ τὴ καρ-
διά — ἕναν ἑθνικὸ προσανατολισμό. Ὁ Μανώλης Καλομοίρης, μὲ τὴν δημιουρ-
γία του, ὅχι μόνον δείχνει μίαν εὐλογα ὀρθὴ κατεύθυνση, ἀλλὰ κάνει καὶ τὸ
πρῶτο μεγάλο βῆμα πρὸς αὐτήν...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

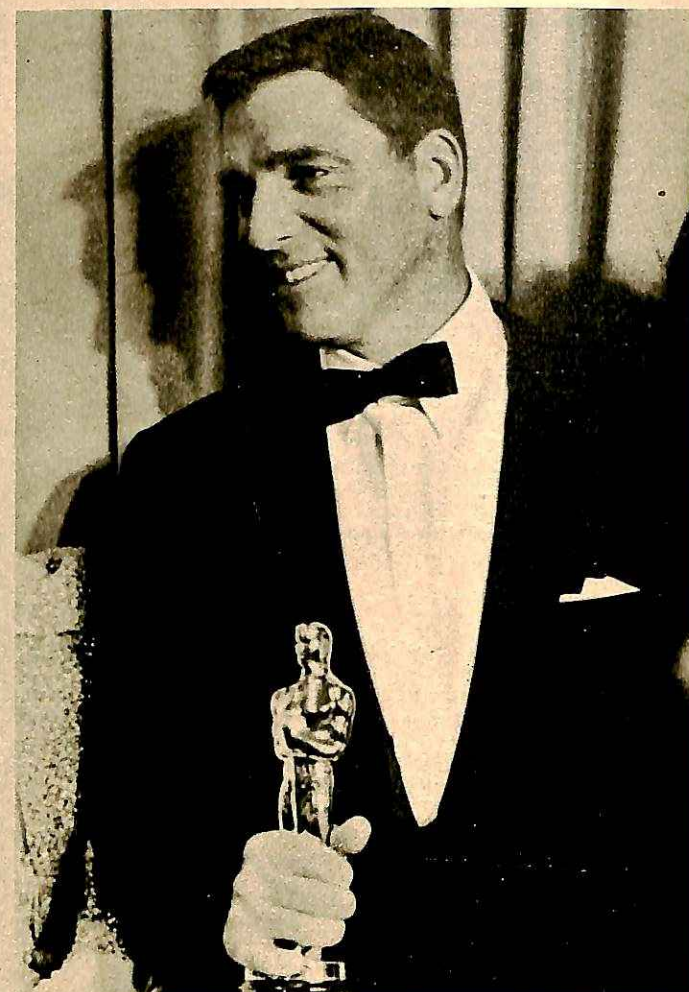

ΟΣΚΑΡ 1961

ΤΑ ΚΥΡΙΑ «ΟΣΚΑΡ» 1961: Η Σίρλεϋ Τζόουνς, ο Μπάρτ Λάγκαστερ, η Έλίζαμπεθ Ταϊλор και ο πολυνίκης σκηνοθέτης Μπίλλυ Ουάιλντερ.

ΕΝΩΠΙΟΝ 2.500 ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΚΑΙ ΜΗ "ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΗΣ 7ΗΣ ΤΕΧΝΗΣ"
ΑΠΕΝΕΜΗΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΤΗ ΧΡΟΝΙΑ ΤΑ ΚΑΚΟΤΕΧΝΑ ΑΓΑΛΜΑΤΑΚΙΑ
ΠΟΥ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΑΤΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

ΛΙΖ ΚΑΙ ΜΠΑΡΤ — ΤΑ ΔΥΟ ΠΡΩΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΗΘΟΠΟΙΪΑΣ

Ο ΠΗΤΕΡ ΟΥΣΤΙΝΩΦ — ΒΡΑΒΕΙΟ Β' ΡΟΛΟΥ

ΜΠΙΛΛΥ ΟΥΑΪΛΝΤΕΡ — Ο ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΣ

ΝΤΑΝΥ ΚΕΪ — ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΟΥ «ΛΙΓΝΟΥ»

Γελαστή και λάμπουσα από εύτυχία, τυλιγμένη στις πανάκριβες γούνες της, έφθασε με 15 λεπτά καθυστέρηση η μεγάλη τιμωμένη της βραδιάς, η Λίζ Ταϊλор, προστατευόμενη στοργικά από τον άνδρα της Έντν Φίσερ. "Αν και οι κοκές γλώσσες λένε ότι η ταινία της Λίζ «Ζήσαμε στην αμαρτία», για την οποία θρασυέθηκε, ήταν η «πιο κακή απ' τις χειρότερες», το πλήθος ξέσπασε σε θερμά χειροκροτήματα και ζητωκραυγές αντικρύζοντας το χαϊδεμένο παιδί του Χόλλυγουντ.

Πιο σίγουρος για τον εαυτό του και την έρμηγεία του στην ταινία «Ελμερ Γκάντρυ», ο αθλητικός Μπάρτ Λάγκαστερ πήρε το «Όσκαρ» του καλύτερου ηθοποιού της χρονιάς, ενώ η παρτενάρ του στην ίδια ταινία Σίρλεϋ Τζόουνς πήρε το «Όσκαρ» για τον καλύτερο γυναικείο δευτερεύοντα ρόλο. Το ανδρικό «Όσκαρ» δευτεροβάθμιος ρόλου, κέρδισε ο γνωστός συγγραφέας - σεναριογράφος και ηθοποιός Πήτερ Ουστίνωφ για την έρμηγεία του στην ταινία «Σπάρτακος».

Η χοριτωμένη κωμωδία του Μπίλλυ Ουάιλντερ, η «Γκαρσονιέρα» — πέντε φορές βραβευμένη — χάρισε στον σκηνοθέτη της το «Όσκαρ» της καλύτερης σκηνοθεσίας, ενώ η «Πηγή» του Σουηδού «Γκιμάρ Μπεργκμαν» διεκρίθη ως η καλύτερη ξένη ταινία. Το μουσικό «Όσκαρ» κέρδισαν όπως είναι πιά πασίγνωστο, τα πολυθρόνητα «Παιδιά του Πι-ραϊά», του Μάνου Χατζιδάκι.

Τέλος η επιτροπή, η πιο φιλεύστολαχη στην ιστορία των «Όσκαρ», όπως την ονόμασαν ειρωνικά, φρόντισε και για δυο μεγάλους απόντες: Τόν Πικάρ Κούπερ (το τρίτο «Όσκαρ» της σταδιοδρομίας του) και τον παλιό κωμικό της δύδας «Χοντρού - Λιγνού» Στάν Λώρεν, ο οποίος ζή τώρα απομονωμένος στη βίλλα του.

ΥΠΟΜΟΝΕΤΙΚΟΙ οι «πιστοί» περιμένουν την άφιξη και — έπειτα από ώρες — την αναχώρηση των ειδώλων. Άνάμεσα στις «φίρμες», που προκάλεσαν τις επευφημίες του κοινού, σημειώνονται οι: Τζάννετ Λή και Τόνυ Κέρτις, που παρουσίασαν και το πρόγραμμα, ο Ρίτσαρντ Ουίντμαρκ, η Μπαρμπάρα Ράε, ο Ρόμπερτ Στάκ, οι Σέλλεϋ Ουίντερς, Τζίμ Χάττον, Μπόμπ Χόπ, Σίρλεϋ Τέμπλ, Τίνα Λουϊζ, Τόνυ Μάρτιν, Σάντρα Ντίκ, Τζίνα Λολλομπρίτζινα, Ουίλλιαμ Ουάιλερ, Γκρήρ Γκάρσον, Γιούλ Μπρύνερ και Χέμπερν.

(Φωτ. Dalmas)

-Φωτογραφίζω άστέρια!

Υπό ΚΟΡΝΕΛ ΛΟΥΚΑΣ

(Του διασημόν φωτογράφου των ηθοποιών του κινηματογράφου, τ. συζύγου της Μπελίντα Λή)

- και αποκαλύπτω τώρα τα μυστικά
της αληθινής ιδιωτικής τους ζωής

2

Ο φωτογραφικός φακός στάθηκε άφραση να γνωρίσει και να παντρευτεί ο Κόρνελ Λούκας την άσπρη τότε, αλλά ώραιότερη Μπελίντα. Ο φωτογραφικός του φακός συνέτεινε στην εξορία της στοδιοδρομίας της και στην εξέλιξη της φήμης της — της στοδιοδρομίας και της φήμης, που θαμνίσαν μεταβάλλαν μια συνεστρωμένη και ήρεμη κοπέλλα σε νευρωτικό είδωλο του μεγάλου κοινού, που διαλύσανε ένα εύτυχισμένο γάμο. Η πικρή εμπειρία του Λούκας αποκαλύπτει τώρα τις σκοτεινές και μοιραίες συνέπειες που συνεπάγεται το κυνήγι της αήγλης του κινηματογραφικού στερεώματος.

Η Μπελίντα έπηρεαζόταν εύκολα. Κάποιος της έλεγε κάτι και εκείνη το πίστευε, και γι' αυτό κατά καιρούς πίστευε στη δημοσιότητά της. "Ίσως γιατί κατά πολλούς τρόπους έμοιαζε με παιδί, ήταν και εύπλαστη. Λ.χ., ο δεσμός της με τον Όρσινι της άλλαξε την αγγλική προφορά και άρχισε να μιλά με ιταλικό τόνο, έτσι που οι αγγλικές της φράσεις έκούγονταν συχνά σαν από το στόμα ξένου. Έπηρεαζόταν πολύ από διαλέκτους. Έπηρεαζόταν πολύ από το περιβάλλον της. Συνήθιζε να λέει: «Δεν ξέρω τίποτα από τη ζωή — πώς μπορώ να παίξω ρόλους πεπεισμένων γυναικών, αφού δεν έχω πείρα; Μόνο αν κάνης τη ζωή σου μπορείς να έχης πείρα».

Προσπάθησα να την λογικεύσω. Της έλεγα: «Ξέρω πολλές νεαρές στάρ που πιστεύουν ότι πρέπει να δοκιμάσουν κάθε συγκίνηση για να μπορέσουν να την αποδώσουν, να την νοιώσουν. Άλλα πάντα πιστεύα ότι η δουλειά του ηθοποιού είναι να μπορεί να μεταδώσει συγκινήσεις με πειθώ. Είναι αδιανόητο μιλά ηθοποιός, που έχει να παίξει το ρόλο μιας πενηντάρας, να επιμένει ότι πρέπει να ζήσει, να φάει και να πιει και να κάνει τα ίδια πράγματα σαν μια πενηντάρα, για να μπορέσει να αποδώσει το ρόλο. Δεν υπάρχει λόγος να έχης την εμπειρία του αναπτήρου ποδιού για να παίξης το ρόλο ενός κουτσού και δεν χρειάζεται να δοκιμάσης συμφορές για να παραστήσης συμφορές», της έφερα ως επιχειρήματα.

«Οι άνθρωποι της Έκκλησίας καταλαβαίνουν χωρίς κατ' ανάγκην να έχουν την εμπειρία. Για να μπορείς να καταλάβης, το κύριο πράγμα είναι να έχης καρδιά, καρδιά για να νοιώθης και να παρατηρής».

Άλλα τα επιχειρήματά μου δεν έφερναν αποτέλεσμα.

Αργότερα η Μπελίντα έλεγε πως είχε γίνει πολύ καλύτερη ηθοποιός μετά από τις δυσκολίες που της έφερε ο δεσμός της με τον Όρσινι. "Αν πρόκειται να δοκιμάζωμε τα πάντα, για να θελωτώσωμε τις ικανότητές μας, τότε όλοι τραβάμε για ένα πολύ σύντομο τέλος.

Το επιχείρημά της ήταν πάντα ότι, επειδή ήταν όμορφη, ο κόσμος δεν θα την έπαιρνε για σοβαρή ηθοποιό.

Θυμάμαι την ευκαιρία που της έδωσε ο Ρόμπερτ Άτκινς, να παίξει στο υπαίθριο θέατρο του «Ρήτζεντ Πάρκ». Τα κατάφερε πολύ καλά και καμιά φωτογραφία δεν θα τη βοηθούσε σ' αυτή την εμφάνισή της. "Όσον αφορά την Μπελίντα, αυτή η ανάπαυλα από το στούντιο, για να παίξει την Ροζαλίνα στο «Όπως αγαπάτε» του Σαίξπηρ, ήταν η μόνη εύτυχισμένη περίοδος της στη σταδιοδρομία της ως ηθοποιού. Βαθμιαία της ενέπνευσα μεγαλύτερη εμπιστοσύνη. Κάποτε η Μπελίντα δεν μπορούσε να περπατήσει σ' ένα δωμάτιο γεμάτο κόσμο ή να αντιμετωπίσει το κοινό χωρίς να τρέξει. Ήταν δειλή στην αρχή, αλλά τελικά κατενίκησε αυτή την αδυναμία της. Και αυτό έφτασε στην άλλη άκρη — όταν μπαίναμε σ' ένα εστιατόριο, ο δειλός ήμου πια εγώ. Άκόμα και τώρα είμαι δειλός μπροστά στο κοινό.

Καθώς η φήμη της μεγάλωνε, η ιδέα του σπιτιού, της κουζίνας, του νοικοκυριού της φαινόταν πια δυσβάστακτη, τη στιγμή που μπροστά της άνοιγε ένας τόσο μεγάλος δρίζοντας. Είναι τρομερά δύσκολο για μια νεαρή γυναίκα να προσπαθήσει να είναι ταυτόχρονα «στάρ» και σύζυγος.

Γινόταν όλο και περισσότερο νευρική και ένα ατύχημα στο στούντιο της έσπαξε χειρότερα τα νεύρα. Ένα γύριζε μια σκηνή έποχής στην ταινία «Επικίνδυνη έξορια» κήκε, όταν τα μακρύα ως τη μέση μαλλιά της πήραν φωτιά από ένα κερί. Ο σκηνοθέτης, ο Μπράιαν Ντέσμοντ Χέρστ, της πέταξε ένα βαρύ παραπέτασμα από μπροντάρ πάνω στο κεφάλι, για να σβήσει τις φλόγες. Ήταν καθισμένη με ένα μεταξωτό φόρεμα του 18ου αιώνας, γαλλικού στυλ, στην άκρη ενός κρεβατιού με τέσσερις κολώνες, όταν το κερί της έβαλε φωτιά. Οι όμοι της κήκαν και έχασε αρκετά έκατοστά από τα μακρύα μαλλιά της. Ο κομωτής διώρθηκε τη ζημιά με μια ψεύτικη τούφα, αλλά δεν μπόρεσε να της διορθώσει και τα νεύρα.

Η Μπελίντα δεχόταν πολλές επικρίσεις απλώς και μόνο γιατί ζούσε κατά ένα φυσικό και άπροσποίητο τρόπο, χωρίς να προκαλή αντίρρησης. Πράγματι, σε μια περίπτωση, ένας διευθυντής της κινηματογραφικής εταιρίας με πήρε παράμερα και μου έπτε: «Κόρνελ, θέλω να κουδεντιάσουμε για λίγο φιλικά. Δεν μάς άρεσει αυτή η έτικέτα του «γυναικείου καλού κοριτσιού», που τόσο έχουν κολλήσει στην Μπελίντα. Νομίζουμε ότι πρέπει να συνδεθεί με κάποιον άλλο, ρομαντικά, να δημιουργήσει ένα σκάνδαλο και να πλάσσει γύρω της μια ψεύτικη προσωπικότητα».

Τον κοιτούσα έμβρόντητος, άφωνος, καθώς μου εξέθετε τις ιδέες του για τη ζωή μας.

«Η Μπελίντα πρέπει να πάει στο Παρίσι για τουαλέτες και να κινηθεί στην άριστοκρατική συνοικία του Μαϊύφιαρ, συνεχίσει. Πρέπει να έχη προσωπική καμαριέρα και «μπάτλερ» και να μη κυκλοφορεί με συνθησμένο αυτοκίνητο, αλλά με "Ρόλλς - Ρόυς».

Ξαναβρήκα τη φωνή μου και έγινα θηρίο. Του είπα ότι είχα αντίρρηση στην ιδέα του να δημιουργηθεί ένα σκάνδαλο χάριν της δημοσιότητας, και πως το ίδιο λογάριζα γελοίες και τις υπόλοιπες ιδέες του.

Αυτή ήταν η πρώτη φορά που μου έκαναν τέτοια συζήτηση, αλλά αργότερα ανέκαυσα ότι οι ιδέες αυτές

διαπότηζαν την Μπελίντα επί μεγάλου χρονικού διάστημα, χωρίς στις προσπάθειες ώρισμένων προσώπων, και πως την έκαναν να είναι δυσανεστήμένη με όλα τα πράγματα που άλλοτε της άρεσαν — ακόμη και με τους πραγματικούς φίλους της. Το λέω αυτό γιατί πάντα υπάρχει κάποιος φίλος της «στάρ», που είναι φίλος της «στάρ» και όχι του ανθρώπου.

Έγινε καχύποπτη

Η Μπελίντα άρχισε να αντιμετώπιζε με καχυποψία τα πρόσωπα που βρίσκονταν κοντύτερά της.

Άρχισαν οι αναπόφευκτες παρεξηγήσεις. Της έλεγα πως το πιο σπουδαίο για μια γυναίκα είναι να παντρεύεται και να κάνει παιδιά, και όλα τα άλλα ως πάνε στο διάβολο. Μου έλεγε πως ήθελα να την κρατήσω στην εφάνεια, να την κάνω μια νοικοκυρά. "Ήξερα πως αυτό ήταν ίσως το πιο δύσκολο πράγμα — να ζητήσης από μια νέα επιτυχημένη να είναι σύζυγος και ταυτόχρονα «στάρ». Δυστυχώς, έλεγε πως δεν μπορούσε να κάνει και τα δύο, και έτσι γίναμε όλοι δυστυχισμένοι.

Ξέρω τι λέει ο κόσμος για τους γάμους των «στάρ»... Γιατί σκοτίζονται να παντρευτούν; Ξέρω πως οι έφημερίδες και η ίδια η κινηματογραφική διομηχανία συχνά κατασκευάζουν «ρομάντσους» απλώς και μόνο για διαφημιστικούς λόγους και να γιατί υποτίθεται ότι «βοηθάνε την ταινία». Άλλα, στην πραγματικότητα, δεν νομίζω ότι όταν φτάνουν στο γάμο οι «στάρ» είναι διαφορετικές από τις γυναίκες του καλού κόσμου των μεγαλοπόλων... με τη διαφορά ότι κάθε φορά που θα φτερνιστή μια «στάρ» το δημοσιεύουν οι έφημερίδες.

Και οι «στάρ» είναι άνθρωποι, όπως όλοι μας, αλλά ζουν σε μια χώρα φανταστική, όπου όλοι υποκρίνονται. Οι ρίζες τους δεν είναι πολύ βαθιές... και πολλές γνωρίζουν την επιτυχία πολύ γρήγορα, έτσι που δεν είναι έτοιμες ή εξωπλισμένες να την αντιμετωπίσουν.

Ο γάμος με μια «στάρ» μπορεί να σου χαρίσει μια μοναχική ζωή, μια πολύ μοναχική ζωή, αλήθεια.

«ΑΦΡΟΔΙΤΗ — ή θεά του έρωτος» — σ' ένα διάλειμμα του γυρίσματος — μια πολύ σκεπτική θεά, έτοιμη να πάρει μια απόφαση που θ' άνέτρεπε τη ζωή της

"Αν παντρευτής με μια «στάρ» που «κερδίζει τα δεκαπλάσια από σένα, τότε η γυναίκα σου θα έχη το πρόσταγμα, θα συνασταρέφεται με κάθε λογής πρόσωπα και συ δεν θα μπορείς να κάνης τίποτε. Αυτή είναι η δουλειά της. "Αν ο άντρας μπορεί να διατηρήσει την ανεξαρτησία του και να απορροφηθεί από τη δουλειά του, τότε είναι κάπως εύκολο... αλλά αν είσαι και συ στην ίδια δουλειά... ο ένας πολύ μπροστά στα φώτα της ράμπας κι ο άλλος στα παρασκήνια, συνεχώς, τότε τα πράγματα είναι σι' αλήθεια δύσκολα.

Πιθανόν να νομίζετε ότι το πρόβλημα υπάρχει αποκλειστικά μεταξύ των δυο ενδιαφερομένων. Άλλα δεν είναι έτσι, γιατί ο έξω κόσμος συνεχώς εισβάλλει έτσι που να γίνεται αδύνατη ή φυσιολογική, εύτυχισμένη σχέση των δυο συζύγων. Έκτος αν έχης υπομονή αποστολική και κατανόηση και άνοχη.

Το πιο δύσκολο είναι να διατηρηθεί ο σεβασμός ανάμεσα σε δυο ανθρώπους σ' αυτή την κατάσταση. Είτε πέντε λίρες κερδίζει ο άντρας, είτε 5.000 — αν κάνει καλά τη δουλειά του —, πρέπει να υπάρχει ο σεβασμός. Ο σεβασμός αυτός πιστεύω ότι είναι πολύ δύσκολο να διατηρηθεί και όσο ο ένας από τους δυο γίνεται πιο σπουδαίος, υπάρχει η ροπή να χάνη το σεβασμό του, για τον άλλο.

Πρότεινα στην Μπελίντα να κάνωμε διακοπές — να ξεχάσωμε τελείως τις ταινίες, τη σταδιοδρομία, και να ξεκουραστώμε. Ο τρόμος μήπως και δεν γυρίσει άλλη ταινία, την έκανε να κλαίη άσταμάτητα.

Κατόπιν ήλθε από το τηλέφωνο μια νέα προσφορά, και έφτασε στο Παρίσι ο παραγωγός να συζητήσει το σενάριο. Από τη στιγμή που έφτασε, η αγωνία της εξαφανίστηκε. Η σκέψη των καινούργιων φορεμάτων και κομώσεων είχε την ίδια επίδραση πάνω της, όπως ένα γλυκό σ' ένα παιδί. Εγώ πήγα στην Ιταλία και η Μπελίντα γύρισε στην Αγγλία, για λίγες μέρες, για να τακτοποιήσει την γκαρνταρόμπα της.

Όταν έφτασε στη Ρώμη, την περιμένα πίσω από το πλήθος των δημοσιογράφων και των διαφημιστών. Καθώς η Μπελίντα κατέβηκε από το αεροπλάνο, έδλεπα πως ο νους της

‘Η Μπελίντα πίστευε ότι στην ‘Αγγλία δεν ήταν ώλοκληρωμένο

ήταν αποκλειστικά στραμμένος στην εντύπωση που θα έκανε. Δεν ήταν καν ανάγκη να δρικόμαι εκεί – δεν με κοίταζε. Σκεφτόμουν πώς είχαν αλλάξει τα πράγματα, στο χειρότερο. Πριν από λίγα χρόνια, το πρώτο που θα κοίταζε ήμουν εγώ.

Τότε κατάλαβα πώς κινδύνευε ο γάμος μας και πώς δεν μπορούσα να κάνω τίποτε. ‘Η τελική ρήξη ήλθε αργότερα.

‘Από τη στιγμή που άρχισαν να κυκλοφορούν οι φήμες για το δεσμό της με τον πρίγκιπα ‘Ορσίνι, βρέθηκαν σε μία κόλαση.

‘Η Μπελίντα συνάντησε τον πρίγκιπα ‘Ορσίνι τυχαία και, για λίγο διάστημα, στο Φεστιβάλ της Βενετίας, στα 1957. Ξανσυναντήθηκαν το ίδιο φθινόπωρο στην ‘Ιταλία, ενώ γυρνούσε το φιλμ «‘Αφροδίτη – ή θα το έρωτας».

Είχε φύγει να παίξει την ‘Αφροδίτη, παρά την επιθυμία μου. Πίστευα ότι η ταινία δεν άξιζε μια τόσο μακριά διαμονή στην ‘Ιταλία –όκτώ εβδομάδες– και το σενάριο δεν μου άρεσε. Τό εύρισα τυπικό της Ιταλικής κινηματογραφικής βιομηχανίας και δεν ήθελα να το γυρίσω.

Μου είπε: «Είναι η πρώτη φορά που θα είμαστε μακριά ο ένας από τον άλλο, από την εποχή που παντρευτήκαμε, και θα είναι άπλη ένας δοκιμαστικός χωρισμός». Γιατί ένας δοκιμαστικός χωρισμός; Ποτέ δεν θα μάθω γιατί έπρεπε να γίνει ένας δοκιμαστικός χωρισμός. Νομίζω πως ήθελε να είναι ανεξάρτητη. Πώς ήθελε να κάνει για πρώτη φορά κάτι δικό της. Και το έκανε...

‘Η Μπελίντα επέμενε στο «δοκιμαστικό χωρισμό». «Δεν αγαπάω κανένα άλλον», επέμενε.

‘Η Μπελίντα είπε πώς, όταν ήταν στην ‘Αγγλία, δεν ήταν ώλοκληρωμένο πρόσωπο – ήταν εν μέρει δ,τι την έπλασσε εγώ, εν μέρει δ,τι την έπλασε ο «‘Οργανισμός Ράινκ» και εν μέρει δ,τι έγινε μόνη της.

‘Εδλεπα ότι ο γάμος μας ναυαγούσε εξ αιτίας της επιμονής της να προστασία τη σταδιοδρομία της.

‘Ηλπιζα πως με τον καιρό θα καταλάβαινε ότι υπάρχουν και πιο σημαντικά πράγματα στη ζωή. ‘Εκείνη θα πρέπει να σκεφτόταν διαφορετικά. ‘Αλλά δεν πίστευα ότι η ρήξη θα έρχόταν με τον τρόπο που ήλθε.

‘Όσο περισσότερο πίστευε στη δημοσιότητα –και είναι δύσκολη για μια νεαρή κοπέλλα αυτή η τρομακτική δοκιμασία της εξασπλώσεως της φήμης–, τόσο οι αντιλήψεις της περί αξιών μεταβάλλονταν. ‘Όταν σε σπράχνουν στο προσκήνιο είναι δύσκολο, έκτος αν είσαι πολύ ώριμος, να ξεχωρίσεις το καλό από το κακό. ‘Η Μπελίντα είπε κάποτε ότι εγκατέλειψε το γάμο της για τη σταδιοδρομία της. Δεν είναι αλήθεια.

‘Η Μπελίντα πάντοτε συνήθιζε να λέει ότι πίστευε στο πεπρωμένο. ‘Ελεγε: «Νοιώθω πως δ,τι μου συμβαίνει, αναγκαστικά θα μου συνέβαινε –είναι η μοίρα– και δεν μπορείς να σταματήσεις τη μοίρα να κάνει εκείνο που θέλει».

‘Ημουν στο σπίτι, μία Κυριακή βράδυ, όταν χτύπησε το τηλέφωνο. ‘Ήταν η Σκώτλαντ Γκάρντ. Με πληροφόρησαν ότι η Μπελίντα είχε πάει υπερβολική δόση υπνωτικού και ήταν βαριά άρρωστη στη Ρώμη. Δεν είχα ιδέα από δ,τι είχε συμβεί στο

μεταξύ. Πήρα το επόμενο αεροπλάνο για τη Ρώμη.

‘Η Μπελίντα δρισκεόταν σεωματώδη κατάσταση και, όταν τη μετέφεραν στο νοσοκομείο, διέτρεχε κίνδυνο. Τη βάλανε σε σιδερνίο πνεύμονα και οι γιατροί διέγερσαν καρδιοαναπνευστική δραστηριότητα.

‘Ο πρίγκιπ ‘Ορσίνι – δόν Φίλιππο ‘Ορσίνι, πρίγκιπ της Σολόφρα, τώως ακόλουθος του Πάπα και αρχηγός μιας τών αριστοκρατικότερων οικογενειών της ‘Ιταλίας –λεγόταν ότι βρίσκεται στο διπλανό θάλαμο με κομμένες τις φλέδες.

Πήγα στο νοσοκομείο με έναν ‘Ιταλό δικηγόρο. Πρώτα –πρώτα γιατι δεν μιλάω Ιταλικά και έπαιτα γιατι ήταν φίλος μου και είχα ανάγκη από τη βοήθεια κάποιου. ‘Όταν φτάσαμε στο νοσοκομείο μάς είπαν ότι δεν δρισκεόταν εκεί καμμία με το όνομα Μπελίντα Λή. Μόνο όταν έρρυνήσαμε παραπέρα μάς απέκαλψαν ότι το πρωί την είχαν μεταφέρει άλλοι με ιδιωτικό αυτοκίνητο.

«Τί γυρεύεις εδώ;»

Έπρεπε, λοιπόν, να ανακαλύψω κατ’ αρχήν πού την είχαν. ‘Ήταν τόσο δύσκολο να πάρουμε άπάντησθ από κάποιον ώστε τελικά αναγκαστήκαμε να καταφύγουμε στην αστυνομία που και κείνη ήταν απρόθυμη να μάς διαφωτίσει. Μας είπαν πως είναι «πολύ καλά, και με ποιά δικαίωμα ρωτούσα πού βρίσκεται». ‘Όταν τους εξήγησα πως ήμουν ο σύζυγος, προσπάθησαν να με κατευιάσουν και μου απέκαλψαν την διεύθυνση όπου είχε μεταφερθεί κρυφά. Της τηλεφώνησα. Μόλις σήκωσε το ακουστικό οι πρώτες της λέξεις ήταν: «Τί γυρεύεις εδώ;». Και πρόσθεσε: «‘Όχι, δεν μπορείς να κάνεις τίποτα».

«Θα ήθελα να σε δώ» της είπα. Να δώ πως είσαι. Κανόνισα να την δώ το επόμενο πρωί.

‘Όταν έφτασα στο προσκεφάλό της είδα πως ήταν πολύ άρρωστη.

‘Κόρνυ, μου είπε, εγκαταλείπω τη σταδιοδρομία μου. Δεν θέλω να ξαναπαίξω». Της είπα: «Πρέπει –έχεις υποχρέωση – πρέπει να γυρίσης μία ταινία στην ‘Αφρική. ‘Εχουν επιστρατευθεί τόσοι άνθρωποι, τόσα χρήματα έχουν καταβληθεί, πρέπει να γυρίσης την ταινία. Μην αφήνης τα προσωπικά ζητήματα να επηρεάζουν τη ζωή άλλων».

‘Όταν επιστρατευθεί τόσοι άνθρωποι, τόσα χρήματα έχουν καταβληθεί, πρέπει να γυρίσης την ταινία. Μην αφήνης τα προσωπικά ζητήματα να επηρεάζουν τη ζωή άλλων». ‘Ήταν άποφασισμένη τότε να εγκαταλείψει τη σταδιοδρομία της. ‘Αλλά δεν την εγκατέλειψε.

Για να φτάσω στο δωμάτιό της έπρεπε να περάσω από μία σιδερόφρακτη πόρτα, πού τη φρουρούσαν δυο σωματοφύεις ‘Ιταλοί αστυνομικοί. ‘Όταν μπήκα μέσα, βρήκα άλλους δυο μουσικούς. ‘Ενοιωσα πως το μέρος δεν ήταν κατάλληλο για να συζητήσω με τη γυναίκα μου. Ρώτησα την Μπελίντα γιατί όλος αυτός ο κόσμος γύρω της.

«Είναι εδώ για να με προστατεύσουν, σε περίπτωση πού θα μου έπιτεθής», είπε. ‘Εμεινα άταλος. ‘Όταν ξαναβρήκα τη φωνή μου, της απήντησα: «Τί δλακεία είναι αυτή; Γιατί να σου έπιτεθώ;».

Με ρώτησε αν είχα διαβάσει εφημερίδες και της είπα: «Ναι». Και κείνη είπε: «Τότε δεν έχω τίποτε άλλο να σου πώ». Και αυτό ήταν όλο.

Της είπα: «Δεν μπορώ να συζητήσω τίποτε μαζί σου, είσαι πολύ άρρωστη».

‘Εφυγα από εκεί και από τη Ρώμη. Γύρισα στην ‘Αγγλία, χωρίς να την ξαναδω. Δεν ήταν σε κατάσταση να μιλήσει. ‘Ήταν πολύ εξασθενημένη και άρρωστη. ‘Επρεπε να επιστρέψω... αλλά το σπίτι ήταν γεμάτο δημοσιογράφους και αστυνομικούς. ‘Ήταν δύσκολο και να σταθεί κανείς.

‘Όπου και να πήγαινα, με ακολουθούσαν και ένοιωθα ότι κάποιος προσπατεύταν. ‘Αλλά δεν ήξερα ποιος.

Οι εφημερίδες έγραφαν ότι ο πρίγκιπ ‘Ορσίνι είχε τη δίκα του για να φύγει από τη Ρώμη με την Μπελίντα, και πως η γυναίκα του είχε καταφύγει στην αστυνομία, για να τον σταματήσει στο αεροδρόμιο, όπου είχαν άρνηθί να τον αφήσουν να φύγει.

Τα είχα χαμένα και βάδιζα στο σκοτάδι, δεν ήξερα τί συνέβαινε. ‘Ο ξαφνικός κλονισμός με είχε συνταράξει.

‘Η Μπελίντα είπε πως «δεν έχασα τίποτα, παρά μία σύζυγο» και αυτό ήταν τελείως άφελές.

Είναι τρομερά σημαντικό, νομίζω τώρα, αν έστε σύζυγος μίας «στάρ», να είστε κύριος του έαυτού σας. Εί-

ναι άσχημο δυο άνθρωποι να εργάζονται κοντά – κοντά, ιδίως στην κινηματογραφική βιομηχανία. Νομίζω ότι, για να παντρευτής μία «στάρ», επιβάλλεται να έχεις πολλή κατανόηση, μεγάλη υπομονή. Δεν νομίζω ότι, επειδή έγινες διάσημος και κερδίζεις πολλά, πρέπει να χάνεις το σεβασμό για τους δικούς σου.

‘Η μοίρα μου φέρθηκε πολύ καλά – μου έφερε στη ζωή μου ένα αξιοπρεπές πρόσωπο, με το οποίο άρχισα μία νέα ζωή, έτσι πού θα ήθελα να κλείσω το κεφάλαιο της Μπελίντας για πάντα από τη ζωή.

Τέλος, θέλω να πώ πως πάντοτε εύχομουν της Μπελίντας καλή τύχη. ‘Ηλπιζα πως θα εύρισκε την εύτυχία σε κείνο πού κινηγούσε.

ΟΙ ΑΝΤΑΡΤΕΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Θα ήθελα σήμερα να σας πώω κοντά στους ‘Αντάρτες – τους ασυμβίβαστους, τους καπετάν – φασαρίες του κινηματογραφικού κόσμου. ‘Ανάμεσα σ’ αυτούς δρισκεόταν μερικοί από τους πραγματικά μεγάλους τύπους τού στούντιο, και μερικοί από τους πιο αξιολάπητους ανθρώπους του.

Συνεργάστηκα με πολλούς από αυτούς –με ανθρώπους όπως ο Τρέ-

ΜΕ ΤΟΝ ΛΟΥΙΣ ΖΟΥΡΝΤΑΝ στην ιστορική περιεχομένου ταινία του ‘Οργανισμού ‘Αρθουρ Ράινκ «Στην υπηρεσία της Αυτόο Μεγαλειότητος»

δορ Χόουαρντ, ή Καϊύ Κένταλ, ή Μάρλεν Ντήτριχ, ή ‘Υδον ντέ Κάρλο, ή Α. Μάθιους– αντάρτες ο καθένας, με την ξεχωριστή ανταρσία του ο καθένας.

‘Ενα από τα πιο αγαπημένα μου φωτογραφικά μοντέλα, αλλά και από τους πιο καλούς φίλους, ο Τρέβορ Χόουαρντ, έχει τη μεγαλύτερη φήμη του καπετάν –φασαρία στον κόσμο μας. ‘Εχει, άλλωστε, τόους περισσότερους φίλους από κάθε άλλο άνθρωπο πού γνώρισα στη ζωή μου.

Κάποιος διευθυντής στούντιο, πού πέρασε μερικές αρκετά δύσκολες στιγμές με τον Τρέβορ Χόουαρντ, κάποτε μου είπε: «‘Εκείνο πού μου άρεσει σ’ αυτόν είναι ότι όποτε τον βγάλης στο τέλος από τη μέση, δεν ξεχνάει ποτέ να σου πη “εύχαριστώ”».

Κάποτε έπρεπε να βγάλω φωτογραφίες του Τρέβορ και της Γαλλίδας «στάρ» ‘Ανούς, σε μία γαϊδουροδρομία στη βορειοαφρικανική έρημο, και είδοποίησα τον Τρέβορ ότι τον ήθελα το επόμενο πρωί στις όκτώ, γιατί οι γαϊδαροί έπρεπε να επιστραφούν άμέσως στους ‘Αραβες.

‘Επεσα στο κρεβάτι τα μεσάνυχτα. Στη μία ήμουν ακόμη έμπνηχτα. ‘Εχοντας τον Τρέβορ στο διπλανό δωμάτιο, να τραγουδά με όλη του την βροντώδη φωνή το «Ρούλ Μπριντάνια», δεν μπορούσε να γίνει σκέψη για ύπνο.

Τό σπίτι των όνείρων του

Τα λεπτά, οι ώρες κυλούσαν –δυο, τρεις– και ή φωνή του Τρέβορ δεν έδειχνε σημεία κόπωσης.

Σκέφτηκα: «Τί θα κάνη, αναγκαστικά θα κοιμηθής». ‘Αλλά δεν κοιμήθηκε. Κάθε μισή ώρα, από τις τέσσερις ως τις εξήμισι, έμπαινε στο δωμάτιό μου να μου θυμίζει ότι στις όκτώ έπρεπε να είμαστε στην άκρογιαλιά με τους γαϊδάρους.

‘Ο Τρέβορ ήταν ακριβής στο ραντεβού, αλλά παρουσιάστηκε μόνο μία δυσκολία – ποτέ του δεν είχε ξαναβεί σε γαϊδαρο. Στάθηκε πάνω μόνο όσο πού πρόφτασα να δώλω μερικές καλές φωτογραφίες.

‘Ο Τρέβορ είναι ο τύπος τού τελείως μη συμβατικού ανθρώπου. Σ’ εκείνο το ταξίδι έγινε ιδιοκτήτης ‘Ακριδών δίπλα στο φρούριο Χαμμάμετ, της Λεγεώνας τών Ξένων, δρισκεόταν ένα γυμνό κομμάτι γής, άμμος και βράχια, με ένα γκρεμισμένο τοίχο. ‘Ο Τρέβορ βρήκε πως ήταν το ιδανικό μέρος για να χτίσει τό σπίτι των όνείρων του, την ιδανική βίλλα του. Τόν βλέπω τώρα να σκι-

πρόσωπο – γι’ αυτό έφυγε στην ‘Ιταλία...

άζεται από τό ήλιοβασίλεμα, να παζαρεύη με τόν ‘Αραβα ιδιοκτήτη, να κουνάνε τα κεφάλια τους, να κουνάνε τα χέρια τους –ώρες συνεχίστηκε αυτό–, λες κι ο Τρέβορ επρόκειτο να αγοράσει τόν ούρανοξύστη τού Ροκφέλλερ.

‘Επειτα από παζάρια, πού συνεχίστηκαν επί ήμέρες, τελικά αγόρασε αυτή τη νεκρή άμμο, τοίς μετρητοίς. ‘Εβαλε, μάλιστα, να γίνουν και τα νόμιμα συμβόλαια.

‘Ο Τρέβορ με πήγε επί τόπου. ‘Θα κτίσω ένα τοίχο εδώ, Κόρνυ, ένα περίβολο και ένα θαμνάσιο μουσικό στο δάπεδο... και θα ξεχάσω την κεντρική θέκαση, γιατί είμαστε στη Μεσόγειο».

Αυτό το άγριο κομμάτι της έρημου άνηκε ακόμη στον Τρέβορ. Την τελευταία φορά πού τον ρώτησα πως πήγαινε το σχέδιο τού σπιτιού των όνείρων του, μου είπε: «Γίνεται λίγη φασαρία εκεί, δεν σκέπτομαι ακόμη να κτίσω».

‘Η θρυλική Ντήτριχ

Μόνο μία αντάρτισσα τού κινηματογραφικού κόσμου με τράμαξε, κι αυτή ήταν ή θρυλική, ή άπιστευτη Ντήτριχ. Με τράμαξε ή φήμη της Μάρλεν, είχα άκούσει τόσα για τις τεχνικές της γνώσεις, σχετικά με τό φωτισμό πού ήθελε στο πρόσωπό της και για τη δυστυχία πού περίμενε όποιον ήπτε παρεξέκλινε από τις οδηγίες της.

Με την ψυχή στο στόμα πήρα τό φορητό ραδιόφωνό μου στο στούντιο τού Ντένχαμ. Νόμιζα πως λίγη μουσική ίσως καταπραΰνη την ατμόσφαιρα.

‘Η πλατφόρμα –100Χ50 μέτρα– ήταν τελείως γυμνή. ‘Εσπρη τη μηχανή μου στο μέσο αυτής της έρημου και ένοιωσα κάποιον μοναξιά. ‘Ανοιξα τό ραδιόφωνο.

«‘Ερχεται», με είδοποίησαν. Ξέχασα τη μουσική και καταπίστηκα νευρικά με τη μηχανή μου.

Τότε την είδα. ‘Η Μάρλεν έμφανίστηκε από την πέρα γωνία. Την παρακολουθούσα γοητευμένος να με πλησιάζη, και πίσω της, έφ’ ενός ζυγού, μία στοατιά από γραμματείς, μανάτζερς, διαφημιστές, ένδυματολόγους, μακιγιέρ και, πίσω – πίσω, ο μέγας και παντοδύναμος παραγωγός.

Πρόσεξα πως όλοι άσυνηδιντα βάδιζαν με στρατιωτικό δόμα. Ξάφνου κατάλαβα πως τό ραδιόφωνό μου έπαιζε εκείνο τό περίφημο έμβατήριο, τό «Συνταγματάροχη Μπόγκυ».

Τρομοκρατήθηκα. ‘Η Ντήτριχ με προσπέρασε, έφτασε στο ραδιόφωνο και με μία δραματική χειρονομία τό έκλεισε: «Κακαλαβαίνω τί έννοείς», μου είπε. ‘Ενοιωσα έπιταθμια. Και ξαφνικά έσκασε σ’ ένα τρανταχτό γέλιο.

‘Θα πρέπει να έχεις χιούμορ, είπε. ‘Εμπρός στη δουλειά».

Οι φόβοι μου ήταν άβάσιμοι. ‘Η Μάρλεν με προσπέρασε, έφτασε στο ραδιόφωνο και με μία δραματική χειρονομία τό έκλεισε: «Κακαλαβαίνω τί έννοείς», μου είπε. ‘Ενοιωσα έπιταθμια. Και ξαφνικά έσκασε σ’ ένα τρανταχτό γέλιο.

‘Θα πρέπει να έχεις χιούμορ, είπε. ‘Εμπρός στη δουλειά».

Μαύ άπήντησε: «‘Όταν τραγουδούσα σε νυκτερινά κέντρα, πριν ά-

πό πολλά χρόνια, είδα ένα αυτόματο τύπο πολύφωτο, πού είχε μόνο ένα λαμπτήρα πάνω από τό μέτωπο. ‘Από τα άποτελέσματα κατάλαβα πως αυτός ο βασικός λαμπτήρας κολακεύει περισσότερο τα ψηλά ζυγωματικά μου και τα θαθουλωτά μάτια μου, από κάθε άλλο τύπο φωτισμού. Και σε προκαλώ, Κόρνυ, να με βγάλης ψεύτρα».

Δεν υπόρεσα τότε και έλπιζω ότι ποτέ δεν θα χρειασθί να προσπαθίσω, γιατί είμαι βέβαιος ότι έχει δικιο.

Και τώρα θέλω να σας πώ πως κάποτε περιπλέχτηκε σε μία άπ’ τις πιο άσυνήθιστες έρωτικές ιστορίες πού γεννήθηκαν ποτέ στον κόσμο της όβουης – τη μουσική άγάπη της Μάρλεν Ντήτριχ, πού τό κλειδί της βρίσκεται μέσα σε μία ταξιδιωτική τσάντα για φωτογραφίες, μία τσάντα πού την παίρνει μαζί της όπουδηποτε κι άν πηγαίνει. Τό πιο πολύτιμο πορτοφόλι αυτής της τσάντας είναι τού σέρ ‘Αλεξάντερ Φλέμινγκ, τού έφευρέτου της πενικιλίνης. ‘Ο μόνος άντρας, λέει ή Μάρλεν, πού έπεθύμησα στη ζωή μου να συναντήσω. ‘Εχω γι’ αυτόν μία ιδιαίτερη άγάπη, πού έσωσε τη ζωή».

‘Η ιστορία της Μάρλεν και τού Φλέμινγκ άρχισε πολύ πριν άναμιχθώ. ‘Αρχισε όταν άρρώστησε βαριά στην ‘Ιταλία, από περιπνευμονία, στη διάρκεια τού πολέμου, ενώ ήταν εκεί για να ψαχαγωγήση τούς στρατιώτες. ‘Ήταν σε άπελπιστική κατάσταση και της έσωσε τη ζωή ή πενικιλίνη.

‘Η Μάρλεν ήθελε να εύχαριστήσει αυτόπροσώπως τόν σέρ ‘Αλεξάντερ και με τό δικό της τρόπο: ‘Θα ήθελα να τού μαγειρέψω ένα φαγητό πού δεν θα τό ξεχνούσε ποτέ», ώμολόγησε ή Μάρλεν σε φίλους της. Θεωρεί τόν έαυτό της δεινότερη στη μαγειρική από όποιονδήποτε άλλο.

Μία μέρα ή Μάρλεν έφθασε στο στούντιο, όπου γύριζε με τόν Τζέιμς Στιούαρτ. Είχε χάσει τη συνήθεισή της ήρεμία: «Θα μαγειρέψω για τόν σέρ ‘Αλεξάντερ», είπε. Είναι τό πιο θαυμάσιο πράγμα πού μου συνέβη ποτέ. ‘Ο φίλος μίας φίλης είχε ύποσχεθί να κανονισθί ώστε να έλθθ σε γεύμα ο σέρ ‘Αλεξάντερ, και ή Μάρλεν προσπαθούσε να ψαρέψη ποιά ήταν τό αγαπημένο φαγητό τού Φλέμινγκ, ώστε να τόν περιποιηθί.

‘Ενα παραμυθένιο γεύμα

«‘Ο Φλέμινγκ τρελαίνεται για ένα καλό χάγκις», είπε ή φίλη. ‘Η Μάρλεν πήγε να χάσθ τό μυαλό της. «Χάγκις! Χάγκις! Τί είναι τό χάγκις; Δεν τό έχω ξανακούσει». ‘Αλλά ή φίλη την πείραξε. ‘Εφθασε, έπιτέλους, ή ήμερα Χ για τό γεύμα, και ή Μάρλεν όλο τό άπόγευμα χώθηκε στην κουζίνα της φίλης για να έτοιμάσθ τό άλησμόνητο γεύμα.

Τελικά, ο μέγας άνήρ κι ο φίλος έφθασαν. ‘Επειτα από τις συστάσεις, ο σέρ ‘Αλεξάντερ είπε: «‘Ελπίζω να μη μπήκατε σε μεγάλο κόπο. Θα μου έφτανε ένα σκέτο σάντουιτς ή κάτι τέτοιο». Τό γεύμα ήταν παραμυθένιο.

Τό άλλο πρωί ή Μάρλεν έφερε στο στούντιο ένα πολύτιμο άπόκτημα, ένα μικρό αναμνηστικό φιαλίδιο πενικιλίνης, πού ο Φλέμινγκ της είχε δώσει μετά τό γεύμα. Είχε, μάλιστα,

υπογράψει τό φιαλίδιο. ‘Η Μάρλεν τό έχει ακόμη σ’ ένα κουτί κοσμημάτων.

Δεν έπαψε να μιλάη για τό γεύμα, αλλά ή ιστορία δεν τελείωσε εδώ. ‘Η Μάρλεν είπε: «Κόρνυ, θέλω να μου βρης την καλύτερη φωτογραφία μου». ‘Ειδική άποστολή;» είπα. «Ναι», άποκρίθηκε ή Μάρλεν. «‘Όταν τελείωσε τό γεύμα, χθες τη νύχτα, ο σέρ ‘Αλεξάντερ μου είπα: Θέλω κάτι από σας – πολύ θα ήθελα μία φωτογραφία σας με αυτόγραφο».

Πήγα στο άρχείο μου, διάλεξα μία φωτογραφία και έβγαλα άμέσως ένα αντίγραφο. Την υπέγραψα και την έστειλε με ειδικό ταχυδρόμο στο νοσοκομείο της «Σαιντ Μάριου, στο Πάνγκριαν, όπου εργάζόταν ο Φλέμινγκ. ‘Η φωτογραφία αυτή έμεινε πάνω στο γραφείο του, στο νοσοκομείο, μέχρι τού θανάτου του.

‘Η ‘Υδον ντέ Κάρλο

Στό Λάιονς Κόρνερ Χάουζ, στην ‘Οξφορντ Στρήτ τού Λονδίνου, γνώρισα μία από τις πιο άπρσοδόκητες αντάρτισσες της χώρας τού κινηματογράφου – είχε έπαναστατήσει κατά της έτικέτας της επί όμορφης κοπέλλας τού κόσμου», πού της είχαν κολλήσει.

Θα δρισκετε, βέβαια, θαυμάσια μία τέτοια φιλοφρόνηση. ‘Η ‘Υδον ντέ Κάρλο δεν την εύρισκε.

Την πρώτη φορά πού συναντηθήκαμε στο στούντιο, ή «δεσποινίς Σαλάμην», όπως την φώναζα πάντα, με ρώτησε αν θα ήθελα να φωτογραφίσω «ένα σωρό ένδιαφέροντες άνθρωπους, ή ένα κοκταίλ πάρτυ, εκείνο τό βράδυ». Δέχτηκα, αλλά στο δρόμο μου είπα πως τα κοκταίλ πάρτυ ήταν άνιαρά. Θα είχε πολύ ένδιαφέρον να πηγαίναμε κάπου για ένα γεύμα.

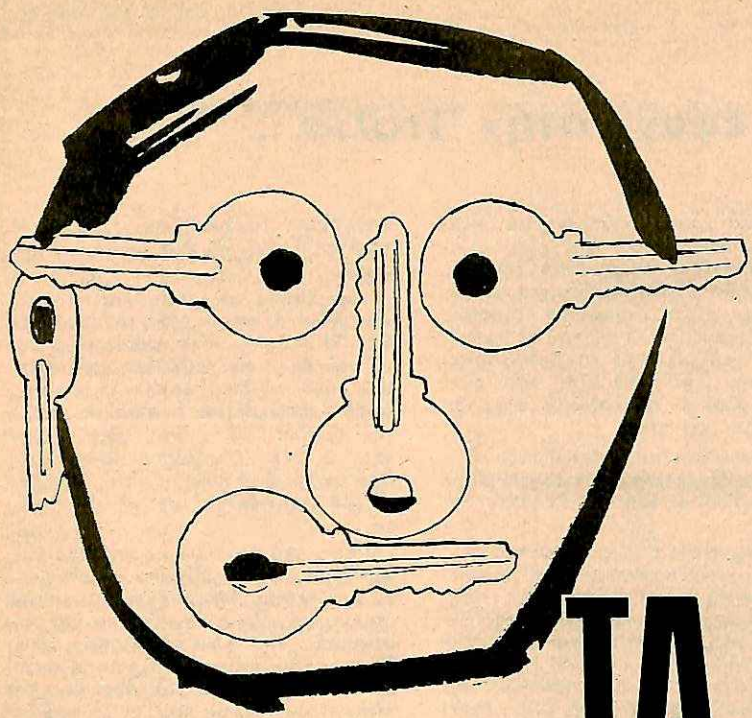
Είπα: «Ναι», και κατόπιν κατάλαβα τί είχα κάνει. Τα λεπτά πού είχα πάνω μου ήταν πέντε σελλίνια και έξη πέννες, ή έτσι πήγαμε στο Λάιονς Κόρνερ Χάουζ.

Καθώς καθόμασθε πίνοντας τό τοαί μας, κοιτούσα άντίκρυ μου την κοπέλλα πού είχαν οι «επρεσβητές» συνδέσει με τόν Σάχη της Περσίας, τόν πρίγκιπα ‘Αλή Χάν, έναν Ούρουγουανό εκατομμυριούχο, τόν ‘Ισπανό ταυρομάχο Μάριο Κάρμερ και τόν ‘Αργεντινό ήθοποιό Κάρλος Τόμσον.

‘Ξέρεις, είπε ή ‘Υδον, ή έτικέττα “τό ώραιότερο κορίτσι τού κόσμου” δεν φουράει, γιατί τούς καλύτερους ρόλους τούς παίρνουν οι άσχημες».

Καθώς κουβεντιάζαμε πρόσεξα πόσο ζωντανό ήταν τό πρόσωπό της, πως τα μάτια της παχυνδίζαν, πως ή μύτη της σκιστούσε και τί ώραίο, έκφραστικό συνδυασμό έκαναν τό πρόσωπο και τα χέρια της.

‘Επειδή συνεργαζόμασθε αρκετά, ‘Υδον, της είπα, θα ήθελα να ξέρω περισσότερα για σένα, αν θέλεις να μου πής». ‘Εβεβίως, είπε. Κατ’ αρχήν μην πιστεύεις όσα άκούς. Είμαι ο τύπος πού άργεί να ταμπηθί, γιατί ποτέ μου δεν πέφτω στα τυφλά πάνω στα πράγματα. ‘Αν από τόν άντρα πού θέλω περιμένω πολλά, αρχίζω να άμφιβάλλω».

ΤΑ 5 ΚΛΕΙΔΙΑ

Έλληνική
άστυνομική
νουβέλα
του
Δ. ΤΖΕΦΡΟΝΗ

—Έγνωνόριζα τον Τίμο Σαλαμάγκα εδώ και δυό χρόνια. Πιθανόν κάποτε και να παντρευόμαστε. Δεν ήξερα ότι είχε κάνει στην φυλακή άλλοτε. Τό πληροφορήθηκα προχθές από τις εφημερίδες που ξεσκάλισαν το παρελθόν του. 'Ο δεσμός μας ήταν σχεδόν μυστικός. 'Ετσι ήθελε εκείνος και τώρα καταλαβαίνω το γιατί. Τόν αγαπούσα, πάντως, και δεν μ' ένοιωσε και πολύ. 'Εγώ εργαζόμην σε έμπορικό κατάστημα, στην οδό 'Αθηναίδος, και μένω μαζί με δυό άλλες φίλες μου σε μία πανσιόν, κατά το Μαράσλειο. Είμαι μόνη στον κόμο. 'Ισως γι' αυτό αγάπησα τον Τίμο. Τόν ένοιωθα κ' εκείνον τόσο μόνο. Μερικές φορές έμενα μαζί του τα βράδια, στο σπίτι του, σ' εκείνο το εργαστήριο. Προσπαθούσα να τον κάνω να κόψει το ποτό. Μπορούσε νάχη σπουδαία πελατεία αν δεν έπινε. 'Ηταν καλός οδοντοτεχνίτης, αλλά δεν θροισκόταν παρά σπάνια σε καλές σχέσεις με τους οδοντογιατρούς. 'Εφταιγε το ποτό. Τόν τελευταίο καιρό ο Τίμος άρχισε να μου μιλά για χρήματα. Αυτό γινόταν τις στιγμές που ήταν πωμένος. Γέλοους τότε δυνατά κ' ύστερα έβαζε το δάχτυλο στο στόμα και κυλιόγε: «Τσιμουδιά, έ, Λίζα; Ξέρεις, πρόκειται ν' αποκτήσω πολλά λεπτά. Τσιμουδιά, όμως, έ;». Δεν έδινα φυσικά σημασία στα λόγια του, μα όταν ο Τίμος ήταν στα καλά του, μ' έσφιγγε από το μπράτσο

λέγοντάς μου: «Τί άνοησίες σου άράδιασα πάλι όταν ήμουν μεθυσμένος; Πές μου, τί έλεγα;». Του επαναλάμβανα τις φράσεις του και τότε εκείνος κουνούσε το κεφάλι του λυπημένος. Μου προκαλούσε αφάνταστη πίκρα να τον βλέπω έτσι. Πολλές φορές δεν είχε να πληρώσει τ' νοίκι του και την καθαρίστρια. Τόν βοηθούσα. Του έπρότεινα να το καθαρίσω εγώ το διαμέρισμα τις Κυριακές, αλλά δεν δέχτηκε με κανένα τρόπο. 'Ο άστυνόμος παρακολουθούσε με μοναδική προσήλωση την άφηγηση της νέας. 'Εκείνη, αφού εδάργαυσε την άκρη των χειλιών της, συνέχισε: —Πριν από τρεις μήνες, ένα πρωί, την ώρα που έφευγα από το εργαστήριο του Τίμου για να πάω στη δουλειά μου, βρήκα από την πόρτα ένα γράμμα. 'Απευθυνόταν στον Τίμο και δεν είχε αποστολέα. Του τ' έδωσα. Τό άνοιξε και τό διάβασε μπροστά μου. Τόν είδα να χλωμαίνει και να με κοιτάζει σαν χαμένος. 'Εβαλε το γράμμα στην τσέπη του και άρνήθηκε να μου εξηγήσει περί τίνος έπρόκειτο, παρ' όλες τις παρακλήσεις μου. Μου είπε μόνο: «Νά ξέρης πως σ' αγαπώ». 'Τότερα από λίγον καιρό, μία Κυριακή, βρήκα ένα δικό του γράμμα. Τό κράτησα. 'Εκρινά ότι είχα δικαίωμα να μάθω. Τό διάβασα. 'Ηταν ένα εκδυσιαστικό γράμμα. Κάποιος άπειλούσε τον Τίμο με άποκαλήσεις. Τώρα ξέρω ποιές ήταν οι ά-

ποκαλήσεις αυτές που φοβόταν ο Τίμος. Δεν ήθελε να μάθω πως είχε κάνει φυλακή. Τί ζητούσαν όμως άπ' αυτόν για να μην προοούν στις άποκαλήσεις; Στο δεύτερο εκείνο γράμμα άνέφεραν μόνο τη φράση: «Ξέρεις τί ζητάω, Σαλαμάγκα. 'Αλλιώς...». Ναι, κύριε άστυνόμε. 'Επρόκειτο για άπειλή δολοφονίας. Τότε δε μπορούσα να τό φαντασθώ. 'Τπέθετα άλλα πράγματα. 'Ότι, αίφνης, ο Τίμος είχε σχέσεις και με καμιά άλλη γυναίκα. 'Εν πάση περιπτώσει κατέστρεψα τό γράμμα και δεν του άνέφερα τό παραμικρό. Κ' ύστερα...

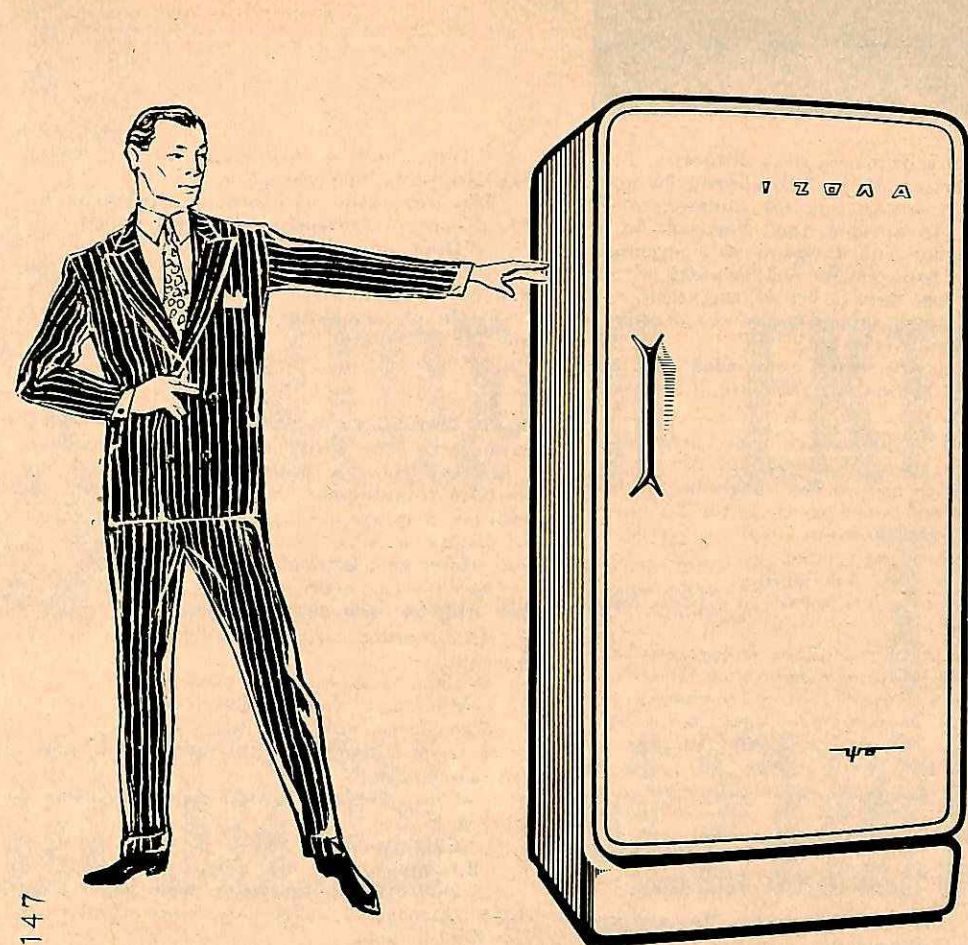
Εκόμψα. Τά μάτια της έδορύκωσαν. —Θάρρος, θάρρος, της είπε ξεστά, σχεδόν στοργικά, ο 'Ιωνάς Φλότης. Τί συνέβη ύστερα; —Πριν από μία εβδομάδα, την περασμένη Τετάρτη, για την ακρίβεια, καθώς έκανα ν' άνοιθω την πόρτα του εργαστηρίου του Τίμου, έφτασαν ως τ' αυτιά μου ζωηρές φωνές. 'Ηταν βράδυ, περίπου δέκα. Κανονικά έπρεπε να πάω αργότερα. Είχαμε ραντεβού στις έντεκα και στο μεταξύ εγώ θα σιδέρινα τό φορέματά μου στην πανσιόν. 'Ετελείωσα όμως νωρίτερα και πήγα στον Τίμο. Με κάποιον συνμιλούσε. —'Ακούσατε τί έλεγαν; —Ναι. 'Ο δεύτερος άνδρας που θροισκόταν στο εργαστήριο μιλούσε θυμωμένα. Τόν άκουσα να λέη: «'Αν τολμήσης να τό κάνης αυτό θα σε σκοτώσω. 'Εκεί που φθάσαμε, δεν μπορούμε να ύποχωρήσουμε. Θα τραθήξουμε ως τό τέλος». Μετά άκουσα τον Τίμο ν' άπαντά: «Είμαι καθαρός εκδυσιασμός». 'Τότερα ο άλλος είπε κάτι σιγά που δεν τό άκουσα και σε μία στιγμή έγέλασε είρωνικά. «Θά συναντηθούμε άτως πάντα στο Μεκανό», τον άκουσα να λέη. Και συμπλήρωσε: «Θά σε σκοτώσω αν τό κάνης αυτό». 'Αμέσως τό δήματά του μου έδωσαν να καταλάβω πως έρχόταν προς την πόρτα. 'Ετρεξα στο βάθος του διαδρόμου και κρύφτηκα. 'Εμεινα έτσι ως που έφυγε και κατέβηκε στον δρόμο. Τόν ακολουθήσα. 'Ηθελα να δω ποιός ήταν. Τόν παρακολούθησα κ' όταν έστριψε στον δρόμο, έτρεξα σ' ένα παράλληλο δρομάκι και σε λίγο διασταυρώθηκα μαζί του. Τόν έπρόσεξα καλά. Δεν φάνηκε να με γνωρίζει. 'Ηταν ένας ψηλός άνδρας.

—Ψηλός; —'Ο 'Ιωνάς Φλότης έκανε μία κίνηση άδημονίας. —Ψηλός; Ξανάπε. —Μάλιστα. 'Ενας ψηλός άνθρωπος, που δεν θα ξεχώσω ποτέ την φουσιγονμία του. —Μετά; ρώτησε άνυπόμονα ο άστυνόμος. Ξαναείδατε ποτέ αυτόν τον άνθρωπο; —Τόν είδα την επομένη. —Πήγατε στο Μεκανό; —Είναι ένα άπόμερο μπάρ κοντά στα 'Εξάρχεια. Τόν είδα εκεί. Καθόταν σ' ένα τραπεζάκι και διάβαζε την εφημερίδα του. —Γιατί πήγατε ως εκεί; —'Ημουν άποφασισμένη να τον πλησιάσω και να του μιλήσω. 'Ηθελα να του πώ, να τον παρακαλέσω να μου εξηγήσει τί έσήμαιναν όλα εκείνα. Τά γράμματα, οι άπειλές, ή έπισκεψή του στο εργαστήριο του Τίμου. —Μία στιγμή, την δέκαψε ο άστυνόμος. 'Εκείνον τό βράδυ ήταν ή πρώτη φορά που βλέπατε εκείνον τον ψηλό στο εργαστήριο του φίλου σας; —Μά, φυσικά. —Πηγαίνετε πάντα έτσι άργά; —Πολλές φορές και αργότερα. —Νωρίτερα πήγατε ποτέ τον τελευταίο καιρό; —'Όχι. —Πάει καλά, συμπέρανε ο άστυνόμος. Συνέχισε.

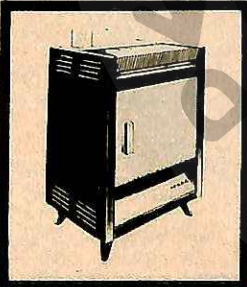
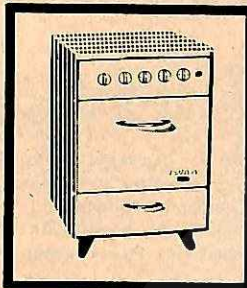
—'Όπως σας είπα, είχα σκοπό να τό μιλήσω. Τήν τελευταία στιγμή όμως μετανόησα, γιατί σκέφθηκα πως ίσως έτσι να έξωθούσα τό πράγμα. 'Ισως να νόμιζε ο άγνωστος ότι μου είχε μιλήσει ο Τίμος. Δεν ήξερα τί μπορούσε να κάνει σε μία τέτοια περίπτωση. 'Εφυγα. Τό ίδιο βράδυ ο Τίμος ήταν πολύ ταραμένος. Δεν μιλούσε σχεδόν καθόλου. 'Εμείναμε μαζί λίγη ώρα κ' ύστερα έφυγε. Δεν θέλησε να μου πη τίποτε. Κάτι τον άπασχολούσε πολύ σοβαρά. Δεν άντεξα και τό άνέφερα όσα ήξερα. Με παρακάλεσε να τό ξεχάσω. Κ' έφυγε. Θα βλεπόμαστε μετά τρεις μέρες. 'Ετσι τό κανόνισε. Δεν τον ξαναείδα ποτέ. 'Εσταμάτησε και κοίταξε τον 'Ιωνά Φλότη. —Μπορεί να είναι άλλος από τον άγνωστο εκείνον ο δολοφόνος; —'Ο Φλότης έβρεσε τό μάγουλό του. —Πολύ υπερδευμένη ιστορία. Κι όμως αυτά που μου είπατε, δεσποινίς... άλήθεια, τ' άνομά σας;

—Λίζα Μαρκέτη. —Λίζα Μαρκέτη. Λουπόν, αυτά που μου είπατε μου δείχνουν κάποιο δρόμο. Κάποιο μικρό φως άναψε στο πυκνό σκοτάδι. Σας εύχαριστώ. Πήτε μου, όμως, για ποιό λόγο ήρθατε τρεις ολόκληρες μέρες μετά τό έγκλημα; —'Αν μπορούτε να τό καταλάβετε... Δεν είχα διάθεση για τίποτα. Τάχα χαμένα. 'Επιηροσφήθηκα τον θάνατο του Τίμου από τις εφημερίδες. Κλονίστηκα. Δεν φανταζόμουν ότι θα πραγματοποιούσε την άπειλή του εκείνος ο ψηλός. —Θέλω μία χάρη, μίς Λίζα. —Στήν διάθεσή σας. —Νά πάτε στο Μεκανό. —Λέτε να έξακολουθή να συχνάζει εκεί; —Πολύ πιθανόν. 'Υποτίθεται ότι δεν τον ύποψιάζεται κανείς. —Αυτό ήεν τό σκέφτηκα. —'Η κοπέλλα χαμογέλασε κ' έγλυψε τά χείλη της. —Θά πάω, είπε. 'Οπωσδήποτε. θα πάω. Ξαφνικά ο άστυνόμος σκυνώρπασε. —'Όχι, ψιθύρισε, δεν βγαίνει ώλοκληρωμένο νόημα έτσι. Μιλούσε μόνος του, άποτεινόταν στον έαυτό του. 'Η νέα τον κοίταζε περίεργα. —Δεν θέλετε να πάω στο Μεκανό, κύριε άστυνόμε; Τήν παρατήρησε άφηρημένος. —Χμ, ναι, βέβαια, πως, πως, να πάτε στο Μεκανό, να πάτε. Μερικές στιγμές σιωπής κ' ύστερα ο Φλότης έρώτησε την κοπέλλα: —Ξέρετε αν ο Σαλαμάγκας έκρυβε τίποτε στο εργαστήριο του; —'Όχι. —Καλά. 'Ενας άστυνομικός της άσφαλείας με πολιτικά θα σας συνοδεύη πάντα, όσους θα πηγαίνετε στο Μεκανό. Τό ταξί θα τό πληρώνη ή άστυνομία. 'Όταν θα άντιληφθήτε τον άνθρωπο που ήτάρμε, δεν θα κάνετε τίποτα. Θα τον δείξετε μόνο στον άστυνομικό. Τά ύπόλοιπα είναι δική μας δουλειά.

Η Λίζα Μαρκέτη έδειξε πως ίκανοποιήθηκε. 'Όταν έφυγε, ο Φλότης προσπαθούσε ακόμη να δώσει την απάντηση στο έρώτημα που τον βασάνιζε: 'Αν ο Σαλαμάγκας μαχαιρώθηκε για τους λόγους που τό έξέθεσε ή κοπέλλα, τότε γιατί ο δολοφόνος έκανε άνω κάτω τό εργαστήριο; 'Όχι βέβαια για τό γράμμα με τις άπειλές. 'Ηταν ένα γράμμα χωρίς άποστολέα, έτσι είχε πη ή Λίζα Μαρκέτη. Ξαφνικά άνασκήρτησε. Μά βέβαια. 'Η Μαρκέτη είχε δη μόνο τον φακέλο του γράμματος. Τό περιεχόμενο, όμως, 'Αποκλείεται, δηλαδή, να είχε γράψει τό δνομά του ο εκδυσιαστής; Καθόλου. 'Ετσι, λουπόν, αυτό ήταν. Τό γράμμα έψαξε να βρή ή δολοφόνος. Καί τό βρήκε, γιατί αν δεν τό είχε βρή, εκείνο τό γράμμα θα ήταν τώρα στα χέρια της άστυνομίας. Τό συμπέρασμα, λουπόν, του 'Ιωνά Φλότη ήταν ότι ο δολοφόνος του Τίμου Σαλαμάγκα ήταν ο εκδυσιαστής που τό έστειλε τά δυό γράμματα. Κάποιος που έγνωρίζε τό παρελθόν του και άπειλούσε να τό άποκαλήση στην Λίζα Μαρκέτη. Τί αντίλλαγμα ζητούσε για την σιωπή του; Κι ακόμη, εκείνος ο ψηλός, ο δολοφόνος, γιατί ξαναγύρισε την επομένη του έγκλήματος στο σπίτι του Σαλαμάγκα; —Πέλαγος, πέλαγος, άναστέναξε ο Φλότης. 'Αναψε τσιγάρο και θυθίστηκε σε συλλογισμούς. Προσπαθούσε ν' άναλύσει λογικά την κατάσταση της κοπέλλας. Του άνέφερε ότι κάποιος άπειλούσε τον Σαλαμάγκα ότι θα άποκαλήνη κ' α τ ί σε κ ά π ο ι ο π ρ ό σ ω π ο . 'Ας πούμε στη Λίζα Μαρκέτη. Κι άς υποθέσουμε ότι ζητά άντάλλαγμα έπίσης κ' α τ ι από τον Σαλαμάγκα. Χρήματα, άποκλείεται. 'Επομένως καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο εκδυσιαστής ζητούσε από τον Σαλαμάγκα κάτι παρόμοιο. Δηλαδή να πάση και αυτός ένα δικό του έθελασμό. Τέβρισκε λογικό. 'Ενας άνθρωπος που έχει κάνει τρία χρόνια στην φυλακή ξαναγλιστράει εύκολα. Γι' αυτό και έλεγε συχνά, πάνω στο μεθύσι του, στην φίλη του, ότι πρόκειται ν' άποκτήσει πολλά λεπτά. 'Ας έδω πηγανει περίφημα ο συλλογισμός. 'Ας προχωρήσουμε. 'Ο Σαλαμάγκας παίρνει μία μέρα ένα γράμμα από κείνον που εκδιδάει. Διαπιστώνει ότι ή ο άλλος έχει πολλά γι' αυτόν και τό δηλώνει ότι αν έμεινινη θα τό πη όλα στην κοπέλλα. 'Ο Σαλαμάγκας άφηνει χωρίς άπάντηση τό πρώτο γράμμα και δεν παίρνει ποτέ

11/147

Κάθε
οικογενειάρχης
προτιμάει ψυγείο
ΙΣΟΛΑ

- Έγγυημένη ποιότης!
- Χαμηλή τιμή
- Προάσπισις της υγείας
- Οικονομία στο σπίτι!

Η οικογένειά σας θα αγαπήσει την οικογένεια οικιακών συσκευών της ΙΣΟΛΑ, γιατί σχεδιάστηκε για να πραγματοποιήσει τό όνειρο μίας καλύτερης ζωής!

ΙΣΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Τὰ 5 κλειδιά

τὸ δεύτερο, πὺ ἐκράτησε ἡ Λίτσα Μαρκέτη. Τότε ὁ ἄλλος, νομίζοντας ὅτι ὁ Σαλαμάνγκας θὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλή του, τὸν ἐπισκέπτεται ἔνα βράδυ στὸ ἐργαστήριό του. Φαίνεται ὅτι ὁ Σαλαμάνγκας ἐπῆρε τὴν ἀπόφαση νὰ προχωρήσῃ στὸ σχέδιό του, ἔτσι καὶ ἂν ἡ Λίτσα μάθῃ γι' αὐτόν. Ὁ ἄλλος τὸν ἀπειλεῖ ὅτι σὲ περίπτωση πὺ θὰ κἀν ἔκεινο πὺ σκέπτεται θὰ τὸν σκοτώσῃ.

Καὶ τὸν σκοτώνει.

Ἡ Λίτσα Μαρκέτη ἀκούει στὸ μεταξύ τὴν συζήτησή τους καὶ βλέπει τὸν ἄγνωστο. Εἶναι ἕνας ψηλὸς ἄνδρας.

Ἄλλὰ καὶ ὁ φαρμακοποιὸς ξέρει ἕναν ψηλὸ ἄνδρα πὺ ἔχει σχέση με τὸ δῶμα. Δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ πρὸκειται γιὰ τὸ ἴδιο πρόσωπο, ἀφοῦ ὁ ψηλὸς τοῦ φαρμακοποιοῦ ἦταν φίλος τοῦ Σαλαμάνγκα. Τὸς ἔβλεπε νὰ φεύγουν μαζί, κουβεντιάζοντας καὶ χειρονομώντας φιλικά.

Ἐχουμε, συνεπῶς, δύο ψηλούς.

Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο πρέπει νὰ εἶναι ὁ δολοφόνος.

Στὴν κατάθεση τῆς κοπέλλας ὑπῆρχε κατὶ πὺ ἔκανε φοβερὰ δῶσιμο τὸν ἀστυνόμο. Ἦταν μιά φράση πὺ εἶπε ὁ ἄγνωστος στὸν Σαλαμάνγκα τὴν βραδιά πὺ τὸν ἐπισκέφθηκε, λίγες μέρες πρὶν ἀπ' τὸ ἔγκλημα. Τοῦ εἶπε πῆ: «Δὲν μποροῦμε νὰ ὑποχωρήσουμε. Ἐδῶ πὺ φτάσαμε, θὰ προχωρήσουμε ὡς τὸ τέλος». Ποιὰ σημασία ἔκρυβαν αὐτὰ τὰ λόγια;

Γιὰ τὴν ὥρα δὲν ὑπῆρχε ἀπάντηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Τὸ Μεκανὸ ἦταν ἕνα μικρὸ μπάρε. Μιά περιορισμένη αἰθουσα κ' ἕνα πατάρι.

Κόσμος πάντα λίγος, ἀραιὴ πελατεία. Τίποτε ξεναγοῦσα ἢ μερικὸι πὺ ζητοῦσαν ἀπομόνωση.

Τὸ ἀπὸγευμα ἔκεινο ἡ Λίτσα Μαρκέτη, καθὼς βρισκόταν μέσα στὸ αὐτοκίνητο μαζί με ἕναν ἀστυνομικό με πολιτικά, ἀναρρίχθηκε. Εἶδε τὸν ψηλὸ νὰ μπαίνει με βιαστικὸ ὄμμα στὸ μπάρε καὶ νὰ καθέται. Ἦταν ἀκριβῶς ἀπέναντί.

Αὐτὸς εἶναι, εἶπε τρέμοντας ἀπὸ τὴν ταραχή τῆς στὸν ἀστυνομικό.

Τῆς ἔδωσε ἕνα νοῦμερο τηλεφώνου. Ἡ νέα κατέβηκε γρήγορα ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο κ' ἔτρεξε στὸ κατάστημα πὺ βρισκόταν ἀπέναντί. Ἐσχημάτισε τὸν ἀριθμὸ στὸ καντράν τοῦ τηλεφώνου.

—Τὸν ἀστυνόμο Φλότη, παρακαλῶ. Εἶναι μεγάλη ἀνάγκη.

Σὲ μερικὰ δευτερόλεπτα εἶχε κλείσει. Εἶπε ἔκεινο πὺ ἔπρεπε νὰ πῇ. Σαναγύρισε στὸ αὐτοκίνητο καὶ κἀθηκε κοντὰ στὸν ἀστυνομικό.

Χλωμὸ τὸ πρόσωπό τῆς, μαρτυροῦσε τὴν ἀγωνία τῆς.

Ἐπρόσθεταν κ' οἱ δύο τὸν ψηλὸ. Ἐκεῖνος ἔπινε τώρα με ἀργῆς κινήσεις ἕνα ποτὸ καὶ κατὶ ἔλεγε στὸ γκαρσόν, πὺ τοῦ χαμογελοῦσε με ἐγκαρδιότητα. Φαινόταν νὰ τὸν γνώριζε καλά. Ἐπέρασαν ἔτσι μερικὰ λεπτά καὶ κοντὰ στὸ ἀμάξι τοὺς ἐσταμάτησε ἕνα δεύτερο. Ἦταν ἀκριβῶς στὴν γωνία. Ὁ Φλότης καὶ τρεῖς ἀκόμη ἀστυνομικοί ἐπλησίασαν. Ὁ ἀστυνόμος ἔσκησε στὴν κοπέλλα καὶ κατὶ τὴν ρώτησε. Ἐκείνη τοῦ ἔδειξε με τὸ κεφάλι τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Μεκανο. Ὁ ψηλὸς ἦταν ὁ μόνος πελάτης αὐτὴ τὴν ὥρα.

—Ὅ,τι ἐπακολούθησε, ἔγινε ἀστραπαῖα.

Σὲ λιγώτερο ἀπὸ ἕνα λεπτό, ὁ ψηλὸς εἶχε συλληφθῇ καὶ βρισκόταν στὸ ἀμάξι τοῦ Φλότη. Ἡ Λίτσα Μαρκέτη ἀνέτεινε ἀνακουρασμένη. Ὁ δολοφόνος τοῦ φίλου τῆς βρισκόταν στὰ χέρια τῆς ἀστυνομίας.

Στὴν ἀστυνομικὴ διεύθυνση, ὁ ψηλὸς διαμαρτυρήθηκε με ἔντονο τρόπο γιὰ τὴν σύλληψή του καὶ ζήτησε ἄδεια νὰ ἐπικοινωνήσῃ με τὸν δικηγόρο του.

—Πρὶν ἀπ' αὐτό, τοῦ εἶπε ὁ Φλότης, θὰ ἤθελα νὰ μοῦ ἀπαντήσετε σὲ μερικὲς ἐρωτήσεις.

—Ἀρνοῦμαι. Θὰ συνεννοηθῶ με τὸν δικηγόρο μου.

—Σὲ συνέλαβα γιὰ τὸ φόνο τοῦ Τιμόθεου Σαλαμάνγκα.

Ὁ ἄλλος ἐκέρωσε.

—Ὅχι, βέβαια, ἐνέλλισε.

—Βέβαια, νά, τοῦ ἀπάντησε ὁ Φλότης.

Αὐτὸ εἶναι ἔξωφρενικό, διαμαρτυρήθηκε πνιχτὰ ὁ ἄλλος. Δὲν ἐσκότωσα ἐγὼ τὸν Σαλαμάνγκα.

—Τότε, ἔκανε ὁ ἀστυνόμος, γιὰ τὸν ἀπειλήσες δύο μέρες πρὸ τοῦ φόνου;

Εἶδε στὰ μάτια τοῦ ἄλλου τὴν κατάπληξη. Καὶ τὸν ἄκουσε νὰ ξεστομίξῃ μιά βαρεὴ φράση.

—Ὡστε σὰς τὸ εἶχε πῇ;

—Ναί, εἶπε ὁ Φλότης, μὰς τὸ εἶχε πῇ. Μόνον πὺ δὲν μπορέσαμε νὰ σὲ ἐμποδίσουμε.

—Νὰ μ' ἐμποδίσετε; Μὰ σὰς δοκίμομαι, δὲν τὸν ἐσκότωσα ἐγὼ.

Ὁ Φλότης δὲν ἀπάντησε. Χτύπησε τὸ κονδοῦνι καὶ εἶπε στὸν ἀστυφύλακα πὺ παρουσιάστηκε: —Ἀς περάσῃ ἡ δεσποινὶς Μαρκέτη. Καὶ πάρετε αὐτὸ τὸ τηλέφωνο. Νὰ ἔρθῃ ἁμέσως στὴν διεύθυνση ὁ φαρμακοποιὸς Μίχος Τσουντής.

Μπῆκε ἡ Λίτσα.

—Τὸν γνωρίζετε αὐτὸν ἐδῶ, δεσποινίς;

—Μάλιστα, κύριε ἀστυνόμο. Πρόκειται γιὰ τὸν ἄνθρωπο πὺ σὰς εἶχα μιλήσει.

Ὁ ἄγνωστος κοιτοῦσε παραξενεμένος τὴν νέα γυναῖκα.

—Ποιὰ εἶναι ἡ κυρία; ρώτησε.

—Μιὰ κυρία, ἔκανε ὁ ἀστυνόμος.

Ἐστράφηκε πρὸς τὴν Λίτσα:

—Εἶναι ὁ ἄνθρωπος πὺ ἀκούσατε ν' ἀπειλῇ τὸν Σαλαμάνγκα;

—Εἶμαι ἀπολύτως βέβαιη γι' αὐτό, κύριε ἀστυνόμο.

—Σὰς εὐχαριστῶ.

Ἐμειναν πάλι οἱ δύο τους.

—Ὁμολογῶ, ἄρχισε χωρὶς περιστροφές ὁ ψηλός. Ὁμολογῶ ὅτι εἶχα μιά βίαση συζήτηση με τὸν ἀδελφὸ μου.

Σκέψ ἐκπλήξεως ἐχώθησαν στὰ μάτια τοῦ ἀστυνόμου. Κάτι πῆγε νὰ πῇ, ἀλλὰ ὁ ἄλλος δὲν στύθηκε τὸν καιρὸ. Συνέχισε σὰν νὰ τὸν ἔκαιαν τὰ λόγια του κ' ἤθελε νὰ τὰ πετάξῃ ἀπὸ τὸ στόμα του:

—Ὁ Τιμόθεος ἦταν ἀδελφός μου. Ἐπρεπε νὰ σὰς τὸ πῶ ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ἐπίστευα ὅμως ὅτι ἐπρόκειτο γι' ἄλλο θέμα.

—Ἀδελφός; μουρμούρισε ὁ Φλότης.

—Ἀδελφός, νά. Μήπως αὐτὸ ἀπλοποιεῖ τὰ πράγματα; Μὲ πιστεύετε τώρα ὅτι δὲν τὸν ἐσκότωσα ἐγὼ;

—Δὲν ξέρω, δὲν μπορῶ νὰ ὑποθέσω τίποτε. Πόσο μάλλον νὰ πιστέψω. Περιμένω ν' ἀκούσω τὴν ἱστορία πὺ ἔχετε νὰ μοῦ διηγηθῆτε.

—Δὲν εἶναι μεγάλη ἱστορία. Θὰ ξανακούσατε φαντάζομαι γιὰ ἀδελφούς πὺ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μεταξύ τους.

—Λέγεστε κ' ἐσεῖς Σαλαμάνγκας;

—Τώρα, ὄχι. Αὐτὸ τὸ ὄνομα τὸ εἶχα πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια. Τὸ ἔγκαταλείψα τὴν ἐποχὴ πὺ ὁ Τιμόθεος τὸ ρεζίλευε με τὴν ἱστορία τῶν ναυκαυτῶν.

—Τὸ τωρινὸ σας ὄνομα;

—Ἀλέξανδρος Σορρές.

—Λοιπὸν; Παρακάτω. Δὲν με ἔχετε πείσει γιὰ τὴν ἀθωότητά σας.

—Εἶμαι ἐμπορευόμενος. Μ' ἐννοεῖτε, γιὰ τὸν ἦθελα νὰ ἐξασκοῦνθῶ νὰ ἔχω τὸ παλιὸ ὄνομα;

Τὴν ἐποχὴ πὺ ὁ Τιμόθεος μπῆκε στὴν φιλακή, ἐγὼ δὲν εἶχα ἀρχίσει ἀκόμη τίς δουλειές μου.

Ὡς Σαλαμάνγκας φοβόμουν νὰ μῶ στὸ ἐμπόριο. Ἄλλαξα τ' ὄνομά μου. Ὅλοι με ἔξερουν ὡς Σορρές, αὐτὸς εἶμαι, δὲν ἔχω καμμιὰ σχέση με τίς πράξεις τοῦ ἀδελφοῦ μου. Τὸ βρῖσκω πὺ λογικό ἔτσι.

Ὁ Τιμόθεος ποτὲ δὲν μ' ἄκουσε, ὅλα τὰ χρόνια πὺ προσπάθησα νὰ τὸν ἀποτραβήξω ἀπὸ κείνη τὴν γυναικα.

—Τὴν γνώριζες;

—Πολὺ καλά.

—Τίποτε ἀκόμη;

—Δὲν ξέρω τί ἀπένεινε. Πᾶνε τόσα χρόνια.

Θαρρῶ πὺς ἔφυγε στὴν Αἴγυπτο με κάποιον πλούσιο.

—Πῶς τὴν ἔλεγαν;

—Μιράντα Πίκουλα, νομίζω.

—Ποῦ ἔμεινε, ξέρεις;

—Ναί.

—Λαμπρά. Ὅχι τώρα. Ἀργότερα μοῦ τὸ λές.

Παρακάτω.

—Θὰ τὸ πιστέψετε; Ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια δὲν εἶχα καμμιὰ ἐπαφὴ με τὸν Τιμόθεο. Ἐκεῖνος ἦρθε καὶ με βρῖσκε πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ. Μοῦ ζή-

τησε νὰ συνεταιρισθῶμε. Φυσικά ἀρνήθηκα. Καὶ τότε ἀποκαλύφθηκε γιὰ μοῦ ἔκανε τὴν πρόταση. Ἄρχισε νὰ μ' ἐκβιάζῃ ὅτι θὰ φανερώσῃ ποῖος πραγματικὰ εἶμαι. Φυσικά δὲν θὰ ἦταν ἀπόλυτα καταστροφικό γιὰ μένα νὰ μαθευθῇ ὅτι εἶμαι ἀδελφός ἐνὸς κακοποιοῦ, ἀλλὰ προσπαθοῦσα ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ τὸ ἀποφύγω. Κατὰ βάθος τὸν λυπόμουν κιόλας. Ἦταν πάντως ἕνας ἐκβιαστής. Λυπάμαι πὺ βρῖσκομαι στὴν ἀνάγκη νὰ ἀποκαλύψω κατὶ τέτοιο, ἀλλὰ οἱ περιστάσεις βλέπετε... Σὰς παρακαλῶ, κύριε ἀστυνόμο, νὰ με πιστέψετε. Μπορεῖτε ἄλλωστε νὰ διαπιστώσετε ἂν πραγματικὰ ὁ Τιμόθεος Σαλαμάνγκας ἦταν ἀδελφός μου. Βασίζομαι στὴν ἐχεμυθειά σας.

Πῆρε βαθειὰ ἀνάσα καὶ ρώτησε ἀνεπάντητα:

—Σὰς ἔχουν ἐκβιάσει ποτὲ, κύριε ἀστυνόμο;

—Ὅχι, ἀπάντησε ἀπλῶς ὁ Φλότης. Παρακάτω.

—Μοῦ ζητοῦσε διάφορα ποσά, γιὰ νὰ μὴν προ-

δῶσῃ τὸ «μυστικὸ» μου, ἄς τὸ χαρακτηρίσω ἔτσι.

—Δὲν πρὸκειται γιὰ χαρακτηρισμὸ, παρατήρησε ὁ Φλότης. Εἶναι στὴν πραγματικότητα ἕνα μυστικό.

—Ἐστω. Στὴν ἀρχὴ τοῦ ἔδωσα, γιὰ τὸ, ὅπως σὰς εἶπα, τὸν λυπόμουν. Γινόταν θαμπηδὸν ἀπατητικώτερος. Ἀποφάσισα νὰ διακόψω, ὅταν μάλιστα διαπίστωνα ὅτι ἔπινε. Πρὸ μηνὸς περίπου ἦρθε καὶ με βρῖσκε. Μοῦ μίλησε γιὰ κάποια πολὺ σημαντικὴ δουλειὰ πὺ θὰ πετύχαινε. Ἦθελε πάλι χρήματα, τὰ ὅποια, ὅπως μοῦ εἶπε, θὰ μοῦ τὰ ἐπέστρεφε, ὅταν θ' ἀποκοῦσε πολλὰ λεπτὰ. Τὸν ἔδωξα, κύριε ἀστυνόμο. Δὲν πίστευα λέξῃ ἀπ' ὅσα μοῦλεγε.

Σταμάτησε καὶ πάλι κοίταξε τὸν Φλότη στὰ μάτια.

—Μὲ πιστεύετε, δὲν εἶναι ἔτσι;

—Παρακάτω, εἶπε ξερά ὁ ἀστυνόμος.

—Δυὸ μέρες πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατό του πῆγα στὸ ἐργαστήριό του, γιὰ τὸ ἔπρεπε νὰ πάρῃ ἕνα τέλος αὐτὴ ἡ ἱστορία.

—Πῆρε...

—Πῶς; Ἐννοεῖτε, δηλαδή, κύριε ἀστυνόμο...

—Παρακάτω, τὸν ἔκρινε ὁ Φλότης.

Κατάπαι τὸ σάλιο του καὶ συνέχισε:

—Μιά μέρα γωρύτερα, με εἶχε πάρει στὸ τηλέφωνο καὶ ἀπειλοῦσε ὅτι αὐτὴ τὴν φορὰ θὰ τὰ πῇ ὅλα. Εἶχα ἐκνευριστῇ φοβερὰ. Τοῦ εἶπα, γιὰ νὰ τὸν φοβερίσω, φυσικά, ὅτι θὰ τὸν σκότωνα, ἂν τολμοῦσε νὰ τὸ κἀνῃ αὐτό.

—Μιά στιγμὴ, μιά στιγμὴ. Τοῦ ἀναφέρατε ὅτι δὲν μποροῦσατε νὰ ὑποχωρήσετε καὶ ὅτι στὸ σημειο πὺ ἐφτάσατε ἔπρεπε νὰ τραθῆτε ὡς τὸ τέλος.

—Ἦθελα νὰ τὸν κάνω νὰ πιστέψῃ ὅτι θὰ πραγματοποιῶσα τὴν φοβέρα μου. Δὲν σὰς ἔχουν ἐκβιάσει, κύριε ἀστυνόμο, καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ καταλάβετε.

Ὁ ἀστυνόμος τὸν ἐκάρφωσε με τὸ βλέμμα:

—Καὶ τὰ γραμμάτια; τὸν ρώτησε πολὺ ἀπότομα, κοφτά.

—Ποιὰ γραμμάτια;

Σὰν νὰ τοῦ μιλοῦσαν γιὰ κατὶ ἀπίθανο.

Ὁ Φλότης δὲν ἐπέμεινε.

—Πᾶει καλά. Θὰ ἐπιστρέψω ἁμέσως.

Βγῆκε ἀπὸ τὸ γραφεῖο καὶ ξαναγύρισε σὲ λίγο. Κἀθηκε σιωπηλὸς καὶ κατὶ σημείωσε.

—Πέστε μου, τώρα, πὺ ἔμεινε αὐτὴ ἡ Πίκουλα.

—Δουλάδων 87.

—Πολὺ καλά.

Ἡ πόρτα χτύπησε κ' ἕνας ἀστυνομικός ἐπέρασε μέσα τὸν φαρμακοποιό. Πρὶν προλάβῃ νὰ χαιρετήσῃ, ὁ Φλότης τοῦβδεξε τὸν Σορρές:

—Ἐχετε ξαναδῇ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο;

Ἀφοῦ περιεργάστηκε γιὰ λίγο τὸν ψηλὸ, ὁ Τσουντής ἀπάντησε:

—Ὅχι. Πρώτῃ φορὰ τὸν βλέπω.

—Εἶναι βέβαιος;

—Ἀπολύτως, κύριε ἀστυνόμο.

—Τίποτε ἄλλο.

Ὁ φαρμακοποιὸς γκρίνιασε πὺ τὸν ἐσέγκωσαν ἀπὸ τὴν δουλειά του, γιὰ νὰ τοῦ δείξουν κάποιον πὺ δὲν τὸν ἤξερε, κ' ἔφυγε μονομυρρίζοντας.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ἡ Ἑλλάς καὶ τὰ διεθνή κινηματογραφικὰ φεστιβάλ! Θέμα ἐπικινηδύνο, γεμῖτο ἀγκυράκια καὶ, γιὰ δούους συνθηδύον νὰ παρακολουθοῦν τίς καλλιτεχνικές αὐτές ἐκδηλώσεις, θέμα πὺ ξυπνᾷ πολλές καλές καὶ κακές ἀναμνήσεις.

Τί πρέπει νὰ εὐχεται κανεὶς σὰν συμπέρασμα ἀπὸ όλες αὐτές τίς ἀναμνήσεις; Εἶναι εὐχῆς ἔργον ἢ συμμετοχὴ τῆς ἑλληνικῆς παραγωγῆς ἢ ὀχι; Καί, πὺ συγκεκριμένα, ἔχουν δικίον δόσι πολεμοῦν ἐναντίον τῆς συμμετοχῆς μας ἢ ἐκεῖνοι πὺ ὑποστηρίζουν ὅτι ἕνα φεστιβάλ ἔχει τὴν ὑποχρέωση νὰ παρουσιάσῃ ὅτι καλύτερο ἔχει νὰ προσφέρει ἢ κάθε χώρα καί, ἐπομένως, εἶναι καθῆκον νὰ δίνωμε κ' ἐμεῖς κάθε χρόνο τὸ «παρών», ὥστε τὸ πανόραμα τῆς διεθνούς παραγωγῆς νὰ εἶναι πλήρες; Ἄς πᾶμε, λένε οἱ πρώτοι. Μά, ὅταν τὸ ἔργο δὲν εἶναι πρώτης τάξεως, συμφέρε νὰ ρεζιλευτοῦμε;»

Φυσικά, ὅταν τὸ ἔργο εἶναι γελοῖο, καλὰ θὰ κάνωμε νὰ ἀπέχωμε, ὅταν ὅμως πρὸκειται γιὰ καλὸ, ἀξιοπρεπὲς φῖλμ, συμφέρε ἢ ἀποχή περισσότερα ἀπὸ τὴν συμμετοχή;

Τὴν ἀπάντησῃ σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα τὴ δίνει μόνο μιά ἀνασκόπησῃ τῆς μέχρι σήμερα παρουσίας μας στὶς Κάννες. Κι ἀπὸ αὐτὴ θ' ἀναγκασθῶμε νὰ συμπεράνωμε, ἀκόμη κι ἂν εἴμαστε συνήθως ἀπαισιόδοχοι σ' αὐτὰ τὰ θέματα, ὅτι οὔτε οἱ Κάννες ἔχουν κακὲς ἀναμνήσεις ἀπὸ τοὺς Ἑλληνες, ἀλλὰ οὔτε καὶ οἱ Ἑλληνες χρειάστηκε ποτὲ νὰ μετανοιάσουν γιὰ τὴν ὅς τὰ σήμερα συμμετοχὴ τους ἐκεῖ. Καὶ ὅταν δὲν βραβεύοταν ἡ ἴδια ἢ ταῖνια, βραβεύονταν κάποιος ἠθοποιὸς τῆς. Καὶ ὅταν δὲν βραβεύονταν ὁ ἠθοποιὸς τῆς, τουλάχιστον τὸ φῖλμ ἄνοιγε τὸ δρόμο σὲ ἄλλο, τοῦ ἰδίου τύπου, πὺ γνώριζαν ἀργότερα τὴν ἐπιτυχία. Ἀν, π.χ., οἱ Κάννες δὲν εἶχαν δεῖ ποτὲ τὴν Μελίνα, ἂν δὲν ἤξεραν καθόλου τί θὰ πῇ μπουζούκι ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς «Στέλλας», δὲν θὰ ἦταν τόσο καλὰ προετοιμασμένες γιὰ νὰ πᾶνε νὰ δοῦνε —καὶ ν' ἀπολαύσουν— τὸ «Ποτὲ τὴν Κυριακή». Κι ἂν ἀκόμη αὐτὸ πὺ λέμε θεωρηθῇ ὑπερβολικό, ἀσφαλῶς ὅμως κανένας δὲν θ' ἀρνήθῃ ὅτι χωρὶς τὴν «Στέλλα» ἢ Μελίνα δὲν θὰ εἶχε κἂν γνωρίσει τὸν Ντασσέν καὶ ἡ ἱστορία δὲν θὰ εἶχε γραφῇ ὅπως γράφτηκε. Ἄς ἀρχίσωμε ὅμως ἀπὸ τὴν ἀρχή.

Ἡ πρώτη μας συμμετοχὴ, ἢ «Χαμένη πολιτεία» τοῦ Φίνου, δὲν ἦταν ταῖνιά διεθνούς κλάσεως, ἀλλὰ παρουσίασε μιά Ἑλληνίδα ἠθοποιά, τὴν Εἰρήνη

→

ΕΝΤΟΣ Ἡ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ;

Μία ἀνασκόπησῃ τῶν «διεθνῶν πεπραγμένων» τοῦ Ἑλληνικοῦ κινηματογράφου ἀπὸ τὴν κ. ΡΟΖΙΤΑ ΣΗΚΟΥ — ΜΑΡΑΔΕΙ, πὺ βρίσκεται τώρα στὶς Κάννες, ἀπεσταλμένη τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ

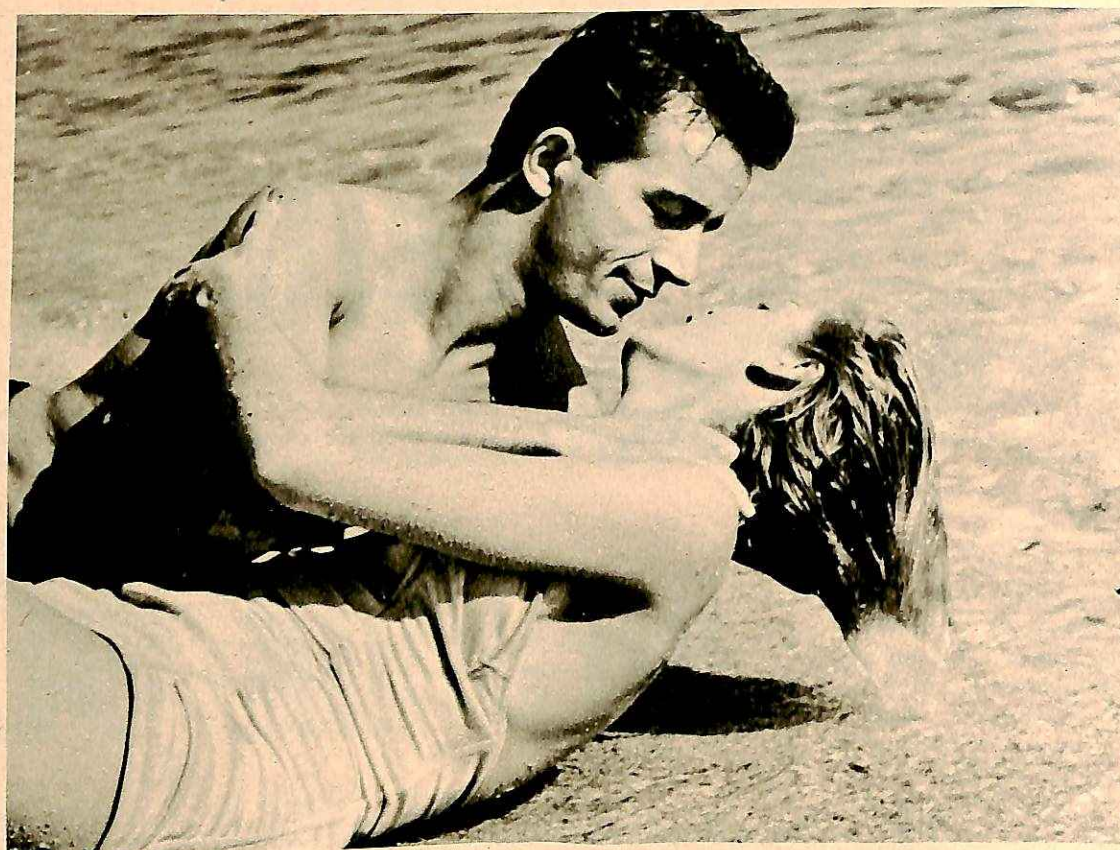
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ;

Ἡ ΛΑΜΠΕΤΗ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ ΣΤΟ «ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΑ ΜΑΥΡΑ», ΟΠΟΥ ΕΠΑΙΖΕ ΜΕ ΤΟΝ ΧΟΡΝ

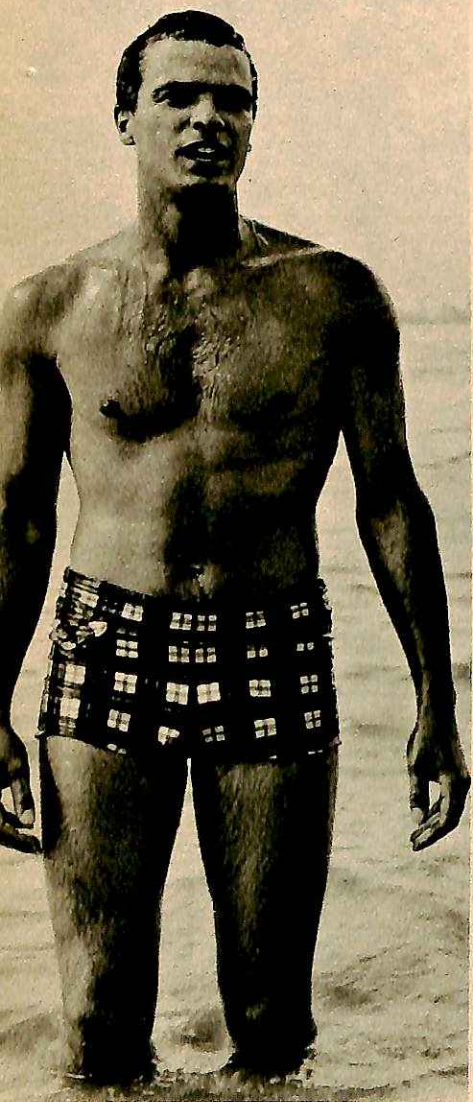

ΚΑΘΕ ΑΝΟΙΞΗ Κ' ΕΝΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ — ΠΟΤΕ ΕΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΡΓΟ, ΠΟΤΕ ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΕΒΓΑΙΝΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΦΑΝΕΙΑ...

Η ΜΕΛΙΝΑ και ο Φούντας στη «Στέλλα». Και αν δεν κέρδισε τελικά καμμιά διάκριση, η «Στέλλα» είναι η ταινία που άνοιξε το δρόμο στο θρίαμβο του «Ποτέ την Κυριακή», αφού στάθηκε η πρώτη άφορμή να γνωρίσει η Μελίνα τον Ζύλ Ντασέν και ο κόσμος τα μπουζούκια.

ΣΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΗ που έκανε στις Κάννες, με το «Ματωμένο ήλιο» (σώλεμα), χρωστάει και ο Σπύρος Φωκάς τη διεθνή επιτυχία του. Σήμερα, μέσα σε 3 μόλις χρόνια, είναι αναγνωρισμένος πρωταγωνιστής του ευρωπαϊκού κινηματογράφου.

Παπιά, η οποία όχι μόνον ξύπνησε τους αποκοιμισμένους στον ήλιο της Κυριακής, αλλά και δημιούργησε ένα μόνον έδωσε θέματα σε τόνους συμπαθείς συναδέλφους και σε τόνους φωτορεπόρτερς, οι οποίοι γύριζαν άπρακτοι εκείνη τη χρονιά, αλλά και έδειξε άργότερα, με την εξέλιξη της, ότι αξίζει να προκαλέσει τόνους συζητήσεων.

Το 1954 ο Κακογιάννης έφθασε με το «Κυριακάτικο ζήτημα».

Η ταινία παίχθηκε στις τρεις το απόγευμα. Οι περισσότεροι κριτικοί ήταν έξω από τις Κάννες, γιατί εκείνη την ημέρα η διευθύνση του φεστιβάλ είχε διοργανώσει ένα γερό φαγοπότι στα νησιά του Λαρέν. Στην παραστάση ελάχιστος κόσμος είχε μαζεστεί, αλλά αυτός ο λίγος ξεκουράστηκε, ευχαριστήθηκε, χειροκρότησε με την καρδιά του τη φρεσκάδα του έργου.

Και ξαναγύρισε. Ξαναγύρισε την επόμενη χρονιά, όταν ο Κακογιάννης έκανε τη δεύτερή του εμφάνιση με τη θραυτική για τον ελληνικό κινηματογράφο «Στέλλα». Ο κόσμος θυμόταν το όνομα του σκηνοθέτη, τη δροσερή επιτυχία του πρώτου έργου του, και η «Στέλλα» παίχθηκε σε γεμάτη αίθουσα. Θερμά χειροκροτήματα υπεργράμμισαν τέσσερις φορές κατά την διάρκεια της ταινίας τις πιο επιτυχημένες της σκηνές και η επιτροπή των βραβείων χωρίστηκε στα δύο. Οι μισοί υποστήριζαν την Μπέττυ Μπλάιρ, για το Ισπανικό «Κάλλε Μαγιόρ» του Μπερλάγκα, οι άλλοι μισοί δεν μπορούσαν να ξεχάσουν τον αυθορμητισμό της Μελίνας στη «Στέλλα». Τελικά, το βραβείο της καλύτερης ηθοποιού δεν δόθηκε καθόλου, μά η Ίζα Μιράντα, μέλος της τεχνοκριτικής επιτροπής, επέμεινε να δώσει στην Μελίνα, σε μια μικρή, ιδιωτική τελετή, μια ωραία αναμνηστική κουκλα, που είχε φτιάξει μόνη της.

Στις Κάννες, όμως, την ίδια εκείνη ώρα, τέσσερις άνθρωποι ακριβώς ξανάβλεπαν, σε ιδιωτική προβολή, τη «Στέλλα», γιατί ο ένας απ' αυτούς, ένας Γαλλοεβραίος σκηνοθέτης διαγμένος από την Αμερική, ο Ζύλ Ντασέν, ήθελε να μελετήσει καλύτερα την πρωταγωνίστρια του έργου και τις δυνατότητες της και είχε ζητήσει να του παίξουν το έργο.

Όχι όμως σκηνοθέτες, αλλά και παραγωγοί ενδιαφέρθηκαν για τη «Στέλλα» και για τον συνδυασμό Κακογιάννη - Μελίνας, που τόσο καλά φαινόταν να πηγαίνει για τον κινηματογράφο. Η επόμενη, όμως, προσφορά του Κακογιάννη υπήρξε το «Κορίτσι με τα μαύρα» και, χωρίς η ταινία να έχει την παραμικρή σχέση με τη «Στέλλα», άρεσε εν τούτοις στον κύκλο των θαυμαστών που είχε πλέον δημιουργηθεί γύρω από τον Κακογιάννη και οι Αγγλοι ιδιαίτερα ενθουσιάστηκαν με την «τραγική μάσκα» της Έλλης Λαμπέτη. Η ταινία γνώρισε και άλλες επιτυχίες στο εξωτερικό, στην Αγγλία και στην Αμερική. Για να ευχαριστήσουν δε τον Κακογιάννη για την τόσο δημιουργική συμμετοχή του στο φεστιβάλ, οι εκεί διοργανωτές τον κάλεσαν να παραστεί ως μέλος της τεχνοκριτικής επιτροπής για την επόμενη χρονιά.

Μελίνα, Λαμπέτη, Σπύρος Φωκάς

Τον Μάιο του 1958, τρίτη ταινία του Κακογιάννη συμμετέχει στο φεστιβάλ. Είναι το «Τελευταίο φέμα» με την Έλλη Λαμπέτη και, στις Κάννες, η Έλληνίδα πρωταγωνίστρια συναντάται με την Μελίνα Μερκούρη γιατί, εν τώ μεταξύ, μετά από μια μέτρια αγγλική ταινία, η Μελίνα είχε ξαναβρεί το δρόμο της. Με σκηνοθέτη τον Ντασέν, είχε γυρίσει το «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται» και αυτή τη φορά η εμφάνισή της στην «πρώτη» του έργου ήταν πολύ διαφορετική από την πρώτη της εμφάνιση, την εποχή της «Στέλλας», όταν ακόμη ήταν άγνωστη. Τώρα, πλάι

στον Ντασέν, πρωταγωνιστούσε στην ταινία που αντιπροσώπευε τη χώρα του φεστιβάλ, τη Γαλλία, η παραστάση δινόταν σε επίσημη βραδινή και οι φωτογράφοι έδιναν μάχη γύρω της.

Η Μελίνα δεν είχε γίνει ακόμη αυτό που λέμε «διεθνής στάρ», αλλά είχε βρεί το δρόμο της. Η καριέρα και η ζωή της ήταν πια απόλυτα εξαρτημένες από τον Ζύλ Ντασέν.

Συγχρόνως, μια άλλη Έλληνίδα ευρίσκει, χάρις στο φεστιβάλ των Καννών, το δρόμο στη διεθνή επιτυχία και έναν ξενόγλωσσο έρωτα. Η Έλλη Λαμπέτη γινόταν η μνηστή και κατόπιν η σύζυγος του Φρέντρικ Ζουέικμαν.

Κάθε άνοιξη κ' ένα φεστιβάλ. Πότε ένα ελληνικό έργο, πότε ένας Έλλη ηθοποιός που έβγαίνει από την αφάνεια.

Και ήρθε η σειρά του Σπύρου Φωκά. Η ταινία στην οποία παρουσιάστηκε, το «Ματωμένο ήλιο» (σώλεμα), δεν ενθουσίασε κανέναν. Οι γυναίκες, όμως, που γύρισαν και κοίταξαν τον λευκώκορμο Έλληνα, ζαλίστηκαν. Ένα διεθνές «φλέρτ», μερικοί χοροί με την Λίνα Κρίστιαν, τους οποίους υπεργράμμισαν και υπερέβαλαν οι φωτογράφοι, κατά παλαιά τους συνήθεια, και ένας νέος διεθνής στάρ γεννήθηκε.

Σήμερα ο Σπύρος Φωκάς έχει πρωταγωνιστήσει σε πέντε ξένες ταινίες, έχει λάβει και ένα βραβείο έρμηνείας στο φεστιβάλ του Λοκάρνο. Δεν μπορούμε, λοιπόν, ούτε εμείς, μα ούτε κ' εκείνος να έχουμε παράπονα από τις Κάννες.

Το 1960, ενώ ο Κακογιάννης είχε έτοιμη μια «Ερώικα» κάθε άλλο παρά ελληνική, ο Ντασέν παρουσίασε στις Κάννες το «Ποτέ την Κυριακή». Δεν είναι ανάγκη να θυμίσουμε τις τόσο πρόσφατες λεπτομέρειες της ελληνικής αυτής επιτυχίας. Ελληνικής για πολλούς λόγους. Όχι μόνο γιατί τα κεφάλαια και η επίσημη παραγωγή ήταν όλα ελληνικά, όχι μόνο γιατί οι ηθοποιοί, οι τεχνικοί, η θαυμασία μουσική, που συνέβαλε τόσο αποφασιστικά στον διεθνή θρίαμβο, ήταν ελληνι-

←

...ΩΣΠΟΥ έφτασε το «Ποτέ την Κυριακή». "Αν και δημιούργημα ενός Γαλλοεβραίου σκηνοθέτη, μπορεί ανεπιφύλακτα να χαρακτηριστεί σαν ελληνικό επίτευγμα. Πλούσιοι οι καρποί του: Α' Βραβείο του Φεστιβάλ Καννών στη Μελίνα, «Όσκαρ» της μουσικής στον Μάνο Χατζιδάκι. Και η διεθνής αγορά άνοιξε τις πύλες στον ελληνικό κινηματογράφο.

Η «ΜΑΝΤΑΛΕΝΑ» δεν θ' απέκλειε στην Αθήνη μια καινούργια, διεθνή αυτή τη φορά, επιτυχία. Τώρα, μάλιστα, που το ωραιότερο πρόσωπο της Έλληνίδας πρωταγωνίστριας έγινε γνωστό στα εκατομμύρια αναγνώστες των εγκύρων ξένων περιοδικών που ασχολούνται μαζί της.

κά, αλλά γιατί η ψυχή των πάντων, ο ίδιος ο Ντασέν γύρισε το έργο σαν εκδήλωση έρωτος προς τη χώρα, γιατί η ψυχή του ήταν ποτισμένη από τον τόπο.

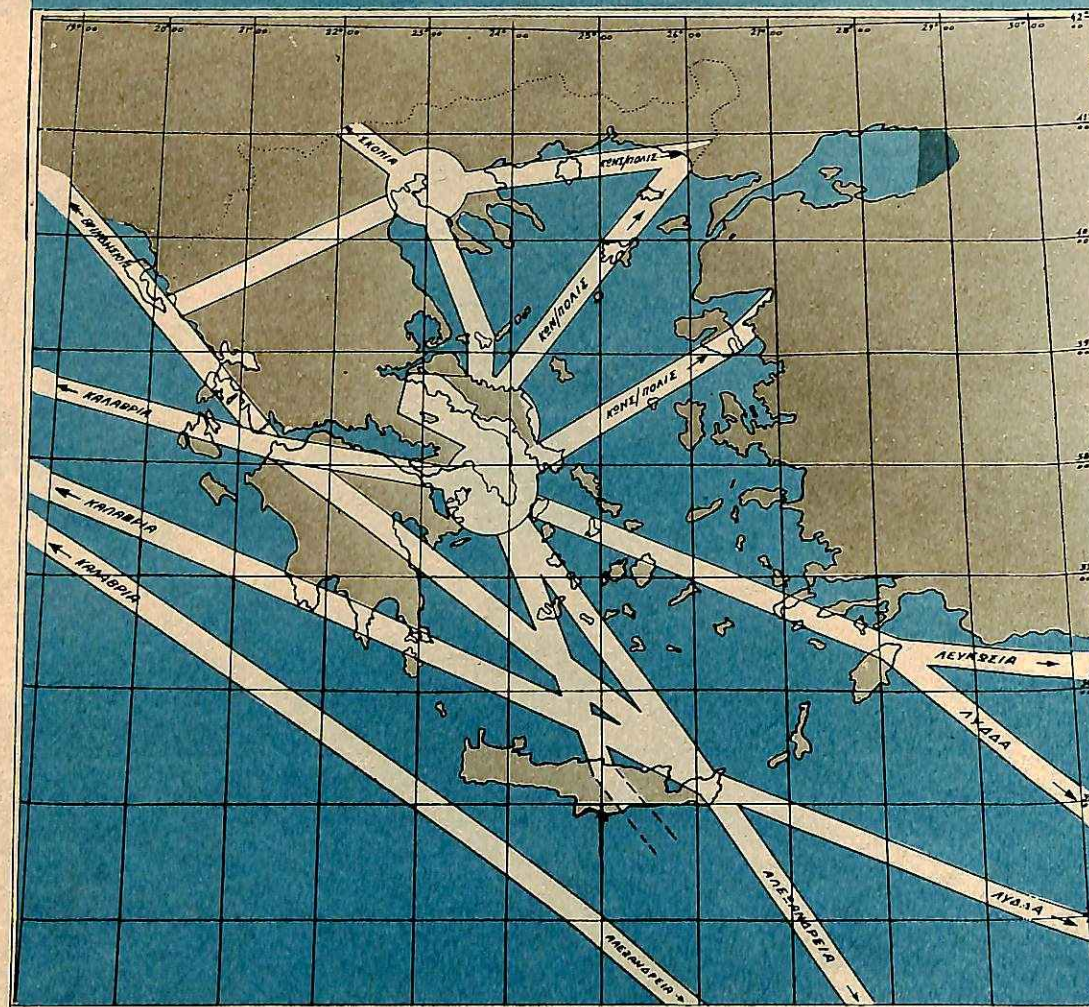
Το «Ποτέ την Κυριακή» είχε πολλά αποτελέσματα. Σ' όλον τον κόσμο έγινε γνωστή και δημοφιλής η Μελίνα. Ο Χατζιδάκις πήρε το «Όσκαρ», αλλά και άλλοι, όπως η ίδια η Μελίνα, η ένδυματολόγος τους Ντέννη Βαχλιώτη κ.λ.π. βρέθηκαν ανάμεσα στους ελάχιστους και έκλεκτους υποψηφίους του. Περισσότερο, όμως, από κάθε άλλο έφερε την Ελλάδα στο προσκήνιο του παγκοσμίου κινηματογραφικού και τουριστικού ενδιαφέροντος και έκανε άλλο ένα καλό, άνοιξε στον Ζύλ Ντασέν τις πόρτες της Αμερικής, που κάποτε τον είχε απαρνηθεί.

Την στιγμή αυτή που γράφουμε δεν είναι ακόμη απολύτως βέβαιο αν θα πάη ή όχι η «Μανταλένα». Από ελληνικής πλευράς δεν υπάρχουν εμπόδια. Από γαλλικής, όμως, φαίνεται ότι ναι, διότι άρνησαν να την υποβάλουν προς έγκριση. Έμεις, όμως, είμαστε υπέρ της ελληνικής συμμετοχής.

Δεν μπορούμε να προβλέψουμε από τώρα την υποδοχή που ο έκει συγκετρωμένος διεθνής κινηματογραφικός κόσμος θα επιφυλάξει στην δημοφιλέστατη μας Αλίη και στον επίσης δημοφιλέστατον Παπαμιχαήλ. Πάντως, όμως, ακόμη κι αν δεν επαναληφθούν οι περυσινοί μας θρίαμβοι, δεν πρέπει να ξεχνούμε την βασική αρχή του φεστιβάλ. Δεν έχει σημασία η αξία μιας ταινίας. Φτάνει να είναι σοβαρό έργο και να είναι το καλύτερο της χώρας που αντιπροσωπεύει. Όπως στους Ολυμπιακούς αγώνες, σημασία δεν έχει η νίκη, αλλά μια αξιοπρεπής εμφάνιση, που θα δώσει στους έκει φεστιβαλιστές την ευκαιρία να έχουν μια εικόνα συνόλου, όσο το δυνατόν πληρέστερη, για να βγεί από αυτήν το διεθνές κινηματογραφικό επίπεδο της χρονιάς.

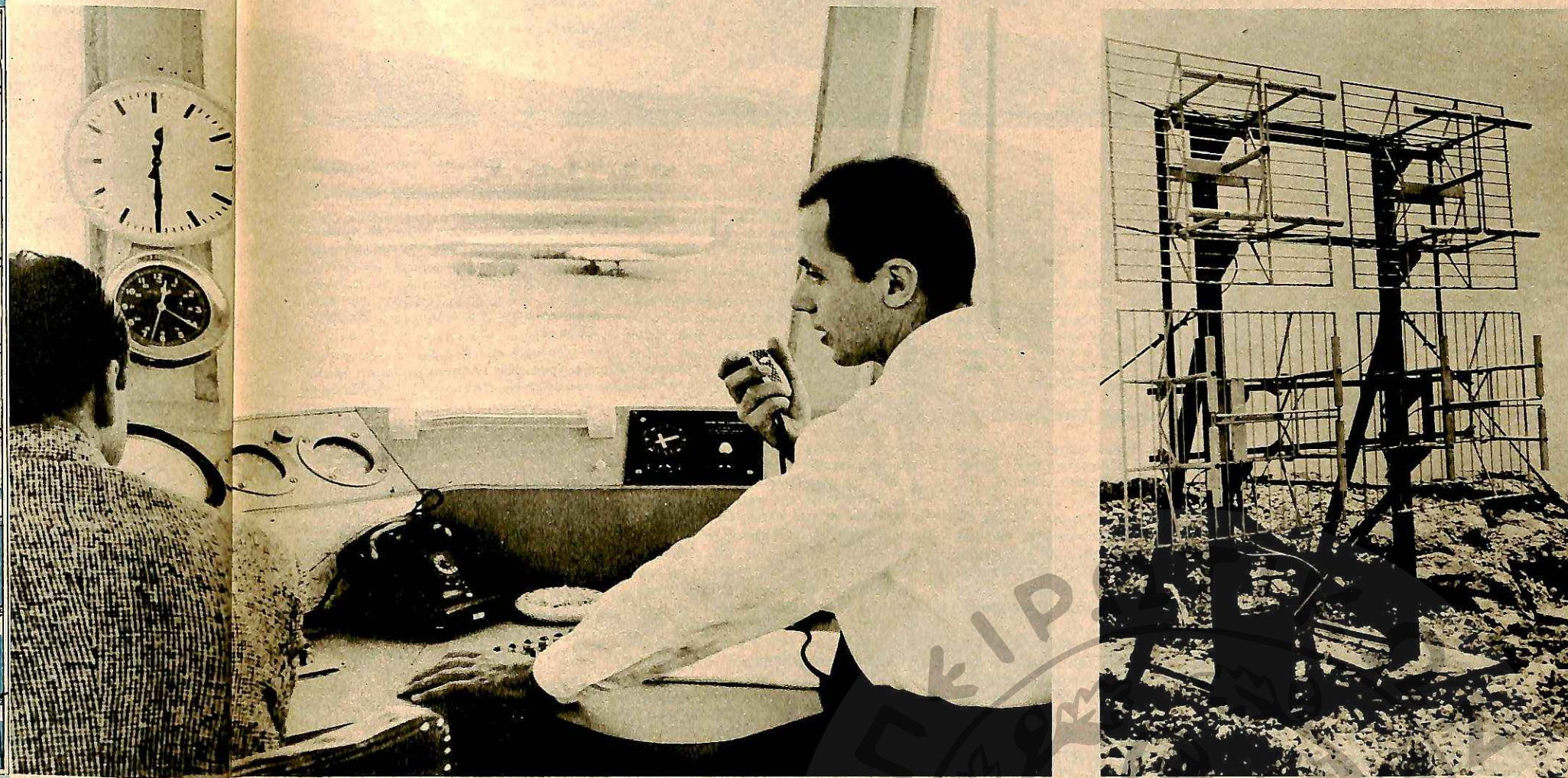
ΡΟΖΙΤΑ ΣΩΚΟΥ — ΜΑΡΑΔΕΙ-

Η ΤΡΟΧΑΙΑ
ΤΩΝ
ΟΥΡΑΝΩΝ...

Ἡ τεραστία ανάπτυξη τῶν
ἀεροσυγκοινωνιῶν δημιούργησε
τὴν ἀνάγκη ἐφαρμογῆς τοῦ ἐναερίου
συστήματος κυκλοφορίας.
"Ἐνα ἀπὸ τὰ σκέλη τοῦ συστήματος
αὐτοῦ εἶναι καὶ ἡ "Χάραξη"
τῶν ἀεροδιαδρομῶν, μέσα στοὺς
ὁποίους πετοῦν ὑποχρεωτικὰ
ὅλα τὰ ἀεροσκάφη.
Στὸν χάρτη (δεξιά) σημειώνονται
οἱ κυριώτεροι ἀεροδιάδρομοι
τοῦ ἑλληνικοῦ ἐναερίου χώρου.

Τά αεροπλάνα δὲν διασχίζουν ἐντελῶς ἀνεξέλεγκτα τοὺς ἀχανεῖς αἰθέρες. Ὑπάρχει ἓνα πολύπλοκο κ' ἐπιστημονικὰ κατηρτισμένο σύστημα κυκλοφορίας, στὸ ὁποῖο ὑπακούουν πιστὰ καὶ τὸ ὁποῖο θὰ μπορούσε, κάλλιστα, νὰ ὀνομασθῇ «Τροχαία τῶν Οὐρανῶν». Πρῶτα - πρῶτα, ὁ ἐναέριος χώρος κάθε κράτους εἶναι μεθοδικὰ διαχωρισμένος σ' ἓνα δίκτυο μεγάλων ἀεροδιαδρομῶν, πού τὸν τέμνουν πρὸς τὶς κυριώτερες κατευθύνσεις του καὶ μέσα στοὺς ὁποίους πετοῦν ὑποχρεωτικὰ τὰ διάφορα ἀεροσκάφη, εἴτε στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας, πού ἐκτελοῦν συγκοινωνίες ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. Ἐνα κέντρον διευθύνσεως ἀπὸ τῇ γῇ — δεῦτερον — τὸ «Κέντρον Ἐλέγχου Ἐναερίου Κυκλοφορίας», ὅπως ὀνομάζεται, παρακολουθεῖ ἐλέγχει καὶ συντονίζει τὴν κίνηση αὐτή, ἐνῶ παράλληλα, σὰν ἐγκέφαλος τοῦ ὅλου συστήματος, εἶναι σὲ θέση, μὲ τὰ μέσα πού διαθέτει, νὰ ἐπέμβῃ σὲ κάθε στιγμή καὶ νὰ ἐξαλείψῃ κάθε θεληματικὴ ἢ ἀθέλητη ἀνωμαλία καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἄσφαλῃ, ταχεῖα καὶ ἀνετη κυκλοφορίᾳ στοὺς αἰθέρες. Τέλος, πληθὺς ἡλεκτρονικῶν ἐγκαταστάσεων, ἐπὶ τῶν ἀεροπλάνων καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, συμπληρῶνουν τὸν μηχανισμό τοῦ συστήματος ἐναερίου κυκλοφορίας πού λειτουργεῖ ἀριστα.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟ Ἐλέγχου τοῦ
ἀεροδρομίου, οἱ ἀρμόδιοι ὑπάλληλοι
τῆς «Υπηρεσίας Ἐλέγχου Προσγει-
ώσεως» καὶ τῆς «Υπηρεσίας Ἐλέγ-
χου Ἀεροδρομίου» δίνουν κατεῦθυν-
ση γιὰ τὸν καθόδο τοῦ ἀεροσκάφους
πρὸς τὴν διάδρομο προσγειώσεως.

ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ του Έλληνι-
κού, ο Πύργος Έλέγχου (άριστε-
ρά). Στην κορυφή του Ύψιμου (κά-
τω), η κεραία με την οποία εξασφα-
λίζεται η επικοινωνία μεταξύ των
αεροσκαφών και των υπηρεσιών και
τημημάτων του Κ.Ε.Ε.Υ.Κ. επί της γής

Τὸ ἑλληνικὸν «Κέντρον Ἑλέγχου Ἐναερίου Κυκλοφορίας» εἶναι ἔγκατεστημένον στὸν κεντρικὸ ἀερολιμένα Ἀθηνῶν, στὸν Ἑλληνικόν, καὶ ὑπάγεται τῇ διοικητικῇ στήν Ὑπηρεσίαν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας (Υ.Π.Α.). Ἀπαρτίζεται ἀπὸ τέσσερα κυρίως τμήματα, ἑξωπλησίονα μὲ τὰ ἀπαραίτητα τεχνικά μέσα καὶ τὸ κατάλληλον ἐδικοπεδὸν προσωπικόν, ὁρίσκειται δὲ σὲ στενὴ ἐπασχὴ καὶ συνεργασία, ὅπως ἐπιβάλλουν οἱ διεθνεῖς κανόνες ἀεροπορίας, μὲ τὰ ἀντίστοιχα κέντρα τῶν γειτονικῶν μὲς χωρῶν, μὲ τὴς ὁποῖες ἔχομε ἀεροπορικὴ ἐπικοινωνία.

Τὸ δίκτυον, ἐξ ἄλλου, τῶν ἑλληνικῶν ἀεροδιαδρομῶν ἀποτελεῖ τμήμα τῶν τεραστίων σχετικῶν δικτύων ποὺ καλύπτει ὁλόκληρην τὴν ὕδρσπον. Τὰ περιμετρικὰ τὸν ὅριον εἶναι τὰ ἑξῆς: Πρὸς βορρᾶν, ὁ βορροτικὴ γραμμὴ μὲ τὴν Ἀλβανίαν, Γιουγκοσλαβίαν καὶ Βουλγαρίαν. Πρὸς νότον, ὁ 34ος βόρειος παράλληλος. Πρὸς ἀνατολάν, ὁ 30ος ἀνατολικὸς μεσημερινός.

(σύνορα με Τουρκία). Και προς δυ-
σμάς, ο 19ος ανατολικός μεσημε-
ρινός, που περνά άριστερά της Κεφα-
λονιάς και διασχίζει το Ίόνιο και
την Αδριατική.

Η «χάραξη» του ελληνικού δι-
κτύου αεροδιαδρομών έγινε μεταπο-
λεμικά, και συγκεκριμένα περί το
1948, από την Διεθνή Οργάνωση
Πολιτικής Αεροπλοΐας του Ο.Η.Ε.
—στην οποία συμμετέχει και η χύ-
ρα μας και η οποία έδωσε στο
Μόντρεαλ του Καναδά—, βάσει των
καθιερωμένων σχετικών κριτηρίων.
Τα κριτήρια αυτά είναι οι όποιαι
σεις εθνικής ασφαλείας κάθε χώρας,
η εξυπηρέτηση των επιχειρησιακών
αναγκών της πολεμικής αεροπορίας
της και η εξυπηρέτηση των συμφε-
ρόντων των αεροπορικών εταιριών.

Το πλάτος κάθε ελληνικού αερο-
διαδρόμου είναι, σύμφωνα, επίσης,
με τους διεθνείς κανονισμούς, 10 ναυ-
τικά μίλια, το δε ύψος τους αρχίζει
από τα 850 πόδια —το κατώτερο
σημείο όπου μπορεί να εκτέλεση

πτήση ένα αεροπλάνο— και φθάνει μέχρι τα 40.000 πόδια πάνω από την επιφάνεια της γης. Κατά μήκος κάθε αεροδιαδρόμου και σε ωρισμένα σημεία της προβολής του επί του εδάφους, υπάρχουν ραδιοφάροι—οι ειδικές ηλεκτρονικές εγκαταστάσεις που αποτελούν για την αεροπλοΐα, ό,τι περίπου οι ναυτικοί φάροι για την πλοήγηση των πλοίων. Οι αεροδιαδρόμοι, καθώς και οι θέσεις των ραδιοφάρων, είναι ατυπωματομένοι, με την διεύθυν τους ονοματολογία, πάνω σε ειδικούς χάρτες.

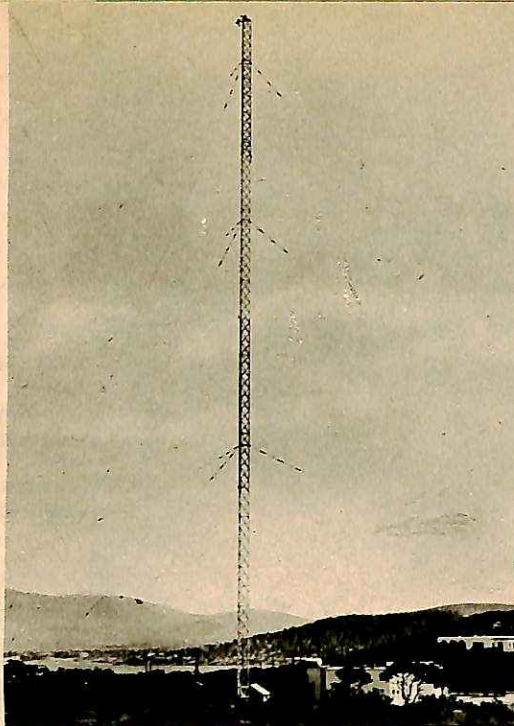
Και τώρα, ως δοξίς με γενικές γραμμές—γιατί η λεπτομερειακή του ανάπτυξη αποτελεί αληθινή επιστήμη—πώς λειτουργεί το σύστημα της έναέρου κυκλοφορίας.

Ας υποθέσουμε ότι ένα αεροπλάνο αναχωρεί από τη Ρώμη, με κατεύθυνση την Αθήνα. Την ίδια στιγμή της απογειώσεώς του, το «Κέντρον Ἐλέγχου Ἐναέρου Κυκλοφορίας» της Ἰταλίας γνωστοποιεῖ στο ἑλληνικὸ Κέντρο Ἐλέγχου την ἀνα-

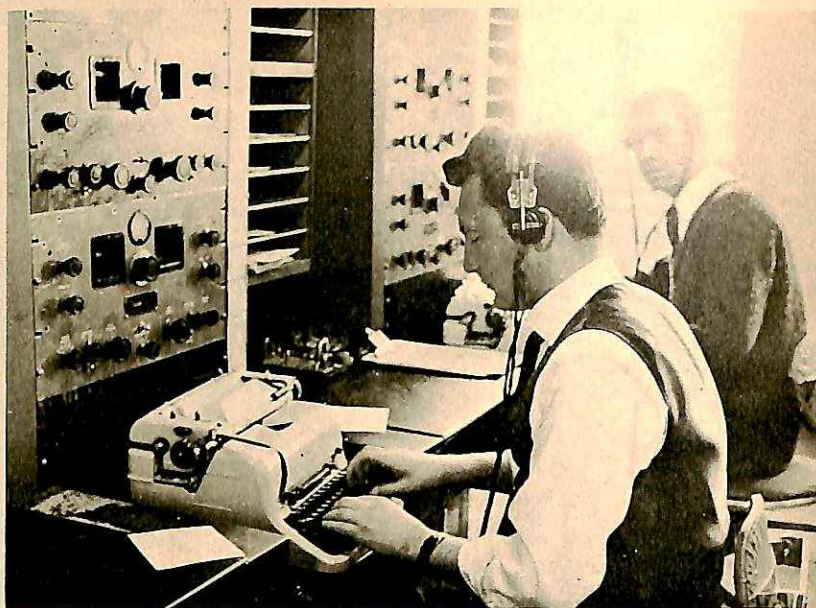
χώρηση του αεροσκάφους, καθώς και το σχέδιο πτήσάς του, με ειδικό τηλεγράφημα μέσω «τελετάιπ».

Το σχέδιο πτήσεως περιλαμβάνει υποχρεωτικούς τόν τύπο τού αεροπλάνου, τόν αριθμό τής πτήσεως ή τόν αριθμό νηολογίου του, τόν αερολιμένα καί τήν ακριβή ώρα τής αναχωρήσεώς του, τόν αερολιμένα προορισμού καί τήν ώρα αφίξεώς του σ' αυτόν, κατά προσέγγιση τήν ώρα εισόδου τόν στόν ελληνικό εναέριο χώρο, τόν αριθμό τών πληρωμάτων τού αεροπλάνου καί τόν αριθμό τών επιβατάνων, τήν διάρκεια τής πτήσεως πού μπορούν να εξασφαλίσουν τα καύσιμα πού έχει στις ειδικές δεξαμενές του καί, τέλος, τή ύψη στά όποια θά κυμαυνή η πτήση του κατά τή διαδρομή Ρώμης - Αθηνών.

Τό τηλεγράφημα, με δλα τά ανωτέρω στοιχεία, λαμβάνεται στά «τελετάιπ» τού τμήματος τηλεπικοινωνιών τού ελληνικού «Κέντρου Έλεγχου Έναερίων Κυκλοφορίας», τού όποιου τό μεταβιβάζει άμέσως

Ο ΡΑΔΙΟΦΑΡΟΣ του Καδουριού (δεξιά), ο ισχυρότερος της Μεσογείου. Ένα τμήμα (άκρο δεξιά) του κέντρου τηλεπικοινωνιών του Κ.Ε.Ε.Κ. που καλύπτει τις ανάγκες πτήσεων στις γραμμές του εσωτερικού.

με τη βοήθεια τηλετυπικής επίσης γραμμής, στο τμήμα «Έλεγχου Περιοχής» του Κ.Ε.Ε.Κ. Εκεί τα στοιχεία του αναμενόμενου αεροσκάφους καταγράφονται πάνω σε ειδικές μακρόστενες λωρίδες — τις «λωρίδες προόδου πτήσεως», όπως ονομάζονται —, βάσει των οποίων θα γίνεται το λοιπού ή παρακολούθηση της πτήσεως του αεροπλάνου, μέχρι της άφιξής του.

Τη στιγμή που το αεροπλάνο πρόκειται να μπη στον ελληνικό εναέριο χώρο, το Κ.Ε.Ε.Κ. της Ιταλίας, που το παρακολουθεί συνεχώς και βρίσκεται σε διαρκή επαφή μαζί του, στέλνει στο ελληνικό Κ.Ε.Ε.Κ. νεώτερο τηλεγράφημα — της μεταβίβασης του ελέγχου, όπως λέγεται —, στο οποίο αναφέρονται τα τελευταία στοιχεία της πτήσεως και ιδίως το ύψος στο οποίο ίπταται την ώρα εκείνη, η ταχύτητά του και η προβλεπόμενη ώρα της άφιξής του πάνω από τον 19ο μεσημβρινό, που αποτελεί τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ του Ιταλικού και του ελληνικού εναερίου χώρου. Και τα νεώτερα αυτά στοιχεία μεταβιβάζονται, με την ίδια οδού που αναφέραμε, στον «Έλεγχο Περιοχής» του Κ.Ε.Ε.Κ. και καταγράφονται στην οικεία φωρίδα προόδου κινήσεως.

Όταν το αεροπλάνο από τη Ρώ-

μη περάσει τον 19ο μεσημβρινό, άμεσα θα έλθει σε άπ' ευθείας επαφή με τον «Έλεγχο Περιοχής» του Κ.Ε.Ε.Κ., με τα τηλεπικοινωνιακά μέσα που διαθέτουν και τα δύο. Συγχρόνως θα αναφέρει την ακριβή ώρα διαβάσεως του 19ου μεσημβρινού, το ύψος και την ταχύτητα που έχει, καθώς και την ώρα που υπολογίζει να βρίσκεται πάνω από τον πρώτο ελληνικό ραδιοφάρο του αεροδιαδρόμου που έκολουθεί.

Η «Υπηρεσία Έλεγχου»

Από τη στιγμή αυτή και έπειτα το αεροπλάνο βρίσκεται υπό τον έλεγχο και την παρακολούθηση του ελληνικού Κ.Ε.Ε.Κ. Σύμφωνα με τους διεθνείς κανονισμούς θα έχη ανοικτά τα τηλεπικοινωνιακά του μέσα στις συχνότητες του «Έλεγχου Περιοχής» του Κ.Ε.Ε.Κ. και θα παραμένει σε συνεχή ακρόαση. Όταν φθάσει πάνω από κάθε ραδιοφάρο θα αναφέρει σχετικά.

Έν τώ μεταξύ ο «Έλεγχος Περιοχής», που έχει υπόψη του την κίνηση των αεροσκαφών στον αεροδιαδρόμο που ακολουθεί, το αεροπλάνο της Ρώμης, του δίνει διάφορες οδηγίες, απαραίτητες για την ομαλή και ασφαλή εναέριο κυκλοφορία. Να άνεθι π.χ. σε μεγαλύτερο

ύψος για να αποφύγει ένα άλλο αεροσκάφος που κινείται στην ίδια γραμμή, αλλά προς την αντίθετη κατεύθυνση, να παραμείνει στο ίδιο σημείο διαγράφοντας ένα μεγάλο κύκλο κ.λ.π.

Μόλις το αεροπλάνο από τη Ρώμη φθάσει σε ακτίνα 25 ναυτικών μιλίων από τον ραδιοφάρο του Καδουριού το «παραλαμβάνει» ή «Υπηρεσία Έλεγχου Προσεγγίσεως», που εδρεύει στον πύργο έλεγχου του αεροδρομίου του Ελληνικού και η οποία, με τα τηλεπικοινωνιακά μέσα, το καθοδηγεί μέχρις απόστασεως 3-5 ναυτικών μιλίων από το κέντρο του αεροδρομίου, όποτε το παραδίδει στην «Υπηρεσία Έλεγχου του Αεροδρομίου», που εδρεύει επίσης στον πύργο έλεγχου. Η τελευταία αυτή θα του καθορίσει και θα του γνωστοποιήσει με το ραδιοηλέφωνο τη σειρά προσγειώσεώς του — δεδομένου ότι την ίδια ώρα πάνω από το αεροδρόμιο μπορεί να βοίσκονται για να προσγειωθούν και άλλα αεροσκάφη —, τη θερμομετρική πίεση του αεροδρομίου, το διάδρομο που θα χρησιμοποιήσει για την προσγείωση, την ταχύτητα και τη διεύθυνση του ανέμου και διάφορα άλλα στοιχεία.

Επί τη βάση των οδηγιών αυτών ο πιλότος κάνει τους καταλλήλους χειρισμούς και το αεροπλάνο κυλάει μαλακά πάνω στο διάδρομο του αεροδρομίου του Ελληνικού. Με πλήρη άνεση και, προ παντός, με απόλυτη ασφάλεια, η πτήση από τη Ρώμη στην Αθήνα έχει ολοκληρωθεί.

Με το σταμάτημα των μηχανών του παύει και η τηλεπικοινωνιακή επαφή του αεροσκάφους με τα διάφορα τμήματα του Κ.Ε.Ε.Κ., για να ξαναρχιστεί, με την αντίστροφη σειρά, όταν το αεροπλάνο ξεκινήσει και πάλι για την καινούργια πτήση του. Ας σημειωθεί ότι, όλες οι «στιχομυρίες» μεταξύ των διαφόρων τμημάτων του Κ.Ε.Ε.Κ. και όλων ανεξαίρετως των αεροσκαφών που υπερίπτανται στον ελληνικό εναέριο χώρο καταγράφονται από ένα σύστημα μαγνητοφώνων. Οι αντίστοιχες ταινίες αποτελούν το κυριότερο στοιχείο για τον έλεγχο και τον καταμερισμό των ευνούνων σε περίπτωση μίας οποιασδήποτε ανωμαλίας στο σύστημα εναερίου κυκλοφορίας.

Η διαδικασία και ο τρόπος λειτουργίας του συστήματος εναερίου κυκλοφορίας, που εφαρμόζεται για την πτήση αεροπλάνων από το εξωτερικό στην Αθήνα, Ισχύει, κατά βά-

ση, και για τις πτήσεις αεροσκαφών στο εσωτερικό της χώρας μας. Το Κ.Ε.Ε.Κ., με τα διάφορα τμήματά και τις υπηρεσίες του και σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες των οικείων αεροδρομίων, κατευθύνει, ελέγχει και συντονίζει όλες τις πτήσεις από τη μία πόλη της Ελλάδας στην άλλη.

Επίσης και η διέλευση αεροπλάνων από τον ελληνικό εναέριο χώρο, που έχουν προορισμό αεροδρόμια ξένων χωρών, γίνεται, κατά βάση, με τον ίδιο τρόπο. Το Κ.Ε.Ε.Κ. θα τα «παραλάβει» από τη στιγμή που θα περάσουν τα εναέρια σύνορά μας και θα τα οδηγήσει μέχρι την έξοδό τους, όποτε θα σταλή το τηλεγράφημα «μεταβίβασης του ελέγχου» στο Κ.Ε.Ε.Κ. του γειτονικού κράτους, στον εναέριο χώρο του οποίου θα συνεχιστεί το αεροπλάνο την πτήση του.

Αλλά τί γίνεται, θα ρωτήσει ο αναγνώστης, όταν ένα αεροπλάνο παραβεί τους κανόνες της εναερίου κυκλοφορίας; Η απάντηση είναι αρκούντως δραματική για τον παραβάτη. Η «Τροχαία των Ουρανών» είναι άσυγκριτως πιο αυστηρή, αλλά και πιο δραστηρική από την επίγεια.

Ας πάρουμε την περίπτωση ενός ξένου αεροσκάφους, που βγαίνει από τον αεροδιαδρόμο στον οποίο πρέπει να πετά. Αμέσως τα στρατιωτικά ραντάρ — και αυτό είναι ένας τομέας όπου το Κ.Ε.Ε.Κ. συνεργάζεται στενά με την πολεμική αεροπορία — αντιλαμβάνονται την παρέκκλιση και ειδοποιούν το Κ.Ε.Ε.Κ. το οποίο με τη σειρά του καλεί το περιλαμβανθέν αεροπλάνο να επανέλθει άμεσα στη σωστή του πορεία. Αν δεν συμμορφωθεί, μέσα σε λίγα λεπτά θα αντιμετωπίσει τα εξαιρετικά μέτρα της πολεμικής αεροπορίας, τα οποία θα το υποχρεώσουν, όπως ονομάζεται, να το κάνουν. Πέρα από αυτά, το αεροπλάνο που θα βγει από τον αεροδιαδρόμο κινδυνεύει να πέσει σε εναέριο χώρο άσκήσεων των «τζέτ», όπου πραγματικά φωλιάζει ο θάνατος...

Αλλά σπάνια, πολύ σπάνια, μπορεί να συμβούν τέτοιες παραβάσεις. Όλα τα αεροπλάνα — οι πιλότοι όλων των αεροπλάνων, για την ακρίβεια — εφαρμόζουν πιστά τους κανόνες της εναερίου κυκλοφορίας, που εξασφαλίζουν την άνετη, σύντομη και ασφαλή επικοινωνία δια μέσου των αιθέρων.

Τ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

MAX FACTOR λέει:

«Η άπαλή όγυς είναι μόδα!...»

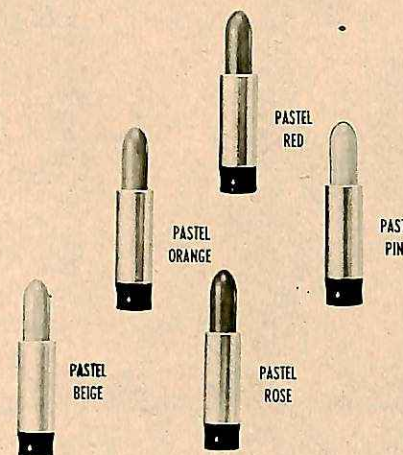
Watercolor
Pastels

για άπαλή χείλη...
άπαλά μάτια!...

ΛΕΠΤΑ ΝΕΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
Απερίγραπτα όμορφα... υπερμοντέρνα

Θέσατε ένα ανοιχμένο λουλούδι στα χείλη σας. Τώρα κλείστε τα μάτια σας και καλύψτε τα με τα πέταλά του. Δεν είναι ένα γοητευτικό συναίσθημα; Αυτή η νέα γλυκεία απαλότητα, στα χρώματα και στην μόδα, μπορεί να γίνει δική σας με τα χρώματα WATERCOLOR PASTELS.

Ο MAX FACTOR το επιτυγχάνει στο κραγιόν και στην σκιά ματιών, για ένα έντελως καινούργιο εαυτό σας. Στόμα διαφορετικό, λεπτό, λεπτά σκιασμένα μάτια δια να συμπληρώσουν την εικόνα της μόδας, την εκπληκτική ομορφιά.

Νέο λεπτό τόνισμα για χείλη γοητευτικά. Τα μολύβια γραμμής χείλεων MAX FACTOR δημιουργούν ένα κοσμητικό περίγραμμα, σταθερό, βέβαιο, σας δίνουν ένα τέλειο Make-up σε πέντε αποχρώσεις εναρμονισμένες με τα Κραγιόν WATERCOLOR PASTELS

Καπέλλα των φημισμένων οίκων JEAN BARTHELEMY και Mme PAULETTE, φωτογράφημα από τον P. MOLINARD

Gerber Baby Foods

Με τις ποικιλίες των παγκοσμίως γνωστών βρεφικών τροφών GERBER επιτυγχάνετε την πληρέστερη και σωστότερη διατροφή του μωρού σας.

Θα το μεγαλώσετε ΑΝΕΤΑ και ΦΘΗΝΑ Συμβουλευθείτε τον παιδίατρό σας.

Ζητήστε GERBER στα φαρμακεία και στα κεντρικά καταστήματα τροφίμων.

10 έγγυήσεις

και σταθερά-ένιαία τιμή σε όλοκληρη την Ελλάδα σας προσφέρουν τή υποκάμια τελείας εφαρμογής άριστης ποιότητας από τις πιο φίνες ποπλίνες Σάνφορντίζντ

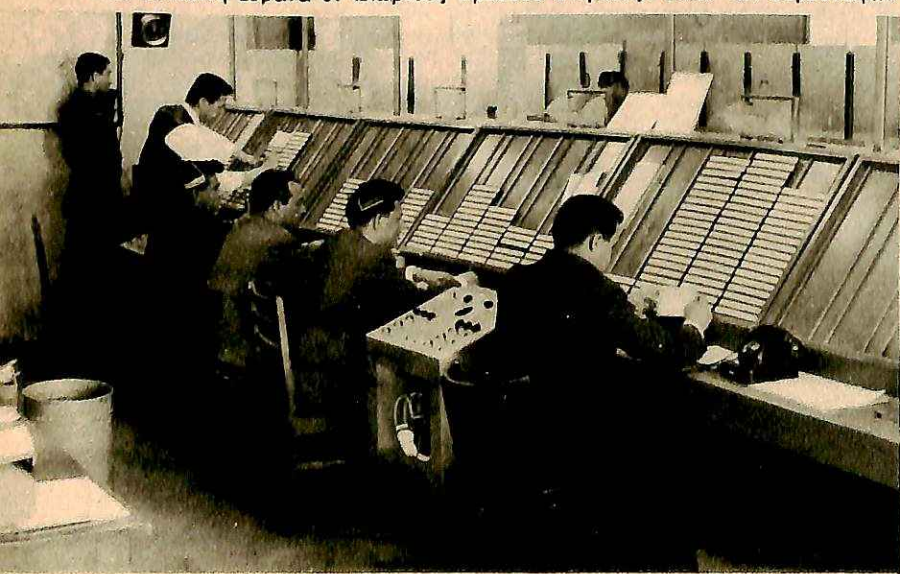
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Ανός® Δρχ. 115
Αδωνίς® Δρχ. 160
Αντίον® Δρχ. 180

ΣΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: ΑΦΟΙ ΤΣΑΟΥΣΗ Α.Ε.

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΠΕΡΙΟΧΗΣ του Κ.Ε.Ε.Κ., όπου μεταβιβάζονται και καταγράφονται τα στοιχεία πτήσεως κάθε αεροπλάνου. Διακρίνονται στα έπικλινη έδρανα οι «λωρίδες προόδου πτήσεως» όλων των αεροσκαφών

Τὸ τρομερὸ παιδί
τῆς ἰσπανικῆς
ἀριστοκρατίας
δὲν ἐννοεῖ ν' ἀφήση
σὲ ἡσυχία
τὴν Φαμπιόλα.
Πλάϊ στὴν Μελίνα
τώρα γυρίζει
μιὰ ταινία - σκάνδαλο,
ὅπου ἐμφανίζεται
μεταμφιεσμένος
σὲ γυναῖκα.

↑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ἀνακάλυψη τοῦ πολυ-
πλευροῦ «ταλάντου» του - ἡ ἠθο-
ποιία. Μὲ τὴν παρακίνηση τοῦ Ντὲ
Σίκα, ὁ Δὼν Χαΐμ κάνει τὴν πρώτη
κινηματογραφικὴ του ἐμφάνιση, στὴ
«Δευτέρα Παρουσία», μὲ τὴν ἀλλό-
κοτη μεταμφίεσή του, πού τοῦ προσ-
αρμόζει ὁ ἐνδυματολόγος (ἄνω).
Καὶ μετὰ, ὁ παράξενος «ἰντάλγκος»
ὁδηγεῖ τὴν Μελίνα -νέα «ξυπόλητη
κάμισσα»- σ' ἕνα χορὸ (δεξιά).

«ΠΡΟΣΟΧΗ, ΓΥΡΙΖΟΜΕ!». Ὁ Ντὲ Σίκα δίνει
τὶς τελευταῖες ὁδηγίες στὴν Μελίνα καὶ στὸν
«τρομερὸ ἀδελφὸ» τῆς βασιλίσσης τοῦ Βελγίου.

(Φωτ. Dalmaz)

Μὲ μουδάκι καὶ φουδάνια ὁ ἀδελφὸς τῆς βασιλίσσης!

ΧΑΜΟΓΕΛΑΕΙ ἱκανοποιημένος ὁ σκηνοθέτης. Ἡ «ἀνακάλυψη» του δια-
βέτει κωμικὸ ταλέντο πού, ὅπως φαίνεται, διασκεδάζει τὴν Μελίνα.

Παρακαλῶ νὰ μ' ἀφήσετε ἡσυχο. Στὸ κάτω-κάτω δὲν παν-
τρευτῶ ἐγὼ τὸν βασιλέα τῶν Βέλγων.

Μ' αὐτὰ τὰ λόγια ἀπάντησε ὁ Δὼν Χαΐμ ντὲ Μόρα ὁ Ἄραγκον
στους ἀντιπροσώπους τῆς βασιλίσσης Φαμπιόλας, ὅταν τοῦ πα-
ρουσίασαν μερικὰ δείγματα φωτογραφιῶν ἀπὸ κάποιο πάρτυ.
"Αν, ὅμως, οἱ ἐπικλήσεις τῶν πρέσβων τῆς Α.Μ. δὲν ἔφθαν
ἀποτέλεσμα, ἡ συγκινητικὴ παράκληση τῆς ἀδελφούλας τοῦ,
ὅπως τὴν ἀποκαλεῖ, μίλησε κατ' εὐθείαν στὴν ψυχὴ του, καὶ τὸ
τρομερὸ παιδί τῆς ἰσπανικῆς ἀριστοκρατίας ἀποφάσισε στὰ σο-
θάρὰ ν' ἀλλάξῃ ζωὴ, νὰ σοφορευτῇ.

Τὴν ἀπόφαση, ὅμως, τοῦ Δὼν Χαΐμ ἤρθε νὰ τὰρῇ ἕνας πε-
ρασμός: Ὁ Βιττόριο ντὲ Σίκα, πού κατάρθωσε νὰ τὸν πείσῃ
ὅτι ἔχει πραγματικὸ κινηματογραφικὸ ταλέντο καὶ τοῦ ἐμπέτευ-
θηκε ὁ μὲσος ἕνας ἀπὸ τοὺς κύριους ρόλους στὴν τελευταία ται-
νία του «Δευτέρα Παρουσία». Οἱ φωτορεπόρτερς αὐτὴ τὴ φορὰ
ἱκανοποιήθηκαν. Μὲ τὴν συγκατάθεση τοῦ νέου ἠθοποιῦ, πού
τώρα χρειάζεται τὴ διαφημιστικὴ τους δοξασία, τὸν τράβηξαν
μὲ τὴν καρδιά τους στὴς πύλεις ἀπίθανης πόλεως. Στὴν ταινία τοῦ
Ντὲ Σίκα, ὁ Δὼν Χαΐμ, πού σκοπεύει ν' ἀλλάξῃ καὶ τὸ ὄνομά
του μὲ κάποιο ψευδώνυμο, μεταμφιεσμένος σὲ κυρία μὲ... μου-
στάκια, κάνει μὲ τὴν συμπτωματογνώστριά του Μελίνα Μερκούρη
μιὰ ἰδιαίτερα πετυχημένη ἐμφάνιση.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ, ὅμως, δὲν ξέρομε τί θὰ πῇ πάλι ἡ «ἀδελ-
φούλα» του...

‘Η έξωτική...

...Ντιγιανάβι Σουντζόν, κόρη της πρέσβειρας της ‘Ινδονησίας στην Σταχδόλη, έξετέλεσε ένα τελετουργικό χορό της πατρίδας της στην τελετή που ώργάνωσε η μητέρα της στην πρεσβεία, με την ευκαιρία της 82ας επέτειού από τον καιρό που γεννήθηκε η ‘Ινδονησία... «άρχι-σουφραζέτα» Καρίνι.

(Pressens Bild)

‘Εδω ωι, ‘Ευεί

‘Ανοιξιάτικη...

...νύφη ήταν η χαριτωμένη δεσποινίς Λιάνα ‘Αγγ. Καλλιέρου, που παντρεύτηκε τον πολιτικό μηχανικό κ. Τάσο Στεφ. Παπά. Περισσότεροι από 400 καλεσμένοι παρένρθησαν στην τελετή του γάμου, η οποία έγινε στην εκκλησία του ‘Αγίου Διονυσίου του ‘Αρεοπαγίτου.

(Φωτ. Δ. ‘Αναγνωστόπουλος)

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

γ Κίνησις... μεγάλη ξένων εις τας ‘Αθήνας και εις τὰ νησιά. Βοήθησε και τὸ Πάσχα, πού ἔφθασε νωρίς γιὰ ὅλους και πού ἔδωσε ἀφορμὴ σ’ ὅλες τὶς κρουαζιέραις νὰ ξεκινήσουν ἀπὸ τὸν Μάρτιο. Εἶναι και ἡ ‘Ελλάς τῆς μόδας, ὅπως λένε ὅλοι. Γιὰ νὰ εἶσαι ἐν τάξει πρέπει, ὅπωςδήποτε, ἐφέτος τὸ καλοκαίρι, νὰ ἔχῃς περάσει ἀπὸ κάποια γωνιά τῆς ‘Ελλάδος... Μὲ ὅσα, πηθικισμός, σνομπίσμ, ὅ,τι και νὰ εἶναι, μακάρι νὰ κρατήσῃ και νὰ θεριέψῃ! Εὐτύχημα, ἄλλωστε, θὰ εἶναι ἂν οἱ ξένοι ἀρχίσουν νὰ ἔρχονται ‘Απρίλιου, Μάιο και ‘Ιουνίου στὴν ‘Ελλάδα, ἐγκαταλείποντας τὸν ‘Ιούλιο και τὸν Αὐγουστο, ὅπου ἡ ζέστη, τὰ μελτέμια, ἡ πολυκαρμία μεταδόλλουν τὶς ἐσοχὲς ἀπὸ μικροὺς παραδείσους σὲ μικρὲς κολάσεις και νὰ ἐπανέλθουν Σεπτέμβριο, ‘Οκτώβριο και σχεδὸν και Νοέμβριο. Αὐτοὶ εἶναι οἱ πραγματικοὶ τουριστικοὶ μας μῆνες...

γ Γουέστ - Σάιντ στόρυ...Θαυμάσια μουσικὴ κωμωδία, πού γεννήθηκε ἐκεῖ ὅπου γεννιούνται οἱ ὠραιότερες σύγχρονες μουσικὲς κωμωδίες... Στὴν Νέα ‘Υόρκη, φυσικά, ταξιδεύει ἐφέτος και θὰ ἔλθῃ και σὲ μᾶς ἐντὸς τοῦ Μαΐου. Εἶναι μιὰ μοντέρνα διασκευὴ τοῦ μύθου τοῦ Ρωμαίου και τῆς ‘Ιουλιέττας, τοποθετημένη σὲ πλαίσια λαϊκῆς συνοικίας τῆς Νέας ‘Υόρκης, μὲ θαυμάσια μοντέρνα μπλόκντρεϊτ, ἑκτακτὴ μουσικὴ και τὸν διαβολεμένο ρυθμὸ στὴν σκηνοθεσία, σὸ δέσμο, στὴν πλοκή, πού ἔχουν τὰ ἀμερικανικὰ «μιούζικαλ». Στὸ Παρίσι, ὅπου ἐδόθησαν οἱ ἴδιες παραστάσεις πού θὰ δοθοῦν ἐδῶ, χάλασε ὁ κόσμος...

γ Τυχερὸς... στάθηκε ὁ παραγωγὸς ‘Αρθουρ Λέσερ, σύζυγος τῆς γνωστῆς τραγουδίστριας Πατασού, ὁ ὁποῖος πρὸ δύο ἐτῶν ἔκλεισε συμβόλαιο μὲ τὴν Μελίνα Μερκούρη, γιὰ νὰ πρωταγωνιστῇ στὸ ἱταλικὸ θεατρικὸ ἔργο «‘Ιλ Μπενεσέρε», διότι, ἐνὼ εἶχε ἐξασφαλίσει μιὰν ἀπλῶς γνωστὴ και συμπαθεῖ ἡθοποιό, δρέθηκε νὰ ἔχῃ τώρα συμβόλαιο μὲ τὴν θρυλικὴ ἑρμηνεύτρια τοῦ «Ποτέ τὴν Κυριακή», τὴν ὁποία κυνηγοῦν γιὰ κινηματογράφο και θέατρο ὅλοι οἱ παραγωγοὶ τοῦ κόσμου. Τὸ ἔργο θὰ ἔχῃ τὴν πρεμιέρα του τὸ φθινόπωρο στὸ Παρίσι...

γ ‘Αποκάλυψις δυσάρεστος... γιὰ τὴν ἀγγλικὴ κοινὴ γνώμη: ‘Ο Τόνυ μισεῖ τὰ ζῶα και ἰδιαίτερως δὲν μπορεῖ νὰ ὑποφέρει τοὺς σκυλοὺς. ‘Αποτέλεσμα: ‘Η Μάργκαρετ ἀναγκάστηκε νὰ ἀποχωρισθῇ τὰ δύο ἀγαπημένα της σκυλιά, τὸν Τζόννυ και τὸν Πάππιν, και νὰ τὰ στείλῃ στὸν Πύργο τοῦ Οὐϊνδσвор νὰ βροῦν τὰ ὅλα σκυλιά τῆς οἰκογενείας...

γ Τηγάνι - ἀστέρι... ‘Ολὴ ἡ ‘Αμερικὴ ἀγωνίζεται νὰ ἀποκτήσῃ τὸ νέο γαλλικὸ «τηγάνι», χάρις σὸ ὁποῖον οἱ κομπὲς ‘Αμερικανίδες (και ἡ Κα Κέννεντυ) δὲν παχαίνουν. Τὸ τηγάνι ἢ μάλλον τὸ μετάλλευμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔχει κατασκευασθῇ ἀποτελεῖ ἐφεύρεσι τοῦ Γάλλου κ. Γκεγκουάρ, ὀνομάζεται «τεφλόν» και τὸ μεγάλο του μυστικὸ εἶναι ὅτι μπορεῖ κανεὶς νὰ τηγανίζει χωρὶς λίπος, κατ’εὐθείαν, κρέας και ψάρι και πατάτες και νὰ ἀποφεύγῃ θερμίδες και χοληστερίνη. ‘Η τελευταία ἀποστολὴ ἔγινε μὲ ἀεροπλάνο D.C.7, εἰδικῶς ἐνοικιασμένο γιὰ νὰ φέρῃ 20.000 τηγάνια στὴν ‘Αμερικὴ, τηγάνια τὰ ὁποῖα ἐγέμισαν τὸ ἀεροπλάνο, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχαν ἀφαιρέσει πολυθρόνες, καθίσματα και κάθε τι περιττό...

γ ‘Ιδέα... πρὸς μίμνησιν! τοῦ Τζὰκ Κέννεντυ, νέου προέδρου μὲ καλὲς προθέσεις. Δόθηκε σαφὴς διαταγὴ σὲ ὅλα τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως και σὲ ὅλους τοὺς ‘Αμερικανοὺς τοὺς κατέχοντας σπουδαία δημοσία θέσι νὰ ἐπιστρέφουν κάθε δῶρο τοῦ ὁποῖου ἡ ἀξία θὰ ὑπερβαίνει τὰ 15 δολλάρια...

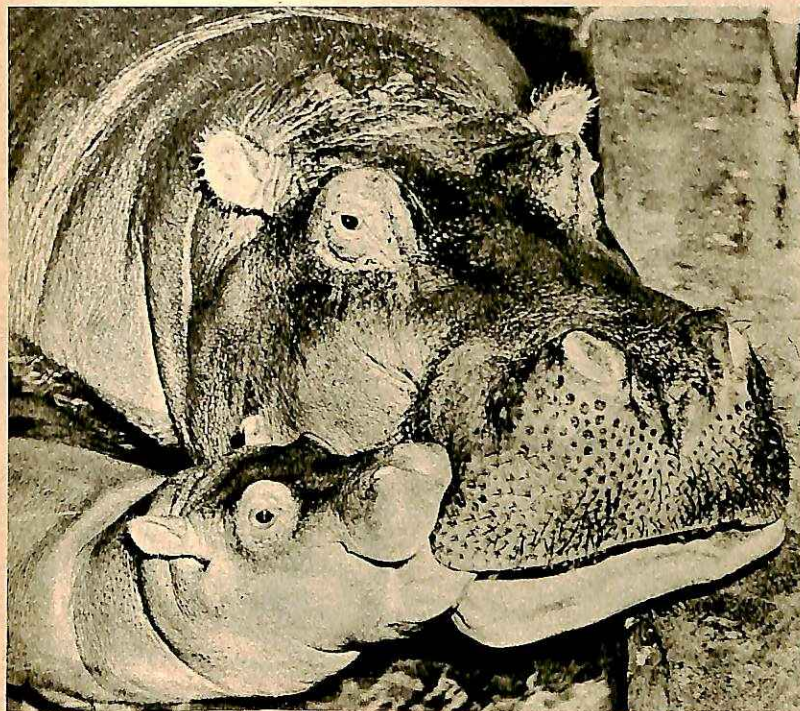
γ ‘Εκθεσις καλλονῆς... ἀρχίζει αὐτὲς τὶς ἡμέρες στὸ Παρίσι, ὅπου θὰ παρουσιασθοῦν ὅλαι αἱ μέθοδοι πού μεταχειρίσθηκαν αἱ γυναῖκες γιὰ τὴν ὁμορφίαν τους ἀνὰ τοὺς αἰῶνας. Μακιγιάζ, κτενίσματα, κοσμήματα. ‘Αρχίζει ἀπὸ τὴν γυναῖκα τῆς Κρήτης, τὴν πρώτη ἀληθινὰ κομψὴ τῆς ἀνθρωπότητος, και φθάνει ὡς τὴν σημερινή...

γ ‘Ερώτησις: Ποιὰ εἶναι τὰ δέκα ὠραιότερα χρόνια τῆς γυναικας; ‘Απάντησις: Τὰ χρόνια μεταξύ 28 και 30...

444

Θαυμάσιος ἀγγλοελληνικὸς χορὸς εἰς τὸ Λονδίνον, εἰς τὸ Σαβόυ, ὑπὲρ τοῦ ταμεῖου ὑποτροφιών τοῦ Κολλεγίου ‘Αθηνῶν. ‘Ηταν ἡ πρώτη φορὰ πού ὀργανώανετο, διατίσθηκε κιάλας ε’Αθηναϊκὸς Χορὸς και ἡ ἐπιτυχία του θεωρεῖται ὅτι ἐξασφαλίζει τὸ μέλλον του. Κόσμος, ἐπίσημοι, λουλούδια, μουσικὲς, ὥραιες κυρίες, ὥραια φορέματα, ἀτμόσφαιρα ἐλληνικὴ, σὲ ἐκλεκτὸ περιβάλλον. ‘Η Α. Β. Τ. ἡ πριγκίπισσα Αικατερίνη τῆς ‘Ελλάδος ἐτίμησε τὸν χορὸ ὡς ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν ‘Ελλήνων. Τὴν

συνόδευαν ὁ σύζυγός της ταγματάρχης κ. Ρίτσαρντ Μπράντσομ και ἡ τέως Κυρία ἐπὶ τῶν Τιμῶν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, κυρία Μαργαρίτα Μπῶξχαλλ (τὸ γένος Κετσέα). Εὐχνοῦν, ε’Αμαλίες και γυναικὲς κόσμος. Μεταῦν αὐτῶν σημειώνουμε λίγα ὀνόματα αὐτῆς τῆς διεθνούς συγκέντρωσεως. ‘Ο πρίγκιπ ‘Αλέξανδρος Ν. Ρομανῶφ και ἡ πριγκίπισσα Ξενία Α. Ρομανῶφ, ὁ πρίγκιπ και ἡ πριγκίπισσα ‘Ανδρέου Α. Ρομανῶφ, ὁ πρίγκιπ και ἡ πριγκίπισσα τοῦ Πλές, ὁ πρίγκιπ Λεδενσταϊν, ὁ δούξ και ἡ δούκισσα τοῦ Μπέντφορντ, ἡ

↑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ τῆς «Εορτῆς τῆς μητέρας» σιτ...Ζωολογικὸ Κῆπο. Τὸ ἱπποποταμὸν σὲ μιὰ στιγμὴ τρυφερότητος ἀπέναντι τῆς παχύδερμης -ἀλλὰ ὄχι και γι’ αὐτὸ ἀσυγκίνητης- μαμάς του...

● ΣΕ ΜΙΑ δόλεξη περὶ προστασίας τοῦ βασικκοῦ πλοῦτος τῆς χώρας, ὁ ὁμιλητὴς ἐρωτᾷ τὸ ἀκροατήριον: —Ὁ ἥθελα νὰ ἤξερα, πόσοι ἀπὸ σὰς ἔκαναν σ’ ὅλη τους τὴ ζωὴ κάτι γιὰ νὰ προστατεύσουν τὸν βασικὸ πλοῦτο τῆς χώρας μας. Καὶ καθὼς ὅλοι μὲνον σιωπηλοί, ἀκούγεται μιὰ δειλὴ φωνὴ νὰ λη: —Εγώ, κύριε, πέρσι τὸ καλοκαίρι σκότασα μὲ κάμψια!

■ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ἐφεύρεσις τῆς ἐπιστήμης εἶναι οἱ αὐτῶματες ἐνέσεις. Πιέζοντας ἓνα κουμπι, ἡ θελὸνα κινεῖται μόνη τῆς στὴ σάρκα και, μάλις ἀξείσθη τὸ ὑγρὸ, τραδιέται ἐπίσης μόνη τῆς.

■ ΣΤΟ Λόκπορτ (τῆς Νέας ‘Υόρκης) ὑπάρχουν οἱ πιδὸ μοντέρνες φυλακὲς τοῦ κόσμου. Τὰ κελιά εἶναι ὁσμενὰ μὲ χρώμα φιστικὴ γιὰ τοὺς ἄνδρας και ροζ - παλ γιὰ τὶς γυναῖκες.

● ΕΝΑΣ πολὺ δυστροπὸς θεατρικὸς κριτικὸς, πού δὲν τοῦ ἀρεσε καθόλου τὸ ἔργο πού παρακολουθοῦσε, ἔκανε βόλτες κατὰ τὸ δίδελλμμα στὸ χῶλ τοῦ θεάτρου, ὅπου εἶδε μιὰ μεγάλη ἐπιγραφή: «‘Απογορεύεται ἡ εἴσοδος στοὺς σκύλους». ‘Εβγαλε ἀμέσως τὸ στυλὸ του και ἔγραψε ἀπὸ κάτω μὲ μεγάλα γράμματα: «‘Εταίρια Προστασίας τῶν Ζῶων».

‘Αθηναϊκὸς χορὸς διὸ Σαβόυ τοῦ Λονδίνου

‘Η πριγκίπισσα Αικατερίνη φθάνει στὸν χορὸ

δούκισσα τοῦ Λήνστερ, ἡ μαρκησία τοῦ Ντόνεγκωλ, ὁ τέως πρέσβης εἰς τὰς ‘Αθήνας και ἡ λαὶδὴ Νόρτον, ἡ κ. Φλαίρ Κόουλς - Μένιερ, ἡ λαὶδὴ Τζὴν Στιούαρτ, ὁ κ. Π. Μ. Νομικός, ὁ κ. Σπ. Κουλιάνταρος, ὁ κ. και ἡ κ. Μ. Β. Μαυρολέωντος, ἡ κ. Μιχαὴλ Μαρή, ἡ δις Μαρία Γ. Λαμποῦ, ἡ δις Κατρίν Μιλινάιο, κόρη τῆς δουκίσσης τοῦ Μπέντφορντ, ἡ κ. Ντόρα Λῶντερ (τὸ γένος Ρεταίνα), ὁ κ. ‘Ιωάν. Δ. Γουλανδρῆς, ὁ πλοίαρχος και ἡ κ. Νικολ. Ρεθόμνη, ὁ κ. και ἡ κ. Σπυρ. Μαυρίκη. Τρεῖς ὀρχήστρες συνένειναν σὸ κέρι τῆς βραδυᾶς. ‘Η περίφημη Λατινο - ‘Αμερικανικὴ, τοῦ ‘Εντιμόντο Ρῆς, ἡ ὀρχήστρα τζαζ τοῦ Χάρου Οθῶλτον και ἡ ἐλληνικὴ ὀρχήστρα μουζικιῶν τῶν ἀδελφῶν Ντούση, Λαχνοί, τόμπολες, δῶρα. ‘Ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια: ‘Εναν ἀπὸ τοὺς λαχνοὺς, εἶνα ταξίδι στὴν ‘Ελλάδα, δῶρον τοῦ κ. ‘Α. ‘Ωνάση, ἐκεῖθεν ὁ δούξ και ἡ δούκισσα τοῦ Μπέντφορντ...

‘Ο πρίγκιπ ‘Αλέξανδρος Ρομανῶφ και ἡ κ. Λίνα Λαλάντη

(Φωτ. London Express News)

‘Εξ ἀριστερῶν: ἡ δις ‘Α. Γιάρα και ὁ κ. και ἡ κ. Κ. Πρωτοπούλου

■ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ λέξη τῶν ἀνέσεων στὴν ‘Αμερικὴ εἶναι τὸ παροφωτισμένο ντου, χάρις σὲ μιὰ καρούλα πού τοποθετοῦν στὴν μπαταρία.

● Η ΓΥΝΑΙΚΑ ἐνὸς λαποδύτη τάχει μὲ τὸν γιό της: —Εἶσαι παλὸπαίδο! Ντροπιάζεις και μένα και τὸν μπαμπά σου... —Μὴ μιλάς γιὰ τὸν μπαμπά μου... —Βεβαίως... Τοῦ λιγότερων τὴν ποιὴν του γιὰ τὴν καλὴ του διαγωγή στὴ φυλακή...

■ ΣΤΟ πρόγραμμα τοῦ διεθνούς τουρσμοῦ ὑπάρχει και τὸ σχέδιο κατασκευῆς πλοίων - ξενοδοχείων γιὰ 6.000 άτομα. ‘Η τιμὴ διαμονῆς θὰ εἶναι σχετικὰ χαμηλὴ. ‘Οσο γιὰ τὸ φαγητὸ, οἱ τουρίστες θὰ ἔχουν νὰ διαλέξουν ἀνάμεσα στὰ ἐστιατόρια, τὰ σνάκ - μπαρ και τὰ μπακάκια.

■ Ο ΠΙΕΡ Ντερβῶ εἶναι ὁ πρῶτος Γάλλος διευθυντὴς ὀρχήστρας πού ἔλαβε πρέσβληση τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως, γιὰ νὰ διευθύνῃ τὸ φθινόπωρο ρωσικὲς ὀρχήστρες στὴ Μόσχα και στὸ Λένινγκραντ.

■ ΣΤΗΝ Σιγκαπούρη καθιερώθηκε τελευταία ἓνας πολὺ περιεργὸς διαγωνισμὸς καλλονῆς, γιὰ τὸν τίτλο τῆς «Μίς Σκελετός». Οἱ υποψήφιες περνοῦν ἀπὸ τὶς ἀκτίνες Χ και ὁποία ἔχει τὰ ὠραιότερα κόκκαλα βραβεύεται.

Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα!

Έγινε για να σας ξαναδώσει μέσα σ' ελάχιστο χρόνο, την αίσθηση της ξεκούρασης και της προσεκτικής περιποίησης, που θα σας εξασφάλιζαν, ευγενικά, επιδέξια χέρια, ξεχασμένα σε ανατολίτικο παραμύθι...

Για την περιποίηση του δέρματός σας, την τόνωση των νευρών, την ευεξία σας, αρκεί το ντους με

Bubble Bath

ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ ΦΑΜΑΡ

© Σήμα κατατεθέν

για το λουτρό, το ντους, το λούσιμο.

Ζητήστε το σε όλα τα ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ και καταστήματα ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ

ΓΕΝ. Αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Είναι πάντα ΕΛΚΥΣΤΙΚΗ

ΔΕΝ φοβάται την δυσωμία της έφιδρώσεως γιατί προστατεύει την υγεία και την γοητεία της με το λεπτό όρωμα του αντιοσμνητικού DORA-LEE.

DEODORANT STICK Dora Lee

**Έδω
ι
Ευαί**

(Φωτ. Β. Καραμανώλης, ΕΛΚΗΝ)

«"Ανω οχώμεν τας καρδίας...»

Ναί, αλλά, αντί του ούρανού που έπλασε ο "Υψιστος, οι προσευχόμενοι πιστοί θα αισθάνονται πάνω από τα κεφάλια τους τους όγκους του μπετόν, που έστοιβαξε το επιχειρηματικό δαιμόνιο των Νεοελλήνων. Το κοκό έγινε κιάλας στο παλαιό εκκλησάκι της 'Αγίας Δυνάμεως, που δρίσκεται στην οδόν Μητροπόλεως, δηλαδή μέσα στο έπιτελικό κέντρο της 'Ορθόδοξου 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος

Η Βασίλισσα Φρειδερίκη...

...στην έναρκτήριο τελετή του 11ου Συνεδρίου Διευθυντών Τομέων της Βασιλικής Προνοίας. Στη φωτογραφία, παραπλεύρως της Βασιλίσσης, τα μέλη της Διοικούσης 'Επιτροπής - ή πρόεδρος κ. 'Αλ Μελά, ή αντιπρόεδρος κ. 'Ελ. Λελούδα, ή γεν. γραμ. κ. Ν. Σινιόσγλου, οι κυρίες Γ. 'Ανδρεάδη, 'Ελ. Πινιατόρου

(Φωτ. Γ. Τσαγκάρης - Α. 'Αναγνώστου)

● **Η ΑΝΘΡΩΠΙΣ:** Πάρτε, κύριε, λίγα λουλούδια, για να τα χαρίσετε στο κορίτσι σας...
Ο κύριος: Δεν έχω κορίτσι.
Η ανθρωπίς: Πάρτε τότε για να τα προσφέρετε στη γυναίκα σας...
Ο κύριος: Είμαι άνηπαιτρος.
Η ανθρωπίς: Πάρτε τότε για να γιορτάσετε την εξαιρετική σας τύχη.

■ **ΣΤΗΝ 'Αγγλία** καθιέρωσαν νέα ταμπούρα για την άνακτορική φρουρά, από πλαστική ύλη. Στην Νορβηγία κτίζεται η πρώτη γυναικεία εκκλησία. Στην Ρωσία κυκλοφόρησε ένα νέο ηλεκτρονικό μηχάνημα, που επιτρέπει την μετάφραση μιας όμιλίας σε 28 γλώσσες συγχρόνως.

● **ΜΙΑ** νεόφυλη μπαίνει σε ένα κατάστημα που πουλά κομμοτεχνήματα, διαλέγει μια σμαλταμένη κοσμηματοθήκη και την θαυμάζει:
—Τί ωραία! Πολύ ωραία... Χάρμα... Και θα είναι παλιά, θέβαια...
Είλικρινής ο έμπορος, άπαντά:
—Όχι, κυρία... 'Αντίθετα, είναι πολύ καινούργια...
—Κρίμα! και ήταν τόσο ωραία...

● **ΣΤΟ** δρόμο συναντώνται δυο θεατρικοί συγγραφείς και μιλάνε για τα έργα που ετοιμάζουν. Σε μια στιγμή, ο ένας λέει στον άλλον:
—Και ξέρεις ποιός θα είναι ο ήρωας του έργου μου;
—Ο θεατρώνης που θα τ' ανεβάσει!

■ **ΣΤΗΝ** Δυτική Γερμανία οι εργάτες εξελίσσονται σε κεφαλαίους. Ένα μισό εκατομμύριο εργατών αγόρασε τριάντα εκατομμύρια μετοχών της Φελκσβάγκεν.

■ **Ο ΝΑΣΕΡ** ζητάει από την Γερμανία να του επιτρέψει ένα αρχαίο αιγυπτιακό άριστούργημα: Την κεφαλή της βασίλισσης Νεφερίτι.

■ **ΣΤΗΝ** Λιέγη χτίστηκε μια εκκλησία με παιδοκομικό σταθμό, όπου οι μητέρες μπορούν να αφήνουν τα μωρά τους την ώρα που προσεύχονται.

■ **ΣΥΜΦΩΝΑ** με τα λεγόμενα του Πικάσο, οι καλλιτεχνικές κάρτ - ποστάλ των έργων του, του έφεραν περισσότερα κέρδη από όσα άλλοι μαζί οι πίνακές του.

■ **ΣΤΗΝ** Νέα 'Υόρκη άνοιξε ένα «ανάκ - μπάρ», το προσωπικό του οποίου αποτελείται από ανθρώπους που μοιάζουν καταπληκτικά με διάφορες μεγάλες προσωπικότητες. Το μπάρ αυτό ονομάστηκε «Ζωτανό Μουσείο».

● **ΕΝΑΣ** μπαίνει σε ένα ζαχαροπλαστείο, πλησιάζει τον πάγκο, όπου σερβίρει ένα κορίτσι, και λέει:
—Θα ήθελα μια πάστα και μια καλή κουβέντα.
Η νεαρή του σερβίρει μια πάστα και του λέει:
—Μην την φάτε, είναι μπαγιατική!

■ **ΑΠΟ** τους 620 συγγραφείς αστυνομικών μυθιστορημάτων, οι 405 είναι γυναίκες.

Οι πριγκίπισσες...

...Σοφία και Ειρήνη, με την χορευτική ομάδα του Λυκείου 'Ελληνίδων, κατά την επίσκεψή τους στο έντευκτήριο του Λυκείου, το οποίο έώρτασε τα 50 έτη της ωραίας δράσεώς του.

Ο 'Αννιγκόνι...

...ο Φλωρεντίνος ζωγράφος, που διαπρέπει τα τελευταία χρόνια στο Λονδίνο, συνεχίζει την παραγωγή του άναγεννησιακών πινάκων. Τελευταία δημιουργία του: 'Η προσωπογραφία της Μαχαράνης του Τζαϊπούρ, που φιλοξένησε με παραμυθένια χλιδή τη βασίλισσα 'Ελισάβετ και τον πρίγκιπα Φίλιππο, κατά την τελευταία επίσκεψή τους στην 'Ινδία.

Rip Kίρμπυ

Δέσμια του έκδισατη Σίλκ Κάρτερ, ή Σειρήνα, ή ώραία χορεύτρια ενός παρισιονύ καμπαρέ, κλέβει από τον Άμερικανό γεωλόγο Τζίμμι Τζαίμς έναν πολύτιμο χάρτη πετρελαιοφόρων περιοχών. Ο Κάρτερ πυροβολεί τον Τζαίμς, που επιχειρήσε να ξαναπάρη τον χάρτη του, και κατορθώνει να ξεφύγει από την καταδίωξη του Ρίπ Κίρμπυ, παρνοντας μαζί του και την Σειρήνα. Οί δύο τους φεύγουν για τη Βόρειο Αφρική. Ωστόσο ή Σειρήνα, που έχει αγαπήσει τον Τζαίμς παράφορα, βρίσκει τρόπο να τον είδοποιήση για το κρησφύγετό τους. Έτσι ό Τζαίμς με τον Κίρμπυ ακολουθούν τον Σίλκ Κάρτερ, που μαζί με τον δαράνο Ναντίρ και την Σειρήνα βρίσκονται τώρα σ' ένα ιδιωτικό φρούριο, στη Μέση Άνατολή.

ΠΡΟΣΕΧΕ, ΣΕΙΡΗΝΑ ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΚΑΡΤΕΡ

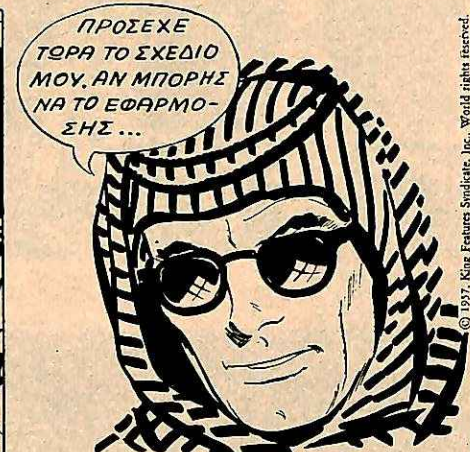
ΤΟ ΚΟΛΛΕ ΕΙΝΑΙ ΟΡΑΙΟ, ΘΑ ΤΟ ΠΑΡΩ... ΤΑ ΦΤΩΧΑ ΠΕΤΡΑΔΙΑ ΣΧΙΣΙΟΥΝ ΜΙΚΡΟΙ ΝΕΙ ΕΔΩ; ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ.

ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΟΡΑΗ ΗΡΘΕΣ ΕΙ, ΣΙΓΑ! ΔΕΝ ΠΗΡΑ ΝΑ ΜΟΥ ΑΓΟΡΑΣΗΣ ΑΚΟΜΑ ΦΡΑΓΚΟ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΤΡΑΔΙΑ

ΤΙ ΓΡΗΓΟΡΑ ΠΟΥ ΦΕΥΓΕΙ Ο ΚΑΡΤΕΡ ΟΤΑΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΗ. ΤΖΙΓΓΟΥΝΗΣ ΕΙΝΑΙ

ΠΡΟΣΕΧΕ ΤΩΡΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΜΟΥ, ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ ΝΑ ΤΟ ΕΦΑΡΜΟΖΗΣ...

ΛΙΓΟ ΑΡΓΟΤΕΡΑ... ΘΑ ΧΟΡΕΥΗΣ ΓΙΑ ΜΕΝΑ, ΘΑΥΜΑΣΙΑ! ΔΕΝ ΕΧΟΜΕ ΟΜΩΣ ΜΟΥΣΙΚΗ. ΕΙΔΑ ΕΝΑ ΠΑΛΙΟ ΠΙΑΝΟ. Ο ΕΝΑΣ ΠΡΑΜΑΤΕΥΤΗΣ ΠΑΙΖΕΙ. ΑΣ ΜΕΙΝΟΥΝ ΕΔΩ ΤΗ ΝΥΧΤΑ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΣΟΥ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΙΜΗ. Η ΣΕΙΡΗΝΑ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΜΑ, ΒΑΡΩΝΕ

ΘΑ ΠΩ ΣΤΟΝ ΠΡΑΜΑΤΕΥΤΗ ΤΙ ΝΑ ΠΑΙΞΗ Ο ΧΑΡΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΒΑΡΩΝΟΥ. ΘΑ ΤΟΥ ΠΑΡΩ ΤΟ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ

ΟΡΑΙΑ! ΣΤΟ ΜΕΤΑΣΥ ΘΑ ΣΟΥ ΠΑΙΞΩ ΤΟΝ "ΠΕΡΣΙΚΟ ΧΟΡΟ" ΚΑΙ Η ΣΕΙΡΗΝΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΟΝ ΠΙΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΧΟΡΟ ΤΗΣ

ΣΕ ΜΙΑ ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΗΣ Ο ΚΙΡΜΠΥ ΣΚΥΒΕΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΚΛΑΒΙΕ

Ο ΣΙΛΚ ΜΕ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΣΥΝΕΧΩΣ. ΦΟΒΑΜΑΙ ΟΤΙ ΜΕ ΥΠΟΨΙΑΖΕΤΑΙ

ΘΑΥΜΑΣΙΑ! ΣΠΑΝΙΑ ΤΟΣΗ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΥΝΔΥΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΣΟ ΤΑΛΕΝΤΟ!

Η "ΔΩΔΕΚΑΘΗ ΑΥΛΑΙΑ"

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ

Βγαίνοντας κανείς από την παράσταση της «Δωδέκατης Αύλαίας», απομακρύνεται μ' ένα αίσθημα ιδιαίτερης ικανοποίησης. Πραγματικά χαίρεσαι, νέοι άνθρωποι, νέοι συγγραφείς, νέοι ηθοποιοί, νέοι σκηνοθέτες, νέοι σκηνογράφοι, νέοι συνθέτες, δίνουν με την συνεργασία ευάριθμων πιά ωριμών εργατών του θεάτρου, αυτό το «παράν». Βέβαια, οι τρεις, έως τώρα, εμφανίσεις της «Δωδέκατης Αύλαίας» δεν συνθέτουν κάτι που να μπορεί να χαρακτηρίσει κανείς σαν εξαιρετικό. Όμως δεν είναι λίγο, στελέχη της καινούργιας θεατρικής γενιάς, σε μία εποχή που το «εμπορικό θέατρο» έχει τόσο επικίνδυνα απλωθεί και ριζωθεί, να ξεκινούν για μία προσπάθεια με αυστηρά ελληνικό πνευματικό χρώμα. Γι' αυτό δεν θα γκριιάσω διόλου που το μονόπρακτο του Βασίλη Άνδρεόπουλου «Καθαλλάρδες δίχως αλόγας», μέσα στην δραματική και ποιητική ύφή του, έχει κενά και ασάφειες, συμβολισμούς παραφορτωμένους με φιλολογία, σκηνές που σε απομακρύνουν ώρισμένες φορές από το βασικό θέμα ή που δημιουργούν ένα κλίμα μέσα στο οποίο χάνεται ή ξεχνιέται για λίγο ή βασική ιδέα του δημιουργού του. Γιατί σε αντίσταθμιση υπάρχουν και άρετες, υπάρχουν ουσιαστικά στοιχεία συγγραφικής παρουσίας, που έρχονται να πιστοποιήσουν ότι ο νέος αυτός θεατρικός δημιουργός έχει προσόντα και έχει υπολογισμό ταλέντο. Ο Λυκούργος Καλλέργης, ο οποίος σκηνοθέτησε τους «Καθαλλάρδες δίχως αλόγας», μ' όλες τις δυσκολίες που ήταν φυσικό να δημιουργή ή ειδική ύφή του κειμένου, υπογράμμισε αρκετά δημιουργικά τις άρετες του. Το ίδιο έκανε και ο νέος σκηνοθέτης Γιώργος Γιαννίσης για το άλλο μονόπρακτο, την «Επιτροπή του ευεργέτη», του Βαγγέλη Γκούφα. Ο θεατής το παρακολουθεί αυτό με πιο ενδιαφέρον. Έχει στην αρχή ένα σατιρικό χρώμα, έ-

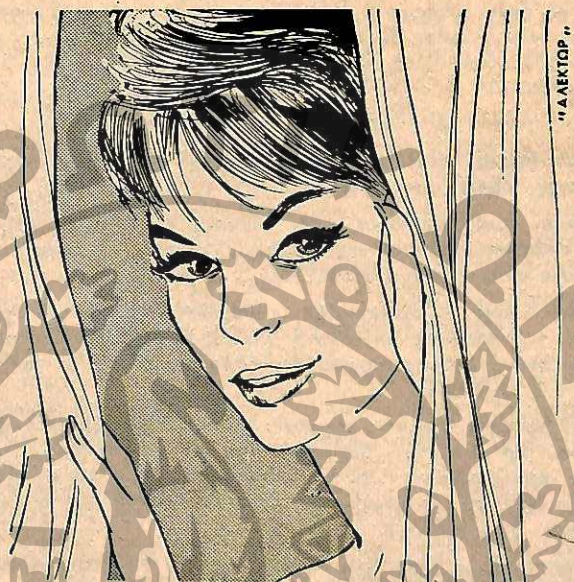
ται όπως παρουσιάζει ένα χωριό που ετοιμάζεται να υποδεχθεί κάποιον «ευεργέτη» του. Ένα, δηλαδή, πράκτορα των Γερμανών, ο οποίος κατά την κατοχή είχε φθάσει να καταδίδη πατριώτες, και που, μεταπολεμικά, γυρίζει από την Γερμανία όπου είχε καταφύγει και όπου εν τώ μεταξύ επλούτισε. Από τα χρήματά του αυτά δωρίζει στο χωριό του ωρισμένα ποσά για τοπικά έργα. Ακριβώς λοιπόν όταν επιστρέφει στον τόπο του με τον γιό του και οι συγχωριανοί του τον υποδέχονται με τιμές και δόξες—αυτά όλα ο Βαγγέλης Γκούφας, τα σκισάει με επιτυχίες και άδοξες πινελιές—εμφανίζονται ξαφνικά οι γονείς ενός παλ-ληκαριού που ο «ευεργέτης» είχε παραδώσει στους Γερμανούς και θέλουν να πάρουν εκδίκηση. Η αλλαγή της ατμόσφαιρας και ή μετατοπή του σατιρικού στοιχείου σε δραματικό έχουν κάτι το απότομο. Κάτι που όσο κι αν έχη έμμέσως προετοιμασθεί ο θεατής, δεν προσε-κλύεται όσο στις στιγμές που ο ταλαντούχος συγγραφέας χειρίζεται το θέμα του ποσάλλωντας το με καμικές αποχρώσεις. Όλοι οι ήθοιοι που το αποδίδουν το ζωντανεύουν πειστικά και χαρακτηριστικά. Ξεχωρίζουν ο Νίκος Κεδράκας και ο Σπύρος Καλογήρου. Ε-πίσης είναι πάρα πολύ καλή και ή Άννα Σουρέ. Και είναι στον σωστό τόνο ο Κώστας Γεννατάς, ο Γιώργος Γιολδόσης κι ο Ν. Δριμαίος. Από τους έρμηνευτές του μονόπρακτου του Βασίλη Άνδρεόπουλου, ιδιαίτε-ρος λόγος επιβάλλεται να γίνει για την Ρίκα Γαλάνη, που έδωσε εξαί-ρετα την μάνα, καθώς επίσης και για την Ρένα Χριστάκη, που έλυν-τάνεψε δημιουργικά την Χριστίνα. Ικανοποιητική και ή Μύρτα Πολύ-ζου. Ο Σπύρος Καλογήρου, ο Νά-σος Κεδράκας και ή Ρένα Γαλάνη έχουν όμοιες δικαιωματικά θέση στον πίνακα της επιτυχίας.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΤΑ ΑΝΔΡΙΚΑ στελέχη των έφετεινών παραστάσεων της «Δωδέκατης Αύ-λαίας»: Σπύρος Καλογήρου, Νάσος Κεδράκας, Κώστας Γεννατάς, Δημή-τρης Χόπηρης, Σπύρος Παπάς, Γιώργος Γιολδόσης, Νίκος Δρυμαίος, Νί-κος Βαυδάρος, Θάνος Γραμμένος, Κώστας Θέμος, Βασίλης Καλαμάρας

ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ στελέχη που απέδωσαν τα δυο γνωστά μονόπρακτα που ανέβασε ή «Δωδέκατη Αύλαία»: ή Ρίκα Γαλάνη, ή Ρένα Χριστάκη, ή Φραντζέσκα Άλεξάνδρου, ή Άννα Σουρέ, ή Ρένα Γαλάνη, ή Μύρτα Πολύ-ζου, ή Άσπα Μιχαηλίδου, ή Ματ. Καρακυριακού κ' ή Λούλα Ίωαννίδου.

Ύποδεχόντε την Άνοιξη

μ' ένα πρόσωπο ολόδροσο και ξεκού-ραστο
● Μην αφήσετε την επιδερμίδα σας να πάθη φωτοεπισθήσια. Ήλξη, λει-χηνες, μπιμπικισ, σκασίματα, φακίδες, τώρα που ο ήλιος δυναμώνει και οι χυ-μοί του οργανισμού αναστατώνονται.
● Περιποιηθήτε τακτικότερα το πρό-σωπό σας με Λανολίνη Μελπάν. Χωρίς στα ΕΝΥΔΡΑ ΜΟΡΙΑ του EXTRAIT PURIFIE A LA LANOLINE που περιέ-χει, διαπνίξει με ΝΕΡΟ και τροφοτο-νωτικά συστατικά την επιδερμίδα, απο-καθιστά την ισορροπία της και την βο-θεί να επιτύχη μία πραγματική Άνοι-ξιάτικη ανανέωση.

ΜΕΛΠΑΝ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΝΟΙΞΙ ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΟΣ ΣΑΣ

ΚΟΥΡΕΩΤΙΣ ΗΜΕΡΑ

Η Ο ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ Ο ΚΥΡΙΑΚΟΣ

♦ "Ελεγα και άλλοτε πως αυτό που μας λείπει από τούτη τη σαχλή πολιτεία είναι η πορνεία, την όποια απλώς έχουμε αντικαταστήσει με ένα μικρόψυχο επαρχιωτικό καθωπευτικό. Σ' άλλες χώρες, άνθρωποι με κύρος, περιουσία, αξιώματα, διακρίσεις, δεν διατάζουν να συμπήξουν ένα οποιοδήποτε σύλλογο ή να οργανώσουν οποιαδήποτε συγκέντρωση που θα τους δώσει την ευκαιρία να βρίσκονται με ανθρώπους που αγαπούν. Έδώ, στην Αθήνα, αν θεαθί κανείς να συνεσιάζεται έκτος ιεραρχικής γραμμής, αντιμεταπίπτει, αν όχι τίποτε άλλο, την κατηγορία για σεμνότητα - νόμισμα, καθώς ξέρουμε, πολύ φθινό στις μέρες μας και καθόλου ζηλευτό.

♦ "Όλος τούτος ο πρόλογος οφείλεται στο γεγονός πως από καιρό σχεδιάζω, και κάθε μέρα αναβάλλω, να παρακαλέσω μια μεγάλη ομάδα διαπρεπών Αθηναίων να καλέσουμε σ' ένα δείπνο πανηγυρικό μίαν άλλη μικρή και συμπαγή ομάδα καθημερινών ή εβδομαδιαίων στενών συγγενών.

♦ Διστάζω, γιατί οι καλούντες (έκτος από μερικούς σεμνούς κονδυλοφόρους, ως ήμεις) θα ήταν όντως διαπρεπείς. Τα Ανάκτορα, ή Κυβέρνησις, ή Ανωτάτη Κρατική Ιεραρχία, οι Τράπεζαι, οι Αρχηγοί των Καμμάτων, όλοι, εκπροσωπούνται σ' αυτήν τη μικρή πρωινή ή απογευματινή λέσχη, όπου η σύγχρονος Μοίρα μας υποχρεώνει να μεταδίδουμε, με άτακτη περιοδικότητα, για να περιποιηθούμε την απειθαρχία, έκεινη τριχοφυία με την όποια μας έχει προικίσει η Μητέρα Φύσις.

♦ Και οι καλούμενοι;

♦ Αυτοί θα ήταν, φυσικά, οι καλοί πιστοί μας φίλοι διακληρών δεκαετιών, με τους όποιους ο ψυχικός σύνδεσμος ισχυροποιείται τόσο, κάθε χρόνο που περνάει, ώστε καταντάει συχνά, σε μια πρόσκαιρη άπουσία στο εξωτερικό, να αισθάνεται κανείς μια έντονη και δικαιολογημένη νοσταλγία.

♦ Είναι άπιθνο το τί χρωστάμε στον κουρέα μας.

♦ Αναλογίζεσαι κανείς νεανικές εποχές με ζυνήματα θαρύγδουπα ύστερα από εαρινές παννυχίδες.

♦ Θυμάται κανείς έσπερες μιάς κρίσιμης επαγγελματικής καμπής, μιάς επικίνδυνης αισθηματικής λοξοδρομήσεως, μιάς δικαιολογημένης όργης, μιάς υπέρμετρης αισιοδοξίας.

♦ Κι όλες αυτές τις συγκρούμενες καταστάσεις έχει την τέχνη ένας άνθρωπος, που τον λένε Κυριάκο ή Σίμο ή Σταύρο, να τις περιβάλλει με ένα προσώπιο δουτηγμένο σε ζέον ύδωρ και να τις εγκλωβίζει στις σωστές τους αναλογίες.

♦ Αυτοί οι καθρέφτες οι μεγάλοι, μπρος στους όποιους κείρονται έσφιπταται και ύπουργοί, διοικηταί και νομικοί σύμβουλοι, χρηματισαί και χρηματιζόμενοι, έμπιερχουν μίαν υπενθύμισιν την όποια κανείς δεν ήμπορεί να άποφυγή, με κανένα τρόπο, με κανένα τέχνασμα: πως ο χρόνος κυλάει...

♦ Γι' αυτό, ίσως, όσο είναι άκόμη καιρός, θα ήταν καλό να γίνη αυτό το φιλικό τσιμπούσι, σαν έπισφράγιση της στενής αυτής και μακραίωνης συνεργασίας κουρευόντος και κουρευομένου.

♦ Είναι σχέσις έντιμη - σχέσις έμπιστοσύνης...

♦ Μικρή ανταπόδοση, τούτες οι γραμμές, σ' ένα μεγάλο χρέος. Δέκα χιλιάδες φορές θα πρέπει να μπεινοδηγούμε σ' εκείνο το πρόσφορο παρατηρητήριο της κεντροάθηναϊκής όβλιότητος, και δεν ύπηρε φορά που ή στήλη αυτή να μην άντλησε θέμα, πληροφορία, είδηση, σχόλι, χιούμορ, πρόβλεψη.

♦ Άκερσεκόμης, φυσικά, κανένας μας δεν μένει για καιρό. Κάποια μηχανή θα έφευρεθί και τούτη την τελετουργία να μηχανοποιήση. Μά ή ζωή, πιστέψτε με, δεν θα είναι καλύτερη, αν καταντήση να βλέπει κανένας σπανιότερα ανθρώπους σαν τον Σίμο ή τον Κυριάκο...

Index

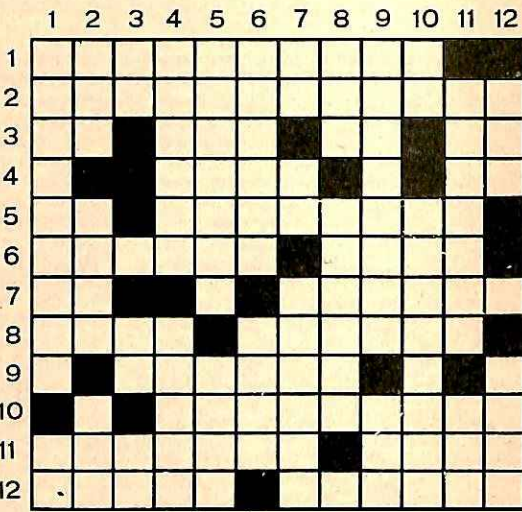
Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΝΣ

1. Αυτοί αποτελούν την μεγαλύτεραν μάλιστα μεταξύ παραγωγών και καταναλωτών δια κάθε σχεδόν... προϊόν ελληνικό.
2. Η γενική ενός όστού μας, αλλά και ένδυμα των αρχαίων Έλληνίδων.
3. Ουδέτ. άορ. άντωνυμία - Συλλογισμών συνόδος - Του τέλους... το άλφα και το ώμεγα - Έμφαντικόν της αρχαίας.
4. Ένα μπαστούνι... μαύρο - Γενική άναφ. άντωνυμίας (θηλ.).
5. Διακριτικά αυτοκινήτων που έχουν πάντοτε χαλί χρώμα - Είς αυτές τας άπαγωγάς είναι σύμφωνοι... δύο (αίτ.).
6. Ο λόγος, ο ήσος με μια ιδιωματική όνομασία - Τιμώνος δούς.
7. Του Έσπεράντο άρνησις - Μία των άωδεκανήσων.
8. Άραβες και Κοϊρδοί αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού του Παλαιού δήμος Κρητών προσφύγων, της επαρχίας Ναυπλίας.
9. Γνωστότατος Γερμανός ποιητής και φιλόλογος έκ Τιδίγγης (1787 - 1862).
10. Δια κάθε πολιτικόν είναι... άδυνηρά (αίτ. δημοτ.).
11. Μία γνωστή μάκα αυτοκινήτων και όμύμνος πόλις των Η.Π.Α., της πολιτείας Μίτσιγκαν - Ποιητική συλλογή του Μαλακάση.
12. Έμερα... έπιρρηματικώς - Καθαρίζει το έριον (δημοτ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Ένας μεγάλος αντίπαλος του Ναπολέοντος Α', ο όποιος έπέδειξεν άκρον μισοελληνισμόν κατά την επανάστασιν του Εικοσιένα Διο όρισία σύμφωνά...
2. Πρόεδρος - Κύριος... έβρος Ζακυνθινός - Ειδικότης... ποδοσφαιριστού.
3. Νότα - Συναρμόζονα τρέπονται εις τώ 24ο γράμμα - Βραχυγραφία ενός άνεμου.

4. Σ' αυτές δίδουν ναστιμάδα τα πείσματα... κατά την γνωστή παροιμία - Σχετικό με το καμπούρισμα ρήμα.
5. Τον έυσηπότακτον ύπνοει, στη δημοτική - Την νεότεραν άγαπούσε ο Άλκιβιάδης.
6. Έλλην πολιτευόμενος και κοινωνιολόγος (1865 - 1933) πατήρ γνωστότατης Έλληνίδος λογοτέχνου (ένάρθρος) - Ένας από τους σπουδαιότερους άνδρες της Γαλλικής Έπανάστασεως.
7. Τελικός σύνδεσμος - Αίθρογος - Μεγάλη ευκαιρία... για γυναικείο κουτομπολιό.
8. Τέως ύπουργοειον - Ένας από τους μεγάλους ποιητάς των Περσών.
9. Έδώ θα πώ πως... πέφτω μέσα, κυριολεκτικώς - Γενική άρθρου.
10. Πρό τούτων έτών άπεδύωνεν ο διάσημος Ιταλός πιανίστας και συνθέτης Δομίνικος Σκαρλάττι - Ός φλέγματα, πάντοτε έπικίνδυνα.
11. Ο μεγαλύτερος λιμήν του Εζείνου - Έγινε και ο Γκίνες ένας.
12. Βγαίνει την άνοιξιν από το δομδύνιον του - Μία κατάσκοπος του Εικοσιένα.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που ήμπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δεν ήμπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

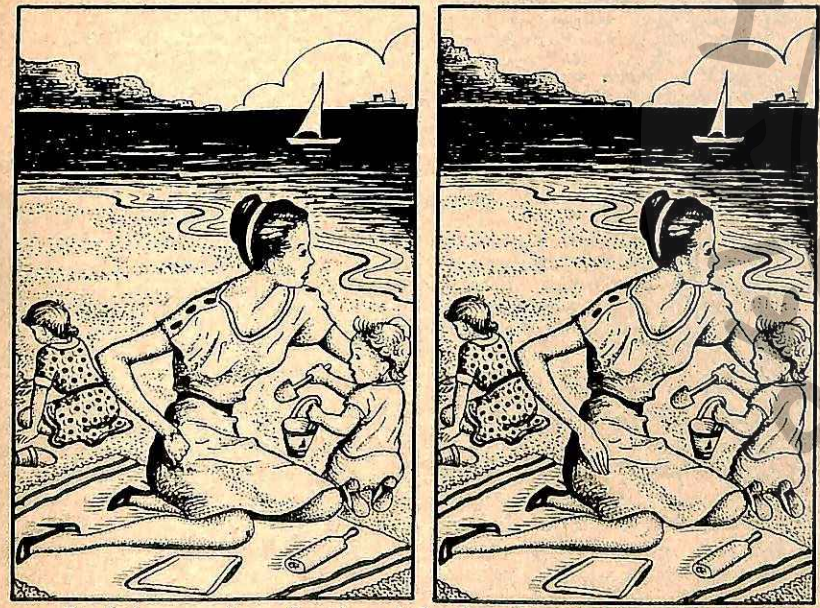
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσέχετε τώρα το σύνολο των βαθμών που ήμείνατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 5 έως 11 Μαΐου 1961

- ΚΡΙΟΣ.** Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 Απριλίου
Θα μάθετε συγκλονιστικά νέα από κάποιο μακρινό μέρος. Μην περιμένετε να κάνουν εκείνοι το πρώτο βήμα. Προχωρήστε με θάρρος. Εύνοϊκή ήμερα: Τρίτη, αριθμός 7.
- ΤΑΥΡΟΣ.** Για όσους γεννήθηκαν από 21 Απριλίου-21 Μαΐου
Σκεφθείτε πολύ πριν αποφασίσετε. Θα βοηθήτε άνάμεσα σε δυο πυρά και πρέπει να δείξετε διπλωματικότητα για να ξεφύγετε. Εύνοϊκή ήμερα: Τετάρτη, αριθμός 3.
- ΔΙΔΥΜΟΙ.** Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 Ιουνίου
Προσπαθήστε να πάρετε από τους άνωτέρους σας μια υπόσχεση που θα σας δώσει κουράγιο να συνεχίσετε τον άγώνα. Εύνοϊκή ήμερα: Παρασκευή, αριθμοί 3 και 8.
- ΚΑΡΚΙΝΟΣ.** Για όσους γεννήθηκαν από 22 Ιουν.-22 Ιουλίου
Μη φωνάζετε πράγματα που δεν στέκουν. Κρίνετε τους ανθρώπους από άσημαντες λεπτομέρειες, που δεν ήπρεπε να σας ήπηρεάζουν. Εύνοϊκή ήμερα: Πέμπτη, αριθμός 3.
- ΛΕΩΝ.** Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ιουλίου-22 Αύγουστου
Οι συγκρίσεις δεν στέκουν στην προκειμένη περίπτωση. Καλύτερα να χρησιμοποιήσετε άλλοι την δραστηριότητά σας. Εύνοϊκή ήμερα: Κυριακή, αριθμός 9.
- ΠΑΡΘΕΝΟΣ.** Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σεπρίου
Έχετε χάσει την έπαφή σας με τον κύκλο των ανθρώπων που θα ήμπούσαν να σας βοηθήσουν άποτελεσματικά στην δύσκολη αυτή καμπή. Εύνοϊκή ήμερα: Τρίτη, αριθμός 1.
- ΖΥΓΟΣ.** Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου
Ο έμετάβλητος χαρακτήρας σας σας έχει φέρει σε δύσκολη θέση. Μην προσπαθήτε να ρίξετε τα βάρη στους άλλους. Θάρρος. Εύνοϊκή ήμερα: Σάββατο, αριθμός 6.
- ΣΚΟΡΠΙΟΣ.** Για όσους γεννήθηκαν από 23 Οκτ.-22 Νοβρίου
Κι αν θέλετε να χάσετε μια μεγάλη ευκαιρία να άναδειχθείτε. Πρέπει να προσγειωθείτε στην πραγματικότητα, αν θέλετε να έπιτύχετε. Εύνοϊκή ήμερα: Τρίτη, αριθμός 2.
- ΤΟΞΟΤΗΣ.** Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοβρίου-22 Δεκεμβρίου
Το περιβάλλον σας σας ζηλεύει και γι' αυτό αντιμεταπίπτει όλη αυτή την αντίδραση εκ μέρους ανθρώπων που θεωρούσατε φίλους. Εύνοϊκή ήμερα: Πέμπτη, αριθμός 6.
- ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.** Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκεμβρίου-19 Ιαν.
Τα σχέδιά σας θα άποκαλυφθούν την τελευταία στιγμή από μερικούς άστονδους φίλους σας. Μη χάνετε την ψυχραιμία σας. Εύνοϊκή ήμερα: Κυριακή, αριθμός 7.
- ΥΔΡΟΧΟΟΣ.** Για όσους γεννήθηκαν από 20 Ιαν.-18 Φεβρουαρίου
Άποκαλύψατε τα άποψή σας, μόνο όταν πείσθητε ότι δεν σας προτιμούν άκπληχθείς. Έχετε πολλούς με το μέρος σας. Εύνοϊκή ήμερα: Τετάρτη, αριθμός 4.
- ΙΧΘΥΕΣ.** Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρουαρίου-20 Μαρτίου
Ευχάριστα νέα θα σας ήξουράσουν από την υπέρταση του τελευταίου καιρού. Πρέπει να μην ήξασετε όσους σας συμπαραστάθηκαν. Εύνοϊκή ήμερα: Πέμπτη, αριθμός 2.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

Αϊθουσα άναμονής
Είναι εκεί και την περιμένει. "Ω! μά δεν χρειάζεται παρά λίγα δευτερόλεπτα, όσο για να βάλει τη νέα κρέμα - πούδρα Pretty Quick το Μέικ-Απ της Tokalon και δά θρεθί δίπλα του με ένα ώρατο και άξιογάπητο πρόσωπο.

Pretty Quick - ή νέα δαυμασία κρέμα-πούδρα "Πρέττυ Κουϊκ," (Μέϊκ-Απ) της Τοκαλόν...

Το **PRETTY QUICK** - Μέϊκ - Απ της **TOKALON** - είναι άκριβώς αυτό που πάντα έπιθυμούσατε. Ένα μέσον που θα ήμπορούσε μέσα σε δευτερόλεπτα να ξαναδώσει στο πρόσωπό σας μια υπέροχη θελούδινη όψη. Δεν ύπάρχει γυναικα σ' όλο τον κόσμο που να μη ήμωρη άπ' ότι είναι ήδη, με τη χρησιμοποίηση του **Πρέττυ Κουϊκ**, που είναι τώρα ή πιο μοντέρνα μέθοδος για το μακιγιάς σας. Προμηθευθείτε από σήμερα κι όλος το κομψό πλακέ κουτάκι Είναι πραγματικά ένα "άπόδεμα όμορφιάς", που θα σας κάνει πιο εύτυχισμένες.

- Το **Πρέττυ Κουϊκ** της Τοκαλόν δίδει στο πρόσωπό σας την έξαιρετική φυσική όψη, που τόσο έπιθυμείτε πάντα.
- Μακιγιάρεσθε σε λίγα δευτερόλεπτα και το μακιγιάς κρατάει ώρες.
- Είναι άπίστευτο πόσο οικονομικό είναι. Δεν έχετε την παραμικρή σπατάλη.
- Το **PRETTY QUICK** δεν ξηραίνει το δέρμα χάρις στην ειδική κρέμα που περιέχει.

ΚΑΤΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ!!!
Η θήκη του νέου κραιγιόν χειλέων **TOKALON** "Λιπ-ματικ" είναι μια έπαναστατική εφεύρεση. Με μια άπλη κίνηση το κραιγιόν σας βγήκε αυτόματα. Πρακτική, άπλη, ταχύτητα στη χρήση της ή θήκη "Λιπ-ματικ" με το κραιγιόν **TOKALON** βάφει τέλεια τα χείλη.

ΚΡΕΜΑ - ΠΟΥΔΡΑ της Τοκαλόν

Η Άγιον ολή χώρα των δανιέλων

Ολη ή δαντελλία όμορφα της μεσογειακής ακρογιαλιάς έχει πάρει μια περίσσια σαγήνη. Τό καλοκαίρι δεν είναι πια μακριά. Ο Μάιος, ό μήνας των λουλουδιών και του έρωτα, θα σας ρίξη στην άγκαλιά της γαλάζιας θάλασσας, στην ξεγνοιασιά των διακοπών, στο άτελειωτο παιχνίδισμα του κύματος με την χρυσαφιά άμμουδιά. Τά νησάκια σε λίγο θα ντυθούν την καλοκαιρινή τους φορεσιά, γιά να σας υποδεχθούν. Τά κάτασπρα σπιτάκια, που κοιτάζουν καρτερικά τά γαλαζοπράσινα ήρεμα νερά που βρέχουν τά βράχια της παραλίας, θα σας φιλοεξησουν γιά μερικές έβδομάδες. Έτοιμασθήτε γιά τό καλοκαίριό ν' γλέντι. Σκεφθήτε δίως πρόσθετα τίς έλλείψεις της γκαρνταρόμπας σας. Μήπως χρειάζεσθε ένα μαγιό; Θά μού πητε και ποιά γυναικία δεν ανανεώνει τό μαγιό

ή μού πητε πώς τό Παρίσι δεν έχει ανεξάντλητη φαντασία. Τή μιά αποφασίζει νά μάς μεταβάλλει σε «Κα μηλοπάρδαλη», την άλλη θέλει τό πρόσωπό μας πικάντικο, με μεγάλα άδά μάτια, και τώρα μάς ζητάει νά αποδείξουμε την «τόλημη» μας, κτενίζοντας τά μαλλιά μας σε μιά γραμμή παράξενα άπλη, που παίρνει τους κυματισμούς μιάς κλασικής γραμμής ή την άτηλητη μορφή ενός ρεαλιστικού κτενίσματος. Καί πάντοτε οι μεγάλοι μαίτρο της κομμώσεως είχαν έφευρετικότητα στην παρουσίαση νέων κτενισμάτων, αλλά ποτέ μέχρι τώρα δεν μπορούσαν νά μάς θρούν μιά λύση στο πρόβλημα της διάρρηξης ταλαιπωρίας μας στο κομμωτήριο. Γιατί καλά να σε μεταβάλλει σε «Τόλημη» ό κομμωτής, αλλά την ώρα που θα χάσης στο κομμωτήριο που την αφήνεις; Όσπου να έρθη ή σειρά σου γιά τό λούσιμό και τό τύλιγμα, νά περιμένεις εκείνη την φοβερή μισή ώρα κάτω από την κάσκα γιά νά στεγνώσης, και νά τελειώσης με τό κτένισμα, χάνεις κυριολεκτικά ένα όλόκληρο απόγευμα. Αλλά νά που γιά μιά μοναδική φορά οι Παρισίνοι δημιουργοί της μόδας απέφασαν νά υιοθετήσουν μιά πολύ πρακτική ιδέα. Την «Νουβέλ Βάγκ». Τό καταπληκτικό εύκολο κτένισμα που γίνεται από τά χέρια ενός μαίτρο μέσα σε μισή μόνον ώρα. Τά ρουλώ, τό στέγνωμα και τό κτένισμα τά αντικαθιστά μιά «ήλεκτρική κτένα», που μορμαίρει και συγχρόνως στεγνώνει τά λουσμένα μαλλιά. Έτσι τά πάντα απλοποιούνται. Μά, θα μού πητε, καλά όλα αυτά, αλλά... τό Παρίσι είναι αρκετά μακριά από την Αθήνα! Δεν αντίλεγω. Όμως έχω μιά πρόταση νά σας κάνω. Γιατί δεν πάτε μιά δόλτα, έστω και γιά μιά μόνον φορά, μέχρι τό κομμωτήριο «Εμιλ», της όδου Ακαδημίας 17; Θά ήθετε πώς ό έκλεκτός αυτός Αθηναίος κομμωτής και τό επιτελείο των συνεργατών του εργάζονται την «Νουβέλ Βάγκ» με την ίδια ευνέρεια που δουλεύουν οι Γάλλοι συνδεδεμένοι τους. Με την «ήλεκτρική κτένα» του Έμιλ και τά διάφορα εξαρτήματά της θα έχετε τελειώσει την μίζαμπλί σας μέσα σε μισή μόνον ώρα. Καί, σαν νά μην έρθανε αυτό, τά μαλλιά σας θα ξαναποκτήσουν τη χαμένη όπό τό γκολφάρισμα και τά ρουλώ υγεία τους και θα σας διατηρηθούν πολύ περισσότερο χρονικό διάστημα. Δεν είναι σπουδαίο πράγμα νά δοκιμάσετε μιά φορά. Θά ήθετε στο μικρό αυτό χρονικό διάστημα τό μαλλί σας νά παύουν την μοντέρνα φόρμα κάτω από την επιθεξιότητα και την τεχνική ικανότητα του κομμωτού. Καί κάτι πού αξίζει νά σημειωθεί: Είναι ή μόνη ίσως μίζαμπλί που μπορείτε την τελειώσει στιγμή νά διορθώ-

σετε τη γραμμή της, αν νομίζετε πως δεν σας αρέσει κάτι. Μην αμειλίχσετε νά πάτε. Θά ένθουσιασθήτε, όπως όλες οι κομψές Παριζιάνες, πού κατήργησαν την παλιά μίζαμπλί.

Μια αυτή ή αναστάτωση που νοιώθετε στο δέρμα, φίλες μου, δεν είναι μιά περαστική επίδραση των άνοιξιότικων μηνών. Είναι κάτι πιο σοβαρό, πού λίγες, μά πάρα πολύ λίγες γυναίκες ξέρουν ν' αντιμετώπισουν αποτελεσματικά... Μάθαμε νά τό λέμε τράβηγμα, έλλειψη κρέμας, αντίδραση από την αλλαγή του καιρού. Στην πραγματικότητα, όμως, είναι άφυδάτωση. Μιά φοβερή ασθένεια του δέρματος, πού σας φέρνει κοντά στην άπειλη της ρυτίδας, στα πρόωρα γηρατεία. Κι ό Μάιος πα-

ιστάει νά αποδείξουμε την «τόλημη» μας, κτενίζοντας τά μαλλιά μας σε μιά γραμμή παράξενα άπλη, που παίρνει τους κυματισμούς μιάς κλασικής γραμμής ή την άτηλητη μορφή ενός ρεαλιστικού κτενίσματος. Καί πάντοτε οι μεγάλοι μαίτρο της κομμώσεως είχαν έφευρετικότητα στην παρουσίαση νέων κτενισμάτων, αλλά ποτέ μέχρι τώρα δεν μπορούσαν νά μάς θρούν μιά λύση στο πρόβλημα της διάρρηξης ταλαιπωρίας μας στο κομμωτήριο. Γιατί καλά να σε μεταβάλλει σε «Τόλημη» ό κομμωτής, αλλά την ώρα που θα χάσης στο κομμωτήριο που την αφήνεις; Όσπου να έρθη ή σειρά σου γιά τό λούσιμό και τό τύλιγμα, νά περιμένεις εκείνη την φοβερή μισή ώρα κάτω από την κάσκα γιά νά στεγνώσης, και νά τελειώσης με τό κτένισμα, χάνεις κυριολεκτικά ένα όλόκληρο απόγευμα. Αλλά νά που γιά μιά μοναδική φορά οι Παρισίνοι δημιουργοί της μόδας απέφασαν νά υιοθετήσουν μιά πολύ πρακτική ιδέα. Την «Νουβέλ Βάγκ». Τό καταπληκτικό εύκολο κτένισμα που γίνεται από τά χέρια ενός μαίτρο μέσα σε μισή μόνον ώρα. Τά ρουλώ, τό στέγνωμα και τό κτένισμα τά αντικαθιστά μιά «ήλεκτρική κτένα», που μορμαίρει και συγχρόνως στεγνώνει τά λουσμένα μαλλιά. Έτσι τά πάντα απλοποιούνται. Μά, θα μού πητε, καλά όλα αυτά, αλλά... τό Παρίσι είναι αρκετά μακριά από την Αθήνα! Δεν αντίλεγω. Όμως έχω μιά πρόταση νά σας κάνω. Γιατί δεν πάτε μιά δόλτα, έστω και γιά μιά μόνον φορά, μέχρι τό κομμωτήριο «Εμιλ», της όδου Ακαδημίας 17; Θά ήθετε πώς ό έκλεκτός αυτός Αθηναίος κομμωτής και τό επιτελείο των συνεργατών του εργάζονται την «Νουβέλ Βάγκ» με την ίδια ευνέρεια που δουλεύουν οι Γάλλοι συνδεδεμένοι τους. Με την «ήλεκτρική κτένα» του Έμιλ και τά διάφορα εξαρτήματά της θα έχετε τελειώσει την μίζαμπλί σας μέσα σε μισή μόνον ώρα. Καί, σαν νά μην έρθανε αυτό, τά μαλλιά σας θα ξαναποκτήσουν τη χαμένη όπό τό γκολφάρισμα και τά ρουλώ υγεία τους και θα σας διατηρηθούν πολύ περισσότερο χρονικό διάστημα. Δεν είναι σπουδαίο πράγμα νά δοκιμάσετε μιά φορά. Θά ήθετε στο μικρό αυτό χρονικό διάστημα τό μαλλί σας νά παύουν την μοντέρνα φόρμα κάτω από την επιθεξιότητα και την τεχνική ικανότητα του κομμωτού. Καί κάτι πού αξίζει νά σημειωθεί: Είναι ή μόνη ίσως μίζαμπλί που μπορείτε την τελειώσει στιγμή νά διορθώ-

Ολη ή δαντελλία όμορφα της μεσογειακής ακρογιαλιάς έχει πάρει μια περίσσια σαγήνη. Τό καλοκαίρι δεν είναι πια μακριά. Ο Μάιος, ό μήνας των λουλουδιών και του έρωτα, θα σας ρίξη στην άγκαλιά της γαλάζιας θάλασσας, στην ξεγνοιασιά των διακοπών, στο άτελειωτο παιχνίδισμα του κύματος με την χρυσαφιά άμμουδιά. Τά νησάκια σε λίγο θα ντυθούν την καλοκαιρινή τους φορεσιά, γιά να σας υποδεχθούν. Τά κάτασπρα σπιτάκια, που κοιτάζουν καρτερικά τά γαλαζοπράσινα ήρεμα νερά που βρέχουν τά βράχια της παραλίας, θα σας φιλοεξησουν γιά μερικές έβδομάδες. Έτοιμασθήτε γιά τό καλοκαίριό ν' γλέντι. Σκεφθήτε δίως πρόσθετα τίς έλλείψεις της γκαρνταρόμπας σας. Μήπως χρειάζεσθε ένα μαγιό; Θά μού πητε και ποιά γυναικία δεν ανανεώνει τό μαγιό

ή μού πητε πώς τό Παρίσι δεν έχει ανεξάντλητη φαντασία. Τή μιά αποφασίζει νά μάς μεταβάλλει σε «Κα μηλοπάρδαλη», την άλλη θέλει τό πρόσωπό μας πικάντικο, με μεγάλα άδά μάτια, και τώρα μάς ζητάει νά αποδείξουμε την «τόλημη» μας, κτενίζοντας τά μαλλιά μας σε μιά γραμμή παράξενα άπλη, που παίρνει τους κυματισμούς μιάς κλασικής γραμμής ή την άτηλητη μορφή ενός ρεαλιστικού κτενίσματος. Καί πάντοτε οι μεγάλοι μαίτρο της κομμώσεως είχαν έφευρετικότητα στην παρουσίαση νέων κτενισμάτων, αλλά ποτέ μέχρι τώρα δεν μπορούσαν νά μάς θρούν μιά λύση στο πρόβλημα της διάρρηξης ταλαιπωρίας μας στο κομμωτήριο. Γιατί καλά να σε μεταβάλλει σε «Τόλημη» ό κομμωτής, αλλά την ώρα που θα χάσης στο κομμωτήριο που την αφήνεις; Όσπου να έρθη ή σειρά σου γιά τό λούσιμό και τό τύλιγμα, νά περιμένεις εκείνη την φοβερή μισή ώρα κάτω από την κάσκα γιά νά στεγνώσης, και νά τελειώσης με τό κτένισμα, χάνεις κυριολεκτικά ένα όλόκληρο απόγευμα. Αλλά νά που γιά μιά μοναδική φορά οι Παρισίνοι δημιουργοί της μόδας απέφασαν νά υιοθετήσουν μιά πολύ πρακτική ιδέα. Την «Νουβέλ Βάγκ». Τό καταπληκτικό εύκολο κτένισμα που γίνεται από τά χέρια ενός μαίτρο μέσα σε μισή μόνον ώρα. Τά ρουλώ, τό στέγνωμα και τό κτένισμα τά αντικαθιστά μιά «ήλεκτρική κτένα», που μορμαίρει και συγχρόνως στεγνώνει τά λουσμένα μαλλιά. Έτσι τά πάντα απλοποιούνται. Μά, θα μού πητε, καλά όλα αυτά, αλλά... τό Παρίσι είναι αρκετά μακριά από την Αθήνα! Δεν αντίλεγω. Όμως έχω μιά πρόταση νά σας κάνω. Γιατί δεν πάτε μιά δόλτα, έστω και γιά μιά μόνον φορά, μέχρι τό κομμωτήριο «Εμιλ», της όδου Ακαδημίας 17; Θά ήθετε πώς ό έκλεκτός αυτός Αθηναίος κομμωτής και τό επιτελείο των συνεργατών του εργάζονται την «Νουβέλ Βάγκ» με την ίδια ευνέρεια που δουλεύουν οι Γάλλοι συνδεδεμένοι τους. Με την «ήλεκτρική κτένα» του Έμιλ και τά διάφορα εξαρτήματά της θα έχετε τελειώσει την μίζαμπλί σας μέσα σε μισή μόνον ώρα. Καί, σαν νά μην έρθανε αυτό, τά μαλλιά σας θα ξαναποκτήσουν τη χαμένη όπό τό γκολφάρισμα και τά ρουλώ υγεία τους και θα σας διατηρηθούν πολύ περισσότερο χρονικό διάστημα. Δεν είναι σπουδαίο πράγμα νά δοκιμάσετε μιά φορά. Θά ήθετε στο μικρό αυτό χρονικό διάστημα τό μαλλί σας νά παύουν την μοντέρνα φόρμα κάτω από την επιθεξιότητα και την τεχνική ικανότητα του κομμωτού. Καί κάτι πού αξίζει νά σημειωθεί: Είναι ή μόνη ίσως μίζαμπλί που μπορείτε την τελειώσει στιγμή νά διορθώ-

Creme Hydratante de Orlane...

ρουσιάζει τό μεγαλύτερο ποσοστό άφυδάτωσεων από τους άνοιξιότικους μήνες. Είναι τό ξεκίνημα του καλοκαιριού. Μην αφήσετε λοιπόν τό κακό νά φέρη την καταστροφική του ενέργεια. Προλάβετε τό με την περιφημη Creme Hydratante, του μεγάλου παρισινού οίκου καλλυντικών Orlane. Είναι μιά καταπληκτική κρέμα, πού θα δώση στο δέρμα σας νά πih την δροσιά πού του λείπει. Αλλά ποτέ μην την χρησιμοποιήσετε, αν δεν έχετε καθαρίσει καλά τό πρόσωπό σας με Cleansing Milk της «Ορλάν». Δεν θ' αφήση ούτε ίχνος λερωματος στους πόρους της επιδερμίδος σας!

Μάθετε νά βάφετε τά μάτια σας άπαλά, συμβουλευθεί ή βισαζίστ κ. Λία Γαλάνη, στο Salon de Beaute, της όδου Κανάρη 4. Τό Παρίσι θέλει την γυναικία του 1961 με

μάτια σαγηνευτικά, πικάντικα, γεμάτα ύποσχέσεις, πού έχουν μιά νεανική πνοή. Τό υπογράμμισμα του ματιού γίνεται με άπαλές γραμμές, πού τελειώνουν λίγο πιο έξω από την κόχη, δίνοντας στο μάτι ένα άμυγδαλωτό σχήμα.

Μια αυτή ή αναστάτωση που νοιώθετε στο δέρμα, φίλες μου, δεν είναι μιά περαστική επίδραση των άνοιξιότικων μηνών. Είναι κάτι πιο σοβαρό, πού λίγες, μά πάρα πολύ λίγες γυναίκες ξέρουν ν' αντιμετώπισουν αποτελεσματικά... Μάθαμε νά τό λέμε τράβηγμα, έλλειψη κρέμας, αντίδραση από την αλλαγή του καιρού. Στην πραγματικότητα, όμως, είναι άφυδάτωση. Μιά φοβερή ασθένεια του δέρματος, πού σας φέρνει κοντά στην άπειλη της ρυτίδας, στα πρόωρα γηρατεία. Κι ό Μάιος πα-

Ολη ή δαντελλία όμορφα της μεσογειακής ακρογιαλιάς έχει πάρει μια περίσσια σαγήνη. Τό καλοκαίρι δεν είναι πια μακριά. Ο Μάιος, ό μήνας των λουλουδιών και του έρωτα, θα σας ρίξη στην άγκαλιά της γαλάζιας θάλασσας, στην ξεγνοιασιά των διακοπών, στο άτελειωτο παιχνίδισμα του κύματος με την χρυσαφιά άμμουδιά. Τά νησάκια σε λίγο θα ντυθούν την καλοκαιρινή τους φορεσιά, γιά να σας υποδεχθούν. Τά κάτασπρα σπιτάκια, που κοιτάζουν καρτερικά τά γαλαζοπράσινα ήρεμα νερά που βρέχουν τά βράχια της παραλίας, θα σας φιλοεξησουν γιά μερικές έβδομάδες. Έτοιμασθήτε γιά τό καλοκαίριό ν' γλέντι. Σκεφθήτε δίως πρόσθετα τίς έλλείψεις της γκαρνταρόμπας σας. Μήπως χρειάζεσθε ένα μαγιό; Θά μού πητε και ποιά γυναικία δεν ανανεώνει τό μαγιό

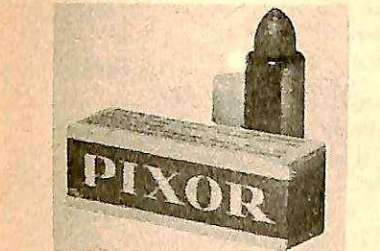
ή μού πητε πώς τό Παρίσι δεν έχει ανεξάντλητη φαντασία. Τή μιά αποφασίζει νά μάς μεταβάλλει σε «Κα μηλοπάρδαλη», την άλλη θέλει τό πρόσωπό μας πικάντικο, με μεγάλα άδά μάτια, και τώρα μάς ζητάει νά αποδείξουμε την «τόλημη» μας, κτενίζοντας τά μαλλιά μας σε μιά γραμμή παράξενα άπλη, που παίρνει τους κυματισμούς μιάς κλασικής γραμμής ή την άτηλητη μορφή ενός ρεαλιστικού κτενίσματος. Καί πάντοτε οι μεγάλοι μαίτρο της κομμώσεως είχαν έφευρετικότητα στην παρουσίαση νέων κτενισμάτων, αλλά ποτέ μέχρι τώρα δεν μπορούσαν νά μάς θρούν μιά λύση στο πρόβλημα της διάρρηξης ταλαιπωρίας μας στο κομμωτήριο. Γιατί καλά να σε μεταβάλλει σε «Τόλημη» ό κομμωτής, αλλά την ώρα που θα χάσης στο κομμωτήριο που την αφήνεις; Όσπου να έρθη ή σειρά σου γιά τό λούσιμό και τό τύλιγμα, νά περιμένεις εκείνη την φοβερή μισή ώρα κάτω από την κάσκα γιά νά στεγνώσης, και νά τελειώσης με τό κτένισμα, χάνεις κυριολεκτικά ένα όλόκληρο απόγευμα. Αλλά νά που γιά μιά μοναδική φορά οι Παρισίνοι δημιουργοί της μόδας απέφασαν νά υιοθετήσουν μιά πολύ πρακτική ιδέα. Την «Νουβέλ Βάγκ». Τό καταπληκτικό εύκολο κτένισμα που γίνεται από τά χέρια ενός μαίτρο μέσα σε μισή μόνον ώρα. Τά ρουλώ, τό στέγνωμα και τό κτένισμα τά αντικαθιστά μιά «ήλεκτρική κτένα», που μορμαίρει και συγχρόνως στεγνώνει τά λουσμένα μαλλιά. Έτσι τά πάντα απλοποιούνται. Μά, θα μού πητε, καλά όλα αυτά, αλλά... τό Παρίσι είναι αρκετά μακριά από την Αθήνα! Δεν αντίλεγω. Όμως έχω μιά πρόταση νά σας κάνω. Γιατί δεν πάτε μιά δόλτα, έστω και γιά μιά μόνον φορά, μέχρι τό κομμωτήριο «Εμιλ», της όδου Ακαδημίας 17; Θά ήθετε πώς ό έκλεκτός αυτός Αθηναίος κομμωτής και τό επιτελείο των συνεργατών του εργάζονται την «Νουβέλ Βάγκ» με την ίδια ευνέρεια που δουλεύουν οι Γάλλοι συνδεδεμένοι τους. Με την «ήλεκτρική κτένα» του Έμιλ και τά διάφορα εξαρτήματά της θα έχετε τελειώσει την μίζαμπλί σας μέσα σε μισή μόνον ώρα. Καί, σαν νά μην έρθανε αυτό, τά μαλλιά σας θα ξαναποκτήσουν τη χαμένη όπό τό γκολφάρισμα και τά ρουλώ υγεία τους και θα σας διατηρηθούν πολύ περισσότερο χρονικό διάστημα. Δεν είναι σπουδαίο πράγμα νά δοκιμάσετε μιά φορά. Θά ήθετε στο μικρό αυτό χρονικό διάστημα τό μαλλί σας νά παύουν την μοντέρνα φόρμα κάτω από την επιθεξιότητα και την τεχνική ικανότητα του κομμωτού. Καί κάτι πού αξίζει νά σημειωθεί: Είναι ή μόνη ίσως μίζαμπλί που μπορείτε την τελειώσει στιγμή νά διορθώ-

ιστάει νά αποδείξουμε την «τόλημη» μας, κτενίζοντας τά μαλλιά μας σε μιά γραμμή παράξενα άπλη, που παίρνει τους κυματισμούς μιάς κλασικής γραμμής ή την άτηλητη μορφή ενός ρεαλιστικού κτενίσματος. Καί πάντοτε οι μεγάλοι μαίτρο της κομμώσεως είχαν έφευρετικότητα στην παρουσίαση νέων κτενισμάτων, αλλά ποτέ μέχρι τώρα δεν μπορούσαν νά μάς θρούν μιά λύση στο πρόβλημα της διάρρηξης ταλαιπωρίας μας στο κομμωτήριο. Γιατί καλά να σε μεταβάλλει σε «Τόλημη» ό κομμωτής, αλλά την ώρα που θα χάσης στο κομμωτήριο που την αφήνεις; Όσπου να έρθη ή σειρά σου γιά τό λούσιμό και τό τύλιγμα, νά περιμένεις εκείνη την φοβερή μισή ώρα κάτω από την κάσκα γιά νά στεγνώσης, και νά τελειώσης με τό κτένισμα, χάνεις κυριολεκτικά ένα όλόκληρο απόγευμα. Αλλά νά που γιά μιά μοναδική φορά οι Παρισίνοι δημιουργοί της μόδας απέφασαν νά υιοθετήσουν μιά πολύ πρακτική ιδέα. Την «Νουβέλ Βάγκ». Τό καταπληκτικό εύκολο κτένισμα που γίνεται από τά χέρια ενός μαίτρο μέσα σε μισή μόνον ώρα. Τά ρουλώ, τό στέγνωμα και τό κτένισμα τά αντικαθιστά μιά «ήλεκτρική κτένα», που μορμαίρει και συγχρόνως στεγνώνει τά λουσμένα μαλλιά. Έτσι τά πάντα απλοποιούνται. Μά, θα μού πητε, καλά όλα αυτά, αλλά... τό Παρίσι είναι αρκετά μακριά από την Αθήνα! Δεν αντίλεγω. Όμως έχω μιά πρόταση νά σας κάνω. Γιατί δεν πάτε μιά δόλτα, έστω και γιά μιά μόνον φορά, μέχρι τό κομμωτήριο «Εμιλ», της όδου Ακαδημίας 17; Θά ήθετε πώς ό έκλεκτός αυτός Αθηναίος κομμωτής και τό επιτελείο των συνεργατών του εργάζονται την «Νουβέλ Βάγκ» με την ίδια ευνέρεια που δουλεύουν οι Γάλλοι συνδεδεμένοι τους. Με την «ήλεκτρική κτένα» του Έμιλ και τά διάφορα εξαρτήματά της θα έχετε τελειώσει την μίζαμπλί σας μέσα σε μισή μόνον ώρα. Καί, σαν νά μην έρθανε αυτό, τά μαλλιά σας θα ξαναποκτήσουν τη χαμένη όπό τό γκολφάρισμα και τά ρουλώ υγεία τους και θα σας διατηρηθούν πολύ περισσότερο χρονικό διάστημα. Δεν είναι σπουδαίο πράγμα νά δοκιμάσετε μιά φορά. Θά ήθετε στο μικρό αυτό χρονικό διάστημα τό μαλλί σας νά παύουν την μοντέρνα φόρμα κάτω από την επιθεξιότητα και την τεχνική ικανότητα του κομμωτού. Καί κάτι πού αξίζει νά σημειωθεί: Είναι ή μόνη ίσως μίζαμπλί που μπορείτε την τελειώσει στιγμή νά διορθώ-

Τώρα που αρχίζει νά καίη περισσότερο ό ήλιος φανερώνονται στο πρόσωπο, ιδίως των ξανθών γυναικών, φακίδες και λεκές. Αλλά και οι καστανές δεν μένουν άνεπαράστατες. Τό μαύρισμα και, καμιά φορά, τό ξεφλούδισμα του δέρματος του προσώπου προκαλεί λεκές, πού συχνά μένουν και τόν χειμώνα. Γι' αυτό ό περισσότερες γυναίκες άποφeyγουν νά εκθέτουν τό πρόσωπό τους στον ήλιο. Μήπως όμως κι αυτό δεν είναι αντικειμενικό; Όλο τό σώμα γίνεται σιγά - σιγά, με τά καλοκαίρινα μπάνια, κατάρμαυρο και τό πρόσωπο μένει σαν κάτασπρη αντίαισθητική κουκίδα! Νά, όμως, πού ή Χάριετ Χούμπαρτ Αγιερ άπεφάσισε νά σας βοηθήση με τό καταπληκτικό καλλυντικό της Skin Tan Cristal. Μιά καθημερινή δόση περιποίησης θα δώση στο πρόσωπό σας την άνταύγεια μιάς κρεολής όμορφιάς και, παράλληλα, χάρη στα συστατικά πού περιέχει, θα φρεσκάρη και θα ζωντανέψη τό δέρμα. Νά λοιπόν γιαιτί τό «Σκίν Ταν Κριστάλ», της Αγιερ, είναι άπαραίτητο σ' όλες τις εύαίσθητες επιδερμίδες και στις γυναίκες πού θέλουν νά έχουν δροσερό, μπρονζέντινο πρόσωπο, χωρίς νά διακινδυνεύουν την όμορφή τους.

Τι περίεργο πράγμα! Ποτέ μου δεν έβγαζα σπιθουράκια. Αλλά τώρα την άνοιξη τό δέρμα έχει μιά άλλεργική προδιάθεση και ή γύρη των λουλουδιών, πού υπάρχει στον άέρα, φανερώνει τά μικρά εκείνα αντίαισθητικά κόκκινα μπιμπίκια. Έτσι άπέκτησα κ' εγώ πρδ ήμερών ένα - δυο άπρόσκλητους επισκέπτες. Αλλά δεν στενοχωρήθηκα και πολύ. Τή λύση την έχω βρεί σ' ένα κατα-

ιστάει νά αποδείξουμε την «τόλημη» μας, κτενίζοντας τά μαλλιά μας σε μιά γραμμή παράξενα άπλη, που παίρνει τους κυματισμούς μιάς κλασικής γραμμής ή την άτηλητη μορφή ενός ρεαλιστικού κτενίσματος. Καί πάντοτε οι μεγάλοι μαίτρο της κομμώσεως είχαν έφευρετικότητα στην παρουσίαση νέων κτενισμάτων, αλλά ποτέ μέχρι τώρα δεν μπορούσαν νά μάς θρούν μιά λύση στο πρόβλημα της διάρρηξης ταλαιπωρίας μας στο κομμωτήριο. Γιατί καλά να σε μεταβάλλει σε «Τόλημη» ό κομμωτής, αλλά την ώρα που θα χάσης στο κομμωτήριο που την αφήνεις; Όσπου να έρθη ή σειρά σου γιά τό λούσιμό και τό τύλιγμα, νά περιμένεις εκείνη την φοβερή μισή ώρα κάτω από την κάσκα γιά νά στεγνώσης, και νά τελειώσης με τό κτένισμα, χάνεις κυριολεκτικά ένα όλόκληρο απόγευμα. Αλλά νά που γιά μιά μοναδική φορά οι Παρισίνοι δημιουργοί της μόδας απέφασαν νά υιοθετήσουν μιά πολύ πρακτική ιδέα. Την «Νουβέλ Βάγκ». Τό καταπληκτικό εύκολο κτένισμα που γίνεται από τά χέρια ενός μαίτρο μέσα σε μισή μόνον ώρα. Τά ρουλώ, τό στέγνωμα και τό κτένισμα τά αντικαθιστά μιά «ήλεκτρική κτένα», που μορμαίρει και συγχρόνως στεγνώνει τά λουσμένα μαλλιά. Έτσι τά πάντα απλοποιούνται. Μά, θα μού πητε, καλά όλα αυτά, αλλά... τό Παρίσι είναι αρκετά μακριά από την Αθήνα! Δεν αντίλεγω. Όμως έχω μιά πρόταση νά σας κάνω. Γιατί δεν πάτε μιά δόλτα, έστω και γιά μιά μόνον φορά, μέχρι τό κομμωτήριο «Εμιλ», της όδου Ακαδημίας 17; Θά ήθετε πώς ό έκλεκτός αυτός Αθηναίος κομμωτής και τό επιτελείο των συνεργατών του εργάζονται την «Νουβέλ Βάγκ» με την ίδια ευνέρεια που δουλεύουν οι Γάλλοι συνδεδεμένοι τους. Με την «ήλεκτρική κτένα» του Έμιλ και τά διάφορα εξαρτήματά της θα έχετε τελειώσει την μίζαμπλί σας μέσα σε μισή μόνον ώρα. Καί, σαν νά μην έρθανε αυτό, τά μαλλιά σας θα ξαναποκτήσουν τη χαμένη όπό τό γκολφάρισμα και τά ρουλώ υγεία τους και θα σας διατηρηθούν πολύ περισσότερο χρονικό διάστημα. Δεν είναι σπουδαίο πράγμα νά δοκιμάσετε μιά φορά. Θά ήθετε στο μικρό αυτό χρονικό διάστημα τό μαλλί σας νά παύουν την μοντέρνα φόρμα κάτω από την επιθεξιότητα και την τεχνική ικανότητα του κομμωτού. Καί κάτι πού αξίζει νά σημειωθεί: Είναι ή μόνη ίσως μίζαμπλί που μπορείτε την τελειώσει στιγμή νά διορθώ-

Pixor...

πληκτικό άμερικανικό παρασκεύασμα: Τό πέρασμα «Πίξορ». Μέσα σε δυο λεπτά είχε καλύψει και εξαφανίσει κάθε σημάδι! Μή στενοχωριέστε, λοιπόν, αν συμβή και σε σας κάτι τέτοιο. Τό «Πίξορ» θα σας βγάλη στο λεπτό από τη δύσκολη θέση. Είναι άπαραίτητο τώρα την άνοιξη...

Σε λίγο καιρό θ' αρχίση τό δυσκολότερο μονοπάτι κάθε μητέρας. Οι ζέστες, πού θα πιάσουν όπου νά είναι, θα φανερώνουν πιδ άπειλητική γιά την υγεία μας την ψύξη. Τά ρεμάτα από τά άνοικτά παράθυρα και τις πόρτες άπορεί νά μη γίνονται αισθητά από τους μεγάλους, αλλά τόσο τά μωρά, όσο και τά μεγαλύτερα παιδιά άρπάζουν στη σι-

την υγεία μας την ψύξη. Τά ρεμάτα από τά άνοικτά παράθυρα και τις πόρτες άπορεί νά μη γίνονται αισθητά από τους μεγάλους, αλλά τόσο τά μωρά, όσο και τά μεγαλύτερα παιδιά άρπάζουν στη σι-

την υγεία μας την ψύξη. Τά ρεμάτα από τά άνοικτά παράθυρα και τις πόρτες άπορεί νά μη γίνονται αισθητά από τους μεγάλους, αλλά τόσο τά μωρά, όσο και τά μεγαλύτερα παιδιά άρπάζουν στη σι-

ENFANTS

γή ένα κρυολόγημα. Γι' αυτό όλοι οι παιδίατροι συνιστούν άμέσως μετά τό καθημερινό μπάνιο του παιδιού νά του κάνετε μιά έντριβή με την περίφημη άγνη και μοναδική παιδική κολώνια «Enfants», πού είναι μιά γαλλική δημιουργία παγκοσμίου φήμης. Δοκιμάστε την!

Σκέψθε νά πάρετε ένα μπλουζάκι; Πριν άποφασίσετε, ρίξτε μιά ματιά στα γοητευτικά παριζιάνικα σχέδια του άγαπημένου μας καταστήματος «Αμαζών», της όδου Έρμού 48. Έχει θαυμάσια πουκάμισα από μαντήλια μεταωτά, μπλουζες από ποπλίνα, κεντημένες ή άπλικαρισμένες, και χίλις - δυο ιδέες γιά τό καλοκαιρινό σας ντύσιμο. Καί κάτι άκόμη: Αληθινά κομψοτεχνήματα, μπλουζες από μερσερίζ, σε όλα τά έφετεινά χρώματα πού θα σας ξελογιάσουν.

Ιδρώντε πολύ τώρα πού πιάουν οι ζέστες; Μή στενοχωριέσθε! Έχω γιά σας μιά μικρή συμβουλή, πού θα σας γλυτώση απ' όλες τις ταλαιπωρίες και την μυρωδιά του ιδρώτα. Είναι τό περίφημο άποσμητικό Arrid, πού μάς ήρθε από την Αμερική, γιά νά μάς απαλλάξη από κάθε ταλαιπωρία. Πρέπει νά ξέρετε πώς τίποτε δεν σας προφυλάσσει όπως τό «Αρρίντ». Είναι ένα θαυμάσιο άποσμητικό, πού θα τό δοήτε σε

Arrid...

ρολέττα και κρέμα και πού στο άγγιγμά του, άνδρες, γυναίκες και παιδιά ξαναβρίσκουν κυριολεκτικά τον εαυτό τους. Με τό «Αρρίντ» θα περάσετε ευχάριστα καλοκαίρι. Μην άμελήτε νά τό πάρετε. Είναι φθηνότερο από τά έλληνικά άποσμητικά!...

Nivea...

έρετε πώς διακρίνεται μιά καλή μασάζ; με ρώτησε στην τακτική κουβεντούλα μας ή έκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ στο ίνστιτούτο της όδου Αμερικής 15. Κι όμολογώ πώς δεν είχα ιδέα! Έμαθα όμως πώς ή άπαλότητα των κινήσεων των δακτύλων της, πού χαϊδεύουν με ρυθμό την επιφάνεια του προσώπου, είναι τό χαρακτηριστικό της γνώρισμα. Έτσι μόνο γίνεται μιά σωστή κυκλοφορία του αίματος.

Είστε πώς διακρίνεται μιά καλή μασάζ; με ρώτησε στην τακτική κουβεντούλα μας ή έκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ στο ίνστιτούτο της όδου Αμερικής 15. Κι όμολογώ πώς δεν είχα ιδέα! Έμαθα όμως πώς ή άπαλότητα των κινήσεων των δακτύλων της, πού χαϊδεύουν με ρυθμό την επιφάνεια του προσώπου, είναι τό χαρακτηριστικό της γνώρισμα. Έτσι μόνο γίνεται μιά σωστή κυκλοφορία του αίματος.

Είστε πώς διακρίνεται μιά καλή μασάζ; με ρώτησε στην τακτική κουβεντούλα μας ή έκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ στο ίνστιτούτο της όδου Αμερικής 15. Κι όμολογώ πώς δεν είχα ιδέα! Έμαθα όμως πώς ή άπαλότητα των κινήσεων των δακτύλων της, πού χαϊδεύουν με ρυθμό την επιφάνεια του προσώπου, είναι τό χαρακτηριστικό της γνώρισμα. Έτσι μόνο γίνεται μιά σωστή κυκλοφορία του αίματος.

Είστε πώς διακρίνεται μιά καλή μασάζ; με ρώτησε στην τακτική κουβεντούλα μας ή έκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ στο ίνστιτούτο της όδου Αμερικής 15. Κι όμολογώ πώς δεν είχα ιδέα! Έμαθα όμως πώς ή άπαλότητα των κινήσεων των δακτύλων της, πού χαϊδεύουν με ρυθμό την επιφάνεια του προσώπου, είναι τό χαρακτηριστικό της γνώρισμα. Έτσι μόνο γίνεται μιά σωστή κυκλοφορία του αίματος.

Είστε πώς διακρίνεται μιά καλή μασάζ; με ρώτησε στην τακτική κουβεντούλα μας ή έκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ στο ίνστιτούτο της όδου Αμερικής 15. Κι όμολογώ πώς δεν είχα ιδέα! Έμαθα όμως πώς ή άπαλότητα των κινήσεων των δακτύλων της, πού χαϊδεύουν με ρυθμό την επιφάνεια του προσώπου, είναι τό χαρακτηριστικό της γνώρισμα. Έτσι μόνο γίνεται μιά σωστή κυκλοφορία του αίματος.

Τό δέρμα σας την άνοιξι!

δέρμα υγιές καθαρό δροσερό

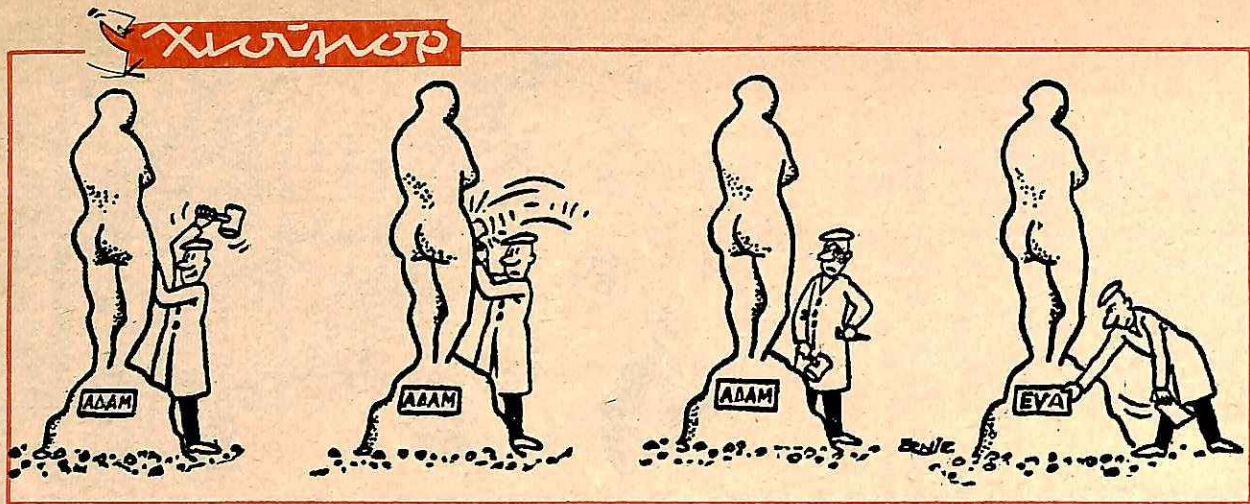
Νά τό μυστικό της πραγματικής όμορφιάς! Χιλιάδες μάτια σας περιεργάζονται καθημερινώς. Γι' αυτό είναι βασικό νά περιποιησθε τακτικά και όπως πρέπει τό δέρμα σας.

Και εύτυχώς πού υπάρχει ή NIVEA !

Γιατί ή κρέμα NIVEA περιέχει όλα τό συστατικά πού χρειάζεται τό δέρμα σας, υγρά και λιπαρά, και κυρίως την Έφσερίτ, ούσια συγγενή πρds τό δέρμα. Έτσι ή NIVEA εξασφαλίζει στο δέρμα μιά αληθινά φυσική περιποίηση.

NIVEA Creme
Διακεκριμένοι δερματολόγοι επιβεβαιώνουν ότι:
Η καλύτερη κρέμα είναι ή NIVEA!

Η σωτηρία των νηχιών σας
Belmo
* PARIS

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΜΕΣΑΖΟΝΤΕΣ. 2. ΕΠΙΓΟ-
ΝΑΤΙΔΟΣ. 3. ΤΙ — ΑΡΑ — Τ.Σ
— ΔΗ. 4. ΠΙΚΑ — ΗΣ. 5. Ε.Σ.
— ΕΚΟΥΣΙΑΣ. 6. ΡΙΤΣΟΣ —
ΑΠΙΣ. 7. ΝΟ — ΠΑΤΜΟΣ. 8.
ΙΡΑΚ — ΜΙΝΩΑΣ. 9. ΟΥΛΑΝΤ.
10. ΠΑΡΑΙΤΗΣΙ. 11. ΠΟΝΤΙΑΚ
— ΩΡΕΣ. 12. ΠΡΑΟΣ — ΛΑΝΑ-
ΡΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΜΕΤΤΕΡΝΙΧ — Π.Π. 2. ΕΠΙ
— ΣΙΟΡ — ΦΟΡ. 3. ΣΙ — Α.Ο.
— Ν.Α. 4. ΑΓΑΠΕΣ — ΚΥΠΤΩ.
5. ΖΟΡΙΚΟΣ — ΛΑ.Ι.Σ. 6. Ο
«ΝΑΚΟΣ» — ΜΑΡΑ. 7. ΝΑ —
ΑΥ — ΠΙΝΑΚΛ. 8. ΤΤΤ — ΣΑ-
ΑΝΤΙ. 9. ΕΙΣΠΙΠΤΩ — ΤΩΝ. 10.
ΣΔ' = 204 (1961 — 204 = 1757!)
— ΑΙΜΑΤΗΡΑ. 11. ΟΔΗΣΣΟΣ
— ΣΕΡ. 12. ΣΗΣ — Α.Ι.ΣΑ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέ-
τυχε με τόν συνδυασμόν των λέξε-
ων: ΗΡΑ — ΣΕΤ — ΑΣΤΗΡ —
ΜΑΤ — ΕΝΤΟΣ — ΣΚΟΠΙΜΟ-
ΤΗΣ, σύνολον 40 βαθμών.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς
να επιτύχουν αναγνώσται μας με
δοκιμάς λέξεων σών: ΕΝΤΟΜΑ —
ΡΗΜΑΤΑ — ΑΣΤΙΚΟΣ — ΕΠΟ-
ΠΤΗΣ — ΕΠΑΡΤΟΣ — ΣΙΤΗ-
ΡΑ — ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ κ.λ.π.

1. Τα κουμπιά στὸν ὤμο τῆς γυ-
ναίκας εἶναι δύο ἀντὶ τρία. 2. Τὰ
δάχτυλα τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ τῆς ἴδιας
εἶναι τετραμένα. 3. Τὸ ἀριστερὸ
μπράτσο τῆς ἴδιας εἶναι χαμηλότε-
ρα. 4. Τὸ φουστάνι τῆς στὸ κάτω
μέρος κάνει μεγαλύτερη κοιλιά, ἀ-
νάμεσα στὰ γόνατά της. 5. Τὸ
φτυσαράκι ποὺ κρατᾷ τὸ μικρὸ εἶ-
ναι πιὸ μακρὺ. 6. Τὸ δεξιὸ πέλμα
τοῦ μαροῦ εἶναι γυρισμένο πρὸς
τὰ δεξιά. 7. Τὸ κοριτσάκι ἀριστε-
ρὰ φορᾷ τὴν μαύρη ζώνη πιὸ ψη-
λά. 8. Τὸ πανὶ τῆς θάρκας εἶναι
πιὸ στενὸ στὸ κάτω μέρος. 9. Τὸ
βουλό στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ διαφέ-
ρει.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

— Κατάστασις Ὀχήματος

Καθε οδηγὸς πρὶν ἐκκίνησιν μετ' ὀχημά του, πρέπει νὰ βε-
βαιωθῇ εἰς τοῦτο μὴ εἶναι ἐκτετατὴ ἀσφάλεια. Γι' αὐτὸ πρέπει
νὰ εἰδῇ ὅσα μέρη εἰσὶν ἐκτετατὰ τοῦ οὐτοκινήτου του,
ποὺ ἔχουν σχέση μετ' τὴν ἀσφάλειαν τῆς κινήσεώς του.

Τὰ ἐκτετατὰ αὐτὰ εἶναι:

Τὰ φρένα, τὰ φώτα γενικά, τὰ σήματα καταβυθιστικῶν, τὰ
λάστιχα, οἱ καθρέπτες, οἱ καθαριστὲς τοῦ παρυμπιρὶ καὶ τοῦ
συστήματος ἀερίων.

Μὴν ἐκκινᾷτε, ἂν κάποιο ἀπ' αὐτὰ σὰς λείπῃ ἢ εἴναι ἐλατ-
τωματικά. Κινδυνεύει ἡ ζωὴ σας, καθὼς καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἄλλων.

... τὸ κακάο μας !

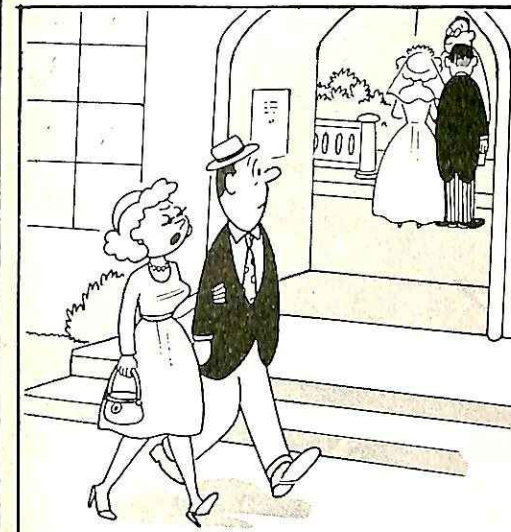
Ὁμοφωνία μικρῶν καὶ μεγάλων σὲ κάθε οἰκογένεια!..

Γιατὶ τὸ ΚΑΚΑΟ "ΙΟΝ", ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ δὲν εἶναι μόνο ἓνα εὐγεστό
καὶ θρεπτικὸ ρόφημα πλούσιο σὲ βιταμίνες, ἀλλὰ καὶ ἓνα ρόφημα, ποὺ
χάρει στὴν Θεοβρωμίνη ποὺ περιέχει δίνει κέφι, χαρὰ καὶ καλὴ διάθεση...

ΚΑΚΑΟ **ION** ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

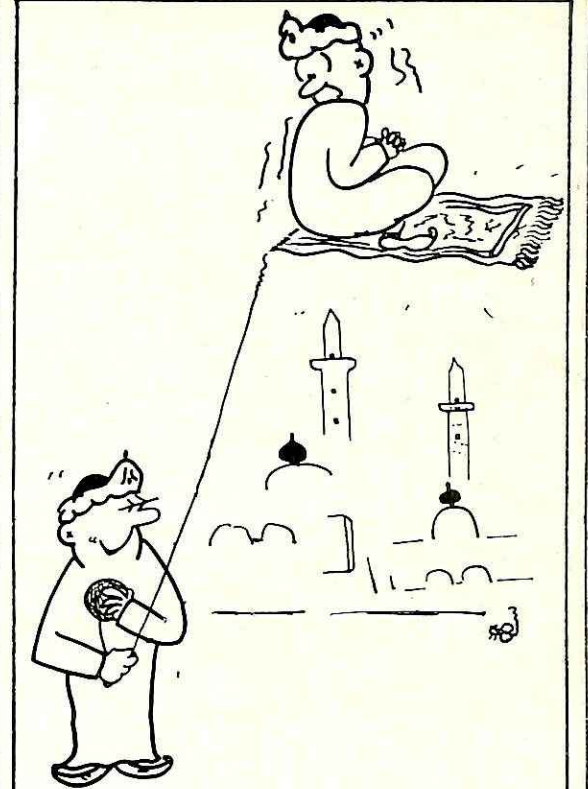
Χιούμορ

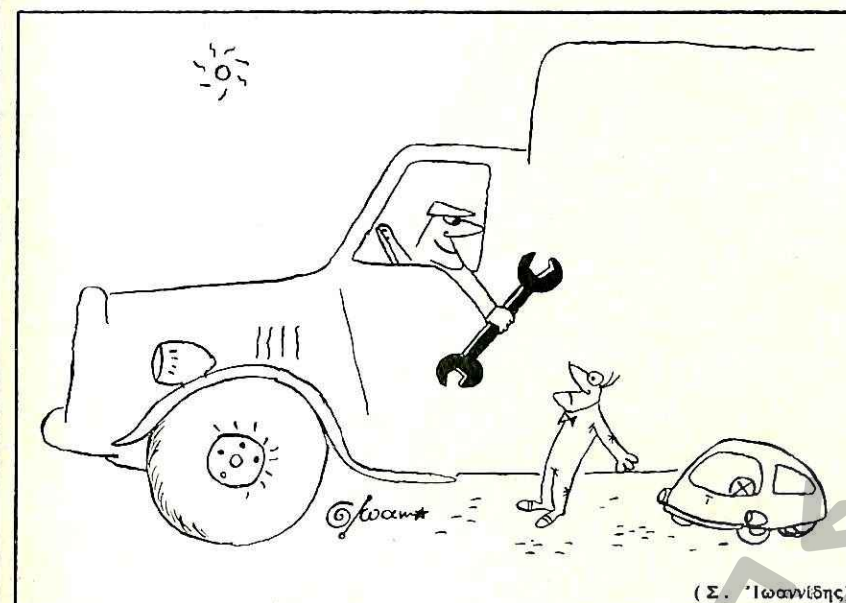
— Όραία που είναι, αγάπη μου, η εκ-
κλησιαστική μουσική...
— Χάλια... χάλια...

Η τέχνη τοῦ τοιχοκολλητῆ προοδεύει.

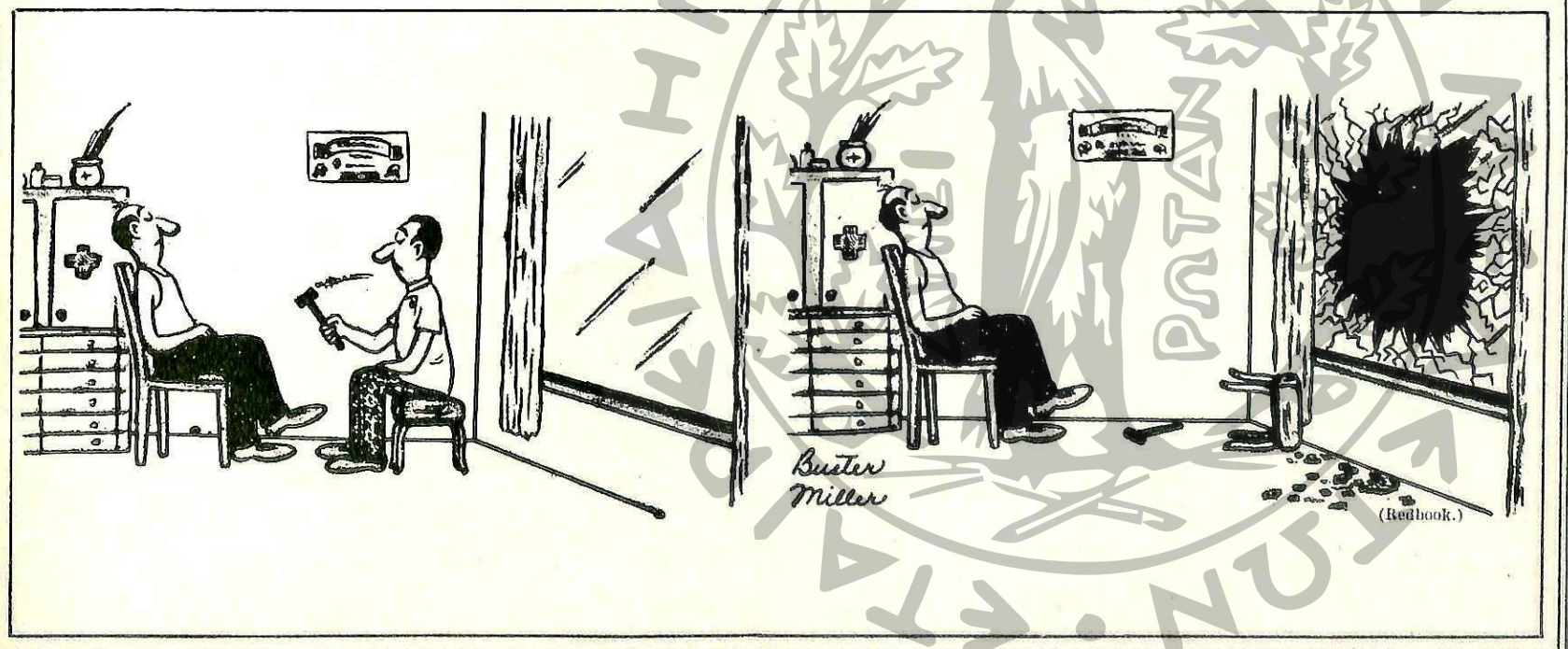
(Μπακούλης)

(Σ. Ίωαννίδης)

Πώς άλλαξαν τὰ πράγματα!

(Redhook.)

Περιπτερο

Εσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ",
ΓΗΠΕΔΑ ΤΕΝΝΙΣ ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΝΣΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

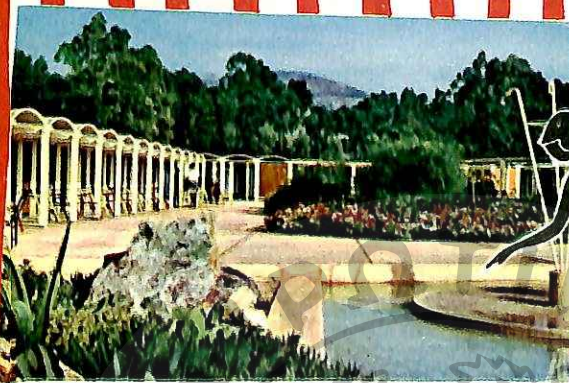
100 υπέρκομψα περιπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλινών, ειδική σκεπαστή θεράντα, ζεστό και κρύο νερό, τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων ανέσεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για την πιο εύχρηστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καμπίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"